

رۆمان

مىندى اقرأ الثقافى

www.iqra.ahlamontada.com

لە مەككە

قادر عەبدوللا

لە ھۆلەندىيە ۋە: شەفىقى ھاجى خدر

قادر عەبدوللا

پۇمان

لە مەككە

لە ھۆلەندىيە ۋە: شەفىقى ھاجى خدر

ناوی کتیب: له مه ککه

نوسه: قادر عه بدوللا

وهرگيراني له هوله ندييه وه: شه فقي حاجي خدر

بابه: پړومان

نوبه تي چاپ: يه کهم، ۲۰۱۸

به رگ: نازاد وهرتي

چاپخانه: همدی

نرخ: چوار هزار دینار

ژماره ی سپاردن: له بهر یوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان - هه ریمی
کوردستان ژماره ی سپاردنی «۲۴۸» ی سالی ۲۰۱۸ ی پیدراوه.

مافی ئەم کتیبه پاریزراوه ©

بی په زامه ندی وهرگير، هیچ لایه نیک ریگه پیدراو نییه بۆ له بهر گرتنه وه ی ئەم
کتیبه، جا ئەگەر به شیوه ی ئەلکترۆنی، کاغەزی، وینەیی، دەنگی، یان هەر
هەر شتوانیکی دیکه ی له بهر گرتنه وه بیت.

KADER
ABDOLAH
het Gordijn

PRIMAIR

**"کاتیک ژيان دهره تیکت دهادتی، به هردوو دهسته کانت بیگره و
سهریشی بو دانه وینه."**

**منیش نهوهم دهرانی، به لام نه گهڼ نه م کتیبه دا، نه زمونی تایبه تی
خوم هدییه.**

پیشباری وەرگیر

دوای وەرگیرانی شاکاره‌که‌ی «خانوه‌که‌ی مزگوتی» و بهر له وەرگیرانی «خه‌تی بزمارى»، له پێی هیژا «عه‌لی که‌ریمی» دا په‌یوه‌ندییم له‌گه‌ل کاک «قادر عه‌بدوللا»ی نووسەر په‌یداکرد. ئه‌وه‌بوو، نامه‌یه‌کی ئه‌و، که تایبەت بوو به وەرگیرانی «خه‌تی بزمارى» له‌سەر به‌رگی کتێبه‌که‌دا بلاوم کرده‌وه. پارهاوینیش که پێم که‌وته هۆله‌ندا، سەردانیکی نووسەرم کرد، به یاوه‌ری «شیخ شه‌مال گه‌زنه‌یی» له شاری «دیلفت» له‌گه‌لی دانیشتن.

له‌ سه‌ره‌تای دانیشتنه‌که‌دا، به‌و قسه‌یه‌م زۆر دلخۆش بوو، کاتی گوتم؛ 'ئه‌وه‌ک هه‌ر به‌ ناوی خۆم، به‌لکو به‌ ناوی به‌شیک له‌ خۆینه‌رانی کورد، ئه‌وانه‌ی کتێبه‌کانی تۆیان خۆیندۆته‌وه، سلاوت لێده‌که‌م و ده‌ستت ده‌گوشم'. ئه‌ویش له‌ به‌رانبه‌ردا، بوخچه‌ی پێز و خۆشه‌ویستی بۆ کورد کرده‌وه و باسی یه‌که‌مین کتێبی خۆی به‌ فارسی، که له‌ ژێر ناوی «کرده‌ها چ می‌گویند» بوو، کرد.

ئینجا له‌ درێژه‌ی قسه‌ و باسدا پێمراگه‌یاند، من به‌ ته‌مای وەرگیرانی کتێبی دیکه‌ی ئه‌وم، به‌ تایبەتی پێمانی «پاشاکه‌» که پێمانیکه له‌سەر ناسه‌رده‌ین شای قاجاره، ئه‌ویش دلخۆشبوو، پێشنیازی ئه‌وه‌ی بۆ کردم به‌لکو کتێبی «کلێله و دیمنه‌»شی وەرگیریم، به‌پای ئه‌و، خۆیندنه‌وه و وەرگیرانی کتێبه‌که‌ی «ابن المقفع» به‌ عه‌ره‌بی ئاسان نییه و هه‌ندیک ئالۆزه، ئه‌و راسته‌وخۆ له‌ فارسییه‌ کۆنه‌که‌دا وەرگیراوه‌ته‌وه سەر هۆله‌ندی و له‌ ژێر ناوینشانی «مانگا»دا بلایوی کردۆته‌وه. سه‌باره‌ت به‌ ناوینشانه‌که‌ش، ئاماژه‌ی به‌ ره‌گه‌ڕێشه‌ی چیرۆکه‌که‌ دا... ئه‌وه‌ی راستی بێ، بۆ وەرگیرانی هه‌ردوو کتێبه‌که‌، پلانم هه‌یه، له‌وانه‌یه‌ پێمانی پاشاکه‌ پێشتر بکه‌وێ... با بزانی‌ن داها‌توو چی له‌بن سه‌ردا ده‌بی!

کاتیکیش پرسپاری پړوژهی ټايندهم لیکرد، ټهو باسی دوو کتیبی کرد، که واکوتایی سالدا (۲۰۱۷) دهردهچن. لیره دا ئیستیکی کرد و پرووی ټیکردم، و پییگوتم: "پییمخوشه رۆمانه تازه کهم که به ناوی «به ره و مه که» یه بکه یته کوردی، چونکه باسی کوردانیشی ټیدا یه و چیرۆکیکی سهرنچراکیشه".

دانیشتنه که مان زور خوش بوو، باسی مالبه ته که ی خوشی بۆ کردین، به تاییه تی ژن و هه ردو و کچه کانی، که باپی ره و داپیره یان کوردن و خه لکی کرماشان و سهن و کوردیش ده زانن.

واتر که هاتمه وه و له کوتایی سالدا، له پنی ئینته رنیت، پۆمانه کهم بینی، هلام به ناویکی دیکه وه بوو، به ناوی «په رده که» بوو.

امهم بۆ نووسی، له وه لامدا پییگوتم: ناوه که ی گۆپیوه، بۆ خوینته ری بۆله ندی وای پنباش بووه، که ناوی په رده بی، به تاییه تی که پشت په رده لوینی گپانه وه ی هه کایه ته کانی دایکی بووه، نه خاسمه خه ون و خه یالی شت په رده ی که عبه!

هوکات بۆ ماوه ی چهند مانگی که له بهر داخرانی گه شتی فرۆکه ی استه وخۆ، نه ده کرا به ئاسانی کتیبه که یم پییگا. هه ر بۆیه کتیبه که ی به پی ی ئیف بۆ ناردم، بۆ ناو نیشانه که ش، بۆ نووسیم، ناوی پۆمانه تازه که ی که مه «له مه که».

م پۆژانه ی دوا بيشدا، له وه لامی چهند پرسیتکدا، نامه یه کی دیکه ی بۆ اردم، دهقی نامه که ش وه ک خۆی بلا وکراوه ته وه، له ویدا چهند سه ره داویکی اییه ت به ژيان نامه ی خۆی و په یوه ندی به کورد ټیدا یه.

دی خوینته ری به پیز، ټه مه، چیرۆکی وه رگپران ی تازه ترین پۆمانی کاک قادر عه بدوللا» یه. ټه مجاره یان وه رگپرا نه کوردی به که پیش وه رگپران ی مانه کانی دیکه ده که وئ!

لە کۆتاییدا هیچم نەماوەتە بێم، تەنیا ئەوەندە نەبم، کە ناکرێ ئاماژە بە هەول و شەونخوونی خۆشەویستانم نەکەم، وەک چۆن لە وەرگێڕانەکانی دیکەمدا، یارمەتیاں داوم، ئەمجارەش بە هەمان تینوتاو، لە بارەى پێداچوونەوه، هەلەبەرى و کۆمەڵى پێشنیازی بەجى سەبارەت بە پێنوس و دەستەواژە دارشتن، بە هانامەوه هاتن. بۆیە پێگەم بدەن لە برى ئێوه سوپاسى هەر یەک لە «شیخ شەمال، لوقمان شالانى، بارام سوپاسى، کاروان عارف، ئەژین مام محەمەد، پۆزان مام محەمەد» بکەم. هەلبەتە سوپاس و پێزانیم بۆ کتێبخانەى «زەیتون»یش لە هەولێر، کە لە ماوهى ئەو مانگ و نیوهى وەرگێڕانەکەدا، مالى دووهمم بوو، سوپاس بۆ بەرپۆبەر و گشت کارمەندەکانى، کە وەک میوان نا، بەلکو وەک کارمەندیكى خۆیان لەگەلم جیوانەوه.

هەلبەتە هاوسەرى خۆشەویستیشم «کنیز جەمیل خەیلانى» لەماوهى وەرگێڕانەکەدا، دەرفەتیکی باشى بۆ پەخساندم.

هەر بە پێگەوتیش دارشتنى ئەم چەند دێرپانەى پێشبار، کەوتنە یادىکى مەزن و پێشنگدار، یادى سألوهگەپى پۆزى پۆزنامەگەرى کوردی.

هیوادارم ئێوهش، لە سەرئنج و تێبینییەکانتان بێنەشم نەکەن.

ش.ح.خ

هەولێر، ۲۲-۴-۲۰۱۸

نامه‌ی نووسەر بۆ وه‌رگێڕ

تێبینی: له نامه‌یه‌کدا چه‌ند پرسیاریکم ئاراسته‌ی پۆماننووس کرد، به‌وه‌ی به‌لکو کورتیه‌ک له‌ میژووی ژيانم بۆ بنووسێ، هه‌روه‌ها چه‌ند دێڕیکیش بۆ سه‌ر به‌رگه‌که‌، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی داوام لێکردبوو که‌ بۆم پوون بکاته‌وه‌، ئاخۆ «په‌فیک فوئاد»، شاکه‌سه‌که‌ی نیو کتێبی «قه‌له‌که‌» کتیه‌؟

وه‌لامی ئه‌ویش ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ بوو:

‘ئازیزم شه‌فیک،

سه‌لام،

سوپاس بۆ ئیمیل و خۆته‌رخانکردنت بۆ وه‌رگێڕانی کتێبه‌کانم.

ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ وه‌لامی پرسیاره‌کانته‌.

شتیکی ناوازه‌یه‌ که‌ به‌م شیوازه‌، کتێبه‌کانی من ده‌خه‌يته‌ به‌رده‌م خه‌لکی کورد.

ئا- سه‌باره‌ت به‌ میژووم، پێشتر له‌ کتێبه‌کانمدا نووسیومه‌. هه‌ر بۆ نمونه‌، کتێبی «خه‌تی بزماری» چیرۆکی ژياننامه‌ی خیزانه‌که‌مه‌، هه‌روه‌ها «خانوه‌که‌ی مزگه‌وتی»ش به‌شیکی زۆر له‌ میژووی خۆم و مالباته‌که‌م ده‌گێڕێته‌وه‌.

من له‌ خانه‌واده‌یه‌کی دیندار، له‌ شارستان گه‌وره‌ بووم. باوکم که‌پولال بوو، له‌گه‌ل ئه‌ودا هه‌میشه‌ هه‌ر به‌ زمانی ئاماژه‌ داواین. له‌ ماوه‌ی خویندنی زانکومدا، پشته‌ی فیزیا له‌ تاران، سه‌روکارم له‌گه‌ل بزوتنه‌وه‌ی به‌ره‌نگاری خویندکاراندا په‌یداکرد. سه‌ره‌تا دژی شا وه‌ستاینه‌وه‌، پاشان دژی پزیمی

ئايەتوللاكان. لە كۆتايى ھەشتاكاندا (سەدەى رابردوو)، لەوچ ھەلاتم و لە
رېئى ئەستەمبوليشەو ھەشتەمە ھۆلەندا و لئى گىرسامەو.

لە ھۆلەندا خەونىكى نويم بۆ ھات، بەتايەتیش بەو ھى بىمە نووسەرىكى
گەرەى ھۆلەندىنووس. ئىنجا كەوتە سەر فېزبوى زمانى ھۆلەندى،
ھىشتاشى لەگەلداين، بۆ بەدھەتەنى ئەو خەونە ھەر تىدەكۆشم.

ب- شتىكى زۆر جوانە، كە بەم شىوازە كىتەبەكانم دەكەونە بەردەستى
خوينەرەنى كورد. ئاخىر ئەوان خەلكىكى نايابن، ھىوادارم چىژ لە
خويندەنەو ھىان بىين. سلاوم بۆ خوينەرە كوردەكانم ھەيە. باپىرە و داپىرەى
كچەكانم كوردن و خەلكى «كرماشان» و «سەن» ن. كەواتە ئىمە كوردمان
خۆش دەوین. جوانى و دلپەنى كوردستانىش لە پووختارى كچەكانمدا
دەبىنەو.

پ- ئەو كەسايەتییەى لە نۆر كىتەبەكانمدا ھەن، توخمگەلى ژيانى منيان
تىدايە. ھەر ھەھا «رەفىق فوئاد» یش. ئاوارەيى، خىزان و نووسەرايەتى
لنرەدا نمونەن. راستىيەكەى ئەو ھەيە، كەسايەتى «رەفىق فوئاد» یش
ھىمايەكە بۆ قادر عەبدوللا.

ت- «لە مەككە»، كىتەبىكە چەندىن رەھەندى ھەن، ھەر ھەك پوونە جىھانى
جىاواز جىاوزى تىدايە، كە دايكم خۆى تىدا دەبىنەتەو. چىرۆكەكان پۆلىكى
گرنگيان ھەيە، چونكە چوارچىوھى شەقلى مېژووى نىوان دايك و كورەكەى
دارشتووە. ھەر كاتىك بەيەك دەگەن، ئەو يادەو ھىيانە بە شىوھەكى زىندوو،
سەرھەلدەدەنەو. ھەموو ئەوانە لە گەشتىكى ناوازەدا خۆيان دەبىنەو،
ئەمەش بە تىھەلكىشى رەھەندى فەنتازىيى كە لە دارشتەى پۆمانىكدا خۆى
دەبىنەتەو.

قادر عەبدوللا ۳-۴-۲۰۱۸

دایکه کان و هه که کانیاں

له و دواییانه دا و هه کاتیک دایکم به ته له فون قسه ی له گه لدا ده کردم، ده گریا؛ هه ده یگوت و ده یگوت هه، ده یه وئ ته نیا یه ک جاری دیکه بهر له وهی دوامالئاوایی له دنیا بکا، بمیینته وه. هه له و کاته ی له نیشتمان هه لاتم، هه رگیز بۆی نه که راومه وه، ئاخر ئه وه کاریکی نه کرده بوو.

یه ک جاریان، ئه ویش بهر له پازده سال بوو، دایکم له گه ل باوکمدا بۆ سهردانمان هاتنه ئه مستردام. ئه و سهردانیهان دنه ی ئه وهی دام چهند چیرۆکیک بنووسم و یه که مین پۆمانی هۆله ندی زمانیشم به ناوی 'سه فه ری بوتله به تاله کان' نووسی.

ئه مجاره شیان دایکم ده یه ویست بیته وه، سهرمان لیبداته وه، به لام من ئه مه م به ره و نه ده زانی و ترسه که شم بی بناغه نه بوو. ئاخر ئه و ئیستا پیر بووه، وای لیها توه ناسک بی، ده ترسام هه مان ئه و شته ی به سه ر بی، که به سه ر دایکی «ناسر» دا هات. «ناسر» یش کۆنه هاوړتییه که م. دوو سال پیش ئیستا، دایکه پیره که ی بۆ سهردان بانگه یشتی هۆله ندا کرد. سه فه ره که ی سه فه ریکی تاقه تپروکین بوو، چونکه ده بوایه له و شوینه ی لی ده ژیا، شه ش سه عاتی ریک له ناو ترومییل بی تا ده که یشته تاران، له و یشه وه گه شتیکی دوورودریژ به نئو فروکه خانه و پاشان شه ش سه عاتی دیکه تا ده که یشته هۆله ندا. دوا ی ئه وه ش ده بوایه له سخپول²¹ ماوه یه کی زۆر له نۆره ی

Schiphol¹ سخپول فروکه خانه ی نه مستردامی پایه تخته ی هۆله ندا. و

پشکین و ئاسایش و پۆلیسی گومرگ له چاوه‌پوانی هه‌گبه‌کانیدا بوه‌ستن. ئه‌مه‌ش سه‌رباری ئه‌وه‌ی، له‌ باریکی ده‌روونی پرتاسه‌ و په‌رۆشیدا بوو بۆ بینینی کوپه‌که‌ی، تا بۆ دواچار هه‌م پۆله‌که‌ی و هه‌م بووک و هه‌م نه‌وه‌کانیشی بینێ.

دایکه‌ پیره‌کانی کوچه‌ران، به‌زۆری له‌بن باری گرانی ئه‌و تاسه‌ و مه‌راقه‌دا داده‌هیزرێن.

«ناسر»یش به‌ خۆیی و ده‌سکه‌ تولپیکێ³ هۆله‌ندی په‌نگینه‌وه‌ له‌ سخپۆل چاوه‌پۆی دایکی کرد تا گه‌یشت و ئینجا له‌گه‌ل خۆی بریدییه‌وه‌ مال. سه‌عات نۆی شه‌و ئه‌وسا گه‌یشتنه‌وه‌ مالی. ئه‌و پیره‌ژنه‌ به‌سته‌زمانه‌ زیاتر له‌ بیست و چوار سه‌عات به‌ پێگه‌وه‌ بوو. ئیدی ئه‌وان له‌ که‌شیکێ ئاهه‌نگنامه‌زدا نانی شیوانیان خوارد. پیره‌ دایکه‌که‌ هه‌گبه‌کانی خۆی کردنه‌وه‌ و دیاری و یادگاری که‌ له‌گه‌ل خۆی هه‌تاه‌بوو، به‌سه‌ر هه‌موواندا دابه‌ش کرد.

له‌پاستیدا چیرۆکی هه‌گبه‌کان، چیرۆکی کۆنه‌ و هه‌موو کوچه‌ران پێی ئاشنان؛ ئه‌وه‌ هه‌ر دایکه‌کانن به‌ خۆیان و هه‌گبه‌ پێ دیارییه‌کانیان، دوا‌ی گه‌شتیکێ دوورودرێژ و به‌ هیلاکی و که‌نه‌فتی کورت ده‌که‌ون. هه‌گبه‌کان سه‌رچاوه‌ی خه‌من، زۆر مایه‌ی ناسۆره‌ ئه‌گه‌ر هاتوو له‌ پێگه‌دا ونی بکه‌ن. ئاخ‌ر چۆن ده‌بێ ئه‌و دایکانه‌ به‌ ده‌ستی به‌تاله‌وه‌ سه‌ردانی پۆله‌ و نه‌وه‌کانیان بکه‌ن؟

ئه‌و پیره‌دایکه‌ی هاو‌پێکه‌م، تا دره‌نگانیکێ شه‌و له‌گه‌ل مالباته‌که‌یدا بیدار مایه‌وه‌، تومه‌ز باس هه‌ر باسی مه‌رگی می‌رده‌که‌ی، باسی ده‌رودراوسی و باسی ژنی پیره‌ده‌رمان و به‌هارانه‌فرۆشه‌که‌ هه‌ر نه‌ده‌پایه‌وه‌. کاتژمێر

³ Tulp جۆره‌ گولیکێ هۆله‌ندییه‌ له‌ میلاقه‌ ده‌چێ.

گه‌یشتبووه یه‌کی نیوه‌ی شه‌و کاتی ناسر پیلی دایکی گرت و به‌په‌یژه باریکه‌کان، یارمه‌تی دا تا بگاته ژووری نووستن که له‌ نهۆمی سهره‌وه بوو. له‌ ژووری لیمانه‌وه‌دا، گلۆپی شه‌وانه‌ی داگیرساند، یه‌ک په‌رداخه‌ ئاویشی له‌سه‌ر کومۆدینه‌که‌ی ته‌نیشته‌ پیخه‌فه‌که‌ دانا، لیقه‌ی به‌سه‌ردا دا و پیشیگوت، که‌ ئاوده‌ست له‌ کوئییه‌. پاشان هه‌گبه‌که‌ی خسته‌ بن پیخه‌فه‌که‌ و گلۆپه‌که‌ی کوژانده‌وه‌ و گه‌رایه‌وه‌ ژووری نووستنی خۆی و ژنه‌که‌ی.

بۆ به‌یانی له‌ جاران زووتر له‌ خه‌و هه‌لسا، به‌ هیواشی له‌ په‌یژه‌کان هاته‌ خوار، چایه‌کی تایبه‌تی بۆ دایکی له‌سه‌ر ئاگر دانا تا دیم بکیشی، ویستی جاری پڕژنامه‌ بخوینیته‌وه‌ تا دایکی له‌ خه‌و هه‌لده‌ستی. ئه‌و چه‌ند جاریک گرینی هه‌لخست، به‌لام هیچی نه‌بیست، هیچ هه‌ستوخوست له‌ ژووره‌که‌ی سهره‌وه‌ نه‌ده‌هات. تو بلیتی به‌ هۆی گۆرینی کاته‌وه‌ دایکی زیاتر له‌نیو جیگه‌دا به‌ خه‌وتوویی مابیته‌وه‌؟ له‌کۆتاییدا چووه‌ سه‌رئ و به‌ نه‌رمی له‌پشت ده‌رکه‌که‌ی وه‌ستا و بانگی کرد: 'دایکه‌، پۆژ به‌تریک له‌ ئاسمان پاکشاوه‌. ئه‌رئ هه‌لنه‌ستاوی؟'

به‌لام خۆ دایکی هیچ وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌. ئه‌و جاریکی دیکه‌ له‌ ده‌رکه‌ی دایه‌وه‌: 'دایکه‌، من ده‌میکه‌ چایم له‌ دیم ناوه‌، وای لیها‌تووه‌ زۆر بکولی و نه‌خوریته‌وه‌.'

هه‌شتاش هیچ کاردانه‌وه‌یه‌ک په‌یدانه‌بوو. ئینجا ترسی لێنیشته‌. «ناسر» به‌ هیواشی ده‌رکه‌که‌ی کرده‌وه‌. دایکه‌که‌ به‌ ئاسووده‌یی خۆی له‌ناو پیخه‌فه‌که‌ پاکشابوو، نه‌یده‌ویست هه‌لسیته‌وه‌، هه‌رگیز نه‌یده‌ویست جاریکی دیکه‌ به‌ ناگا بیته‌وه‌.

کونه‌ هاوڕێکه‌م، دنیا‌دیده‌ بوو، زانی دایکی ته‌واو بووه‌ و پتووست نا‌کا بشله‌ژئ. ئه‌و کاتی خۆی وه‌رگرت، له‌ ته‌نیشته‌ ته‌رمی دایکی دانیشته‌ و به‌

پیدهنگی گریا. پاشان ژنه که ی ئاگادار کرده وه، که تازه بۆ سهر کاره که ی پویشتبوو. دواتر زهنگی بۆ پزیشکی خانه واده لیدا و سهرله بهر چپروکه که ی بۆ گتپایه وه. پزیشکه کهش به پیر بهنگیه وه هات و تهرمه که ی پشکنی و مردنه که ی پشتراست کرده وه.

خو ئه گهر ئه و روداوه له نیشتمان رووی بدابایه، ئه و دهسته به جی «ناسر» مالبات و ده رودراوسنی لئ ئاگادار ده کرده وه. خزم و خویش راسته وخو ده هاتن و باقی پئوپره سمه کهش به گویره ی دابونه ریت به پئوه ده چوو. مردووه که یان ده خسته نیو داره بازیگ و ده یانگه یانده مزگه وت، پاشان هه موو گه ره که که له گه لی ده چوونه سهر گوپستان.

پزیشک هۆله ندیه خانه واده یه کهش یه کسه ر زهنگی بۆ پولیس لیدا، پولیسیش له پتی خویه وه په یوه ندی له گه ل ده زگای گومرگ و ئاگرکوژینه ودا کرد. خوی ده بویه تهرمه که بۆ توپکاری ببرد.

هاوپی دیرینه کهشم ماتهم و دل به خهم له تهنیشت تهرمی دایه که ی دانیشتبوو، له و کاته دا کرینی ئاگرکوژینه وه گه یشته شه قامه که یان. دوو کارمه ندی ئاگرکوژینه وه به خویان و یه که به رگی فهرمییان، به ده ستنکیش و ده مپوشتیک، له پشت په نجه ره که و له و بلندایه له هه و ده رکه وتن. ئه وان ئامازه یان بۆ «ناسر» کرد، ده بی په نجه ره که بکاته وه. ئه ویش نه یده زانی چی روویداوه و هاواری کرد: «بۆچی؟»

ئو ده بویه خوی بداته لایه ک، تهرمه که له په نجه ره که وه ده هیندرایه خوار و سئ هه فتهش له نیو سارنجه که ی⁴ تایبه ت به مردووان مایه وه، تا ئو

⁴ مه به ست ئه و شوینه تایبه تیه به ره له ناشتن که بۆ چه ند روژیک تهرمی تیدا هه لده گیرێ تا

بۆن نه کا.

کاتھي «ناسر» سندوقي تهرمهکهي دهناردهوه ولات.

منيش نه دڅه م بډ دايکه پيرهکه م نه ده ويست. بيرم له شتيکی دیکه
کردهوه، بهلکو نه و گه شته دورودريژهيان له کول بکه مه وه.

شێکی دیکه له ئارادا بوو

له خوشکه بچووکە کەم زانی، کە دایکم له پڕیکهوه تووشی داوی دهردی
میشکناڵۆزی هاوو، هەر له هیکهوه وای لێهاوو، کاتی له مال دهردهچن،
پڕیکه ی مالهوه نازانی بێتهوه: "وا باشتره تۆ خیرا بیبینی، دهنه دواتر وای
لیدی تۆش نه ناسیتهوه."

منیش بیرم کردهوه، وام پێباشتر بوو، له یهکێ له ولاته دراوسێکانی ئێران،
چاوم به دایکم بکهوێ، ئه و ولاتهیه که پێویستی به قیزه نه بێ. بیرم له
تورکیا، تاجیکستان، ئهرمهستان و جۆرجیا کردهوه، به لام له پڕیک، ژنه کهم
پێگوتم: "باشه بۆ نه چینه «دوبه ی»". له وێوه بۆ دایکت به فرۆکه هەر چل
خوله کێک ده بێ. وێرایی ئهمهش، خۆ برازا کهم و خیزانه که ی له وێ ده ژین.
ئه وێ زۆرباش ده بێ، له وێ به هۆی دیتنی دایکی شتهوه که سوکاریش
ده بینن، هه موو به یه که وه ده بین."

هەرچی من بووم، نه مده ویست بچمه «دوبه ی». ئاخ هەر له خۆوه دژی
شاره که بووم. پێمابوو ئه وێ کۆمه لگه یه کی ده سترده، کلته و وریکی
ساخته یان هه یه، توور هه که لمیکی بی میژوه، شوینیکه نه زمان، نه وێژه، نه
موزیک نه شانۆی تایبه ته ندی خۆی هه یه نه هێچ. هه می شه شاره که منی
ده هیتایه سه ر که لکه له ی دارودره خت و گولی نایلۆن و ده سترده. ئاخ من
دوو جار چوو بوومه ئه وێ، به لێ هەر له به ره ئه وه ی برازای ژنه کهم له وێ
ده ژیا، ئه و که سه ی هەر له کاتی خۆیندا کاریمدا، ده مناسی. ئه و ئیستا له
«دوبه ی» کاری ده لالی ده کا.

‘دهی وهره، ده تو وهره، خو هر ناتوانی بچیته ئیران، دهی وهره با که میخ پیکهوه بین.’ هه‌میشه کاتی ئه‌و خزمه‌م زه‌نگی لیده‌دا، هر وای پیده‌گوتم؛ ‘دهی جارێ واز له کتێبه‌کانت بینه، ئه‌رێ تا که‌ی هر پێیانه‌وه ده‌نووسی، هر داده‌نیشی و ده‌نووسی، ده‌ی پشوویک به‌ خوټ بده، ده‌نا ئاگات له خوټ نامینی و پیر ده‌بی و چیدی به‌کدی نابینی‌وه.’

له‌ سه‌ردانی به‌که‌مدا، ئه‌ویم پێ هیچ نه‌بوو، ته‌نیا خوټه‌تاویکی گه‌رم، ته‌نیا پوژه گه‌رمه‌که‌م پینخوش بوو. له‌ویدا کارخانه‌ی گه‌لی زوړ، ته‌لار و باله‌خانه، ته‌ومبیلی قه‌به‌قه‌به، سوپه‌رمارکێته هه‌ره گه‌وره‌کان، ئینگلیز، ئالمان، کوچه‌ر، شیخ، خواردنگه‌ ماکدۆنالدیه‌کان، جانتای ژنانه‌ی گوسی،⁵ قایشی گرانبه‌ها، بۆن، قاوه‌خانه‌ی ستاریکس، مزگه‌وت، پۆلس پۆیسی گه‌ورۆنه گه‌ورۆنه، ده‌لاله‌کان، کریکار، ژنه‌ تایلنده‌یم بینین ئه‌وانه‌ی وه‌ک منداڵ خه‌لکی ئه‌وێ به‌خێو ده‌که‌ن. قه‌حه‌پی پووسی، ملیۆنێره عێراقی و ئێرانی و ده‌وله‌مهنده‌ سه‌عوودییه‌کان که‌ ئازادانه به‌ پاره‌ زوړوزه‌وه‌نده‌که‌ی ولاته‌که‌یان له‌ویدا رایانده‌بوارد، به‌لێ له‌وێ هه‌موو ئه‌وانه‌م بینین.

بۆ جاری دووه‌میش هر سه‌ردانی ئه‌و خزمه‌مان کرده‌وه. ئه‌مه‌ش له‌و کاته‌دا بوو، که‌ قه‌یرانی ئابووری جیهانی له‌ ئارادابوو. «دوبه‌ی» یش که‌وتبووه‌ په‌وشیکی سه‌یروسه‌مه‌ره‌وه. بۆرسه‌که‌ی ئه‌وێ ئه‌وه‌نده‌ دابه‌زیبوو، وایلیه‌تنبوو بگوترێ هه‌رگیز وه‌ک خۆی لێنایه‌ته‌وه. هه‌موو چالاکییه‌ ئابوورییه‌کانی ولاته‌که‌ وه‌ستابوون، چیدیکه‌ ته‌لاره به‌رزه هه‌وربه‌ره‌کان دروست نه‌ده‌کران، پوژه‌ی نیشتمانی میتروش ساردی تیکه‌وتبوو، خاو به‌رپوه ده‌چوو، له‌کاتی خۆی ته‌واونه‌ده‌بوو. له‌و نابووتیه‌ی تووشی بازاپی کرپن و فروشتنی خانوبه‌ره بوو، به‌ ده‌یان پوژه

⁵ هه‌گبه‌ی گوسی Gucci جزیره‌ هه‌گبه‌یه‌کی ژنانه‌ی گرانبه‌هایه.

قەللۇش⁶ بېيۇن و بە ھەزاران لە ئىترانى، عىراقى، پاكىستانى و سعوودى كە لەسەر كاغەز بالەخانە نوێكانیان كړېبوو، كەچى پارهكەیان پېنډه درایه وه. ورده كاسبكارهكانى ولاته درواستېكانیش كە سهرمايه گوزارییان له «دوبه‌ی» كړدبوو، تېرمېپله گرانبه هاكانیان هر له پاركى فړوكه خانه كان به جېته شت و به خۆشيان تېيان ته قاند و له ولاته كە هه لاتن، تا ئه و قه رزانه‌ی له سهریان بوو، نه یده نه وه.

به لام له سۆنگه‌ی ئه و ملیارد دۆلاره قه رزه‌ی «ئه بو زه‌بى» وه رېگرتبوو، «دوبه‌ی» توانى ديسان سهرپى بكه وېته وه و جارىكى ديكه هه لستېته وه. مىرى «دوبه‌ی» به خۆى وه زاره‌تېكى نوڤى بۆ كابینه‌ی حكومه‌ته كەى خۆى داهېتا و وه‌زیرىكى به‌ناوى وه‌زیرى به‌خته‌وه‌رى ده‌ستنیشان كړد. ئه‌ویش پاسپېردرا كە شارىكى به‌خته‌وه‌ر بۆ گه‌شتیاران دروست بكا.

ئیدى له و بارودۆخه‌دا بوو، گه‌شته‌كه‌م بۆ دوبه‌ی رېكخست، تا له‌وچ به دیدارى دایكم شاد بېم، ئه‌وه‌ش به‌رله‌وه‌ی نه‌بادا واى لېښ چیديكه نه‌مناسیتته وه. دواتر ده‌بینین ئاخۆ من له‌وه‌دا له‌سەر هه‌ق بووم، كە ئه‌وچ ئه‌و شویته نمونه‌ییه نه‌بوو، دیدارىكى وا گرنگى تیدا بكړئ.

ئیدى به‌م جۆره، بۆ جارى سیټیه‌م به‌ره‌و ئیمارات به‌رېكه‌وتم.

ئه‌وه‌ی كارئاسانى بۆ بېیاره‌كه‌م كړد، كە بچمه «دوبه‌ی»، ئه‌وه بوو نووسینگه‌یه‌كى گه‌شتیارى له تاران ئه‌و جۆره گه‌شتانه‌ی به ئاسانى رېكده‌خست. ئه‌و نووسینگه‌یه ته‌نانه‌ت خزمه‌تگوزارىكى تابه‌تیان بۆ ته‌مه‌نداره‌كانیش هه‌بوو، به تابه‌ت ئه‌وانه‌ی ده‌یانه‌ویست له «دوبه‌ی» به دیدارى پۆله‌كانیان بگن. تو پاره‌كه‌ت ده‌دا و ئه‌وانیش هه‌موو شتېكیان

⁶ قەللۇش: نابووت، ئیفلەس.

پښکده خست. ئه وان هه ر به خوځيان پيره کانيان له ده رکي ماله کانيانه وه ده گه يانده فرۆکه خانه، مشووری هه گبه کانيان ده خواردن، ئه وانيان ده خسته نيو ترومبيلنکي تاييه تمه ند و تا فرۆکه خانه نه ده وه ستان. کاتيکيش له فرۆکه خانه ي «دوبه ي» داده ب زين، ده لاله کاني هه مان نووسينگه ي گه شتياري، گه شتياره کانيان ده گواسته وه ده ره وه ي فرۆکه خانه، له ویش کوسته ريک بۆ گواسته وه چاوه پښيان ده کرد. هه ر له وي يارمه تي ئه و دايابه پيرانه يان ده دا و سواري ميني پاسه که يان ده کردن و ده يانگه يانده ئه و هوتيلانه ي که پيشتر بۆيان گيرابوو.

هه ر به راستي ئه مه شتيکي نموونه يي بوو، بۆيه خه مم نه ما.

خزمه تيکي ديکه که نووسينگه ي گه شتياري بۆي سازاندبوون، ئه وه بوو، پاکيچيکي ته وای بيمه ي گه شتياره کاني تيدا بوو. ئه و مه عميله پيرانه له هه موو لايه که وه به بيمه ي نه خوځشي و هه ر پووداويکي سه فه ر پوو پۆش کرابوون. خو ئه گه ر يه کيک له گه شتياران بمر دبا، ئه و هه ر به گوڤره ي دابونه ريتي که له هۆله ندادا هه بوو، راسته وخۆ به ره و ئه و گۆرستانه يان ده گواسته وه که پيشتر داوايان کردوه؛ هه موو تيچوونکيش هه ر له و بره پاره يه ي گه شته که دا بوو، که پيشتر درابوو.

بۆ منيش ئه مه دووشه ش بوو.

ژنه که م هه موو شتيکي له پښي برازا که ي پښکخست. نووسينگه ي گه شتياري ئيران-دوبه ي مشووری هه موو شتيک ده خوا و دايکم ده گه يه نيته دوبه ي.

ده سته جيئش بيرم له خوشکه بچو که که م کرده وه. ويستم ئه ويشي له گه لدا بي.

خوشکه که م و به که مین کتییی فارسیم

باوکم که پولات بوو، من له کتییی «خه تی بزماری»⁷ دا به دوورودریژی باسی ژیا نه که یم تیدا نووسیوه. من نوبه ره بووم، من بق خوم نه بووم، به لکو بق باوکم بووم، یان له راستیدا بق دایکم له دایک بووم. ئاخو ئه و پیاویکی پتویست بوو، تا له ماله وه جیگه ی باوکم بگریته وه.

ئه و کاته ی هیشتا میرد مندال بووم، باوکم وای ره فتار له گهل ده کردم، که پیاویکی هه راش بم، وهک ئه وه ی هه موو شتیک بزانم و هه موو شتیکیشم پینبکری. ئه و خوی دهخسته بهرده ستم، وای فیرکردم که بریاربدهم و ئه ویش دوام بکه وی. دایکیشم به شینوازیکی دیکه، هه ر وای ده کرد. هه ر زووو دایکم وهک رۆله یه کی خوی لیم دوور که و ته وه، وهک سه ردار ی مالی لئیده روانیم.

به بیرم نایه ته وه، ئاخو دایکم له ماوه ی تافی مندالیتیمدا، منی له باوه ش گرتین. ئه و هه میشه به ریزه وه سه یری ده کردم، وهک ئه وه ی پیاویک بم، مه و دایه ک خوی لئ به دوور ده گرتم.

من ئه وه نالیم، که وا دایکم ئه م کاره ی به ئه نقه ست یان به مه به ست کردین. کاره که هه ر خوی وا پۆی، دیار بوو سروشته ئه و بریاره ی دابوو. ئه م حاله ته ش له هه موو ئه و مالباتانه دا رووده دا، که یه کی له دایبا به کان

⁷ خه تی بزماری، رۆمانیکی تیکه لاوی یاداشتنا مه ی نووسه ره، له ۲۰۱۷ دا وه رمگیرا و ناوه ندی رۆشنبیری ئه ندیشه چاپ و بلاوی کرده وه.

که منته‌ندام بن. لهو جۆره خیزانانده، یه‌کی له منداله‌کان، به زۆریش وایه، کوره‌گه‌وره‌که‌یان، ئه‌و ئه‌رکه‌ی ده‌که‌ویته‌ ئه‌ستۆ.

ئیمه له خانووێکی گه‌وره‌دا و له‌گه‌ل پینچ مندالی دایابام و هه‌وت مندالی مامه‌که‌مدا ده‌ژیاين. ئه‌وه‌ش له پێی دایابی باوکم و مامه‌هه‌ره‌ گه‌وره‌که‌م وا پێککه‌وتبوو، بۆئهو‌ی به‌رده‌وام چاوی له‌ سه‌ر باوکم بن. ئیدی ئیمه‌ی مندال، یه‌که‌مان به‌و جۆره‌ نه‌ده‌بینی که‌ پسمام و دۆتمایی یه‌کدی بین، به‌لکو وه‌ک خوشک و برا وابووین. هه‌ر به‌م جۆره‌ش، وه‌هام ده‌پوانییه‌ مامم که‌ باوکی پۆچی و نمونه‌ و سه‌رمه‌شقی من بێ.

له‌ ماوه‌ی ئه‌و هه‌موو سالانه‌ی مال، من هه‌ر بۆ خۆم پۆژمێرێکم هه‌بوو، تیايدا هه‌موو شتیکی خۆم ده‌نوسییه‌وه. له‌ ماوه‌ی خویندنی زانکۆش‌مدا، ئاشنایه‌تیم له‌گه‌ل بزووتنه‌وه‌یه‌کی گه‌ریلا‌یی په‌یدا‌کرد و بوومه‌ نووسه‌ری پۆژنامه‌ ژێرزه‌مینیه‌که‌یان.

له‌میان‌ه‌ی شۆڤشه‌که‌شدا⁸، کورد سوودیان له‌ پاشا‌گه‌ردانی ولات بیني و داوای سه‌ربه‌خۆی خۆیان کرد. ئینجا شه‌ر له‌نیوان کورد و حکومه‌ته‌ نوییه‌که‌دا هه‌لگیرسا. له‌و ماوه‌یه‌دا، من وه‌ک په‌یامنی‌ری ئه‌و پۆژنامه‌ ژێرزه‌مینیه‌، گه‌شتیکم به‌نیو ناوچه‌ شه‌ره‌کانی کوردستاندا کرد. دوا‌ی ئه‌وه‌ی پاش چهند مانگی‌ک گه‌رامه‌وه‌ تاران، له‌پال ئه‌و وتارانه‌ی بۆ پۆژنامه‌که‌م نووسی‌بوو، کتیییکیشم به‌ناو‌نیشانی "کورد‌ه‌کان چی ده‌لین؟"⁹ یان "کورد‌ه‌کان چیان ده‌وی؟" نووسی.

⁸ مه‌به‌ست شۆڤشی گه‌لانی ئێران له‌ ۱۹۷۹دا. و.

⁹ مه‌به‌ست یه‌که‌مین کتییی نووسه‌ره‌ به‌ فارسی به‌ناوی "کردها چ میگویند". و.

کټیبه که نۆبه‌ره‌ی نووسینه‌کانم بوو، به‌لام خۆ هیج وه‌شانخانه‌یه‌ک نه‌یده‌وێرا چاپ و بلاوی بکاته‌وه. ئه‌وسا منیش به‌ناویکی خوازراو و به نه‌ینتی بلاوم کرده‌وه، به‌تاییه‌تیش له‌و کاته‌دا له‌ میدیای فهرمییه‌وه، هیج ده‌رباره‌ی کورد نه‌ده‌گوترا و نه‌ده‌نوسرا.

ئه‌مه‌شیان له‌ یه‌کیک له‌ کټیبه سه‌ره‌تاییه‌کانمدا باسکردووه، به‌لام هه‌نوکه و لێره‌دا، شتیکی دیکه هه‌یه، تا ئیستا باسم نه‌کردووه.

له‌و کاته‌ی بۆ خۆیندن چووبوومه تاران، ژووره‌که‌م له‌ مالی باوانم وه‌ک خۆی مابوو، ده‌ستی لێنه‌درابوو. من ده‌ستنووسی کټیبه قه‌ده‌غه‌کراوه‌که‌م سه‌باره‌ت به‌ کورد، له‌ ژووره‌که‌م له‌ مالی باوانم شارده‌بووه‌وه، چونکه پێم گوناح بوو بیسوتینم، به‌تاییه‌تیش چونکه من له‌ کوردستان هه‌موو شتیکم، هه‌موو تیپینی و سه‌رنجه‌کانم به‌ ده‌ستخه‌ت نووسیویونه‌وه. که‌چی خوشکه شازده سالییه‌که‌شم، ده‌ستنووسه‌که له‌ ژووره‌که‌مدا ده‌دۆزیته‌وه و ده‌یخوینیته‌وه، پاشان ده‌یداته «جه‌واد»ی پسمام. «جه‌واد»ی ته‌مه‌ن بیست و یه‌ک ساله‌ش، منی وه‌ک براگه‌وره و نموونه‌ی سه‌رمه‌شق ته‌ماش ده‌کرد. منیش ئه‌وم هه‌روه‌ک برا ده‌بینی.

به‌لام له‌و نێوه‌دا و له‌و بینه‌وبه‌ریه‌دا له‌پر شتیک پوویدا، که من لێی ناگادار نه‌بووم.

«جه‌واد» دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌ستنووسه‌که‌می خۆیندبووه‌وه، هه‌روه‌ک من به نه‌ینتی سه‌فه‌ریکی به‌ کوردستاندا کرد. ئه‌ویش هه‌ر هه‌مان پێگه‌ی منی گرتبووه‌به‌ر، که له‌ کټیبه‌که‌دا باسم کردبوو. ئه‌و چه‌ندین وێنه‌شی گرتبوون، له‌ هه‌ندیک له‌ وێنه‌کاندا له‌گه‌ل پیاوانی چه‌کدار، به‌خۆیان و تفه‌نگه‌کانیان له‌سه‌ر تانکه‌کان وه‌ستابوون.

من ھەمىشە كاتىك دەگەرپامەۋە شارەكەم و سەرم لە دايك و باوكم دەدا، خۇپارىز و وريا بووم. حىسابى ئەۋەم كردبوو، ئاژانەكانى دەزگاي ھەۋالگى نەيتى لەپەر و لەنيۋەى شەۋدا بۆ گرتىم بەسەر مالى باوكم دابدەن. بۆيە دەرگەم دووجار قفل دەداو پەيزەيەكىشم بەسەر بانەكە ھەلدەنا، بۆ ئەۋەى لەكاتى تەنگانە و ناچارىدا خۆم دەرپاز بكەم.

لە يەكك لەو شەۋانەى سەردانى مالى باوانم كردبوو، لەسەر پىخەفەكەم پاكشاپووم و شىتىكم دەخويندەۋە، بەلام ھەر ھىندە بوو، گويم لە تەپەى پى بوو، لەپشت دەرگەى مالمەنەۋە ھات. ئىدى ھەر زوو پالتۇيەكەم كەردەۋە بەر و چاۋەپىم كرد. زەنگى مالمەكەمان لىدرا. دايكە ھەمىشە بى ئۆقرەكەم دەگەيشتە ژوورەكەم و بە زمانى ئاماژەى باوكمەۋە پرسى، ئاخۇ چى بكەين. منىش ھەر بە ئاماژەۋە، ۋەلامم دايەۋە، نابى يەكسەر دەرگەكە بكەيتەۋە، بەلكو لە پشت دەرگەدا بپرسى، ئاخۇ كىيە لە دەرگە دەدا.

ئەۋىش چۈۋە لاي دەرگە و پرسى : 'ئەۋە كىيە؟'

پياۋىك لەپشت دەرگەكەۋە ھاۋارى كرد: 'پۇلىس! دەى دەرگە بكەۋە!'

منىش دەستبەجى دەستم دايە جانتاكەم، بە پەيزەكە ھەلگەپام، بەسەر بانەۋە لە پى مالمە دراوسىكانەۋە ھەلاتم، لەۋىشەۋە بازمدايە سەر شەقامەكە و بەو تاريكىيە رامكرد، لەۋكاتەشدا دوو ھەيتە بە بىھودە لە دوورەۋە بە دوام كەۋتن.

من زانىم چۆن رابكەم و لەبەردەستيان قوتارىم، بەلام خۇ ھەيتەكان سەروبنى مالمەكە بە دواى مندا گەپان.

ئەۋكات شىتىك قەۋما كە مۇرىكى لە ھەموو ژيانى من داو ئاراستەى ژيانىشىمى بە تەۋاۋى گۆرى.

بۆ گەپان و سوپان و دۆزینەوێ بەلگەنامە لەسەر من، ژوورەکەمییان
پشکنی و کتیبەکانیان ھەلگیر و ھەرگیر کرد و بە گۆرپیان ھەركردن. پاشان
چوونە ژووری خوشکەکەم، کەلوپەلەکانی ئەویندەریش گەپان، پێخەفەکیان
و ھەرگەپاند، لەویدا لەنیو چەکمەجەیکدا شتیکیان دۆزییەو، کە نەدەبوو
ھەرگیز لەویدا بوايە: ئەویش دەستنوسی ئەو کتیبەم بوو کە لەسەر کورد
نوسیویوم.

«جەواد» ی پسمام، کە دایکەم ئاگاداری کوردبوو، ھەولیدا ھەلبێ، بەلام
سەرنەکەوت و لەپێگە تووشی دوو ئاژان ھات. ئەویان لەگەل خۆیان
بردەو ھەژوور تا ھۆدەکە ی پشکن. لەویشدا شتیکی دیکە ڕوویدا، کە
نەدەبوایە ڕوویدا. ئەوان ھەموو ئەو ویتانەیان دۆزییەو کە لەکاتی
گەشتەکە ی بۆ کوردستان گرتبوونی، ھەموو ئەو ویتانە ی لەگەل پیاو
چەکارەکان و تانکەکان کەوتنە بەردەستیان.

ئاژانەکان ویستیان خوشکم و کۆرە مامەکەم کەلەپچە بکەن و لەگەل
خۆیان بەرن، ئیدی لەو کاتەدا شتیکی لە مالا کەدا تەقییەو.

دایکەم دەیزانی کە خوشکم و جەواد ناو ھەژوور بە ھەو لە مال دەردەچن و
بە بۆیە دروشم دژی پۆرم لەسەر دیوارەکان دەنوسن. یەک دوو جاریش
ئاگاداری کوردبوونەو، کە نابێ ئەو کارە بکەن، بەلام نەشیدەتوانی پێگەیان
پێبگرێ. ئینجا کە ھەیتەکان سەرتاپای مالا کە گەپان، دایکەم ئەو قووتو
بۆیانە ی بە دزییەو ھەژوور گەرمایە کە تا لەوێ لەناویان بەرێ. نامرادانە
ھەولیدا بوو بە چەکوچ لێیاندا و بیاندرپێنی و سپراکەیان تیدا نەھێلێ، بەلام
بۆ یەکیک لە قووتووەکان بەڕوویدا ناتەقیتەو. ئینجا دەستبەجێ لەگەل
بیستنی دەنگەکە، ئاژانەکان دەست بۆ چەکەکانیان دەبەن و بەرەو
سەرچاوە ی دەنگەکە غار دەدەن. لەویدا دایکەم دەبینن بێھۆش لەو گۆرە

له سهر ناوکه وی گه رماوه که که وتووه. سهر و چهسته و دهسته کانی
هه مووی بویه سووره.

ناژانه کان دایکیشمیان بۆ لیکۆلینه وه له گه ل خویان پاپنچ کرد و برد.

هه موو ئه م شتانه ش له کاتیکدا پرویدا، که جهنگی نیوان ئیران و عیراق له
گه رمه ی خۆیدا بوو، ئه وکات سه دام به شی خواره وه ی ئیرانی داگیرکردبوو،
هه پشه ی له پژی مه نوپکه ی ئیران ده کرد. هه ر بویه شه پژی مه زه بروهنگی
زوری به کارهینا، هه ر هه ولیکی دژبه ر سه ری هه لدا، هه ر له جیوه
سه رکوتی ده کرد. له و ماوه یه دا یه ک دوو هه زار که س له سیداره دران، هه ر
هه مووشیان گه نجی په رۆش و بی ئه زموون بوون، ئه وانه بوون
نه یانده ویست کپنوش بۆ مه لایه کان بیهن.

من ئه و به سه رهاتانه م له کتیه کانی به راییمدا یاداشت کردوون، بویه لیتره دا
زۆر له سهریان نارۆم. به لام خۆ هه ر ده بی به کورتی باسی هه ندیکیان
بکه م.

«جهواد» دوا ی هه فته یه ک له گرتن، له به ره ئه وه ی دژی پژی می ببووه وه،
له سیداره درا؛ نه وه ک هه ر ئه وه نده و به س، به لکو نه ده بوایه له گوپستانی
ئاساییشدا بنیژرئ؛ ئیدی به ناچاری له پاشخانی باخیکی خانه واده که، له نیو
شاخدا به خاک سپێردرا، له وی له شوینیکی دیار له بن داربادامه کان گوپی
بۆ لیتردا.¹⁰

هه فته ی دوا ی ئه و، زهنگی ته له فۆن بۆ مالی باوانم لیتردا. یه کێ له پیاوانی
زیندانه که به دایکمی گوتبوو، خوشکه که م هه ر ئه مشه و له سیداره ده درئ،

¹⁰ شایانی باسه له شاکاره که ی «خانویه که ی مزگه وتی» دا که له ۲۰۱۷ دا له ناوهندی ئاویر چاپ
و بلاو کردایه وه، به وردی وینای ئه و حاله ته کراوه. و.

بۆیه با یه کۆک بۆ به یانییه که ی بچیت و تهرمه که ی بیاته وه. مامیشم تاکه که س بوو، به م ئهرکه هه لیبست.

منیش نه مده توانی له و کاته دا خیزانه که م بۆ به ختی خۆی جییلم، ههر ده بویه له گه لیان بووبام. ئاخر خۆ خوشکه که م به هۆی منه وه خرابووه کونجی زیندان و شتیکی ناره واش بوو، من له کونجی عافیه ت له تاران لیبدا بکۆتم. به خۆیشم نه مده ویست خوشکه که م له شویتیکی دووره دهستی کێوه کان گۆرغه ریب ده رچئ. ئاخر خۆ من سه رداری مال بووم و ده بویه بریار بدهم. بۆیه بریارمدا تهرمی خوشکه که م ههر له مال و له ناو حه وشه که دا بنیژری.

بۆ پۆزی پاشتر، کاتیک مام به خۆی و ترومبیلیک بۆ زیندانه که ده که ویته پئ، تا تهرمه که ی له گه ل خۆی بیتیته وه، من له حه وشه ی مال، گۆپیکم له بن دار فستقه که هه لکه ند.

به لام خۆ شوکۆر، مام به ترومبیلی به تاله وه گه رایه وه لامان.

خوشکم بهر لیبوردنی که مکردنه وه ی سزا که وتبوو.

جه وادی پسمام مایه ی خه م و ماته م بوو. دهستم به نووسین کرد، شه وو پۆژ ههر ده منووسی، به لکو شتیک بکه م، به لام تییینیم کرد، ههر گیز قه ره بوو نا کریته وه.

خوشکه که شم مایه ی ژان و ئازارمه، ئه و ئیستا بۆته دایکی دوو مندالی هه راش، به لام له یاده وه ری مندا هه میشه ئه و کیزه شازده سالیه ماوه ته وه، ههر گیز نه گۆراوه.

دوای ئه و هه موو سالانه، به تامه زروییه وه ویستم بیینمه وه. ههر بۆیه نه وه م ریکخست، ئه ویش له گه ل دایکم بیته «دوبه ی».

لە دۆبەى

ژەنەكەم لە پێنى برازاكەىەو ە پارەكانى بە شىوہى ئەلكترۆنى دا، بۆیە پێویست نەبوو، هیچ خەمى چۆنیەتى پارەدانەكە بخۆم. لەسەرئیکەو ە من دلخۆش بووم، كە ەموو شتێك رێكخراو، بەلام لە سەرەكەى دیکەو ە، ەندێك سەبارەت بە نووسینگە گەشتیارییەكەو ە بە گومان بووم. ە بەتەنیا ئەو ەش نەبوو، بەلكو متمانەم پێیان نەبوو. لەو ە دەرترسام نووسینگەى گەشتیارى، بەلێنەكەى خۆى بەجێنەهێنى، ئەو پارەى ە ەنووكە دابووم، حاشاى لێكێرى و ە ە بە بەلاش بچى. ئاخر ئەو جۆرە نووسینگە گەشتیارییانە، بە باشى لەو ە شارەزابوون، بابایەكی وەك من، كە نەیدەتوانى بگەرێتەو ە نیشتمان، ئامادەبوو پارەىكی زۆر بدا، بۆ ئەو ە بە دیدارى دايبابى شاد بێتەو ە. ئەوان دەیانزانى، ئەو جۆرە دیدارانە، زۆر سۆزدارى و ەستیارن، چونكە زۆر جارن دەبوو ە دوا دیداریان.

بەلام خۆ من بژاردەىكی دیکەم لەبەردەستدا نەبوو، زۆریش پەرۆش و پرسەن بووم، بۆیە بە ەستێكی تێكەلە لەگەل ژەنەكەمدا ملی رێگەى «دۆبەى» مان گرتەبەر.

بە قەولى خۆى نووسینگە گەشتیارییەكە، سویتێكی گەورەى سى ژووریان لە ەوتیلێكی نایاب و نوێ و كەشخە، لە ەوتیلی «شیخ زاید» لەسەر رێگەى «شیخ زاید» دا بۆ ئێمە گرت، بۆ ئەو ە ەفتەىك تێیدا بمێنێنەو ە. بەلام ە ەرچەند بەلێنێان پێدەداين، ئەو ەندە من بەگومان دەبووم: ئاخر سى پێخەفى شاھانەى نایاب، ناندینێكی گەورە بە دەزگەى جیشۆر، بە دەزگەى جل و شككەرەو ە و قاپشۆریشەو ە، بە سى گەرماو ەو ە، وێرای

ئەو ھەش بە ژەمە خواردنیکى بەيانىانى سازادەبىيەو، ھەمووى ھەر بەو برە پارەى كە دابوومان، مايەى تىرامان بوو. خۆ ئەگەر من ھوتىلىكى ۋەھام لە پىتى ھۆلەنداو بەرادان بدابايە، سى ئەو ھەندەى تىدەچوو. ئاخىر كى نالى ئەو نووسىنگە گەشتىارىيە لەو نرخە گونجاوانەى پىتى راگەياندووین، پاشكەز نايىتەو، دواتر لە بەردەم دايكەم و خوشكەم تووشى شەرمەزارىيم ناكە.

بەلام خۆ كارەكەم ھەر كردوو، ھەر دەشبى ئۆبالى لىكەوتەكانى بە خۆم ھەلبىگرم.

فرۆكەى سەر بە KLM¹¹ لە فرۆكەخانەى نۆدەولەتى «دوبەى» نىشتەو. منىش بەرەو ھۆلى ھەگبەكان رۆيشتەم، تا جانتاكان ھەلبىگرم، رادەى وروژاوى ساتەكەش ھەر بەرەو ھەوراز ھەلدەكشا.

ژەنەكەم لە ھەفتەكانى پىشتەردا، بەخۆى و لىستىك شت چووبووە بازار، بۆ ئەو ھەى بۆ ھەموو كەسوكارەكان، سەر و ديارىيكى ھۆلەندىيان بۆ بىكپى. بۆ دايكىشم گەشتەكە، گەشتى ژيان بوو، بۆيە نەدەكرا بە دەستى بەتال بگەپىتەو مال. بەگوپىرەى خووخدەى خۆشمان، دەبوايە بۆ ھەر ئەندامىكى مالىبەتەكە ديارى بباتەو.

لە دەرەو ھەى فرۆكەخانەش، تاكسىيەكەم راگرت و يارمەتى شوفىرە پاكىستانىيەكەم دا، تا ھەگبە قورسەكان بخاتە پىشتەو ھەى تپومبىلەكەى. پاشان لەگەل ژەنەكەم سوار بووین و بە لىخوڤەكەشم گوت: «بمانگەيەنە ھوتىلەكەشخە و مۆدىرن و پاشايىيەكەى «شىخ زاید» لە رېگەى شىخ زاید».

KLM¹¹ نارى كۆمپانىيەى ھىلى ئاسمانى پاشايەتى ھۆلەندىيە. و.

تاکسیه کهش که و ته جووله. ئیدی گه شته سه رچلییه که ی ئیمهش دهستی
پنکرد.

دوا نیوه پۆیه کی درهنگ بو، زۆریشی پینه چوو که سیمای ته لاره
به رزه کان له دووره ده رکه وتن، ئه و ته لارانه ی به ترومیلتی که شخه و
قه به وه ده وره درابوون، به تاییه تیش بۆ «دوبه ی»، عه ره بستانی سهوودی،
کویت و باقی میرنشینه کانی دیکه دروست کرابوون. پاکیشانی هیللی میترو
که له کاتی ته نگژه ی ئابوریدا، وه ستابوو، دیاربوو ته واکرابوون، چونکه
قیتاره کان به به رزییه وه ده هاتن و ده چوون، له ویستگه یه کی نایاب بۆ
ئه ویدیکه ده پویشن. ئای که منیش هزم لیبوو جارنیک سواری ئه و
میترو یانه بيم و به ناو شاره که دا بگه پیم. ئه و کات ده تتوانی به یه کجار
هه موو ته لاره هه ور به ره کان ببینی. له وانه یه ئه مه بیرۆکه یه کی باشیش بی، تا
له گه ل دایکم گه شتیکی وا بکه ین.

له وانه یه ئه و کورته گه شته میترو ییه، تاکه شتیکی بی له دوبه یدا بتوانم
له گه ل دایکدا بیکه م. هه ر بۆیه دیسان که منی لیبوی په شیمانیم گه زت، که
ئه وانم بۆ ئیره هینان. من له پیش چاوی خۆمدا ده مبینی، چون له مؤلکی
گه وره وه بۆ یه کیکی دیکه ده پوین. له مهش زیاتر هه چی دیکه نه بوو، ئای
له م بیرۆکه هه راسانییه.

ئاخر له دوبه یدا هه چ شویتنکی وای لینه بوو، که به یه که وه و به ئاسووده یی
پیا سه ی تیدا بکه ین. ئه مه شم له دوو سه ردا نه که ی پیشوترمدا ده زانی. خۆ
ئه گه ر بۆ پیا سه یه ک چووبامه ده ر، له وه زیاتر نه بوو که جارنیک دیکه به
به رده می ئه و بازاپانه ی کولوپه لی میزکدارییان¹² ده فروشتن له گه ل

¹² مه به ست ئه و کالایانه یه که نیشانه ی کارخانه ره سه نه کانیان به سه ره وه یه.

خواردنگه و شوینی خواردنه وه دا تێپەر نه بم. هه میسه هه ر بۆن و بهرامه ی
 مریشکی برژاو و هه مبه رگه ره کان له خواردنگه خیراییه کاندای دههات. خۆی
 زۆر باشتر بوو ئه گه ر چووباینه تاجیکستان یان جۆرجیا، ئه و ولاتانه ی که
 دایکم تێیدا وهک ولات ههستی به ئاسووده یی ده کرد. له «دووشهنبه» ی
 پایتهختی تاجیکستاندا، خه لک به فارسی ده دوی، ههروه ها له هه موو
 شوینیک، له سه ر شه قام تووشی ئێرانییه کان ده بوویه وه و به باشیش
 پیشوازیته لیده کرا، چونکه تۆ له ولاتیکه وه بۆ لای ئه وان چووبووی، که
 وهک ئه وان قسه ت ده کرد. ئێمه میژوویکی هاو به شمان له گه ل ئه و ولاتانه دا
 هه بوو، کاتی خۆشی وهک یه که یهک هه ردوو لامان له ژێر یهک
 فه رمان په وایه تی پاشا گه و ره کانی ئێرانیدا بووین. خۆ «دوبه ی» ش له
 میژووی کۆندا سه ر به ئیمپراتۆرییه تی فارسی بووه، به لام ئێمه ئه ویمان
 له ده ستدا و شیخه کانیش کردییانه شوینیکی سه رنجراکیش.

هه لبه ته ئیستاش بۆ ئه و جۆره غه ربیی و گومانانه زۆر درهنگه، میژوو
 کاری خۆی کرد و بلیتی سه فه ره که شمان بریبوو. خۆم به خۆم ده گوته وه،
 ئارام بگه ر و واز له و دره ده دلانه بینه.

له وهش زیاتر نه ده کرا، هه موو ئه و به دگومانیه ش له وه را سه رچاوه ی
 گرتوو، که دایک و خوشکم سی سال بوو نه مبینییوون.

من پیشتر ئه وه م باسکرد، که جاریکیان دایبام هاتبوونه ئه مستردام،
 ئه وهش دوا دیدارم بوو له گه ل باوکم، چونکه دوا ی ئه وه زۆری نه خایاند،
 کۆچی دوا یی کرد. ئه وهش بۆ من مایه ی که سه ر و داخ بوو، له و پرۆژگاره
 سه خته دا نه متوانی لای ئه و بم، تا به زمانی ئاماژه وه که میک باری ئالۆزی
 جیهانی بۆ پوون بکه مه وه. ئاخه ئه و نهیده زانی ئاخۆ بۆچی «جهواد» له

سیداره درا، بۆچی خوشکم خرایه کونجی زیندان و بۆچی منیش هه لاتبووم و هه رگیزیش بۆ مال نه که رامه وه.

له «دوبه ی» دا هه موو ئه و یاده وه ریپانه م لی ژیان وه، منیش به قوولی که وتبوومه نیو ده ریای بیر کردنه وه، تا ئه و کاته ی تاکسییه که له سه ر شوسته ی هوتیله که ی شیخ زاید، که شه ست و پینج نه ژم بوو، را وه ستا. سی پاکستانی یان هیندستانی، که کریکاری هوتیله که بوون، به جلو به رگیکی یه که پوشی که شخه و به بۆینباخه وه، ده موده ست به پیرمانه وه هاتن و عاره بانه یه کیشیان هینا و هه گبه کانیان خسته سه ر و ئیمه یان برده نیو هوتیله که.

ده موده ستیش تووشمان بوو به تووشی دوو وینه ی گه وه ری شیخ زاید بن سوڵتان ئال نه هیانی دامه زریته ری دوبه ی و شیخ محمه د بن راشد ئال مه کتوومی میری ئیستای، هه روه ها ریزه وینه یه کی دیکه ش له چوارچیه ی زیرین هه لواسرا بوون، که هی شیخه کانی دیکه بوون، من نه مده ناسین.

له وئ له پرسگی هوتیله که دا قه له بالغی بوو، خه لکیش له نۆره ی خۆیان وه ستا بوون تا له و ژوورانیه ی به رادانیان دابوون، بپینچه وه؛ به لام ئه وه ی مایه ی سه رسورمان بوو ئه وه بوو، کارمه نده که ی به رده رکه پینگوتم؛ ئیوه پنیوست ناکا له نۆره که دا بوه ستن. ژووره که ی ئیوه له رپی نووسینگه ی گه شتیار ی ئیران-دوبه ی به رادان درا وه. هه موو شتیک ریکخرا وه. ده کری به دوای مندا بێن.

دردۆنگیه که ی منیش زیاتر به پرسنی و سه رسامی وه رگه را. ژنه که م زۆر به وه هه واله کتوپرییه خۆشحال بوو: 'باشه چیمان لیده که ن؟'

ئیدی چووینه نیو ئه سانسیریکی پانو پۆری تازه وه، که کامیزا و ئاوینه دار بوو. ده رکه وانه که کۆده یه کی له سه ر ته خته کلپه که ی ئه سانسیرکه لیدا و

کابینه‌ی ئەسانسێره‌که به خێرایێکی زۆره‌وه به‌ره‌و هه‌وراز هه‌لکشا. تا سێمان ژمارد، ئێمه‌ که‌یشتینه‌ نه‌ومی شه‌ست و پینجه‌مین، خه‌ریکبوو بکه‌ینه سه‌ربانی ئه‌و هه‌تیله‌ که‌شخه‌یه‌ نه‌مایشداره‌ی شیخ زاید. له‌ویوه‌ ئێمه‌ دیمه‌نیکی زۆر جوانی دوه‌یمان به‌ هه‌زاران هه‌وربه‌ری مۆدێرن له‌به‌رچاو بوو. هه‌شتاش دوو ڕووخساری وروژینه‌ری زیده‌باری دیکه‌ دیاربوون. له‌ حوکمی چاو له‌ دووره‌وه‌ که‌نداوه‌ شینه‌که‌ی فارسی هه‌بوو، له‌راستیدا ئه‌مه‌ش بۆ من واتای نیشتمانی ده‌که‌یاند، له‌ پشته‌وه‌ش بیابانیکی پانۆپۆر هه‌بوو، تا عه‌ره‌بستانی سه‌عوودی ده‌کشا، که‌واته‌ تا مه‌ککه‌ درێژ بیه‌وه‌.

هه‌ره‌به‌کان

به‌ر له‌وه‌ی بێمه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی شتی‌ک ده‌رباره‌ی سوێته‌که‌ بێم، ده‌مه‌وێ شتی‌ک پوونبکه‌مه‌وه، که‌ له‌پاستیدا له‌جینگه‌ی خوشیدا نییه. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه، پێداگیرم که‌ من پاسیست نیم و هه‌ر واشم داناوه، میژوو زۆر کارنه‌کاته سه‌ر بیروبۆچونم. من خۆم هه‌زم له‌ ئه‌ده‌بیاتی عه‌ره‌بیه، هه‌زم له‌ خواردنه‌که‌یانه، هه‌زم له‌ کلتوری عه‌ره‌بیه، هه‌زم له‌ سه‌ماکه‌ره سمته‌ باده‌ره‌کانیانه، هه‌زم له‌ ئافره‌ت و هه‌قایه‌ته‌کانیانه، هه‌لبه‌ته‌ هه‌زیشم له‌ زمانی عه‌ره‌بیه، که‌ ئه‌و هه‌موو شاکاره‌ چیرۆکی به‌شیوه‌یه‌کی دروست پێی گیردراوه‌ته‌وه و پێی نووسراوه.

ئێستاش که‌ ئه‌و قسانه‌ی سه‌ره‌وه‌م گوته‌، به‌ ئاسوده‌یی ده‌توانم قسه‌کانی دیکه‌ی خۆم بکه‌م.

فارسه‌کانی ئێران نایانه‌وێ هه‌چیان له‌گه‌ل عه‌ره‌به‌کاندا هه‌بێ. هه‌رچه‌نده‌ ئه‌وه‌ش راست نییه، به‌لام پق و قینی ئه‌وان پۆچۆته‌ نێو هه‌سته‌کانیان له‌ به‌رانبه‌ر عه‌ره‌به‌ستانی سه‌عوودییه‌دا. نزیکه‌ی هه‌موو هاوئێشتمانیه‌کانم ئه‌و هه‌سته‌یان هه‌یه. هه‌ر له‌ پاشاوه تا گه‌دا، هه‌ر له‌ سه‌رکرده‌یه‌کی گه‌وره‌ی پو‌حیه‌وه تا مجتوری مزگه‌وتی، له‌ پۆشنییریکی چه‌پکه‌راوه تا شاویست و ناسیوناالیستیکی توندڕۆ، ئه‌مه‌ش میراتیکی میژوویییه، هه‌رگیز ده‌ستبه‌رداربوونی بۆ نییه، له‌وه‌ش گه‌ڕێ که‌ له‌ناوبه‌جێ. ئه‌مه‌ش هه‌مووی له‌ چاوی ئێسلامه‌وه هاتوه، له‌به‌ر ئه‌و شالاوی داگیرکردنه‌ی عه‌ره‌به‌کان که‌ ئێرانی کۆنیان له‌ ١٤٠٠ سالی رابردوووه‌ داگیرکرد.

عەرەبەكانى ھەرىمى ئىستاي عەرەبىستانى سعوودى و لەبن بەيداخى
مەمەدىدا بەسەر شانشىنەكەى ئىمەياندا دا و ئاگردانى پەرستگاكانيان لى
كوژاندىنەو، كۆشكەكانمانيان ئاگر تىبەردا، ئەلفىيەكەمانيان گۆپى و ھى
عەرەبىيان لەجى دانا و ناچارىان كردين قورئان لەبەر بكەين.

دواى ئەو، ھەرگىز پەيوەندىيەكان لەنىوان ئەو دوو ولاتەدا باش
نەبوونەو، وەك خۇيان لىنەھاتەو. ئىستاش ئەو قىزلىبوونەو ھەيە پەگ و
پىشەى خۇى داکوتاو، ئاخىر خۇ ھىچ پىاوئىكى فارس كىژەكەى خۇى ناداتە
سعوودىيەك. ھەروەھا ھىچ كچىكى فارسىش بە خواستى خۇى نايەوئى بىيە
ژنى سعوودىيەك.

من جارىكى دىكە لىرەدا پى لەسەر ئەو دادەگرمەو، كە زۆر بە ئەدەبىياتى
عەرەب سەرسام، كەچى لەگەل ئەو ەشدا، منىش لە دژى دراوسى
سعوودىيەكانمان، لەگەل ئەو مەيلە بىزارىيەى مېژوودام. ھەروەھا منىش
ھەرگىز كىژى خۇ نادەمە سعوودىيەكان، مەگەر خۇى وا داواىكا، خۇ ئەگەر
واشى كرد، ئەوا لەو بە گومان دەبم، ئاخۇ ئەوكات ئەو كىژى منە يان نا.

ھەر لەو نىوەشدا پوداگەلىكى سەپروسەمەرە لە كلتور، لە ئەدەبىيات و
مېژوودا قەوماون.

ئەو رەقە نىشتمانىيەمان بە خەستى بەرانبەر ولاتىك چەركاوتەو، كە
مەمەدى پىغەمبەر و قورئانى لىو ەاتو. كەواتە دەبوايە، ھەر بەو
جۆرەش پىغەمبەر و قورئانەكەيشمان بىزاراندبايە، بەلام خۇ ئىمە ئەو
پىغەمەرە عەرەبەمان بىئەندازە خۇشەوئى. لایەنە تەوسدارىكە لىرەدايە،
كەوا نىزىكەى ھەموو ژن و پىاوئىكى فارس خەون بەو دەبىنى، گەشتى
مەككە بكا، بچىتە شارى ئەندىشاوى، بۆ ئەو ەى كەعبە، مالەكەى ئەللا بە
پىرۆز رابگرئى. ھەموو سالىك يەك مىليۆن ئىترانى دەچنە مەككە و لەوئىشەو

خوڤان دهگه يينه «مه دينه»، تا له مزگه وته كه ي ئه ويڊا و له لاي گورپه كه ي پينغه مبهردا كړنووش بهرن.

دايكيشم كه سيكي وه هايه، خهوني به وه وه ده بيني، به لام هيشتا بو ي ريكنه كه وتوو ه گه شتي حه جه كه ي بكا.

پوله، من خه ريكه ده مرم و كه چي خه ونه كه شم هر نه هاته دي. جاريكيان له ته له فون واي پينگوتم.

منيش ده مزاني هه رگيز خه ونه كه ي به دي نايه، چونكه من له ئه مستردام ده ژيم و ئه ويش پير و كه نه فته له تاران. وي پاي ئه مهش، خو من نه مده ويست بچمه مه ككه، له ژير هيچ پاساويكي شدا نه مده ويست يه ك قروش (فلس) له ولاتي ك خه رج بكه م، كه له لايه ن پاشايه كي سعودي ه وه فه رمان پره وايي ده كړي. حه يف بو دا يكم.

من ئه مه بو يه ده گيرمه وه، تا پروني بكه مه وه، كه چند جاره به نابه دلي به ره و دويه ي ده پوم، ئه و شوينه ي كه شيخ محمه د بن راشد ئه لمه كتوم، شيخ زايد بن سولتان ئال نه ييان و شيخ حه مدان بن حه مه د بن راشد ئال مه كتوم و شيخ و سولتانه كاني ديكه حوكمرانن.

ئه مجارهيان له بهر خاتري دا يكم سه فه ره كه م كرد. سه رباري ئه وهش، خو هيچ تاكه شينخيكي عه رب له نيو هوتيله كه دا نابيندري. هه موو كارمه نده كاني، هر له ده رگه وانه كه وه بگره تا به ريوبه ري هوتيل، خه لك ي پاكستان، هيندستان، تايله ند و ولاتي ديكن. بينگومان خوداني هوتيله كه هر شينخي ك بوو، به لام خو ئه و هوتيل و ته لاري هه وربري ديكه ي هن، بو يه ناپه رژيته سه ر¹³ ئه و هوتيله، كه ئيمه ي ليداده به زين و هه رگيز له وي نه ده بيندرا.

¹³ ناپه رژيته سه ر: واته كاتي ئه وه ي نيه.

ئىستان باسى سۈيى ھۈنلەكە دەكەم.

سویتە کە

ئیمە لە نەزمی شەست و پێنجدا جێمان گرت، لە راستیدا وەک بانی ھوتیلە ک
وابوو، منیش لە گەل ئەو دوو دیمەنە تەلیسماییدا ڕۆیشتم، کە نداوی فارس
و ئەو بیابانە کاکی بە کاکییە، کە بە کەعبە، بە مالی ئەللا کوتایی دەھات.

دەرگەوانە کە لە گەلمان ھات و دەرکە ی سویتە کە ی بۆ کردینە وە و ئیمەش
لێ وە ژوورکە وتین. دەمۆدەست شتیکی ناوازی بوو. ھەر زوو خۆت لە بیر
دەکرد، کە لە «دوبە ی» بی، بە لکو وات دەزانی تۆ لە خانوویکی کلاسیکی
فەرەنسی کە شخە و نایابدا گیرساویتە وە، کە لە سەر شتوازی بیلە ئۆپیکو¹⁴
بوو. تەنانەت دۆلابیکی قەبە ی کتیبیشی تێدا بوو، پڕ لە کتیبی فەرەنسی بوو.
سوویتە کە سێ ژووری گەورە ی نووستنی تێدا بوون، ھەریە کە شیان
گەرماوی خۆی ھەبوو، ناندینیکی ھاوچەرخانە شی ھەبوو. نابێ ئەو ھەش
لە بیر بکە ی، نووسینگە یە کی تێدا بوو، لە سەر میزە کە شی کۆمپیوتەرێک
داندرابوو، ڕووە کە ی لە سەر کە نداوی فارسییە وە بوو.

لە وانیە ئەو دیمەنە تیکە لە یە ی نووسینگە کە و ئاراستە ی ڕووە کە ی، بۆ
نووسینی کتیبیکی نوێ دەستی بدایا یە. چونکە ھەر کە دەرگەوانە کە ئیمە ی
بە جێھێشت، یە کسەر کۆمپیوتەرە کە م کردە وە و دەستم بە نووسینی ئەم
کتیبە کرد.

¹⁴ Belle époque

ژنه کهم دلخۆش بوو: ئیمه سه رچلییکمان کرد و شایسته ش بوو. ئیمه له گهل نووسینگه یه کی گهشتیاریدا خۆمان فریدایه نیو زئ، ئاخر تو بلیتی شتیکت بریوه که نه تده زانی له به رانه ریدا چی وهرده گریته وه.

تا ئیزه هه موو شته کان ته و اوعه یار بوون، به لام له قوولایی ناخدا ده ترسام نه وهک به داوه وه بیم، ده ترسام نه وهک پاش که میکی دیکه، کارمه ندی نووسینگه ی گهشتیاریه که به خۆی و لیستیکی تیچوونی قه به قه به وه به سه رماندا بدا، به جۆریک هه رگیز نه توانم دایکم بیتن و ئه وه موو پاره ره چاونه کراوه یه م پینه درئ. من پیاوینکی به ئه زموون بووم، له ژیاندا زۆر شتم دیبوو. ئاخر من به ره له سستی دوایین شا و پژی می ئایه توللاکانم کردبوو، له جهنگی هه شت ساله ی نیوان عیراق ئیراندا ژیا بووم و ده ربازیش ببووم، من هه لاتبووم، بۆ ماوه یه کی زۆر له ئوردوگای په نابه راندا بووم و زمانی هۆله ندی فیتربووم، به لام هه نوکه هه ستم ده کرد، مندالیک بم و چاوه پینی دایکم بکه م. تو بلینی بگات؟ تو بلینی بیهینه ئیزه؟ ئه ری که بمبینی، چی بکا؟ تو بلینی ئه وه گه شته ی له گهل نه خۆشی و پینه کردن و له بیرچوونه وه، به باشی بره و؟

خۆی ئه وه گه شتیکی زۆر پنیوست بوو، ده بوایه منیش به لیکه وته کانی قایل بم. هه ر بۆیه به به خته وه ری یان به به ده ختی له پشت کۆمپیوته ری سویته که شخه که ی سه ر بانی شه ست و پینجه مین نهۆمی هوتیله که دانیشتم.

هه ر له نیو سویته که دا، دووربینیک له لای په نجه ره گه وره که دا داندرا بوو تا پیی ته ماشای ده ریا بکه ی. منیش ده ستم دایی، سه یری که نداوی فارسیم کرد. خۆ له پشت دووراییه که وه، که زۆریش نه بوو، نیشتمانه که م له وئ بوو، ماله که م ئه وه نده نزیک، که چی ده ستم نه ده گه یشتی.

لەو ديو ئاۋەكەۋە، لەو شوئىنەى كە ۋەك ھىلىكى تارماۋى دياربۇو، پۇژىك لە پۇژان مامۇستاي فېزىيا بۇوم. ئەو مامۇستايەتتە شىم پۇپۇشېك بۇو، تا لەۋى، لە بەندەرەكەدا ھۆبەيەكى پارتەكەمان بگەينەۋە و كاروبارەكانى ھەلبسۇپىنن.

قوتابخانەكە لە دەۋ زى بۇو. ھەندى جار ئەۋەندە گەرم بۇو، قوتايەكانم دەردەھىنا و تەختەپەشەكەشمان لەگەل خۇمان دەبردو دەچووينە سەر ئاۋەكە، لەۋى بە بازىيەك لە دەۋرى يەكدى دادەنىشتىن و دەرسمان دەخويند. ئەۋى پۇژى ھەرگىز ئەۋەم بەبىردا نەدەھات، كە پۇژىك لە پۇژان و بە دووربىن و لە جامى پەنجەرەى ھوتىلىكى ئەۋديو ئاۋەكەۋە، لە «دوبەى» سەيرى بەندەرەكە بگەم.

ۋەك ھەر پياۋىكى ماندوۋى دەستى گەشتىكى دوورودرىژ، مەيلم لىبۇو بگەپتەۋە مالاۋە.

لەۋتە چوۋمە لای پەنجەرەكەى دىكە و بە دووربىن لە بىابانم پوانى. ئىستا تارىك داھاتبۇو و ھىچىش نەدەبىندرا، بەلام خۇ لە كۇتايى بىابانە پانوپۇرەكەدا شارى مەككە ھەبۇو. لەۋىدا ئەۋەم دەھىنايە پىشچاۋى خۇم، چۇن كەعبە، مالاكەى ئەللا، لەۋى لەئىۋ ئەو ھەموو چراخانەدا دەبرىسكىتەۋە.

زۇرىش بەرگەم نەگرت، دووربىنەكەم لەسەر تارمەى پەنجەرەكە دانايەۋە و چوۋمە خوارى، چوۋمە پرسگەكە، تا بزانم ئاخۇكەى دايكم دەگا.

رېښه‌ری گه‌شتباری ئیران - دوه‌ی

چوممه‌وه نیو ئه‌سانسیره‌که و به یه‌ک دوو چرکه‌که‌یشتمه‌ نه‌ومی زه‌مینى. ه‌یشتاش له‌وئ ه‌ر قه‌له‌بالغى بوو، له‌ به‌رده‌م پرسکه‌که‌دا نوره‌ گیرابوو. ئیرانى و عه‌ره‌ب نوره‌یان گرتبوو.

بۆ مایه‌ی خو‌شبه‌ختیم، پتویست نه‌بوو زۆر له‌ نوره‌که‌دا بووه‌ستم تا پرسیاره‌کانى خو‌م بکه‌م، چونکه‌ ده‌رگه‌وانه‌که‌ منى بینى، به‌ پیرمه‌وه‌ هات و یارمه‌تى دام.

به‌ پیزو خه‌نده‌یه‌که‌وه‌ لێی پرسیم: 'چ خزمه‌تیکت هه‌یه‌؟'

منیش ده‌ستبه‌جێ پیموایوو شتیکی ناراست له‌ ئارادایه‌.

ئاخر ئه‌و خه‌لكى پاکیستان بوو یان ه‌یندستان، یان ه‌ر ولاتیکی دیکه‌، که‌ ه‌ی من نه‌بوو، باشه‌ چۆن له‌ جه‌نجالییه‌ی پرسکه‌که‌دا یه‌کسه‌ر منى بینى و بۆ لام هات تا کاره‌که‌م رایى بکا؟ واپێده‌چوو هه‌ندیک جیگه‌ی گومان بێ. به‌لام له‌وانه‌شه‌ من سه‌رچیخ چووبم.

- 'تۆو، چاوه‌پێی دایکم ده‌که‌م، به‌ دواى که‌سیکی سه‌ر به‌ نووسینگه‌ی گه‌شتی ئیران-دوه‌یدا ده‌گه‌ریم، به‌لکو زانیارییم بداتى ئاخۆ که‌ی ده‌یگه‌یه‌ننه‌ ه‌وتیله‌که‌، چونکه‌ وایزانم ئیستا گه‌یشتونه‌ته‌ فرۆکه‌خانه‌که‌.'

ه‌ویش چاویکی به‌ نیو پێیواره‌کاندا گێرا و به‌ قامک ئاماژه‌ی بۆ کچیکی گه‌نج کرد.

- "لەوێیە، ئەوەی ئەوێ پێیەری نووسینگەی گەشتیارییەکیە."
- "زۆر سوپاس." منیش وام پێگوت و بەرەو پرووی خاتونەکی

چووم.

ئەویش ژنیکی گەنجی ناسک بوو، پرچیکی پەشی هەبوو بە قەدێلەیکە بەستبوویەوه. نمونەی ژنیکی ئێرانی تەمەن سی سالانە بوو. لەگەڵ پێواریکی دیکە ئێرانیدا قسەی دەکرد، کەمێک لە دوورەوه وەستام، تا لە قسەکانی دەبیتهوه. ژنەکی پروویکی میهرەبان و بەخەندەیی هەبوو.

لەنیو کتێب و فیلماندا، زۆر جارانی ئەو پروودەدا، کە پیاو و ژنیک تووشی یەک ببن و لەیەکەم نیکادا شت بقیەوم.

بەلام خۆمن لەو ساتەدا، زۆر لەو شتە دوور بووم. ژنەکەم لە سەرەوه، لە نهۆمی شەست و پێنجەمین بوو، دایک و خوشکیشم لە پێگەدا بوون و باریک یادهوهری کۆنینهشم کە بە سەلامەتی هەلگیرابوون، بە جاریک لێم ژینەوه.

ئینجا ژنەکی پرووی تیکردم و بە دەنگیکی دۆستانە کوتی "خۆشحالم بە بینیت. پێموابی تۆ دەتەوێ شتەکان بپشکنی و لێیان دڵنیا ببیتەوه."

من گومانم بۆ ئەو چوو، پێشتر وینەیکە منی بینی بێ، دەنا چۆن منی وهک مەعمیلیکی خۆی ناسیبیەوه؟ تۆ بۆی لە گوگل سەیری کردبێ، ئاخۆ سەر و پروخساری مەعمیلە بیانیەکانی چۆنە؟

- منیش گوتم: "بەلێ، بۆ سەروسۆراغ هاتووم."

- "ئایا بە سویتەکەت قایلی؟"

- "هەلبەتە. لە دڵەوه سوپاس، لەوه باشتەر نابێ."

- "شایانی نییه، به خوشحالییه وه، ژنه که وای پیگوتمه وه و ئینجا شتیکی وای کرد که نه ده بوايه وا بکا. دهستیکی له قردیلای پرچه که ی داو، قژه ره شه که ی به سهر شانه کانیدا په خش بوو.

منیش به خۆم گوته وه، خۆ من هاتوومه ته دوه ی تا به دیداری دایکم شاد بیمه وه، دیداریک که دوا دیدار و چاوپنیکه وتن ده بی.

- "خانم، من...."

- "ئه ویش پیی گوتمه وه: 'من ناوم « نه سته رهن»" ¹⁵ نه سته رهن ناویکی فارسییه، ناوه که له گولیکی ناسکه وه هاتووه به فهره نسی ئیگلانتینه ی ¹⁶ پیده لێن. به لام با ئوه به لاوه بنیین.

- "ئه ری که ی دایکم ده گات؟" وه هام لیپرسی. ئه ویش دهستی دایه موبایله که ی، به نیو به رنامه ی وه تس ئه په کهیدا گه را و گوتی: "ئه وان دابه زیون و هه ر ئیستا له فرۆکه خانه به ریکه وتوون."

- "ئاها، زۆرباشه، سوپاس." من وام پیگوت و ئاماژه یه کی وام کرد، که دهمه وی بپۆم و یه خه ی خۆم له یه قه ی ئه و کچه شوخ و شهنگه بکه مه وه.

له راستیشدا دهمویست بزانه ئاخۆ پاره دانه که هه موو له جینی خۆیدا بووه، خۆ که میکی دیکه، به خۆی و لیستی پاره دانی دیکه به سه رمدا نادا، به لام نه مده ویست له شانازییه که م که م بکه مه وه.

کاتیک بینی که من له گوتنی شتیکی دوودلم، پرسى: "ئه ری پرسى یاری دیکه ت هه بوو؟"

¹⁵ Nastaran

¹⁶ Eglantine به کوردیش گوله شیلانه یه. و.

- "نەخیز، ھەر ئەو ھەبوو، سوپاست دەکەم، سوپاسی ھەموو ئەو ماندووبوونە ئیو و نووسینگە گەشتیاری دەکەم، کە بۆ دایکمتان کردووە."

- "شایانی نییە، ئەو وای پێگوتەو، لە کاتێکدا بە ھەردوو دەستی پرچی لە پشتەو بەستەو."

ئینجا بۆ کەمیک چوو ھەردو و لەبەر گەرمایە و ھەستام، ھەوای پیس لەسەر شۆستەو دەھات، بێچان لەوێ لە لای شۆستەو تاکسی دەھاتن و خەلک لێیان دادەبەزین، یان لێیان سوار دەبوون و دەپۆشتەو. لە پشت جامە ھەو ھەو سەیری ناو ھۆتیلە دەکەو. «نەستەرەن» م بینی، بینیم چوو ھەو لای پیاویک، کە لای ھەرگەوانە و ھەستابوو، پیاویکی گەنج کە ھەر دەبی ئێرانی بی، بیچم و پەفتارەکی بۆ من بوو مایە نیکەرائی.

لەوانە ھەو بەھۆی وروژاوی گەشتەو ھەبوو، یان بەھۆی پۆشەنی ئێرانییە ھەبوو، کە لە ھەموو شوێنیک چاویان ھەبوو و سووسە ھەموو شتیکیان دەکرد.

کەمیک دواتر «نەستەرەن» دەستی دایە مۆبایلە و ھاتەدەر و گوتی: "دایکت ئێستا دەگات."

چاوەکانم زوو ھەو و ئەویش فرمیسکەکانمی بینی.

بە نەرمییە ھەو گوتی: "پێشبینی ئەو دەکەم."

دایکم

کاته که له وه زیاتری خایاند، که من چاوه پیم ده کرد، دنیاش تاریک داهات.

له دهره وه و له نیو تاریکییدا، له بهردهم هوتیله که راوه ستابووم،
یاده وهریشم که پرایه وه ماله که مان، له و شارهی لینی له دایک بیووم. ئه وه ی
ئیستا بیرم هاته وه، بق من شتیکی نوئ بوو، مایه ی چه په سانیشم بوو.
شتیکی سهیره، ئاخر پیشت ئه و بیرۆکانه م بق نه ده هاتن.

زوو، کاتی خۆی دایکم زۆر جار ان هه کایه تی بق ده گێرپامه وه. به لام ئیستا،
من له چاوه پوانی ئه و دام؛ له سه ر شۆسته ی هوتیلیک راوه ستاووم، بیریشم
هه لفری و بق سه رده می گۆرینی¹⁷ که پرایه وه، هه ستمکرد، دایکم زۆر جار ان
له پشت په رده وه داده نیشت، ئینجا هه زی لیبوو هه کایه ته کانی بگێرپته وه.
زۆر جار ان له پشت په رده داده نیشت، له و شۆینه تاریکه ی که ناو بریک
له نیوان کۆگا که و ژووری نوستن، په ناگه یه کی ته لی سماوی بوو، که کتبه
کۆنه کان، هه گبه کان، پالتو و پیتلاوه کانی باپیره کۆچکردووه کانمانی تیدا
هه لگیرابوو. که چی ئیستا، له بهر تاریکی له سه ر شۆسته ی به رده می
هوتیلیکی که شخه ی سه ر ریگه ی شینخ زاییدا، خۆم ده بینیه وه. به خه یال
ده گه پامه وه دواوه، وه ک ئه وه ی مندالیک بم، ته نیا له سه ر مافوور دانیشتی
و گوئ له دایکی بگری که له پشت په رده وه دانیشتیوو، هه کایه تی بق
ده گێرپانه وه. ئاخر که چیرۆکه کان به و جۆره ده گێردرانه وه، په هه ندیکی
زیده باری دیکه یان وه رده گرت. من هه میشه به بی ئۆقره یی، چاوه پیم

¹⁷ سه رده می گۆرینی: سه رده می کۆن.

دهکرد، تا تاریکان دادههات و دایکیشم له ئیشوکاری پوژانهی خۆی ده‌بووه، ئینجا ده‌چووه پشت په‌ردهو لێی داده‌نیشت. له‌وانه‌یه‌ ئه‌و کاره‌ بۆ ئه‌و، تا‌که‌ شیوازی‌ک بێ، خۆی له‌ ژیا‌نیک‌ی مان‌دووی‌ی له‌گه‌ڵ پیا‌وی‌کی که‌رولال و پینج من‌دالدا بدزی‌ته‌وه‌ و خۆی بداته‌ ده‌ست د‌نیا‌ی ئه‌ندیشه‌ و خه‌یال، که‌ ده‌یتوانی به‌ ئاره‌زووی خۆی که‌شتی خه‌یا‌لی بکا و بۆ هه‌موو لایه‌ک ب‌پ‌روا و هه‌ر ب‌پ‌روا.

به‌یه‌که‌وه‌ له‌گه‌ڵ دایکم و بۆیه‌که‌مجار - هه‌ر به‌ خه‌یا‌لی ئه‌و- که‌شتی‌کمان بۆ «مه‌که‌که‌» کرد، له‌و‌ی من وه‌ک من‌دالیک ئه‌و په‌رده‌ کۆنینه‌ و که‌و‌رو‌نه‌یه‌ی که‌عبه‌م تی ده‌دا¹⁸، تا چا‌وی‌ک به‌ نیو ما‌لی ئه‌للادا ب‌گ‌ی‌ر‌م.

له‌نیو ئه‌ده‌بیاتی کلاسیکی دابونه‌ریتماندا، ئیمه‌ ژنیکی دیکه‌مان هه‌بوو، ده‌چووه‌ پشت په‌رده‌ و خه‌کایه‌ته‌کانی ده‌گ‌ی‌رایه‌وه‌: شه‌هره‌زاد، ئه‌و خه‌کایه‌ته‌خوانه‌ ته‌لیسماییه‌ی نیو خه‌کایه‌تی هه‌زار و یه‌ک شه‌وه‌.

من هیشتا هه‌ر به‌و یاده‌وه‌رییانه‌ خه‌ریک بووم، کاتی کۆسته‌ریک به‌ به‌رده‌م ه‌وتی‌له‌که‌مان، ه‌وتی‌لی شینخ زاییدا تینه‌پ‌ری. وام زانی، ئه‌وه‌ ئه‌و کۆسته‌ره‌یه‌ که‌ من چا‌وه‌ریی ده‌که‌م. به‌لام کاتی که‌یشت، هه‌ندێ دوورکه‌وته‌وه‌، پاشان له‌سه‌ر پویشته‌که‌ی خۆی به‌رده‌وام بوو، به‌ پینچی لای راستدا بایدا‌یه‌وه‌ و به‌ هێ‌لی ته‌ریبی ه‌وتی‌له‌که‌ به‌ره‌و به‌رده‌م ه‌وتی‌له‌که‌ پویشت.

منیش چا‌وم هه‌ر له‌سه‌ر پ‌تی‌ه‌که‌ بوو، هه‌ندیکی خایاند تا کۆسته‌ریکی دیکه‌ له‌سه‌ر پ‌نگه‌ لاته‌ریبه‌که‌دا په‌یدا‌بووه‌وه‌ و پ‌یک‌وپه‌وان له‌به‌رده‌م ده‌روازه‌ی ه‌وتی‌له‌که‌ ر‌ای‌گ‌رت.

¹⁸ تیدان: که‌میک په‌رده‌ لادان.

له وانهی لئی هاتنه خواره وه، پروخساری دایکم و چهند پیره ژنیکى دیکه م له پشت جامه تاریکه کانه وه بینین. من نهمده زانی چی بکه م، ئایا دهرگه ی کۆسته ره که بکه مه وه یان بوهستم تا «نسته رهن» دیت و به خۆی به خیرهاتنی مه عمیله کانی دهکا. به لئی «نسته رهن» یش هاته دهر، دوو پیاو یاوه ری بوون، که عهره بانه یه کیان پیبوو. «نسته رهن» دهرکه ی کۆسته ره که ی کرده وه و پئی گوتن: «هه مووتان بۆ «دوبه ی» به خیرین!»

به م جۆره یارمه تی نو ژن و پیاوی به ته مه نی دا، تا له مینی پاسه که دابه زن و منیش به ئارامیه وه وه ستام تا دایکم بینن. به لام یه که مجار خوشکه که م له کۆسته ره که دابه زی. ههر به راستیش شتیکی سه یروسه مه ره بوو، ئاخو خۆ من له ته مه نی شازده سالییه وه به و شیوه یه به زیندوویی نه مبینبوو. به لئی ئیمه له سه ر خه ت راسته وخۆ به یه که وه قسه مان کردبوو.

من یه ک شه نقاو لئی چومه پیشه وه و باوه شم کرده وه، به لام ههستم کرد ئه و هیشتا ههر به که شه وه وای کۆماری ئیسلامی لینه خورپی، نه ده بوایه هیچ پیاویک ژنیک له باوهش بگرئ، ههر له وهش گهرئ که ژن باوهش بۆ پیاویک بکاته وه.

«سه لام کاکه، گوئیگره،» خه مخوری له قسه که ی لینه باری.

- «ئه ری خیره، چیبووه؟»
- «دایکم حالی باش نییه. هیشتا له تاران خه لکی ده ناسییه وه. به لام لیره، له فرۆکه خانه ی دوبهیدا له پرێکه وه بووه ژنیکى دیکه. ههرچه نده و به سه دان جار پیم گوت و پیمگوت وه که ئیمه به ره و دوبه ی ده پۆین، که چی ئه و ههر وای ده زانی ده چینه ئه مستردام. به هۆی ئالۆزبوونی نه خوشی له بیرچوونه وه، به یه کجار خراپتر بووه. پئی تیده چی ههر نه شت ناسیته وه.»

نسته ره نیش له پال ئیمه وه ستابوو، گوئی لنگرتبووین.

منیش به سەر خۆمدا زال بووم و گوتم گوی مه‌ئێ، دۆخه‌که‌ باش ده‌بین.
نه‌سته‌ره‌نیش یارمه‌تی دایکمی دا و له‌ مینی پاسه‌که‌ی هه‌تایه‌ده‌ر.

دایکه‌ به‌سته‌زمانه‌که‌م بچکۆلانه‌ بوو، له‌پولاواز، ته‌واو سه‌ری سه‌ی ببوو.
شالیک و سه‌رپۆشیک له‌سه‌ر بوو. من هه‌ر له‌ شوینی خۆمدا وه‌ستام تا
ئه‌و ده‌گات. ئاوڕیکی دایه‌وه‌، دیاربوو مێشکی ئه‌وه‌نده‌ جه‌نجال بوو، بۆیه
ئه‌و قه‌ره‌بالغیه‌ی ده‌وروبه‌ره‌که‌ی خۆی نه‌ده‌بینی. ئینجا پووی خۆی له
خوشکه‌که‌م کرد و پێگوت: "ئه‌دی براهه‌که‌ت کوانی؟"

منیش له‌ پشتی ئه‌و وه‌ستا بووم، له‌به‌رانه‌ر دیواره‌ شوشه‌به‌نده‌که‌ی
هوتیله‌که‌ له‌و پامابووم.

"له‌وینیه‌، ئه‌و له‌وئ چاوه‌ڕێی تو ده‌کا." خوشکه‌که‌م وای پێگوت و ئاماژه‌شی
بۆ من کرد.

دایکیشم له‌ ده‌وروبه‌ری خۆی پوانی، منی بینی، بیده‌نگیه‌که‌ بالی به‌سه‌ردا
کێشاین، چونکه‌ ئه‌و ده‌بوايه‌ پال به‌ هه‌یزی په‌شی له‌بیرچوونه‌وه‌ بنی، تا
شته‌کان له‌یه‌ک بکاته‌وه‌. خه‌نده‌یه‌کی ناسینه‌وه‌ی که‌وته‌ سه‌ر پووخواسه‌
دێزینه‌که‌ی، هه‌ر ده‌سته‌به‌جێش سه‌رنجیکێ ده‌ربړی: "به‌لێ، هه‌ر له‌ باوکت
ده‌چی."

من ده‌مویست باوه‌شی پێدا بکه‌م، به‌لام ئه‌و بواری نه‌دا. ئاخه‌ر خۆ ئه‌و منی
وه‌ک زارۆکێک په‌ره‌وه‌رده‌ نه‌کردبوو، به‌لکو وه‌ک جیگره‌وه‌یه‌ک بۆ باوکه‌
که‌مه‌نده‌مه‌که‌م.

منیش ته‌ماشای ئه‌وم کرد، به‌ جوانی دیاربوو که‌ وردیله‌تر و لاوازه‌تر ببوو،
به‌ جۆریک په‌شه‌بای بیابان ده‌یتوانی له‌گه‌ل خۆی هه‌لبیگرێ و ببیا.

دایکم وهرسووپایه وه و ئاوړپیکي له تهلاره هورېره بهرزه که دا و گوتی: جاری پښتر که هاتمه ئه مستردام، هیچ ته لاری بهرزی وا له و ناوه نه بوون. ههمو شتیک لیره گزراوه، باشه خه لک که ی ئه و کاته ی هه بووه، ئه و بورجه بهرزه بهرزانه پوښن؟

دهموده ست خوشکم قسه که ی بۆ راست کرده وه: 'دایکه، خو ئیمه له ئه مستردام نین، ئیمه له دوهین، ئه دی پښتر پیم نه گوتبووی.'

دایکم، دایکه که په کم¹⁹ من له زووه دهمناسی، پتی گونجاو نه بوو، که خوشکم قسه که ی بۆ راست بکاته وه. بویه هیچ گوتی به سهرنجه که ی ئه و نه دا.

منیش دووډل بووم له وه ی ئاخو، بهرده وام قسه کانی ئه و راست بکهینه وه، یاخود لنی بگهړین هه روا بړوا. شهیتان هاته بن کلېشم: 'هه ر بزی جیهانی خه یالاوی. لینگهړی چون هزی لینه با وا بیربکاته وه و توش ئه مه بخه ره سر کاغه ز.'

ديسان دایکم سهرنجیکي دیکه ی دهرېری: 'ته ری چیه ئیره زور جهنجاله، پښتر شه قامه که ئه و نه ده سیخناخ نه بوو.'

- 'دایه، ئیمه له دوهین! خوشکه کم دهرده ست لپیها ته دهنگ.
- 'ده ی لینگهړی، پتویست ناکا بوی راست بکهینه وه.' من ئه مه به نه رمیه که وه به خوشکم گوت. خوشکه که شم به سرته یه که وه پتی گوتمه وه: 'به لام دکتوره که گوتی، ده بین ئیمه بهرده وام بوی راست بکهینه وه، ده نا به نیو حاله تی له بیرچوونه وه دا زیاتر شور ده بیته وه.'

¹⁹ کهرپ: نه سلمین، سهرپه ق، عیناد.

- "هه نووکه نا، جارئ نا. هيژ و گوړی له بيرچونه وهی ئیستا له هه موو جارن زیاتره. ئیمه ده بی به شیوازی ئو، ئو گه شته ی پیناسینین."

- من ههستم کرد، خوشکه کم له گهل بوچوونه که مدا نه بوو، به لام خوئ ئوئ ئو شوینه له باره نه بوو، زیاتر له سهری بروا.

نه سته رهن هه ندی به نهرمی کورسییه که ی بو لای دایکم پالنا، ئینجا ویستی یارمه تی بدا له سهری دابنیشی.

دایکیشم ته پرده ست هاته وه لام؛ "نه خیر، کیژه میهره بانه که، سوپاس، ده مه وئ به پیی خوم بروم."

بزه گرتمی. ئینجا دایکم ریگه ی دام پیلی بگرم. قسه یه کیشی چرپانده گویم : "ئهری دیسان ئو کیژه کتیه؟"

"ئوه سهر به نووسینگه ی گه شتیاریه. ناویشی نه سته رهنه." منیش وام پنگوته وه، به دهم ئم قسه یه وه، له هوتیله که چووینه ژوور.

له وئ چووینه نیو ئه سانسیره که و ئینجا به ره و نهومی شه ست و پینجه مین سهرکه وتین، له وئ ژنه کم به خوی و چایه ی تازه دیمکراو و کولیچه وه، چاوه پتی ده کردین.

له سویتی هوتیله که و له هه مان کاتیشدا له ماله که ی خۆمان له ئه مستردام

دهر که ی سویت که کرایه وه. ژنه که م پیشوازی له دایکم کرد، ئامیزی تیوه رینا و دهستی گرت و بردییه ژووره وه.

من نه مده توانی بگه پریمه وه نیشتمان که م، به لام ژنه که م له و دوا بیاندا یه ک دوو جار ان گه رابوو وه، چونکه دایکی له جیگه دا که وتیوو، له سه ر لیواری قه بر بوو. ئه وکات و له وئ دایکم و خوشکه که شمی له تاران بینیبوون.

دایکم به نئو ژووری دانیشتنی سویت که دا گه را و گوئی: "پیشتر له وئ له لای په نجه ره که قه نه فه یه کی لیوو، هه میشه له وئ داده نیشتم، ته ماشای ده ریم ده کرد. ئه ر ئی ئیوه چیتان لیکردوه؟ بۆ گۆریوتانه؟"

"دایکه!" من گویم لیوو خوشکه که م بانگی کرد، به لام له وه زیاتر هیچی دیکه ی نه گوت.

ژنه که شم به چاویکی پرسیاره وه سه یری کردم. منیش به سرت ه وه پیمگوت: "وه لامی مه ده وه، ئه و هه روا ده زانی له «ئه مستردام» ین، به هوی گه شته که وه سه ری لیتی کچوو وه. زۆر هیلاک و ماندوو وه."

ئینجا پروم کرده دایکم و پیمگوت: "ئه وه ماوه یه کی زۆری به سه رچوو وه، که تو و باوکه هاتنه سه ردانمان. ئه وکات هیشتا کیژ ه کان هه ر له گه لمان بوون،

ئىستا ھەموو شتىك گۇراۋە، دەي سەيرى من بىكە، منىش گۇراۋەم، بۆز بووم.

ئەۋىش ھەر گۈي پىنەدام، زۆر بە ئەپارتمانەكە سەرقال بوو، دەيوست زياتر بېپىشكنى.

باشە ئەۋە چ يارىكە تۇ لەگەل ئەۋدا دەيكەي؟²⁰ زۇنكەشم بە ھەراسانىيەكەۋە كەۋتەۋە قەسەكردن؛ ئەۋە شتىكى باش نىيە، تۇ دەيكەي. ھەر راست پىيى بلئ، كەۋا ئىرە ھوتىلە و ئىمەش لە ھۆلەنداۋە بۇ دىدارى ئەۋ ھاتووين.

خۇ دايكەم بە خۇي بىنى كە ئىرە ھوتىلە. منىش ۋا ۋەلام دايەۋە؛ لە خۋارى بە دەيان مىۋانى ھوتىلەكەي بىنين لە ھۆلى چاۋەپروانىيەكە ۋەستابوون. خوشكىشم سەد جارەن بۇي دوۋپاتكردۋتەۋە، كە ئىمە لە ئەمستردام نىن، بەلكو لە «دوبەي» ن. دەي لىنگەپى، چۇن بىر دەكاتەۋە با ۋابىن. خۇ من ناچم ھەموو قەسەيكەي بۇ راست بىكەمەۋە.

- بەلام بەم جۆرە تۇ لەگەل يارىكەي ئەۋدا دەپۇي.
- چۇن ئەۋە دەلىي منىش بە سەرسوپمانەۋە ۋام پىگوت، بەلام دەشمزانی ھەندىك جارەن ئەۋ باشتەر لە خۇم، خۇم من دەناسى.

منىش دەستەۋەستان بووم، نەمدەتۋانى سەنۋرەكانى نىۋان ئاكار، ۋاقىع و خەيال لە يەك جىابكەمەۋە. ھەندىك جار و ناۋبەناۋ دەربارەي لەبىرچۈنەۋە و ۋېنەكردنم بىستېۋو و خۋىندېۋوشمەۋە، جارېكان فىلمېكىشم بىنىيو. بەلام ۋەك ھەراشېك²⁰، ھەرگىز كەسېكەم لە نىزىكەۋە نەبىنىيو، توشى داۋى نەخۇشى لەبىرچۈنەۋە بوۋىن. خۇ نەشمەدەۋىست

²⁰ كەسېكى ھەراش: كەسېكى گەۋرە و بالق.

پټې پټې تهو به زمه برؤم، به لام خو من په رؤشی که سټک بووم، لهو باره دا دایکم بوو، که گیرودهی دهستی له بیرچوونه وه بیوو. تهو هس دهرغه ټټکی بیتونه بوو، له گه لیدا برؤم. بویه منیش ده موست وهک خوۍ له گه لیدا بم، له وانه شه یاریه که شی له گه لدا بکه م، تا زیاتر لهو که سه نژیک بیمه وه، لهو ساتانه ی که له جهسته که ی خوۍ دهرده چی، تهو دایکه ی تو ده تناسی له بهرچاوت نامینې و مهرگیش هر دهلورینې.

دایکم به رهو نانندینه که پویش.

- "دایه، ده لټی برسیته؟" ژنه که م وای لټرسی. "که میکی دیکه نان دهخون. له «دوبه ی» ش ههروهک ئیران خه لک درهنگ، نانی شینوان دهخون."

- "نه خیر، سوپاس. نازیزه که م، من هیشتا برسیم نه بووه." دایکم وای پنگوته وه و له نانندینه که هاته دهر.

له ژوری دانیشته که، له لای میزی کومپیوته ره که پاوه ستا. له وې بؤ تهو زپه مافووره که له بن میزه که داندره بوو، چه مایه وه، هر ته ماشای ده کرد. له پاستیدا خو هه موو ئیرانییه که هه روا دهکا: هر کاتی مافووریک ده بینن، بوی ده چه مینه وه، دهستی لیده دهن و ده پشکنن، ناخو پټکه اته که ی ماک و په سه نه.

- "ته مه زپه، ته مه مافووری کارخانه یه، ده سترکد نییه." دایکم وای هاوارکرد. "باشه تهو مافووره له کوټیه که باوکت جاره که ی دیکه بوی هیتابوی؟"

منیش هیچ وه لام نه دایه وه، وه ستام تا ژنه که م وه لامیکی تهو پرسیاره گرنگه ده داته وه، به لام خو تهویش خوۍ کیشایه وه ژوری نوستن و به نهرمییه که وه کوتی: "من له گه ل تهو که مه یه دا نا پؤم."

ھەر لەبیرم مابوو، چۆن دایک و باوکم، بۆ یەكەمجار بۆ سەردانی ھاتنە
 لامان، ئەو ھەش یازدە سال لەمەوبەر بوو. بە دەورەدراوی لەگەڵ زۆر
 كەسی دیکەدا، لە ھۆلی چاوەروانی فرۆكەخانەى «سخیپول»دا
 وەستابووین. لەپریكەو ە باوکم لە ھۆلەكە بە خۆى و مافووریكى گولنارى
 ئێرانى بەدەر كەوت، لوولى دابوو، لەبن بالى ھەلگرتبوو. شەپقە یەكیشى
 لەسەر بوو، سمیلەكانیشى تەواو ماشووبرنجى ببوون. كاتێك لەنیۆ
 حەشاماتەكەدا بینیمى، ئاماژەى بۆ دایكم كرد، كەوا من لەوێ وەستام.
 ئاماژەى بە مافوورەكەش دا، كە لە بن پىلى ھەلیگرتبوو، ئینجا بە زمانى
 ئاماژەو ە گوتى: "بۆ تۆم ھیناوە. بەتایبەت بۆ تۆ، تا لەسەرى دابنیشى و
 بنووسى."

لە جیھانەكەى ئەودا، خەلك لەسەر مافووردا دادەنیشن و مێزىكى
 بچكولانەشیان بۆ نووسین دادەنا، ھەر بۆیەشە ئەو مافووریكى گولنارى
 پەنگینى لەگەڵ خۆیدا بۆ ھینابووم.

كاتێكیش گەیشتینەو ە ماڵ، دایكم مافوورەكەى لەبن كورسى و مێزەكەدا دانا
 و گوتى: "دەى كۆرم، دانیشە. ئیستا پێت لەسەر ئەو مافوورە گەرم
 دەبنەو ە."

ئەو یادگارە خۆشەویستەى ئەوان ھینتاش و ھەمیشە ھەر لە بن كورسى
 و مێزى نووسینگەكەمە، لە ژوورى كارم لە ئەمستردام. ھەنووكەش دایكم
 دەیویست بزانی ئاخۆ ماو ە و لە كوێیە. منیش دوودل بووم. دەبوا یەشتێك
 بڵێم: "دایكە، ئیمە ئیستا لە «دوبەى»ین. مافوورەكە ھەر لەبن مێز و
 كورسى ژوورى كار كردنمە لە ئەمستردام. بەلام ئیستا ئیمە لە ژووریكى
 ھوتیل داین، ئەو مێز و كۆمپیوتەرەش ھى من نین."

به لّام خوّ ئه، ئه و ده رفه ته ی پینه دام تا ئه مه ی پیتلیم، چونکه باسکی گرتم و چرپاندیه گویم: "من ده زانم ئه، مافوره که ی پین جوان نه بوو، هه ر ده بی ئه و فری دابی."

مه به ستیشی له "ئه و" ژنه که م بوو. دایکم پیتو ابوو، ژنه که م هیچ که یفی به مافوره که نه هاتوو، هه ر بویه فری داوه.

"نه خیر، دایکه، ئه مه راست نییه. ئه و مافوره که ی ئیوه ی زور پین جوان بوو."

دایکم بیده نگ ما، منیش له چاوه کانیدا خه مکی قوولم به دی کرد.

دایکم به ئاسانی هاوسهنگی خوی له نیوان دنیای خه یال راستیدا راده گرت. ئه و رهنگی ئه و مافوره ی ده زانی که باو کم بوی هینابووم، به لّام سه رنجی ئه وه ی نه ددها، که ئیمه له هوتیلیکی گه و ره و له نهومی شه ست و پینجه مین داین. دیسان ئه هریمه ن چرپاندیه وه گویم: "ده ی له گه لی برۆ، بزانه به کوی ده که ی."

یارمه تی دایکم دا گه یاندمه ژووری نوستن، که بۆ ئه و به پادان درابوو.

- "دایکه، بهر له وه ی نان بخوین وا باشته ره، بۆ سه عاتیگ چاوه کانت گه رم بکه ی."

ئیدی ئه ویش هه ر به جله کانیه وه چوو ه سه ر پینخه فه که ی و لی دریت بوو، چاوه کانیشی نوقاندن.

منیش باش ده مبینی، چون مافوره گولنارییه رهنگینه که، گه راوه ته نیو یاده وه رییه کانی.

جاویلکەى قارىک

لەو کاتەى دایکەم سەرخەویکی دەشکەند، ژن و خوشکە کەشم سەرگەرمى بازاپى قسەى خۇيان بوون، من ھاتمە دەرى. بارى وروژاویيە کەم کەمى سووک ببوو، بیریشم لەو کەردەو، ئاخۇ ئیمە لەو ماوہ دیداریيەدا چى بکەین.

ھیشتا ھەستىكى زۆر بەھىزم ھەبوو، دایکەم بە تەواوى چۆتە نۆو جیھانەکەى خۇى و گەرانەوہى بۇ نىيە، منیش ناتوانم لەو جیھانەیدا دەریبەینم. وىپای ئەوہش، حەزم لیبوو خوشکە کەم چىژ لەو سەفەرە ھەربىگى، چونکە بۇ ئەو، یەکەمین سەفەرى بوو بۇ دەروہى ولات. ئاخى ئەو سالانىكى دوورودریژ بوو سەفەرى لى قەدەغە کرابوو، ئىستاش لە یەکى لە ژوورەکانى ھوتىلىک لە «دوبەى» دانىشتووہ.

من لەسەر شۆستەى پىگە جەنجالە خىراکەى بەردەم ھوتیلەکە پىاسەم دەکرد و بە خۆیشم دەگوتەوہ: دەى کارىكى وا بکە ئەو سەفەرەیان لى خوش بىن. بەلام چۆن دەتوانى شتىكى خوش لە شۆینىكى دەستکرد و ساختەدا بە ئەنجام بگەینى، کە لە ھەموو لایەکەوہ ھەر وینە و پۆستەرى «جۆرج کلونى» ئەکتەرە، ھەک زەبەلاھىک وایە و کوپىكى لە قاوہى «نېپروسو»ى بە دەستەوہیە؟ ئىرە، «دوبەى» شۆینىکە ھەرەک پۆژگارى فیرەوہەکانى مىسر وایە، کرىکارەکان لەبەر ئەو خۆرەتاوہ گەرمەدا، ھەر خەرىكى دروستکردنى تاوہرى بەرز بەرز.

«دوبەى»، ئەو شۆینە، ئەو خەلکەى سەر بە ھۆز و تیرەکانى خۇى نەبى، ھىچ مافى ھاوولاتیبوونیان نییە.

ئاخر خۇ ھېچ پىرسى كىلتورى تايىت بە «دوبەي» لە ئارادا نىيە، نە زىمانى دوبەي، نە ئەدەبىيات و نە دابونەرىت و بۆنەي خواردىن دوبەي و نە ھېچ، ھېچى واى نىيە... من بىم، ھەرگىز لىزە نابىم و ناژىم. ئىزە شوئىتىكە تايىت بە دەلال، بە ۋەستاي پىزا، بە بازىرگانه چىنىيەكان كە بە مىليۇنان لە بەرھەمە ھەرزانه كانىيان بە بازىرگانه كانى دىكەي جىهان دەفرۇشن. بەلى ئىزە ولاتى خەۋنى مىلياردلىزە بەرىتاني و ئەمىرىكىيەكانە، كە يەك فەلس، باجىش نادەن.

بەلام خۇ ئىستاكاتى ئەو لىدوانانە نەبوو. من زىاتىر قەدەم لىدا، ھەر بىرىم لىدەكردەۋە، ئاخۇ چۈن لەبن ئەو بارودۇخەدا، ناۋەپۇكىك بە گەشتەكەمان بدەين، خۇ نابى بە پۇژ و شەۋ، ئەو ماۋەي دىدارەمان ھەر لەنىۋ چوار دىۋارى سۈيتى ھوتىلەكەدا بەسەر بەرىن.

لەپرىكەۋە، زانىم چى بىكەم.

من دەبى، ئەو چاۋىلكە تارىكەي «چى گىقارا» لە چاۋم بىكەمەۋە. من دەبى بۇ ماۋەي ھەفتەيەك، سەرمایەدارى، سۇشالىزىم، ماۋىزىم و ھەموو ئىزمەكانى دىكە بئاخىمە نىۋ گەنجىنە گەۋرەكەي ھوتىلەكە، كە بە ژمارە دادەخرى و دەشكرىتەۋە. من دەبى خۇم لەۋ ھەموو بىردۆزانە ئازاد بىكەم، تەنیا بە چاۋى دايىك تەماشاي «دوبەي» بىكەم. من نابى ھىچم بە دل بى يان بە دل نەبى، من تەنیا دەبى سەيرى خەلك و كىردەۋەكانىيان لە «دوبەي» بىكەم.

ئەمە خۇى چارەسەرەكە بوو، دۆزىمەۋە.

بەم ھەزرەۋە بارى سەر شانم لاکەۋت. چاۋىلكە تارىكەكەم لاچوو.

به په یژه کان سهرکه وتمه سهروو، له ماکدوئالده که سهیری ته و ناوهم کرد. ئینجا هه موو شتی کم به جیاوازی بینی. ئاخر خه لکه که ته و چۆل و بیابانه ی که مایه ی لیژیان نه بوو، گۆرپیو ته و کردوپیو ته ولاتی خه یال، کردوپیو ته شوینی کریسمس و دیزنیلاند. دوه ی خه یال بوو، پۆمانیک بوو، دایکم شاکه سه که ی بوو. که واته منیش ده بوایه که شته که م وه ک شتی کی خه یال کرده بزائم و به دوایدا برۆم.

ئهمه ش وایلی کردم به توندی دهستی پئوه بگرم.

من هه به پیاسه که پامه وه هوتیله که، دهستم بۆ «نه سته رهن» هه لبری، که له گه ل سهرنشینی کی دیکه ی هوتیله که، له هۆلی چاوه پوانیدا وه ستابوو. ئه ویش بزه یه کی بۆ کردم، خه ریکبوو له به رانه بیدا لاواز ده رکه وم، وه ک ئه وه ی من تاکه پیایوی سهر ئه م گۆی زه وپییه بم.

خۆم خسته نیو ئه سانسیره که و به چاوتروکانیک که ی شتمه نه مۆمی شه ست و پینجه مین. کارته که م له شوینی ده ستنیشانی ده رکه که را کرد، ده رکه که کرایه وه و بانگم کرد: 'ئه ری هیشتا دایکه هه ر نوستووه؟'

نه خیر، ئه و نه نوستبوو، ئه و له نیو ژووری دانیشتن وه ستابوو، چاوه پری ده کردم و له پر ده رکه وت و هه ندیکی به قسه که ی سه لمیمه وه و گوئی: 'کو پم، ئای چ ژووره هوتیلی کی که شخه یه، که بۆ ئیمه ت گرتووه.'

ئوخه ی، خۆ دایکم که پاره وه ته وه دۆخی ئاسایی خۆی، هه ر هیه نه بی بۆ ئه وئ ده منی که قسه ی ده کردم. ئه و پشووه و سه رخه وشکاندنه، کاری خۆی کرد، باری وروژاویه که ی سووک کردبوو، که پابوو هه ر باره پاسته قینه که ی خۆی.

دایم گوئی: 'برسیمه.'

“دهی با نانه که مان بخوین:” منیش وام گوت و وام دانابوو که بز ماوه یه ک
دایکم له دهست دابوو.

شادمانی وهک خونچه گولیک له نیتو دلمدا کرایه وه.

تۆڤلەتە

ئاندىنكى بەرفەرەوان لە سۈپتەكەمان ھەبوو، بەلام خۇ ئىمە ئەو كاتەمان نەبوو، تا بە خوارىن ئامادەكردن خەرىك بىن. ئىمە ھەر بۇ خۇشیش، دەمانوئىست خوارىنە خۇجىيەكان تام بکەين، بەلام خۇ شتىكى تاييەتمەندى خۇيان لە «دوبەى» دەست نەدەكەوت. ھەموو خوارىنەكان، ھەر ھى ئەو كۆچەرانە بوون، كە بۇ كارىكردن ھاتبوونە بىابانەكەى دوبەى، لەگەل خۇيان ھىتابوو.

ئىمە بەسەر شۆستەيەكى بەرىن، بە بەردەم ریزە دووكانىكى چراخاندا پۆشستىن، لەوئ لەو گورپەمى خەلكەدا، نە سەرى دياربوو نە بن. لە بانەوھش، لە بەرزايى ئاسمانى سەر دووكانەكان، بە تەرىبى لەگەل پىگە خىرايىيەكەدا، مەيدان مەيدانى تەپاتىنى مېترۆ بوو. من ئاوا سى مەتر لە دواى دايكم دەپۆشستم، ئەوئش لە بەينى ژن و خوشكەكەم دەپۆشست.

بۇ من ئەو گەشتە و لەگەل ھەرسىنكيان ۋەك گەشتى جتۆكان وابوو. وام دەزانى «دوبەى» ولاتىكى خەيالكرده، پاشان دايكىشم لەنيوان دۇخى بېرچوونەوھى خۇى، لەنيو دنيای خەيال و پاستيدا بە مەلە دەھات و دەچوو. لەنيوان ئەو دوو جيهانەدا، لە مېشكى مندا تۆڤلەيتىك سەبارەت بەو گەشتە، چەكەرەى كرد. لەو گەشتەشماندا بېچمىكى تەليسمائى ھەبوو، ئەوئش خوشكم بوو، بەلام خۇ نەدەكرا ئەوئشى تېئىناخىم. ھەستم كرد ئەوئش لە دنيای تاييەتى خۇى بە دالغە و خەيالى خۇى سەرقالە، جيهانتيك، دياربوو من ھېچم لىئەلنەدەكراند.

به ته نيا ژنه كه م بوو، كه به هه ردوو پټيه كاني له سهر زه مينی جيهانی راستی چه قانديبوون. ئه و كيژی بانكه وانیک (كارمه نديكي بانك) بوو، لي ئه ویش چه زی لیبوو بچيته نيو دووكانیكي شيکی «چانیل» و چاوبگيږی به لكو جاننایه کی ژنانه ی نوی بو خوی بکړی.

من چاوديري خوشکه که م ده کرد. په فتاره که ی ئاسایانه نه بوو، هه روهک ئه وه و ابوو، له سهر هه ساره یه کی دیکه ی وهک مریخ یان موشته ری نیشیتته وه. ئه و ته ماشای شته کانی نه ده کرد؛ به لكو ده پيشکین، خوی چووبوه نیویان. ئه و به سهرنجه وه سه یری ئه و قیتارانه ی ده کرد که به سهر سه رمان ده هاتن و ده چوون. له گه لیان ئاويزان بوو، هه ندی جار بو چه ند هه نگاویک تا ویستگه ی ئاینده رای ده کرد، به لام پاشان چی؟ - هه ر سه یرکردن.

ئو بو هه ر شتيک و هه ر که س وینه یه کی به ته له فونه سه مسونگه کونه که ی خوی ده گرت. له به رده م نه مام و گولوگیای لاپال ړنگه ی «شینخ زاید» دا ده چه مایه وه و ده ستی له په لکه کانی ده دا و لینه وه ږاده ما. له پريش ون ده بوو، له پال ته لاره هه وربره کان و له پشت جامه که وه ته ماشای ترومبیله ږاگیراوه کانی گه راجه که ی ده کرد. وینه یه کی «جوړج کلونی» و ده زگای قاوه سازکردنی «نیسپروسو» نویه که ی ده گرت و ته نانه ت بی گویدانه وه ږه زبوونی ژنه که م، سه یری ته نه که ی زبلیشی ده کرد.

له هیکه وه خوی به ویستگه یه کی میترودا کرد، بینیم به سهر په یژه کاندای ږویشته. ده ترسام نه بادا بزری بکه م، منیش به دوايدا غارم دا. به سهر په یژه کاره بایه کاندای سه رکه وتم و له کاتی خویدا و له سهر شوسته ی هاتنی قیتاره کان گه یشتمی و لفکه ی کراسه که م گرت. ئه و جله وی خوی له ده ستدا بوو، به لام من به چه وسه له وه به هیواشی پتیمگوت: 'به یانی ئه گه ر چه ز بکه ی سواری میتروده بین، به س جاری با بچین نانه که مان بخوین.'

ئەو رەفتارەى خوشكەم، وەھای لىكردەم بىر لە نۇقلەتەك بەكەمەو، كە زۆر دەمەك بوو خويىندوبومەو. كورته رۇمانەكەش دەربارەى مامۇستايەكى پىرى پىش چەرمۇ سەردەمى يەكەتتى سۇقەت بوو. ئەو بانگەشتكرابوو، تا لەبەرلىنى رۇژئاواى پىشودا، كۆرەك بگىرە. لە بەرلىنى رۇژەلاتى كۆمۇنىستىيەو بە قىتار گەشتبوو بەرلىنى رۇژئاوا.

مامۇستاي تايىن، كە ھەموو ژيانى خۇى لە بن دەسلەتتى دىكتاتورى، ژىنگەيەكى كۆمۇنىستىيانە بەسەر بىردبوو، لە ئازادىيەكەى بەرلىنى سەرمایەدارىدا ھاسەنگى خۇى لە دەست دا. خۇى دەبوايە تاكسىيەكى بگرتبايە، تا بىگەيەندبايە شوينى كۆرەكە و وتارەكەى خۇى پىشكەش بگردبا، بەلام ئەو ھەر دىوانەئاسا بە نىو شەقامەكانى بەرلىندا پىياسەى دەكرد و ئازادىيەكەى تام دەكرد. ئەویش ھەرەك خوشكەكەم، سەيرى تەنەكەى زىلەكانىشى دەكرد، لەپشت جامەكان رادەوہستا، دەچوہ نىو ئەسانسىرەكان، بۆنى دارودرەخت و گولەكانى دەكرد، دەستى لە ترومبىلەكان دەدا و بە دەمى بەش و بە چاوى زەق و ھەيرانەوہ تەماشاي خەلكى دەكرد.

ئىدى بەيەكجار ھەموو فشارى دەولەتە كۆمۇنىستىيەكەى لەسەر لاچوو، ھەربۆيە نەيدەتوانى بە شىوہيەكى ئاسايى رەفتار بنوینى. ئاخىر ئەو ئازاد ببوو، دەمودەست فېرېدراپووہ نىو قولايەكەيەوہ، بۆيە بە ھەموو لايەكدا ھەر بالەفېرى بوو.

بۇ گەران بە دواى چىشتخانەيەك، زياتر بە بەردەم رىزە دووكانە چراخانەكدا رۆيشتىن.

خوشکم به خوی و سه‌پوشیک گه‌یشتبووه دوبه‌ی، ناخر له‌به‌ر پڙیمه‌که، ده‌بویه هر واکا. خوی نه‌ده‌بویه ته‌نانه‌ت له‌نیو فرۆکه‌شدا له‌سه‌ری بکاته‌وه، له‌نیو هوتیله‌که‌شدا هر داینه‌نا، به‌لام هه‌نوکه هر به‌خیشک‌یی²¹ و به‌جووله‌یه‌کی بئ هه‌ستوخوست، له‌سه‌ری لادا. بایه گه‌رمه‌که‌ی بیابانیش ده‌رفه‌تی خوی بیی و یاری به‌پرچه په‌شه‌که‌ی کرد.

ئه‌ری بۆچی منیش پیشت‌ر به‌چاوی خوشکه‌که‌م سه‌یری ئه‌و شاره‌ خه‌یا‌ل‌کرده‌یه‌م نه‌کرد؟ خۆ لێ‌رده‌ا سه‌دان ژن و پیاری ئیرانی به‌نازادی ده‌سوورپینه‌وه، لێ‌زه‌وه بۆ ساتیکیش بئ، ئه‌وان دوورن له‌و جیهانه‌ به‌رته‌سک‌راوه‌ی که‌ مه‌لایه‌کان تایبه‌ت بۆ ئه‌وانیان داهیتاوه.

له‌م شه‌وه په‌نگینه‌دا، منیش له‌گه‌ل خوشکه‌که‌م سه‌یری ئه‌و قیتارانهم کرد که‌ له‌بانه‌وه، به‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه له‌جرتو‌فرتی خۆیاندا بوون. په‌ککوو، له‌و جوانییه‌، ئه‌ری هر به‌پاست، ئه‌وانه بۆ کوێ ده‌پۆن و له‌کوێ‌وه‌ش هاتوون؟

من سه‌یری ئه‌و ده‌یان کیلۆمه‌تره‌ گیاوگۆلی ئه‌و چیمه‌نهم کرد، که‌ به‌قه‌دپال پێگه‌که‌وه‌ بوو، گولیشی لێ‌روابوو. خۆ ئیمه‌ له‌هۆله‌ندا نین، که‌ له‌هم‌موو لایه‌که‌وه‌ هر سه‌وزایی و گول و گولووک بئ، که‌ هر له‌خۆیانه‌وه‌ چه‌که‌ره‌ ده‌که‌ن و خونه‌چه‌ ده‌رده‌که‌ن. ئیمه‌ ئیستا له‌بیابانین، که‌ ملیۆنان ساله‌هیچ گوله‌میلاقه‌یه‌(تولپیک)کی لینه‌پواوه.

من ده‌بی له‌باره‌ی هه‌موو ئه‌وانه‌وه‌ بنوسم، به‌لام تیتینیم کرد، چیرۆکه‌که‌ی ئهم‌کتیبه‌م به‌جیاوازی دۆخی پاسته‌قینه‌ی خۆی، خه‌ریکه‌ پێچکه‌ی تایبه‌تی خۆی وه‌ربگرئ. په‌رۆشیش بووم ناخۆ چی به‌سه‌ردئ و ده‌گاته‌ کوئ،

²¹ به‌خیشک‌یی: به‌هێواشی، به‌هێوریی، به‌لام به‌نیازی پێشوه‌خته‌وه.

چونکه له کاتې نووسیندا، سهرنجمدا، که له پاستیدا من خه ریکی پړوپه سمي مالئاوایی کردنم له دایکم. له وهش تیگه یستم، نه و پړواژویه تهنه له نیو وشه کاندای جیگه ی خوی کردوته وه، له نیو نه و کورته پړومانه ی خواحافیزییدا، که من تازه و له پړ دهستم پیکردووه.

له دووره وه ترووکه کردنی تابلویه کی نیونی پهنگین، سهرنجی منی بۆ لای خو پاکیشا. بۆن و بهرامه ی تیژی پړژه لاتییانه منی گه پانده وه سهر دۆخی نه نگوره پاسته قینه که، خو نه وه چیتخانه یه کی لوبنانی بو.

لە چیشخانە کەدا

دایکم کاتی خۆی، کە خیزانی خۆی بە دەورەووە بوو، باشتەین ژەمە خۆراکی ئێرانپیانە ساز دەکرد.

"ئێستاش هیچی پێ ئامادە ناکرێ." خوشکە کەم ئەم قسەییە بە نەرمی چرپاندە گوێم؛ "ئەو ئێستا نازانی کەرەستە شایولێتان لە یەک جیا بکاتەو، پێشتریش بە هەزاران جار چیشتی لیناوە و ئامادە کردووە. ئەو ئێستا خۆی لە ناندینە کە بە دوور دەگرێ، لە ئاگر دەترسێ، خۆ ئەگەر بۆ خۆشوشتنیش بچیتە گەرماو، دەترسم خۆی بە ئاوە گەرمە کە بسووتێت."

لە راستیدا چیشخانە لوبنانیە کە، خواردنگە یەکی میلی بوو، هەر بۆیە شە و پڕ بوو. لە بەر ئەوەی چەندین خیزان بە منداڵەکانیانەووە لە سەر میزی خواردنە کە دادەنیشان، کەشیکێ خۆشی دەسازاند. لە هەموو لایەکیشەووە لە سەر قاپ و دەفری بچکۆلە بچکۆلەدا خواردنە بە تام و بۆنەکیان پێشکەش دەکرد.

ئێمەش شوێنی خۆمان لە سەر میزێکی چوار کورسییدا گرت و کورسیێکی زیادەشمان بۆ دایکمان هێنا. من لە تەنیشتی دانیشتم، خوشکم لە بەرانبەرم و ژنیشم لە تەنیشتی ئەو. کورسییە بە تالەکەش لە تەنیشتی دایکم دانرا.

"من لێرە غەریبی باوکت دەکەم." دایکم ئەو سەرنجەیی دەربەری و چاویشی پڕ لە فرمێسک بوون.

هەر ئەم قسەییە خۆی لەخۆیدا، واتای ئەوەی دەگەیاند، ئەو لە باریکی راستەقینە لە گەلمان لە سەر خوانی چیشخانە یەکی لوبنانی دایە.

کاتیکیش، به ماوهیهکی کورت، دواى ئهوهى سهردانیان کردم و گهپانهوه، باوکم کۆچی دواىی کرد، لهگهلیدا زمانى ئاماژهکانیش مرد. ههلبهته ئیمه لهئیتو مالددا به فارسى قسهمان دهکرد، بهلام ههر کاتى باوکم دههاتهوه، بامان دهادهیهوه سهر زمانى ئاماژه. ئهوهش زمانیک بوو، که ههر خۆمان پههرهمان پێدابوو، جۆره زمانیکی خێزان بوو.

من کاتى خۆى پهیم پێتهبردبوو، بهلام دواتر که هاتمه هۆلندا و لهوئ ژيام، ئهوهم بۆ دهركهوت، هیتشتاش ئهو زمانه ئاماژهیهى باوکم بهکاردههیتیم. ئهوهش مایهى سهرسامیم بوو، ئاخهر ههرچهند تههمم ههلهکشا، زیاتر دهگهپامهوه سهر خووى کۆن، سهر زمانى ئاماژه.

ئیتشتاش له دهستهکانى خوشکم، که لهسهر میزهکه لهبههرانبهرم دانیشتووه، زمانى ئاماژهکه دهبینمهوه.

ئهوى ئهوى چۆن بوو، به دهستهکانم که لهسهر میزهکه دامنابوون، به ئاماژهوه وام به خوشکهکهم گوت.

بهلام خوشکهکهم وای خۆ نواند که ئاماژهى دهستهکانمى ههر نهبینى بى.

دهى، دهربارهى ئهو سالانهم بۆ باس بکه، من به دهستهکانم زیاترى لهسهر پۆیشتم، بهلام خۆ ئهو ئاگای له من نهبوو، ئهو لهگهڵ ژنهکهم خهريکی قسه بوو. ههر بۆیه منیش زیاترى لهسهر نهپۆیشتم.

له دهروههش ویستم لێی بپرسم، ئاخۆ ئهو ههموو سالانهى چۆن له زیندان بهسهربرد، بهلام ئهوهش نهکرا. ئهو بهردهوام بۆشایی گفتوگۆی بهوه پڕ دهکردهوه، باسوخواسى کهسوکارمان بۆ باس بکا، ئاخۆ کێ له خزمان، له دۆستان و له دهرودراسیماندا مردبوو.

خو ئووهش پرسیکی پهوا بوو، که به ئامادهیی ژن و دایکم بیخمه پوو، بهلام ئهري بۆچی وام لئ نهپرسی؟ لهوانهیه ویستیم برینهکانی نهکولینمهوه، ژانوسویی ئه و سالانهی به بیر نههینمهوه؟ لهوانهشه نهمویستین باسی «جهواد» بکهه، که ئیستا بیست و پینج سالی په بهقه، به نهیننی له بن دار بادهمهکانی لای شاخهکان نیژراوه؟ تو بلینی هه ندیک جار، ویستیتیم، نه خوشکه کهه و نه خۆم هیچ ئازار بدهه، بهوهی کهوا ئیمه دهه رچووین و «جهواد» ش بهرکهوت؟

ئەرى بۆچى بە خوشكە كەم نەگوت، كە لەو سالانەى پابردوودا، ھەر خەونم بە جەوادو دەبينى؟ باشە بۆچى پېم نەگوت، لە مېشكى خۇمدا بە دەيان جار چوومەتە سەر گۆرەكەى جەواد، كە لەوئ لەبن دار بادەمان لىندراو، بەتايبەتېش لە بەھاران، ئەو كاتانەى خونچە گولە بادەمە سېى و قورمى و نەرمەكان دەيشكوتن و دەكەوتنە سەر گۆرەكە و دادەپۆشت؟

له «دوبه‌ی» دا، ئیمه له واقع دوور که وتووبینه وه، هر بویه شه پتووست نه‌بوو بگه‌رتینه وه سهر ئو ساله یر له کوتره‌وهریانه.

دیاربوو ئەوێش خەسلەتی مەزنی نیشان دەدا. ئەو دەرکەوێ لەسەر خۆی دادەخا و لێیادەنیشی. ئینجا دەبێ منداڵ و نەوێکان بەشتیوازی خۆیان چێژکەکە بگێژنەوێ و باسی بکەن و لەسەری بڕۆن.

خوشه‌که‌شم نه‌یده‌ویست به پوون و ناشکرای بی‌اسی خوی بکا، به‌لام نه‌و
ککتیبه‌ی خه‌ریکی نووسینی بیوم، باشترین دهرفته‌ی بق نه‌وه ده‌سازاند، که
نه‌ماغه‌ی برینه‌کان هه‌لده‌مه‌وه و به بی‌ده‌نگی باسوخواسه‌که‌ی به‌په‌مه‌وه
گه‌رری.

“ئەر ئۇ ۋە لەكوئى؟” ژنەكەم بە نەرمىيەكەۋە كەۋچكىكى لەدەستم دا. بەم جۆرە منى ھىنايەۋە سەر جىھانە واقىيەكە و سەر خۇشى بەيەكەۋەبوونى نىۋ چىشتاخانەكە.

دوچار كە خوشكم بينيوو، پرچەكەى كردبوو دوو كەزى. ئۇ شادمان بوو، چاۋەكانى ھەر برىسكەيان دەھات. بە كىژىك دەچوو كە شتى جوانى شاردىتتەۋە. دەمودەست بىرم كردهۋە، لەوانەيە كەوتىتتە داۋى خۇشەويستىيەۋە.

لەسەر مىزى چىشتاخانەكەشدا، خوشكەكەم بە بزەيەكەۋە سەيرىكى كردم. ھەر يەكسەر ئۇ خەندەيەى جارانم لەسەر لىۋەكانى بينىۋە، كىژىكى شازدەسالى بە خۇى و پرچىكى دوو كەرتەۋە.

من كاتى خۇى بۇ ئۇ باۋكىكى جىگرەۋە بووم. ئىستاش ھەروەك جارى جاران ھەلسوكەۋتم لەگەلدا دەكا، وەك كاك، وەك برايەكى گەۋرە پەفتارم لەگەلدا ناك، بەلكو وەك باۋكىك. يەك دوو جاران ويستم دەستى بەسەر سەردا بەيتم. بەلام زاتم نەكرد. دەستى راستم پەق دەبوو، نەيدەويست لەجىي خۇيدا بچولنى.

ئاي خۋاي گەۋرە، ئەر ئۇ بۇچى نەۋىرام؟

خۇم ئاگادار كردهۋە، دەستم بەرزكردەۋە، درىژم كرد، بە نەرمى خستە سەر سەرى و باۋكانە دەستم بە پرچەپەشە درىژەكەيدا ھىتا.

کەرانهوه بۆ هوتیلهکه

ههلبهته به هۆی ئهو پیر و کالانهی له دهووربهرم بووم، دهمزانی پیرییتی چیه، بهلام پیریبونی دایک و باوکی خۆت شتیکه و تۆش دهبیته شتیکی دیکه. ههر بۆیه تۆ باشتر له پۆلی چارهنووسسازانهی کات تیدهگی.

من ههرگیز پینستر ئهوهندهی ئیستا، ئهزمونم لهگهڵ کات پهیدا نهکردبوو. خۆ له ههر ساتهوهختیکدا و له کاتی پۆیشتنیشدا، دایکم له ترکزه بوو، پیتی بخلیسکی، ساتمهیهک بیا، نهخیز، ههر ئهوهندهش نهبوو، کێ نالی ههر ساتهوهختیکی دیکه دلی له لیدان ناکهوی، پیلی من توند بگرێ، ئینجا تهواو برایهوه. مێشکی ئهوه بهردهوام دهستهوهستان ببوو. ئهوه نهیدهتوانی کۆتایی به دهمهتهقییهک بپێی، چونکه ههندیک وشهی لهبیر نهدهمان و بۆی نهدههات. ئهوه پیتی خۆی لهو جی پێیهدا دهنه، که نهدهبوایه لهو جی داینبابایه. منیش توند باسکم گرتبوو، سهههتا نهیدهویست بیگرم، بهلام لهکۆتاییدا ملی دا و گوتی: "بهائی، لهوانهیه وا باشتر بێ. ئێرهش ههندیک تاریک بووه، ئهوه ههموو تیشکهش لهچاوم دهنه، باش نابینم تا پێیهکانم باش دابینم."

ههنووکه بۆ یهکهمین جار له ژیانیدا، پێگهی دام به توندی قۆلی بگرم و بهری نهدهم، ئیدی ئهوکات پهیم به راستییکی دیکه برد، که پینستر دهركم پینهکردبوو. ئهوهش ئاگاداربوونهوهیهک بوو، که پیریبون راستی دیکه نیشانی ههردوولامان دهنه. من دهمزانی تهمهنم ههڵکشاهه، بهلام ئهوهندهش نا تا خۆم به پیر بزانم.

ديسان دايكم باسى مهرگى باوكمى بۆ كردهمه وه، وهك ئه وهى ههر دوينى
 بن پرويدايى: "ئو همموو دواى نيوه پوكه له باخچه كه دا سه رقال بوو.
 منيش له پشت جامى په نجه ره كه وه سه يرى ده ريم ده كرد و بانگى
 ژووره وه ده كرده وه، به لام خو له هيچ شوينيك ديار نه بوو. ئو كاته ي
 چاوم به جووت پيلاويكى پياوانه كه وت، له بن گوله كان ديار بوون.
 به ده ستى له رزوكه وه ده رپه ريم و گوله كانم لادان و بينيم باوكت پاكشاوه،
 ههروهك ئه وهى خه وى ليكه وتى."

ئهم گيرانه وه يان زور جياوازتر له وهى كه يه كه مين جار بۆى گيرابوومه وه.
 به گويره ي گيرانه وهى يه كه مين جارى، باوكم له ده ره وهى گه ره كه كه، به نيو
 ره زى تريدا ده رويشت، له وئ فشارى دل ليدابوو، به پشتدا راقه نابوووه نيو
 ته راشيك. مالباته كه ش به دوايدا گه رابوو، نه ياندوزيبوووه وه، تا ئو كاته ي به
 سه دان قه له ره ش له و ناوه دا و له سه ر ئو شوينه ي لى كه وتبوو،
 قيغاندبوويان.

كاتيكيش گه رايينه وه هوتيله كه، ئه نگوره يه كى درهنگ بوو، هۆلى
 چاوه پوانيه كه ش چۆل و هۆل بوو. به بنى مران، من چاوم به دواى
 «نه سته رهن»، ريتوينى گه شته كه ماندا گيراي، به لام خو ئه ويش چووبوووه
 مالى خۆى. له نه بوونى ئه ودا، هۆلى چاوه پوانى هوتيله كه به وينه ي
 گه ورونه گه ورونه ي شيخ زايد بن سولتان ئال نهه ييان و شيخ محهمه د بن
 راشد ئال مه كتووم بالكيش بوو.

له نيو ئه سانسيره كه شدا تووشى ديمه نيكي زور سه رنجراكيش بووين. له ويدا
 خو ههر من به ته نيا نه بووم، كه پيلى پيره دايكى توند گرتى، به لكو يه ك
 دوو پياوى ديكه ي هاوته مه نيشم هه مان شت بوون، هه مووشيان ههر

ئىرانى بوون، وەك من نە ياندەتوانى بگە پىنەو نىشتان. ئىدى سىلاومان
لە يەك كىرد و ھىوای مانەو ھەيەكى خۆشمان لە «دوبەي» بۆ يەكدى بە
ئارەزوو خواست.

ئەو كات بۆم دەرگەوت، كە ژمارە يەككى زۆر لە ئىرانىيەكان لەو ھوتىلە
دابەزىون، پىدەچوو پەيوەندىيەكان بەو نووسىنگە گەشتىارىيەي ئىران-
دوبەي يەو ھەي. ھەلبەتە ھەر بۆيەشە «نەستەرەن» ھەموو پۆژەكەي لە
ھۆلى چاوەروانى ھوتىلەكە ئامادە دەبوو. ئەمەش بۆ ئەو بوو تا پىنوينى
گەشتىارە ئىرانىيەكان بكا، لە پىنشووزياندا بى و بە پىشيان بكا.

ئىمە گەيشتىنەو سويەكەمان و يارمەتى دايكەم دا تا چاكەتەكەي دابكەنى.
ژنەكەشم كە پىنويستى بەو ھەبوو، ھەندى بە تەنيا بى، بە دايكىمى گوت:
'دايكە، ياوەرەيت بكم، بىتەمە ژوورەكەي خۆت؟ تۆ پۆژىكى دوورودرىژ
ھەر بە پىوہ بووى، ھەر دەبى زۆر ماندوو ببووى؟'
بەلام خۆ دايكەم نەيدەويست جارى بنوى، ئەو چووە بەردەم جامى
پەنجەرەكە و لە دەرەوہ پاما.

ژنەكەم پىنشتەر گوتبووى، وا باشتەرە دوو ژوورى جيا لە يەك لە ھوتىلەكە
بگىرن، بۆ ئەوہى ھەر يەكەمان ھەندى تايبەتمەندى كەسايەتى خۆي ھەي
و بىپارىزى، بەلام من لەگەلى ھاوړا نەبووم: 'خۆ ماوەكە ھەر بۆ چەند
پۆژىكى كەمە، دەي با ھەموو بە خۆشىيەو بە يەكەوہ بىن.'

هه‌نووکە تینگە‌یشتەم، ژنە‌که‌م لە‌سه‌ر هه‌ق بوو، چونکە وە‌ها دیار‌بوو، دایکەم جاری بە‌نیاز نە‌بوو بچیتە‌ سه‌ر جینگە‌ی خۆی و برا‌زێ. ئە‌و بە‌ پە‌نجەرە‌که‌ی وەرگرت‌بوو، لیت‌خۆش هات‌بوو سه‌یری دەرە‌وه‌ بکا.

من بانگی دایکەم کرد: "ئە‌ری چی لە‌و دوورە‌ هه‌یه‌؟"

بۆ‌ لای ئە‌و پۆ‌یشتە‌م و سه‌یری دەرە‌وهم کرد. کە‌ندای فارس بە‌و پاپۆ‌رە‌ زل و زە‌بە‌لاحانە‌ وە‌ک بوونە‌وهرێکی ئە‌فسانە‌یی، لە‌و شە‌وه‌دا دیمە‌نێکی دل‌رفینی هه‌بوو.

- "بە‌مه‌ دە‌توانی سه‌یری بکه‌ی، بە‌مه‌ زۆ‌ر باشتەر دە‌بینی." من بە‌دە‌م ئە‌م قسانە‌وه‌، دوور‌بینە‌که‌م پادە‌ست کرد.

ناکارامه‌ییانە‌ دە‌ستی دایە‌ دوور‌بینە‌که‌ و بە‌ به‌ر چاویە‌وه‌ گرت.

- "خۆ‌ هیچ‌ دیار نییه‌."

منیش لێ‌م وەرگرت‌وه‌، بە‌ چاوی خۆ‌مه‌وه‌ نا، لێ‌زە‌کانم سو‌راندن و پاستم کردە‌وه‌.

- "ئێ‌ستا، دە‌توانی باشتەر پێ‌ی ببینی. ئە‌وه‌ی دە‌جولێ‌ ئە‌وه‌ شە‌پۆ‌له‌کانی کە‌ندای فارسیین، ئە‌و چرا ئە‌فسووناویانە‌ش کە‌ دێ‌ن و دەر‌و‌ن ه‌ی پاپۆ‌رە‌ زە‌بە‌لاحە‌ نیۆ‌ده‌وله‌تییه‌کانن. ئە‌و تیشکە‌ش کە‌ لە‌ دوورە‌وه‌ بە‌ کزی دیارە‌، پێ‌موابێ‌ ه‌ی ئێ‌مه‌یه‌، ه‌ی ئە‌و ولاته‌یه‌ کە‌ تۆ‌ی لێ‌وه‌ هاتووی و منیش زۆ‌ر غه‌ریبی ده‌که‌م."

دایکە‌م بە‌ چاوه‌ پیره‌کانی سه‌یرێکی کردم، وە‌ک دایکێک کە‌ کۆ‌رە‌که‌ی سه‌ری له‌ شتێک دابی و ژانی کردبێ‌. دیسان بە‌ ناکارامه‌ییانە‌ دە‌ستی دایە‌وه‌

دووربینه که و به بهر چاویه وه نا، هه ولیدا که شتییه کانی نیو ده ریا که ببینته وه.

من چوومه لای په نجه ره که ی دیکه، دیمه نیکی سوریا لیا نه ی بیابانی نیشانده دا. له دووره وهش، له ئاسمان، ده ریا یه که له پوناکی و تیشک دیار بوو. ئه وهش هر پارچه یه کی کاکیشان بوو، گورزه تیشکی که له ئه ستره بیژماره کانه وه ده هات.

- "دایکه، وه ره ئیره و سهیری ئه و په چووه ی ئه و ی بکه."

به خوی و دووربینه که ی دهستی، هاته لای من. یارمه تیم دا تا به دووربینه که سهیر بکا و جوان ببینی.

- لیم پرسى: "ده ببینی؟"

- "نه خیر، هیشتا نا. ئووو، به لی، ده ببینم، ئه ری ئه و شته چییه؟"

- "دایکه، ئه وه رنی کاکیشانه. له بیاباندا به شیویه کی ته واو جیاواز ده رده که وئ. به ملیاران ئه ستره ئه و پووباره ئه فسووناوییه ی تیشک و پوناکی دروست ده که ن."

دایکم به بیده نگی سهیری ده کرد. بینیم دهسته کانی که وتنه له رزه.

من نه مده زانی، له راستیدا ئه وه م له بیرچوو بو وه وه، به گویره ی دابونه ریتی ئیمه، بینینی ریگه ی کاکیشان، نیشانه ی ریگه بوو به ره و مه که. من ئه مه م هر له تافی مندالییه وه ده زانی. کاتی له شه وانی پوونی گهرمای هاویناندا ده چوینه سهربان، له وئ جیگه یان راده خست و دنووستین، له و سهربانانه ئه و په چووه ی کاکیشانمان له بانی سه رمانه وه، له ئاسمان ده ببینی.

- 'هموو ئه و ئهستیرانه به ره و مهککه ده پۆن.' دایکم ئه و قسه یه ی پیده گویتن، له کاتیکدا ئیمه له بن لیفه گه وره کاندای پوومان به لای ئه ودا وهرده گیترا.

ئاستاش دایکم به دووربین سهیری هه مان پینگه ی کاکیشان دهکا، به دووربینیش ئهستیره کان نزیکتر دیارن، ههروهک ئه وه یه له ده ره وه ی جامی په نه ره که بن. له پنی ئه و دیمه نه ته لیسماوویه ی ئهستیره کان نمایشان دهکرد، دایکم دهستی لیدرا، دیسان چووه وه نیو ئه و جیهانه ی که میتشکی دهه ژا و شتیکی دیکه ی لیده که وته وه.

ئیدی دووربینه که ی دانا و سه رسامانه ته ماشای کردم، به لام هیتشاش، تینه گه یشتبووم ئاخو چی له ئارادایه.

منیش به خه مخورییه وه لیم پرسى: 'دایه چیه؟'

به نه رمیه که وه گوته: 'مهککه؟'

من ترسام له وه ی شتیکم گویتن، که نه توانم بیگێرمه وه. له گه ل ئه وه شدا هه ره وه لیکم دا: 'دایکه، نا، نه خێر، ئه وه هه ره قسه ی له سه ر نییه، به لام خو له پاستیدا تو پاست ده که ی. لێزه باشت ده بیندری. ئهستیره کان به پوونی به ره و لای باشوور ده جوولین، به ئاراسته ی کوتایی بیابانه که ده پۆن، ئه و شوینه ی که مهککه ی لێیه.'

به لام خو پوونکردنه وه که م، کاریکى پینچه وانه ی کرد. سه یریکی کرد بزانی ئاخو ژن و خوشکه که م له وئ ماون و گوینان له ئیمه یه، به لام خو هه ره یه که یان چووبوو هۆده که ی نوستنی خو ی. وهک ئه وه ی که سیک نه یینیک بدرکینن، سه ری هه ندیک هتایه پیش و به چرپه یه که وه گوته: 'به پاست وایه؟ ئیمه به پینگه وه ین به ره و'

منیش پیمگوته وه: "نه خیر، دایکه، بوهسته، جارچ بوهسته، خۆ من به هیچ شیوهیه که مه بهستم ئه وه نه بوو. مه که زۆر دووره، ده که ویتته کۆتایی بیابانه که وه. من مه بهستم بوو بلیم، ئه ستیره کان لیتره، له بیاباندا زۆر له یه که نزیکن."

به لام به خۆشم گومانم هه بوو ئاخۆ قسه کهم دهیخوا یان نا.

دواتر ههستمکرد که من راسته وخۆ، ئاراسته ی شته کانم لای ئه و ورژاند. ئیدی به نا ئاگایی ئه وم به ره و ئاراسته ی مه که وه برد. چونکه خه یالی گه شتی دایکم به ره و مه که میژوو ییکی دوور و درێژی هه بوو، هه ر خۆی باشی لیده زانی بیگیر پته وه.

منیش په شو کام. ئاخو چۆن بوو، من بووم ختوو که ی پشین یازه کهم دا؟ هه ر ده بی منیش له نهسته وه، ویستییتم بچه مه که، یاخود هه ر به راست دایکم ده یو یست من له گه ل خۆی بیاته ئه و ی و خه ونه که ی به دی بیتن. باشه نه گه ر ئه و گه شته له راستیدا، ئه نجام نه درئ، چی تیدایه نه گه ر به خه یال بکری؟

له پرێکه وه دایکم گوئی: "خۆ تۆ کاتی خۆی به لیتنیکت پیدابووم."

ئه وه راست نه بوو. من هه ر گیز به لیتنیککی وام پینه دا بوو. له وانه یه ئه و، ئه و شته ی له باو کم ره چاو کردی، به لام خۆ ئه و نه یده زانی که مه که له کو ییه. خۆ ئه و هه ر نه شیده زانی ئاخۆ خوا یان ئه لا چی ده گه یه نن.

بۆ پوژی پاشتر زانیم، که دایکم ئه و قسه یه ی له کو ی هینابوو. خۆ من به لیم پینه دا بوو، به لکو ئه و بوو، له تافی مندالیمدا به رده وام له میتشکی منی چه قاند بوو: "تۆ، به لئ هه ر تۆ، له گه ل خۆت ده مبه یه مه که؟"

“دایکه، تۆ هیلاک بووی، دەی بابتگەیهنمە ھۆدەکە ی خۆت.” وام پینگوت و پیلېشم گرت.

ئىستاش دەبی من چاوەڕی بگەم، لەوانە یە جارێکی دیکە بگەڕیتەوێ دنیای راستی، ئینجا ھەموو ئەو شتانە ی دەربارە ی ئەوێ کە لە کۆتایی بیابانە کە، مەكکە یە، ئەو مەكکە یە ی کە مالى ئەللا ی لێیە، لەبیر بکا. دەشبینین ئاخۆ بەیانی چی بۆ ھەلگرتووین. سەرەتا دەبی منیش بچمە نیو جینگە کەم و بڕازیم.

له نېټو پېغه فدا

چوومه سهر جيگه، دريژ بووم، به لام خوم لينه كهوت. دهمويست له گهل خيزانه كه م، سه بارهت به گفتوگوي دايكم هه ندي قسه بكم، كه چي نه وه شم نه كړد. وا باشته هه ر له واقيعدا بمينيته وه. ئاخر له وانه يه نه و گفتوگويه ئاراسته يه كي ديكه وه بگرئ.

نهرئ كه نكي نه و خهون و خه يالانه ي تو دوه وستن، گويم لينو و ژنه كه م وای پنگوتم؛ خوشكه كه شت هه ر وایه، هه روهك نه وانه يه كه له خه ودا ده پون.

من له شويني خوم بيدهنگ مامه وه، هه ر بيرم لينه كړده وه. ژنه كه م راست دهكا. خوشكم به شيويه كي ئاسايي ناروا. نه و مه له دهكا. هه ندي جار كه له تهنيشتمه وه ده روا، هه ستيكي وام لا پهيدا ده بي، هه ربينا بالي گرت و فري.

ئيستاش كه له سهر جيگه م، جلوه ي دالغه و خه يالم له ده ست دهر چووه، له نېټو هزره كانمدا بځ هه موو لايهك پهل ده كوتم. خوم وا ده بينييه وه، باسكي دايكم توند گرتوه، له كاتيكا به يه كه وه به ره و كه عبه ده پوين. ئيمه هه ر هه ردووكمان بووين، كه سي ديكه له گورپه پانه كه دا نه بوو. شته كه ش هه روهك نه وه و ابوو، كه من، دايكم بځ خوار دنه وه ي كوپه قاوه يهك له گهل خوم بيه مه مالي نه لا.

ئىدى لەوئ پەردە سادەكەى مالهەكەيم لادا، يارمەتى دايكم دا تا بچىتە ژورور و ئىنجا بانگى كرد "سەلامون عەلەيكوم". ئەمەشى بۆ ئەو بوو تا خودانى گەورە ئاگادار بکاتەو، کەوا ئەو گەشتووه.

ئەم دىمەنە، پەردەكە، ھەر خۆى بوو، ھەر دايكم بوو كە ئاخىنبويە نىو خەيال و ئەندىشەم. ئاخىر ئەو ھەمىشە لە پشت پەردەدا دادەنىشت تا ھەكايەتەكان بگىریتەو. زۆر جارەن ئەو منى لە گەل ھەكايەتەكانى خۆيدا دەبردە كەعبە تا خواوەند ببينن.

ژنەكەم پىتى گوتم: "خىرە بىدەنگى".

- "ئۆو، ھىچ نىيە، بىر لە دايكم دەكەمەو. ئەو بەردەوام لە نىوان واقع و خەيالدا مەلە دەكا و منىش لە گەل خۆيدا دەبا".
من بە خوشىيەو ھەزەم دەكرد، دەربارەى دايكم بدویم، بەلام واشم نەكرد. لەپاستىدا ھەزەكانم ھەز نەبوون، بەلكو كۆپلەيەك لە خەون و خەيال بوون، نەدەكرا پروون بگىریتەو.

پىموابوو، خىزانەكەم چاوەپىتى وەلامى من دەكا، بەلام خۆ ئەویش لىنى نوست.

ھىشتاش خەوم لىنەدەكەوت، بە ئەسپاىى لەنىو جىگەدا ھەلسام و چووم ببينم، ئاخۆ دايكم باش درىژ بوو.

بە لای ژورورەكەى خوشكەدا پۆشىتم، دەرەكەى تى درابوو، گۆپەكە كۆژابووو. گویم لىبوو لەبەر خۆيەو لە نوستنەكەيدا قەسەى دەكرد. بە پروونىش دياربوو لەگەل يەكەك دەدوا، منىش نەمدەويست گونى لىنەلبخەم، بەلام بە ھۆى يەك دوو وشە كە بەرگویم كەوتن، خاترجەم بووم لەگەل كى قەسە دەكا. خۆى ھەر دەبوايە بمزانىبايە، ئاخىر لىنى دەپرسى، بەلكو بۆ

یهک دوو پوژ باخی دار باده مه کان به جیپیلی و بیته ئیره، بیته دوبه ی و له گه لماندا بن. ناخ «جهواد»!

له وی پویشتم و چوومه ژووری دانیشتن، له پشت جامی په نجه ره که وه ستام و سهیری ده ریام کرد. له چیشته خانه که دا، خوشکم وه لای ئاماژه ی ده سته کانمی نه دایه وه. له میتشکی خۆمدا، هیشتا هر به و دیمه نه سه رقال بووم. چوومه لای میزه که و له سه ر کورسییه که دانیشتم و کۆمپیته ره که م کرده وه، هه ولما ئه و گفتوگۆیه بخرمه نیو چیرۆکیک.

به ئاماژه وه پیمکوت؛ من ئه و هه سته م هه یه، تو له سه ر من خرابیته زیندا نه وه.

نه خێر، نا، تو نابن ئه و قسانه بکه ی. ئه گه ر وا بیر بکه یته وه، ئازارم ده ده ی، خوشکم به ئاماژه وه وای پیکۆتمه وه، به هۆیه وه بروسکه یه ک پشتمی ته زاند.

“بۆ منیش مایه ی ئازاره ئه گه ر سه باره ت ئه و هه موو سالانه هه یج نه لێ. ئایا شتیکی ده رباره ی مه رگی جهواد ده زانی که من نه مزانیی؟ خۆ من مافی ئه و هه یه بیزانم. ده ی خه یاله که م سنووردار بکه، لیمگه پێ با به هه ردوو قاچه کانم له سه ر زه وی بوه ستم.”

له وه زیاتر بۆم نه هات.

ئیدی کۆمپیوته ره که م داخسته وه.

نەستەرەن

بۇ بەيانىيەكەي، دواي قاۋەلتى لە نھۇمى ھەفتەمى ھوتىلەكەدا، كە مەلەوانگەيەكى گەورە، ھۆلى ۋەرزىش و ساۋناشى تىدابوو، بۇ ۋەرگرتنى زانىارى زياتر دەر بارەي سەردانكردن و گەپان و سوپان، كە دايكىشم لەگەل خۇمدا ببەم و ھەندى شوينى نیشانبدەم، چوومە خوارەو، بۇ ھۆلى چاۋەپروانى.

بەختەۋەر بوم، دايكم لەسەر قاۋەلتىيەكە ھېچ باسى مەككەي نەكرد. ھيواداربووم ئەو بىرۆكانەي لە پشت خانەكانى مېشكەھزانەكەيدا شاردينەو.

كاتىك چومە لاي پرسگەكە، تا چەند بىلاۋنامەيەكى گەشتىارى تەماشىا بكەم، چاوم بە «نەستەرەن» كەوت. ئەو لە نزىك وىنە گەورەكەي شىخەكان لەگەل يەك دوو گەنجى ئىرانى ۋەستابوو، قسەي دەكرد. كاتىكىش منى بىنى، ئەو دەستەي بۇ بلندكردم كە يەك دوو كاغەزى پىگرتببون، واتاي ئەو دەگەياند: كەمىك بوەستە، پئويستە بتبىنم.

مىنىش ھەندىك لە دوور ۋەستام، ھەندى بە تەمومزاۋى گويم لىيوو ئاخۇ باسى چى دەكەن. تومەز، ئەو گەشتەيان يەكەمىن گەشتى ئەو گەنجانە بوو بۇ دەرەۋەي ولات، دەيانويست ئازادانە لە «دوبەي» كاتى خۇش بەسەر بەرن، چونكە ئەۋەيان لە ئىران بۇ نەدەچوۋەسەر.

ئەۋەش ئازارى دەدام كە بىنىم ئەو لاۋانە، نەياندەزانى ئازادى بۇ ئەۋان واتاي چى دەگەيەنى، چۆن ئەۋان گەورە دەبن و گەشە دەكەن و

به هره كانيان پهرده سیتی. زۆربه ی گه نجان که ده هاتنه «دوبه ی»، ده موده ست به دوا ی بار یک یان دیسکویه کدا ده گه ران، یاخود ده یانویست بزائن، ئاخۆ له کوێ کۆنسیترتیکی هونه رمه ندانی ئێرانی، ئه وانه ی له ئه مریکا دا ده ژین له دوبهیدا ههیه، یان شتیکی وا پیکخواهه. ئه وان هه ر خواردنه وه و به زموره زمی گۆرانی و سه مایان ده ویست.

«نه سته رهن» یش به پشوو درێژی و به ورده کارییه وه پتی ده گوتن، بۆ کوێ بچن، دیسکۆکان له کوێن، هونه رمه نده ئێرانییه کان له کوێ نمایشی خۆیان ده کهن و نرخه کانیشیان چه ند و چۆنه.

له و نیوه دا یه ک دوو که سه ی دیکه ش پهیدا بوون، ئه وانیش هه مان زانیاریان ده ویست. «نه سته رهن» یش به خه نده وه چاویکی تیکردم و ئاوپی له من دایه وه، واتای وابوو: ببوره، وام لیکردی هه ندی چاوه ریم بکه ی، زۆر ناخایه نی، هه ر ئیستا دیم.

منیش ئاماژه م بۆ کرده وه: په له ی ناوی، ده چمه ئه وی له سه ر قه نه فه که داده نیستم.

چومه لای پرسه که، ده ستم دایه یه ک دوو بلا و نامه و له سه ر قه نه فه یه کی پیست بۆره، له ژێر وینه گه وره که ی شیخه کان لینی دانیشتم.

له پریکه وه ئاماژه یه کی خۆییم له جه سته مه وه بۆ هات: ئاگا دار به! ئه و «نه سته رهن» ه کار بۆ ده زگای هه والگربی نهینی ئێرانی ده کا. ئه و شۆفاریکه.

من زۆرجاران به زموره زمی شۆفاره کانم بینیه، ئاخه له هۆله ندا و له ولاته کانی دیکه دا به هۆی کتیه به کا نه وه سه ر سه ودام له گه ل ئه و شتانه دا

هه‌بوو. خۆی ده‌بوايه هه‌ر زوو بمزانىبايه. ئه‌و پوو‌خساره شيرينه، ئه‌و خه‌نده هه‌ل‌خه‌له‌تینه له‌پاستیدا هه‌سته خۆشه‌ويستیه خۆزاكانمى بزواند و په‌رده‌ی به‌سه‌ر لایه‌نى لیتینگه‌یشتنمدا دا. هه‌میشه ژنه‌که‌م پیمده‌لى: "ئیه‌وى پیاو له‌ به‌رانبه‌ر ئافره‌دا لاوازن، هه‌ر زوو به‌ خه‌نده‌یه‌ک ده‌که‌ونه داوه‌وه." به‌لام خۆ من هه‌شتا نه‌که‌تبوومه داوه‌وه.

من هه‌یج به‌لگه‌شم نه‌بوو، که «نه‌سته‌ره‌ن» شۆفاره، به‌لام خۆ پێویستیش به‌ به‌لگه‌ نه‌بوو. ئه‌وه ئه‌زموونی خۆم بوو سه‌باره‌ت ئه‌و جۆره‌که‌سانه. کات و ته‌مه‌ن وایان فیرکردم، که ده‌بێ گویم له‌ خۆم بیه‌وه. به‌ خۆیشم له‌و به‌روایه‌دا بووم، هه‌یج ئاگادارىنامه‌یه‌کى ساخته له‌ جه‌سته‌مه‌وه هه‌ل‌ناقولی. من ئه‌و ئافره‌ته‌ نانا‌سم، به‌لام خۆم باش ده‌ناسم. منیش به‌ دواى هه‌ستى خۆپسكى خۆمدا پۆیشتم، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر هاتوو به‌ره‌و پێگه‌ی هه‌له‌شمدا بیا. هه‌ستى خۆپسکیم تاکه‌ پاوێژکاریم بوو، هه‌میشه به‌گویم ده‌کرد. ئه‌وه‌ش متمانه‌یه‌کى مه‌حه‌که‌م بوو، سالانىکى دوورودریژ بو له‌ هه‌ناومدا چه‌که‌ره‌ی کردبوو. هه‌ستى خۆزاییه‌که‌م، پوو‌گه‌نمايه‌ک بوو و منیش به‌ دواى ئاراسته‌کانیدا ده‌پۆیشتم.

ده‌موده‌ست پارچه‌ی مه‌ته‌له‌کان که‌وتنه‌ سه‌ر میزه‌که‌ی به‌رده‌مم. نووسینگه‌ی گه‌شتیارى له‌ لایه‌ن شۆفاره‌کانى کۆمارى ئیسلامی ئێرانییه‌وه سیخناخ بووه.

پێویستیشم به‌وه نه‌بوو، ئه‌و به‌ره‌نجامه‌ له‌گه‌ل که‌سى دیکه‌دا تاوتویى بکه‌م. ئه‌وه شتیکی تایبه‌تمه‌ندى که‌سیی بوو، به‌ دله‌یاییه‌وه هێ ئه‌وه نه‌بوو نه‌ له‌گه‌ل ژنه‌که‌م، نه‌ له‌گه‌ل خوشکه‌که‌مدا باسى بکه‌م، ئه‌گه‌ر وام بک‌ردبايه، خۆشى و ئه‌و گه‌شته‌م تیکۆپیک ده‌دا.

من وام بیرکرده وه به لکو لیستیکی دیکه ی سهرباری تیچوونه کانم بۆ بینن، به لام خۆ ئه وهش نه بوو. «نهسته رهن» ژنیکي ریکوپیکي نووسینگه ی گهشتیاری بوو، هه موو شتیکی به دروستی دانا بوو، هه موو دیداره کانی له سه ر کاغه زکانی تۆمار کردبوو. ئه وان هه یچ پاره یه کی زیده باریان داوانه کرد و هه یچ به خشیشتیکیشیان نه ویست. ئیدی منیش له خواره وه ی کاغه زه کانیان واژویه که م دانا و هه موو شتیک به جوانی به رپوه چوو. که واته هه یچ له گۆریدا نه بوو، ته نیا ئه وه نه بی، نها من «نهسته رهن» م به چاویکی دیکه ده بینن.

شۆفاره‌كان

بۆچوونه‌كانم شتگه‌لىكى ده‌ستكرد نه‌بوون. من بايى خۆم ئه‌زمونم هه‌بوو تا بزانم ده‌زگاي هه‌والگريى ئيرانى له‌ ده‌ره‌وه‌ى ولات چۆن ده‌جووليتته‌وه‌.

ئه‌وان به‌تايبه‌تى له‌ پرى نووسينگه‌ى گه‌شتوگوزار و كۆمه‌لگه‌ كلتورىيه‌كان كاربان ده‌كرد. ئه‌وان له‌ هه‌موو ئه‌و ولاتانه‌ى ئيرانى تيدا نيشته‌جىن، كاران. ئه‌وان بۆ كۆپ و كۆبوونه‌وه‌، بۆ كۆنسىرت و بۆ بۆنه‌ و گردبوونه‌وه‌كانى ديكه‌ ده‌چن، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و بۆنانه‌ له‌گه‌ل بنه‌ماكانى ئه‌وانيشدا نايه‌نه‌وه‌. ئه‌وان كارى خويان به‌ پىكوپىكى رايى ده‌كهن و خزمه‌تتىكى زۆرى بالاده‌سته‌كانيان ده‌كهن. به‌م جۆره‌ چاوى ئه‌وان له‌سه‌ر هه‌موو كه‌سيكه‌.

زۆرجاران كه‌ به‌هۆى بۆنه‌ و كۆپه‌ ويژه‌بىه‌كان ده‌چمه‌ ولاته‌كانى ديكه‌، توشى ئه‌و جۆره‌ شۆفاران هه‌بم، يان ده‌موده‌ست پتيان ده‌زانم. من هه‌ر به‌ خۆم ده‌توانم ئاماره‌شيان پتيكه‌م، به‌لام خۆ ئه‌وه‌ شتتىكى كه‌سييه‌، بۆيه‌ بۆ كه‌سى باس ناكه‌م. باشه‌ چى ده‌بى ئه‌گه‌ر جاريكيان له‌و ده‌ستنيشانكردنانه‌ سه‌رچيخ بچم.

به‌ده‌ر له‌و شۆفاره‌ بىده‌نگانه‌، كه‌سانىكىش هه‌ن كه‌ خويندنى باشيان ته‌واوكردوو و كارى به‌لگه‌نامه‌يى جوان جوان ده‌كهن، كاميراي باشيان له‌به‌رده‌سته‌ و ناوبانگىكى باشيشيان بۆ خويان پتيكه‌وه‌ ناوه‌ و ده‌چنه‌ هه‌موو شوپىنىكىش.

يەكەمىن جارىش كە ئەو جۆرە كەسانەم بەدىكر، ھەولمدا لىيان دووربىكەومەو، بەلام دواتر لە دۆخەكە و ئەوان راھاتم. خۆ من ھەر دەمنووسى و كىتتەكانم چاپ و بلاودەكردنەو. ھەر بۆيە شتىكم نەبوو بىشارمەو. ھەر پىويستيش نەبوو، لە حالەتتەكا، كە ئەوان ئامادە بووبان، پشتكوييان بخەم.

خۆ ئەو شۆفارانە بۆ خۇيان دژوار نەبوون. ھەمو ئەوھى ئەوان دەيانكرد، ئەو بوو ئەوھى دەيانبىنى دەيانخستە سەر كاغەز و پاپۇرتيان دەنووسى. ئەوان زانىارىيەكانيان خردەكردەو و دەيانناردە دەزگای نەيتى ئىترانى. بەلام لە پى ئەو زانىارىيانەى ئەوان كۇيان دەكردەو و دەيانناردەو، زۆر جارن شتى ترسناك پووى دەدا. لەسەر بنەماى ئەو زانىارىيانە، پڙىم بەرھەلستكارە كاراكانى خۆى لە دۆبەى، لە توركىا، لە سوريا و لە ھەر شويىتىك دەستى پىگەيشتبایە بوايە لەناودەبرد. ئەوان، ئەو جۆرە كەسانەيان دەرفاند، دەيانخستە نىو بەلەمىك و ئىنجا ئىران خۆت بگرە ھاتم.

بە دەيان لەو جۆرە تاوانانەم دەزانى كە لە ھەندەراندا دەكران. لە ھەموو چىشتخانە گەشتىارىيەكان، لە ھوتىلەكان، لە دىسكوكان، ھۆلى كۇنسىرتەكان و لە ھەر شويىتىك كە دەستيان بگەيشتبایى، خەلكى خۇيان دەدۆزىيەو. دەيانتوانى ھەر لەنىو ترومبىلەكەتدا تەقەت لىبەكن و لەو جىدا ساردەت بكەنەو و پاشانىش ھەك بەرزەكى بانان بۆى دەرچن.

كاتىكىش من بەو بلاونامە گەشتىارانەى دەستم، لە بەردەم ئەسانسىرەكە ھەستام تا پىي بچم سەرەو، ديسان تووشى «نەستەرەن» بوومەو.

- ئەرى دايكت چۆنە؟ من دەبوايە پىشتەر بمرسىبايە، بەلام لەبەر جەنجالى ھەر پىتمەكرا.

- 'باشه، به لām نازانم چۆن بۆت پروون بکه مه وه، به هۆی ئه و باره
وروژاوییهی تیدایه، هه ندیکجار سه ری لئ تیکده چن.'
- 'له وه تیده گه م، ئه وه لای من نامۆ نییه. دهی، ئه گه ر ویستت برۆیته
شوینیکی دیکه، پیتمبلی، به لکو بتوانم یارمه تیتان بدهم.'
- 'هه له به ته، من زۆر له خزمه تگوازییه کانی ئیوه رازیم.'
- شایانی نییه، ئیمه کاری خۆمان ده کهین. ئه و وای پینگوتم و
ئاماژهی به بلاوکراوه یه کی گه شتیارى دا که له نیو دهستم دابوو، ئینجا
گوته: 'ده بینم به ته مای گه شتیک به و دهشت و دهره دا بکهی؟'
- 'به لئ، کاتی تۆ لێره بیت، هه ر ده بی شتیک بکهی، به لām دۆزینه وهی
شوینی خۆش و باش زهحمه ته، به تاییه تی شوینیک که بۆ دایکم دهستبدا.'
- 'شته کهش ئه وهنده سهخت نییه. ئیمه گه شتی دهشتو ده ری زۆر
خۆشمان هه ن و تیچوونه کهشیان به قه د نیوی تیچوونی ئه وهیه که هوتیله که
دایناوه.'
- «نهسته ره ن» خهنده گرتی، ئه وهنده ژنانه و ئه وهنده خۆش و شیرین،
ئه وهندهش متمانه بهخش، هه ر زوو زمانی په شیمانی خۆم گهست، که پینشت
وهک شۆفاریکم له قه له م دابوو.
- 'باشه ئیوه چ گه شتیکتان به دهسته وهیه؟ ده مه وئ بیزانم و به لکو
دایکیشم له گه لماندا بئ.'
- 'کیشه نییه. ئیمه زۆر کهسی به ته مه نمان وهک مه عمیل هه ن.
هه ربۆیه شوینی گونجاومان بۆ ئه وان هیه. من نازانم تۆ به دواى چیدا
ده گه پئی، به لām هه ر بۆ نمونه ئیمه ده توانین گه شتیک به ناو بورجه
به ناوبانگه کانی دوبهیدا بکهین و بچینه دورگه ی دارخورما، شوینیکی
نمونه یی و ناوازه ی دلپفین، که خانووه کان له سه ر ئاو پۆنراون، یان
ده کرئ سهردانی ئه و باخه گه ورهیه بکهین، که به شیوهیه کی تاییه ت میوه ی
لئ چاندراوه و مو توره کراوه.'

له كاتيكدا قسهى بۇ دهكرم، منيش ته ماشام كردبوو، له وانه به ته ووى سهرم ليتي كچووبى. مروڤ خوى بوونه وهرىكى ئالوزه، خۇ ده بى ئو، ههر كارمه ندىكى نوسينگهى گه شتيارى بى و هيجى دى. ئو هيج سهرپوشى نه بوو، پيش نه ده چوو سهر به ئو وانه بى كه پتيان ده گوتري موسليمه²²، كه واته له پروخساره كه يدا پتيانچى ده ستي له گهل ده زگاي هه والگري نه ينى ئيرانيدا هه بى. ئو كارى خوى وا به ريكيو پتي ده كا و نووسينگهى گه شتيارى به كه ش كارى دروست و فيته، ههر ده لى كاترميريكى قورميشكراوه. من ده مزاني، ده ميني، به لام هيتاش كارى له به رهنجامى ليكده و هكان نه ده كرد. خۇ منيش ههر مروڤ بووم، نه مده توانى هزره كانم به لاوه بنيم.

شتيك له ناخدا پتي ده گوتم، ئو ده ستي له گهل ده زگاي نه ينيديا تيكه له.

خوى ده بوايه خوم له و ئافره ته به دوور بگرم. به لام ئو وازى ليتنه هيتام، ده ستي ليتنه شوشتم، منيش ئووم وهك كه ستيكى نيو ئوڤلته كه م ده بينى.

خۇ ئوهش ده بى، له ريى ئه نته رنيتته وه يا له ريى ديكه وه ده ربارهى منى خوينديتته وه، ههر بويه شه په روشيته تى كه يارمه تيم بدا.

- "ئو، خۇ من به شتيكى باشتى ده زانم." له و كاته دا ئوهى پيگوتم، كه بينى من درپونگم؛ "ئيمه ده توانين له كوتايى ئو دواى نيوه پويه دا، كورته پياسه يهك به نيو بيا باندا بكه ين و چونيته تى رورئاو بوونيش له ويدا

²² موسليمه: وهك پيشتر له رومانه كهى "خانوه كهى مزگوتى" پرونكراره ته وه، ئو ئافره تانه ن كه له گهل پوليس و ئاسايشى رزىمى كومارى ئيسلاميدا كار ده كن، تا به زور سهرپوش به سهر ژاندا بدن و ئو جلوه بركانه يان پى له به ريكه ن كه له لايه ن ريساى رزيمه وه پيپيدراوه.

ببینن. هەر به پراستیش دلپزین و سەرنجراکێشه. پاشان دەچینه کاروانسەراکەى ئەو، دەکری خۆت و خێزانەکت لەوئ نانی شێوان بخۆن و گوێ لە موزیک بگرن و چاو لە سەماش بکەن. هەر بە پراستیش شتیکی خۆشیش دەبی بۆ دایکت.

هێشتاش هەر دوودل بووم. لەوانەیه هەر بۆیه شتیکی دیکەیشی خستەسەر؛ "من تاییەت بە تۆ، لە پراستیدا بۆ دایکت، گەشتیکی دیکەشی دەخەمە سەر. دەتوانم ئەوەتان بۆ رێک بخەم کە جیتیکی بیت و هەلتانگیری و کەمیک بەسەر گەردەلمینەکاندا لێخوێ. هەر بە پراستی مایەى سەرنجدانە."

جاریکیان فیلمیکم دەربارەى ئەو جیب و گەردەلمینانە بینیبوو، دەزمانی لێخوێکە چۆن بەسەر گەردەکاندا هەڵدەگەرا و دادەبەزیو، هەروەک ئەوەى دیوانەیهک بە نشیوەکانی گەردەکاندا شۆر ببیتەو، وابوو. من لێدەترسام، بە دلنیا بێشەو نابی دایکم بۆ سواربوونیکی وەها لەگەڵدا بی.

پێم گوتەو: "ئەو لێخوێنە لە سەر لم شتیکی زۆر سەرچلێانە و مەترسیدارە."

"بەلى وایە، بەلام خۆ شوفێرەکانمان بە ئەزموون، ئێمە هیچ شتیکی سەرشیتانە لەگەڵ مەعمیلەکانماندا ناکەین. زۆر جارێ ئەو کارە لەسەر داوای گەنجان دەکەین. هەر پتوێست ناکا لەو بارەیهو خەم بخۆی و نیکەران بی."

من هێشتا پرسیاریکم مابوو، دوودل بوم ئاخۆ ئەو گەشتە بۆ ئێمە گرنگە. لەگەڵ ئەوەشدا هەر پرسیم: "تۆش لەگەڵمان دێی؟"

خه ندهیهک که و ته سهر لئوه کانی، که میک بیرى لئکرده وه، ئینجا گوتی: 'به
شیوهیهکی ئاسایی، من له گهل مه عمیله کاندایۆ ئه و گه شتانه ناچم. به لام
ئه گهر وا بخوازی، ده کړی وه ها پێکی بخه م و منیش له گه لئان بێم.'

کاتیکی ئه وتوشمان له بهرده ستدا نه بوو، ده بوايه بریارێک بده م.

منیش پێم گوته وه: 'ئه گهر تو بێی، ئه وا ئێمه ش دین.'

ئیدی گه شته که پێکخرا

به جیبیک له بیابان

له دواى نيوه پړو درهنگه كه، له هژلى چاوه پوانى هوتيله كه وهستا بووین، چاوه پړى جیبه كه مان ده كړد. ژنه كه م نهیده ویست له گه لمان یی، ئاخر ئه و پښتر هه مان گه شتى له گه ل براده ره كانى كړد بوو، ئیستاش دیداریكى له گه ل خیزانى برازاكهی هه بوو.

ئیدی جیبیکى گه وړه ی زه ردباو له لای شوسته ی به رده می هوتيله كه وهستا. نه سته رهنیش هات بانگمان بكا، سواری جیبه كه بیین و بو نيو بیابان تښته قنین.

منیش هر ده بوايه پښكه نم، ئاخر ئه وه هر له گرته دیمه نيكی نيو فیلمه كانى سینه ما ده چوو، پښهاتيكی سه رنجراکښى گه شته كه مان بوو. هر خوى له خویدا سوار بوون و دانیشن له نيو جیبیکى وا زلدا، دیمه نيكی ئه ندیشاوى بوو.

ئیدی به یه كه وه له گه ل نه سته رهن، پیلې دایکم گرت و سواری جیبه كه مان كړد و پښتنی سه لامه تیشمان توند قایم كړد. من و خوشكه كه شم له ته نښت دایکم دانیشن هه ریه ك له سه ريكه وه. «نه سته رهن» یش له سه ر كورسى پښه وه لای شوفیره كه جیگه ی خوى گرت.

پښتر هه رگیز سواری شتىكى له و جوړه نه بېووم، وهك ئه وه دیار بوو سواری تراكتوریكى زه به لاج بېم. ئاخر خو ئه و جوړه جیبانه ی بیابانیا ن تهیده كړد، هر له نيو فیلماندا ده تبینن. كاتيكیش به رېگه ی شیخ زایدا ده پوښتن، خومان به به رزی زیاتر له یهك مه تره وه له سه رووی هه موو

ترومبیلەکانی دیکە دەبینییەوه. دایکیشم بە ترسیکەوه سەیری ئەم لاو ئەولای دەکرد، لەهەمان کاتیشدا پێی خۆش بوو. ئەڕئ تۆبڵی ئەوه چی بێ و بەرهو کوێ برۆین؟

من بەبێ ئەوهی هەستی پێکا، خوشکەکم خستە بن چاودێرییەوه. دیاربوو ئەو خوشییەکی زۆر لەو سواربوونە دەبینی و وێنەی هەموو شتێک و هەمووانی دەگرت. بێنیم دلشادە و ئەمەشم زۆرپێ خۆشبوو. هەروەک ئەوه وابوو، لە دیمەنێکی شادمانانە خێزانی فیلمیکی ھۆلیوودا بین.

«نەستەرەن» یش هەموو ھەولێکی خۆی خستبوووە گەر، کە ھەر ھیچ نەبێ گەرانیکی نمونەیی بۆ دایکم بسازین، ئەوێشی تێپەراند کە من بە شۆفاریکی بەدکاری لە قەلەم بدەم. ئەو ئاماژەی بە بورجە بەرزەکان دا و بە دووردیژی سەبارەت بە تەلارسازیی پۆنانەکی دوا، کە کەرەستەیهکی تایبەتیان لە بیناکردنەکەوه بۆ بەکارھێناون.

خوشکەکم، ھەزی لیتوو بە کامی دل چێژ لە ئازادبوونەکی بێنی، خواخواوی بوو هەموو شتێک لە بارەوی دوبەییەوه بزان. ئەو سەبارەت بە تەنگزەیی ئابووری زۆر پرسن بوو، بەوهی دواتر چون شارەکە بەرگەیی گرت و ئەو تەلارە زەبەلاح و بلند بلندەیان پۆنانا.

نەستەرنیش بە ھەوسەلەوه پێپراگەیاندا، ئەو قەیرانەیی بەسەر ولاتەکەدا تێپەری، زۆر کاریگەر بوو، بەلام خۆ نووسینگەیی گەشتیارییەکەش لێی سوودمەند بوو، چونکە ھۆتیلەکان کەوتنە داشکاندنێ نرخەکانیان بۆ ئەوهی گەشتیار بۆ لای خۆیان رابکێشن. ھەروەھا ئەوێشی پێپراگەیاندا، کە ژمارەیهکی زۆر لە کرێکاران، لە ماوہی ئەو تەنگزەییەدا، بە دەستی بەتال گەرانیەوه ولاتەکانی خۆیان.

خوشكەكەم دەيوست بزانی، ئاخۇ ژيان لە دۈبەيدا چۆنە. ئايا ئاسايشپاريزانەيە؟

نەستەرەنیش وەلامى دايەو، كە سەرتاسەرى ولاتەكە پې ئاسايشە؛ خۇ ئەگەر يەككىك پېتسايەكى شكاند، ئەوا تەردەستانە لە ولاتەكە وەدەر دەندرى.

لەو كاتەى من گويم دەگرت، سەيرىكى ئەو ناوهم كرد. ئاخىر ئەو شویتە هېچ بەھايەكى مېژووى نەبوو، ھەر بۆيەشە شىخەكان توانىبوويان بۇ ھەموو لايەكى بىابان پەل بەاوين. ھىچى واى تىدا نەبوو كە جىگەى سەرنجان بى، بەلام توانىيان بەو مليار دۆلارەنى خۇيان، دۈبەى مۇل، گەرەترىن بازارى جىهان لەويدا بىنيات بىنين. لە يەككىك لەو مۇلانەدا، ھەوزى ماسى وايان لىدروست كردوو، تايىدا قرشەكان مەلە دەكەن.

دايكىشم كېويىدەنگ دانىشتبوو. منىش نەمدەتوانى ئەو مەتەلە ھەلبىتىم، ئاخۇ ئەو لەو ساتەدا لەلاى خۇى بوو، ياخود خەونەكانى تەلىسميان لىكردوو و لەگەل خۇياندا فراندوويانە. زۆرىش كەيفم بەوھات، كە ھىچى دەربارەى مەككە نەگوت، بەلام لە ھەمان كاتىشدا لەو دەترسام، لەپرىكەو، ھەر كاتى كەيشتىنە بىابان، مالى ئەللە لە ئاسۋى ھزرەكانى سەر ھەلبەتەو.

جىتەكە بۇ چەندىن جار، زنجىرە دووكانەكانى نىكى گوسى و پۇلىكس و پۇشاكى ئافرەتانی تىپەپاند و لە دوايىدا بە مليۇنان تېومبىل و ھەزاران بورجى بالا و بە سەدان پۇستەرى گەورۇنەى جۇرج كلۇنى و كىم كارداشيانى لە پشت خۇ جىتەيلا. ئىمە گەيشتىنە تەختايى، ئىدى دەبوايە چاوەكانمان لەسەر بەتالى پايىن. لەپرىكىش بىابانەكە بەدەرەكەت، تا چاۋ

حوکمی دهکرد له گهل ئاسۆکه دا دريژ ده بووه وه، لهو شوينه ی پوژ به هتواشی ئاوا ده بوو.

جتيه که زياتر پويشت، بيا بانه که ئيمه ی گهيانده وه سهر زه مينه ی واقع، ئيمه ی برده دوه ی جارن. ئه وهش وهک ئه وه وابوو، به ته وای خو توی بردبیته وه. ئيستاش که ئيمه قولله به رزه کانمان له پشت خومان جيهيلا، بيا بان ههر به خوی هه موو جوانيه که ی خوی نيشانداين. وهک ئه وه وابوو، زه رياهه کی زيپ و ته لای کون له به رده مماندا بين، له بانه وهش پوژه زه به لاحه که خه ريکبوو ئاوا ده بوو. من هه ستم به خۆم کرد، وهک ئه وه ی دينداريک بم، له خواهه که ی نزیک بکه ويته وه، که له هه موو ژيانيدا ههر خه ونی پتوه بينيوه. هه موو شتيک وهک خوی بيگهرد و ديرين بو.

ئای چ خوش بوو، که نه سته رهن ئيمه ی بۆ ئيره هيتا. خو ئه گه ر ئه و کات، ئه و به ته نيا له گهل من لهو بيا بانه بايه، ئه و له نزیکيه وه ده وه ستم، تا له گهل ئه ودا له نيو ئه و ديمه نه دا ئاويزان بين. ئه وهش هيچی لهو پرسه نه ده گورپی، ئاخو شۆفاريکی به دکار بوايه ياخود نا.

ئه نگوره که خه ريکبوو تارايه کی ته نکي بوليل به سهر بيا بانه که دا بدا.

خوشه که کم که وتبووه نيو ده رايی خه ياله کانی خۆيه وه. دايکيشم گه رابوو وه نيو ته وه که ی خوی، وهک ئه وه وابوو هه ردووکیان هی ئه وه نه بن ده ست بيانگاتی. دوو ژن، دوو که سی هه ره خوشه ويست له ژيانم، که ئه وه نه ده له نزیکم بوون، که چی له هه مان کاتدا ئه وه نه دهش دوور، که ههر نه يانده که يشتمی.

"ئه ری ئتوه خو که سانی ئاسایی نين"، هه ميشه ژنه کم هه روا ی پتده گوتم؛ "خو ناتوانم گه توگويه کی ئاسایی له گهل ئتوه دا بکم. ئتوه بال ده گرن، هه ميشه له نيو گه ردوونه که ی خۆتاندا ده خوليتنه وه."

له وانه په ئه و راست بکا. هرگیز نه متوانیوه گفتوگویه کی ئاسایی له گهل دایکدا بکه. هرگیز نه متوانیوه ئه وهی لئ بیرسم، ئاخو وهک ژنیک چوڼ له گهل باوکدا ژیاوه. ئاخو خو بواریکی وات بو نارېخسینئ تا جوړه پرسپاریکی وای لیکه ی. ئای چهند جاران نه متوانیوه لیتبیرسم: باشه دایکه، ئه ری به که مین روژ و به که مین شهوت چوڼ له گهل که سیکي ته و او نامو، سه رباری ئه وهش که مئه ندام به سه ربرد؟

هرچهنده باوکم که مئه ندام بوو، هرچهنده له مال به زمانی ئاماژه له گهل بهک ده دواين، لئ هه موو شتیک به شیوه یه کی ئاسایی ده پوی، خه لکانی دیکه هیچیان به لاوه سهیر نه بوو. ئیمه به و که موکورتیه ی نیو خیزانه که مان شاناز بووین، ئه مهش وه نه بئ هیچ خه وشیکي هینابیته سه رمان، به لکو به هایه کی زنده باری دیکه شی به خشییه مالباته که مان.

‘به هه بوونی ئه و جوړه باوکه، ئیوه له ژیانی خو تاندا به سه ر زیږدا ده که ون’. دایکم هه ر له مندالییه وه وای فیرکردبووین. خو ی هه ر واش بوو، چونکه له پئی ئه و باوکه دا، ئیمه ی مندال، که سانی به هیز، پشتبه خو به ستوو و ماندوونه سانمان لیده رچوو. هه موو مندالیکي خیزان ئه گه ر دایک و باوکیکی وهک هی منیان هه بویه، وهک دایکم به لینی پیدابووین، ئه و به سه ر که نجینه ی زیږ و ته لادا ده که وتن.

زنجیره یه ک زورگی لماوی له دووره وه ده رکه وتن: هه روهک ئه وهی وشتری زور زه به لاح بن و له بیاباندا لیتان پالدا بیته وه.

‘باشه به سه ر ئه و زورگانه دا لیتخوږین؟ ئاماده ن بو ئه و بناولیدانه؟’ ئه وه دهنگی شوفیره که بوو، وا بانگی کردین.

‘نه خیر، بناولیدان نا’. نه سته رهنیش به پتکه نینه وه وا وه لامی دایه وه.

شوفیره که ش گوتی: ‘به لام خو بناولیدانی کورت، خراپ نییه.’

منیش سەیری دایکم کرد و بە ھێواشی دەستیکم لێدا تا لە دالغەکانی بە ئاگا بینمەو: "دایکە، کەمێکی دیکە شوفێرەکە بەسەر ئەو گردانە دەکەوێ، لە یەکیکەوہ بۆ ئەوی دیکە باز دەدا. ئاگاداربە نەترسێ، هیچ پوونادا، شتیکی خۆشە گەر جارێک شتیکی وا بە چاوی خۆت ببینی."

دەیانەوێ لێرە بتکوژن، شتیکی وا لە میتشکم چەقی. بەلام خۆ دەمزانی ئەمەیان بیرۆکە یەکی بێ بایەخە. من ماندوو بووم، ئەو پۆزانە ی دوا ی، زۆر سەرقال بووم، باری دەروونیشم زۆر وروژاو بوو، شەو کەشی لەنیو ھوتیلە کەدا، دانیشتبووم، ھەر دەمنووسی.

"ھەموو ئامادەن؟" بە زەھوقیکەوہ نەستەرەن وا بانگی کردین، وەک ئەوہ ی خیزانە کە ی خۆ ی بێ و گەشتیان پێیکا.

لێخو پە کەش پێی لێنا، جێبە کە بە خیزاییەکی شیتانە دەرپەری و گەیشتە لووتکە ی گەردە کە، لەو کاتە شدا دایکم توند باسکمی گرتبوو، خوشکیشم لەبەر حەپە ساو بیان دەستی لەسەر دەمی خۆ ی دانا بوو.

نەستەرەن ھاواری کرد: "ئێستاش!"

جێبە کە وەک داینا سۆرێکی کەتە، لەسەر لووتکە ی گەردە کەدا بازیدا، لە ھەوا دا تەکانیکی دا و لە دووری بیست مەترەوہ بایدایە سەر گردۆلکە یە ک.

دایکم ھاواری کرد: "ئای خوای گەورە!"

خوشکە شم بانگی کرد: "باوەر ناکرێ!"

نەستەرەنیش پێکە نی، منیش بڕوام بەوہ ھینا، ئەو پێکە نینە ھی کەسیکی شۆفار نییە، بەلکو ھی ژنیکی گەنجە، لەو کورتە گەشتە ماندا خۆشی دەبینی.

شوفیره که هندیکی دیکه به نیتو بیابانه که دا پوښت، تا له دووره وه ریزه
روناکایینکی کز به ده رکه وتن.

“ئوئ کاروانسه رایه، له وئ پشوویک ددهین و پاروه نانیکش دهخوین.
ئوئ بۆ دایکت زور خوش دهبی.” نهسته رهن وای به من گوت.

منیش له بیرم چوبوو ئه مه بلیم. له نیتو جینه کدا قردیله که ی له پرچی
کردبووه وه، ئیدی قزی له سهر کورسی پالدانه وه که، له و لایه ی من
له پشته وه ی دانیشتبووم، شوپ ببووه وه. قزه که ی رهشیکی قه ترانی بوو،
پیمابوو ئه گهر بچینه نیتو لمه که و لئی رابکشئ، ئه و چاوی مرۆ سهره تا
هر پرچه که ی دهبینی، پاشان باقی جهسته که ی.

نهسته رهنی رینوینمان پیگوتین، ئه م شوینه یه که مین کاروانسه را بووه که
له لایه ن ئیرانییه کانه وه دروستکراوه، ئه وه ش میژووه که ی بۆ سهرده می
ئه خمینییه کان ده گه رایه وه. “ئه وان ده یانویست شوینیکی ئارام و سه لامه ت
بۆ مانه وه ی شه وانی بازرگانه ریتواره کان دروست بکه ن، ئه وانه ی به سهر
ئه و رینگه یه دا ده رۆیشتن و رینگه که ش به ریی شاهانه ی ئه خمینییه کان ناودار
بوو. رینگه یه کی کۆنینه یه، ۲۵۰۰ کیلومه تریک دهبی.”

«نهسته رهن» ئیشه که ی خوی به جوانی رای ی ده کرد، به لام من به دیویکی
دیکه دا وام دهبینی، که کاره که بۆ ئه و گونجاو نییه، ئاخو ئه و ئه وهنده گهنج
و ناسک بوو، بۆ ئه و چیرۆکه کۆنانه نه ده شیا.

«نهسته رهن» وه ها له سهر قسه که ی خوی پوښت؛ “گه وره میژوونوسی
گریک، «هیرۆدۆتس»، له کتیه گه شتنامه که ی خویدا به پوونی
نوووسیویه تی، دهق قسه که ی ئه و دههینمه وه: “به دریزایی ئه و هیله زهرده ی

بیابان و ئو پښه ته لیسماوږیه، به سهدان کاروانسه رای شاهانه هه ن. هه مووشیان سه لامه تن و شوینی له باری به یه ککه شتنی خه لکن.

کاروانسه رایه ک که میژووینیکی بارزگانانهای سهرده می پابردووی هه بی، له هیچ شوینیکیدا نایدوزیته وه، به لام من وام دانا: کئی ده زانی. خو ئیمه له بیاباندا ین و ده کړی به دوه کان (په وهنده کان)، عره به نیشته جیته کانی پیشووی بیابان، هه میسه هه به سهر پستی و شتره کانیا ین و برؤن و شه وانیش له کاروانسه راکاندا پشوو بدن. سهرده می خوئی حاجیه کان به کاروان و به و شتره وه به نیو بیاباندا به ره و مه ککه ده پویشتن. ئه وان هه موو پوژده کئی هه ده پویشتن و بیابانیا ته ی ده کرد و به شه ویش له کاروانسه رادا ده مانه وه.

دایکم که تا ئیستا به ئارامی له شوینی خوئی دانیشتبوو، هه سهری ئو ناوه ی ده کرد، له پریکه وه که و ته قسه: "پنغه مبه ر محمه ده، هه میسه به سواری و شتر سه فهری خوئی ده کرد و له کاروانسه راشدا لای ده دا."

نه ستره نیش پیگوت؛ "ئو، چهند خوشبوو وات گوت، هه لبه ته هه ر وابوو."

دایکم له پ به شتیکی دیکه شیی سهرسام کردین: "له و کاروانسه رایانه دا ئو له گه ل پیواره کانی دیکه دا ده قه نوو سراوی پیغه مبه ره کانی پیشووتری تاوتوی ده کرد."

به و به ها زانستییه دیرؤکیانه گه یشتینه کاروانسه راکه. له ویدا دهنگی ئاوازی موزیکیکی خوش و به زهوقی عره بی به ره و پوومان هات.

منیش په رؤشبووم ئاخو چیمان پووبه پروو ده بیته وه.

له کاروانسه راکه دا

خو ئیمه هر به ته نیا نه بووین له وئ، نزیکه ی بیست جیبی دیکه م بینین له به رده م کاروانسه راکه راگیرابوون. پیمو ابوو، دایکم زور که یفی پیدئ. بۆ منیش هر خوش بوو، هر هیچ نه بئ، هه ندئ له کۆمپیوتهر، ئه نته رنیت و ئیمیل و ههروه ها له وه واله بیکۆتاییانه ی ده رباره ی «تره مپ» هه ن، دوور بکه ومه وه، ئاخو هر هه فته ی پشتر بوو، تره مپ به فره می وه ک چل و پینجه مین سه روکی ئه مریکا، چوو ه نیو کۆشکی سپیه وه.

به یارمه تی نه سته رهن دایکم له جیبه که دابه زاند. زه حمه تیش بوو له نیو لمدا برۆین، تا چۆکان ده که وتیه نیو لمه که.

دیسان خوشکه که م که را بووه وه نیو جیهانه که ی خوئ. ئه وم چیدی نه بینیه وه، پیمو ابوو به وه خه ریکبوو، له گه ل ژینگه که ئاشنا بئ. ئیدی پیلی دایکم توند گرت و به دوا ی نه سته رهندا وه ژوور کاروانسه راکه که وتین.

تا ده هاتیش ئاوازی مؤسیقا عه ره بییه که به رزتر ده بووه وه، بۆ مایه ی سه رسامیم، له پرێکدا به سه ر جیهانه که ی عه لائه دین و فانۆسه ته لیسماییه که یدا که وتین.

وه نه بی ئه وئ کاروانسه رایه کی راسته قینه بی، به لکو چادریکی سترک، که به گلۆپی په نگین رازابوو، چه رخوفه له ک و دیواری مقه با²³ که زور

²³ مقه با: کارتۆن.

زېره عەرەب²⁴ بەويدا دەپۇيشتن. ئەوانەى بېرۇكەى نۆژەنكردنەوہى ئەو كاروانسەرايەيان داھىناوہ، جىھانىكىيان دروستكردوہ بە جوانى لەگەل دوبيەى و حەوزە ماسىيە پانوپۇرەكەى مۇلەكە دەھاتەوہ.

ھەموو بۇشايى نىو كاروانسەراكە بۇنى بۇيەى پلاستىكى لىوہدەھات كە لە كۈنە كەپووم چەقىبوو.

بە سروشتى خۇم، رۇم لەو شوينە ساختەكراوہ گەشيارىيانە دەبىتەوہ، بەلام خۇ لەگەل دەروونى خۇم وەھا رىككەوتبووم، لەم گەشتەمدا چىژ لە ھەموو شتىك وەربگرم. لەپاستىشدا خۇ شتەكەش لەبەر خاترى من نەبوو، بەلكو لەبەر خاترى دايك و خوشكەكەم بوو. ئىدى خۇم پاستكردەوہ و لە كاروانسەراكە وەژوور كەوتم. من نووسەر بووم، لەگەل ئەندىشەدا كارم دەكرد و رۇمانم دەنووسىن. دوبيەش خۇى رۇمانىك بوو. ئەو كەسانەش كە ئەو كاروانسەرايەيان لە بىاباندا دروستكردبوو، لەپاستىدا دىنايەكى دەستكردىيان ئافراندىبوو، چىرۇكىك ھەر دەبى بە باشتىن شىوہ سەرنجراكىش بى. منىش دەبوايە شتىك بدۆزمەوہ، تا بە ھۇيەوہ بەم دىنا مرۇفكردەدا سەرسام بىم. ئىنجا خۇم دايە دەست قەدەر، لەگەل دايك و خوشكم، ھەلبەتە لەگەل نەستەرەنىشدا چووينە نىو جىھانى كاروانسەراكە.

لەنىو ئەو گەشتىارە زۇرانەى ئەويدا، ئالمان، ھۆلەندى و بەلجىكىش ھەبوون.

²⁴ نووسەر وشەى nep-Arabisch بەكار ھىناوہ، دەقاودەق واتاى عەرەبى ساختە، واتاى ئەوانەى عەرەبى راستەقىنە نىن دەدا، منىش وشەى زېم لىرەدا بە دروست زانى. و.

له وئى له نئو لىمدا، سهكويهكى گه ورؤنه بنيادنرابوو، له چوارده وریشى رايهخى ليدانداربوو، پرى سهرى دؤشهك و سهرين بوون، بؤ ئه وهى تق وهك سولتانيك به دهم نيرگله كيشانه وه چيژ له سهماى سمت بادن وه ربرى.

نه سته رهنش تايهت به ئيمه شوينيكي سى كهسى لاي سهكوكه بؤ گرتبووين. پيشخزمه ته كان به خويان و جلوه رگى نهريتيانهى خهلكى بيايان ده هاتن و ده چوون، چايه و نيرگله يان بؤ ميوانه كان داده نا. بؤن و به رامهى كه بابيش به رهو ئاسمانه سامال و شينه كهى سهر بيايان هه لده كشا.

ئيمه له شوينى خومان دانىشتين و چا و خورمايان بؤ هينانين. زؤى پينه چوو، ژمه خواردنيكى گهرميشيان دايى، پاشان سه ماكه ره سمت باده ره كان هاتن و نمايشى خويان كرد.

له و نئوه دا ئافرهت به خوى و نيقابه كه يه وه ده سوورايه وه، ته نانهت كوني چاويشيان به دهر وه نه بوو، نه تده توانى بيانيني. ئه وان يه كه و ديمكه يهكى ئاو و تاسيكيان به دهسته وه بوو، به لاي هه موواندا ده هاتن، تا بهر له خواردن دهسته كانيان بشون. پاشان پيشخزمه تان نان شتوانيان له سهر مه جمه يهكى²⁵ زيوين ده گيڤرا.

گه شتيران له خوشياندا ده گه شان وه، ئاخىر خو ئه وه خوانيكي ئاسايى نه بوو، بهلكو شه قلى ژيانىكى ديكه بوو، ههروهك ئه وه وابوو، له نئو هه كايه ته كؤنه عه ره بيه كاندا بژيى. دواى نان و دواى هينانى شيريني، سى ئافرهتى زگ روت و پى پهتى هاتن و هه ر يه كه شيان نيقابينيكيان به سهر

²⁵ مه جمه: سيني، خوان، سفره.

دهموچاودا دادابوو، چوونه سهر سهكويهكه. تا دههاتيش موزيكهكه توندتر دهبوو، ئيدى كچه سهماكهركان كهوتنهبادان، سينگ و مهكيان بادهدا، سمتيان بادهدا، رانيان دههيتا و دهبرد. سولتانهكاني سهدهكاني ناوهراست ههر بهم بهزم و پهزمهيان بردوتهسهر. باشه تق بليى ئهو ژنانه چون بتوانن بهم جوړه ئهندامانى جهستهى خويان سووك و تهردهستانه بابدهن و بجوولئين؟ ئيمه خويمان سهر به خانهوادهيهكى دينداريين، گويمان له سهماكهري سمت بادهر ببوو، بهلام ئهمهى بينيمان، ئيمهى بهشهرمدا هيتا. ههرچى دهربارهى من بوو، تام و خوشييكى شهرمانه بوو، لهبهر خوشكهكشم نهدهكرا زياتر سهيرى ئهو ژنانه بكهم. بويه ههلستام، بهلكو به دورى چادركان و بهنيو جيهانه ئهفسووناوييهكهى على بابادا قهدهميك لييدهم.

ئهو سهماكهراڼه به خويان و لاقه دريژ و سپى و سؤل و جوانهكانيان و بهزگ و سمتيان، به دلنياهيهوه عهرهه نهبوون، من گومانم بو ئهوه چوو، ئافرهتى پووسى بن. ههموو ئهو كچانهى نيقابپوشيش بوون، ههر نابى هى ميرنشينهكه بن. ئاخىر خو ئاكنجيههكاني «دوبهى» له هيچ شويتنيك نهدهبينران، ئهوان ههموويان له دهرهوهى شاره جهنجالهكان، لهگهپهكه كهشخهكانيان لهنيو كوشكه شاهانه خانهوادهيههكانياندا دهژيان.

من له چادريكهوه بهرهو ئهوى دهپويستم، تا تووشى نهستههرن بوم. ئهويش له لاي كچيكى پيتسخزمهتى نيقابپوشدا وهستاوو، قسهى دهكرد، به زمانى عهرهبيش نهدهدوا بهلكو به فارسى. لهپريكا كچهكان نيقابهكهيان ههلدايهوه؛ ئوو، خو ئهوان كيژولهى ئيرانى بوون.

كهميكى ديكه پويستم، بينيم نمايشى سهماكهره سمتبادرهكان بهسهرچوو. ههر سى ئافرهتهكان لهسهر سهكوكه دابهزين پوويان لهو چادره كرد، كه پياويكى پيشدار لهبن دژداشهيهكى سپيهوه چاوهپيى دهكردن. پشت و

زگیان له بهر ئاره قه ته پته پ بيوو. هر يه کسه ر له نيو چادره که دا، نيقاب و تاسه ي سهريان فریدا. هر به راستيش ئه وان ئافره تي پرووسی و پؤلونی که ژه ي موزهر د بوون.

له نيو ئه و پياوه پيشدارانه، که هه موويان دژداشه ي سپيان له بهر دابوو، بنگومان يه ک دوو به دکاريان هر له نيو دا بوو، ئه وانه ي بؤ پژي مي ئيران کاريان ده کرد و بؤ ئه وه پاسپيتر دراون، که که سانی به ره له ستکاری پژيم فت بکه ن. خؤ ئه گه ر پتيويست بي، ئه و ده يانتواني ئه وه ي مه به ستیان بي، هر له بيا بانه که دا ساردی بکه نه وه، و بيخه نه ژير لمه وه.

کاتيکيش گه پامه وه لای سه کويه که، بينيم دايکم به ته نيا له وي دانيشتوه. خوشکم له هيچ شوينیک ديار نه بوو. منيش نيگه ران بووم، ده تر سام شتيکی که و جانه بکا يا خود سه رگه ردان و ون بي.

من له وي وه ستام، به هيوای ئه وه ي له پ ده رکه ويته وه، به لام خؤ سه روسؤراغي ديار نه بوو. چوومه ده ره وه و له وي به نيو تاريکايدا غارم دا، وه ک شيتيک بانگم ده کرد: "مه حبوووب! مه حبوووب!"

کاتيکيش هيچ وه لام نه بوو، ديسان چوومه وه نيو کاروانسه را که. ئه وسا له هيکه وه ئه وم له نيو چادری سه ما که ره سمته ده ره کان بيني. له وي له گه ل سه ما که ره کان وه ستابوو، قسه ي له گه ل ده کردن. ئه ري بؤ خاتری خوا، تو بلتي باسی چيان کرد بي؟ منيش له وي له بهر تاريکی وه ستام و سه ير م کردن.

نانى شىۋان تەۋابوو، گەشتيارەكان ھەلسان و خۇيان بۇ تىشى²⁶ دادىنى چالاككىيەكانيان، بۇ گەرانىكى دىكەى نىۋ بىابان ئامادە دەکرد. دايكىشم ھىشتا ھەر لە ھەمان جىنگەى خۇيدا دانىشتىوو، كەۋتبوو نىۋ دەرياي بىرکردنەۋەى خۇيەۋە.

لەبىرم دى، كاتى خۇى لە مال جاروبار نىرگلەيەكى دەكىشا. منىش يەكىكم بۇ بەرادان دا بەخۇشم ھەزم چوۋە جگەرەيەك، ھەرچەندە لە بارى ئاسايدا نەمدەكىشا. سەيرى دەوروبەرى خۇم كرد، بەلكو يەكىك بىينم و داۋاي جگەرەيەكى لىيىكەم، ئاخىر خۇ من لە نىۋ كاروانسەراكەدا بووم، داۋايەكەش لەگەل كلتورەكەدا دەھاتەۋە.

ئەۋ كابرا بەردىنە زىرەرەبە، كە من پىمۋابوو مەزنى كاروانسەراكەيە، بەخۇى و جگەرەكەى لىۋ قامكەكانى لەۋ ناۋە دەسوۋراپەۋە. ھەرۋەك ئەۋەى بزانى منىش دانە جگەرەيەكەم دەۋى. لەۋ تارىكىيەدا ھاتە لام ۋەستا، جگەرەيەكى پىشكەش كردم و ئاگرىشى پىتام.

لەبەر تىشكى چەرەكەدا، سەيرى دوو چاۋەكانى يەكدىمان كرد. ھىچ گومان لە ئارادا نەما، ئىمە لەيەكدىيەۋە زانىمان، كە ھەر يەكەمان كىيە؛ ئاخۇ ئەۋ لەۋىدا چى دەكرد و منىش بۇچى رىم كەۋتۋتە بىابانەكە. ساتىكى بىتەنگى بالى بەسەردا كىشايىن. شۇرشى ئىرانى ئىمەى بەۋ پۇژە گەياند. من يەكىك بووم لە مىلۇنان پەنابەرى ھەلاتوو، ئەۋىش يەكىك بوو لەۋ ھەزاران كەسەى كە ئىشكگرى مەلا پۇحانەكان بوون.

²⁶ تىشى، نۆرە، گىم، شوط

له دووره وهش له بهر تاریکیه که دا، ریزه و شتریک یخ درابوون. له پریکه وه
ملی خوځان دریژ کرد و بوړاندنیان.²⁷

من له کابرام پرسى: "نړی بچی واده کهن؟"

"نړوان به په چووه که سهرسامن." پیاوکه وای وه لام دامه وه و ناماژده شی
بو ناسمان کرد. دیسان ریگه ی کاکیشان وهک په چوویک له بانی
بیابانه که وه دیاربوو.

منیش به سهرسامیه وه گوتم: "وای، چهند جوانه، تو مه به ست نړه وه؟"

- "به لئ، نه خیر، به لام نړوان نه گهر من ببین، ده بوړینن. پیتانویه
ده بی هلبسته وه."

- "بچی هلبسته وه؟"

- "بو کاروانه که ی خوځان. نیمه کاریکی واده که ی، گه شتیاره کانمان
خوځشی له گه شته که ی خوځان ببین. نړه ودرغه تیان دده یی خوځان
سواری و شتره کان ببن و بیانهاژون. نیمه دایانگه ریښه وه سهرده می بهرئ،
دایانگه ریښه وه بو سهرده کانی ناوه راست."

- "باشه نړه و کاره چوون ده کهن؟ هر تهنیا سواربوونی و شتر و
که میک گهران و سوران؟"

- "سهرکه، هه موو که رهسته کانی نړه و گه شته، هه روکه هی
سهرده کانی ناوه راست، شتی ماک و راسته قینه. ریگه ی کاکیشان دیرینه،
بیابانه که کونه، و شتره کان هه روکه نړه و شترانه ی سهرده می بهرئ وان،
شو و شو گاریش له وه ته ی هیه کونینه یه. ناخر گه شتی سروشتیترت له وه

²⁷ له بهر نړه وه ده قاوده ق نه مزانی دهنگی و شتر چی پیده لین، بویه هر بوړاندنم به کاره یتا. و.

دەست ناکەوئ. خۆ ئەگەر مەعمیلەکانمان یەكجار گەشتیکى وەهامان لەگەڵ بکەن، ئەوا هەرگیز لەبیری ناکەن.

- "ئێوە کاروان بەنیو بیاباندا دەبن."

- "ئێمە هیچ داناهێنین، ئێمە پێکیدهخەین. ئێمە کاروانیک لەبن ئەو پێگە کاکێشانە سەروسەمەرەیدا بەپێ دەخەین، بۆ سەردەمى سولتانە پەسەنەکان و حەكایەتە دێرینهکانیان دەئاژوین."

بە دەم جگەرەكێشانەو بە بێدەنگى لەتەنیشەت یەك وەستاین.

كەمێك دواتر، هەر دوازدە كچە زپەرەبە نیقابپۆشەكان لە چادرەكە هاتنەدەر. ئەوان بەو تاریکییە بەرەو لای وشرەكان پۆیشتن، هەر یەكە و پێشمەى وشرێكى بە دەستەوگرت. كۆمەڵە گەشتیارێكیش لە دەروازەى كاروانسەراکە چاوەپێیان دەکردن.

هەر كیژێك بە خۆى و هەوسارى وشرێكەو چوو بەردەم گەشتیارێك و وشرەكەى لەبەردەمدا یخ دا و یارمەتیشى دا تا بچیتە سەر زینى وشرەكە سواربێن. كاتێكیش هەمووان سوار بوون، كچەكان وشرەكانیان بەدواى یەكدا ڕاكێشا، تا كاروانیک دروست بکەن. بەم جۆرە گەشتیارەكان گەشتەكەى خۆیان لە بن پێگەى كاكێشان و بەنیو بیاباندا كرد، كە بەبێ دوودلى بیابانەكە بەرەو مەككە دەپۆیشت.

كاتێك ئەوان پۆیشتن، دنیا كەش و مات بوو.

منیش سەبرى كاروانەكەم كرد، لەنیو تاریكایەكەدا، بەرەبەرە لەبەر حوكمى چاوان ئاوادەبوون و نەدەمان. بیرم لێكردهوه، ئای چ دنیاىەكە. هەر بەپاستى ئەمەیان زۆر جیاوازه لەوێ ئێمە پۆژانە دەیکەن. من پۆژانە لەپشت میزى كۆمپیوتەر، لە ژوورى كارکردنەكەم بەبێ كیژى سەمتبادەرى

پووسی و بهین کچی نیقابپۆش دادەنیشم. بەلام ئیستا دەرکم بەوە کرد، که لەراستیدا منیش هەروەک ئەوانم کرد.

من لە گۆزەزان پاجووبووم، تا ئەو کاتەی بێ ئەوەی هەست پێبکەم، دایکم هات و لە تەنیشتم وەستا. بەیەکەوێ سەیری ئەو شەوێ پەرجووئاسایەمان دەکرد. لەپێکدا و لەنیو تاریکاییەکەدا وشتریک بۆراندی. ئاشکرا دیاربوو بۆراندنەکە بۆ ئێمە.

پێگەی کاکیشان، بیابانەکە، وشتریک و دایکم.

من هیچ نەهۆنییەو، بەلام دوودل بووم لەوەی لەراستیدا هەر دەبوا ئەمەیان ببیتە بەندیک لەو پۆمانەیی پێوە سەرقال بووم.

گفتوگۆیه کی چاوه پروانه کراو

ئەنگۆرەپەکی درەنگ بوو، گەشتیارانیش وردە وردە بەرەو شارەکه دەگەرانیوە، بەلام هێشتا دایکم نەیدەویست لەوێ بپروا. کەوشەکانی داکەندبوون، بەنیۆ لەمەکه دا، کە هێشتا هەر گەرم بوو، دەپۆشت.

منیش لێیگە پام بپروا، بەلام بێ ئەوەی سەرنج بدات، لە دوورەو چاوم لێی بوو. ئاخر ئەگەر وەها نەبوا، یانە، لەوانەبوو هەر نەگەریتەو. ئەو ئەوەندە پۆشت، لە حوکمی چاو چوو دەو. نەستەرەنیش بە دوایدا غاری دا تا یارمەتی بدات.

منیش بە دواي خوشکە که مەدا گە پام، تا پێی بلیم، جێبەجێ ئامادەپەرمانگە پێنیتەو شارەکه. ئەو لەسەر مافووریکی گۆلگۆلی دانیشیبوو، لەگەڵ ژنیکی ھۆلەندیدا دەدا. لەوانەپە ئەمەش هەر بەھۆی منەو بوو، ئاخر پێشتر لەنیۆ ئاپۆرای خەلکە که دا ئامازەپە کم بۆ کردبوو، پێمگوتبوو: "ئەم ژنە ھۆلەندییە."

- "ئاخر چۆن دەزانی؟"
- "ھەروا، لەپەرەتارە که پەیدا دەزانم."
- "کێ نالی ئەو ژنە ئالمان نییە؟"
- "ئاخر گویم لێبوو بە ھۆلەندی قسەپ دەکرد. سەربارەپ ئەو وەش ئالمانەکان خۆ بەدوورگرن."

ھەنووکە خوشکە که مە لەگەڵ ئافەرەتە ھۆلەندییە که دانیشتوو و قسە دەکا، کە پێشتر منی لەگەڵ دایک و خوشکە که مە بێنی بوو، منی ناسیبیوە. کاتی کەمێکی دیکە پیا سەم کرد، خەندەپەکی بۆ کردم و منیش سەریکم بۆ لەقاند.

ئىستا خوشكەكەم لەگەل ئەو ئافرەتە وەستاو و قسەى لەگەل دەكا. بەلام لەبارەى چى؟ لەوانەيە ئەو ژنە ھەندى پرسیارى سەبارەت بە من و كارەكەم لىيكا، چونكە تا ئىستا ئەو قسەى لەگەل مندا نەكردووە. بەدەر لە يەكەمین پەشنووسم بە فارسى، ئەو دەستنووسەى ئەوى گەياندە كونجى زىندان، ھىچى منى نەخویندۆتەو. منیش پىم نامۆ بوو، لەو چەند پۆژانەى پابردوودا، ھىچ وشەيەكمان سەبارەت بە كىتیبەكانم، بەو نووسینانەى لەوھتەى من لە نىشتمان ھەلاتووم و بە ھۆلەندى نووسیوم، لەگەلیدا باس نەكردووە.

زمانە نوێیەكە گۆپانكارىيى مەزنى بەسەر ژيانى مندا ھىنا. من تازە وتارىكم لە نیویۆرك تايمز خویندبوو، سەبارەت بەوھى ئاخۆ چى دەقەومى، كاتى نووسەرىك بە زمانىكى دىكە دەنووسى. ئەو جۆرە نووسەرە شیرازەى لەیەك دەترائى و پاشان ژيانى خۆى بە پوخسارىيى دىكە بنیاد دەنیتەو، بە جۆرىك ھىچ تاكە بەردىكى پابردووى بە بى دەستكارى بەسەردا تىتاپەرى. ئەوھش بابەتىكى باشە كە لەگەل خوشكەكەمدا باسى بكەم. من دەمويست دەربارەى ئەو گۆپانكارىيانە و ھەموو ئەو بەردانەى پابردووى خۆمان بدویم، كە جارىكى دىكە لەسەریەكم دانانەو.

بەھۆى زمانى ھۆلەندییەو ھەموو شتىك لە ژيانمدا گۆرا، بەلام دوو بونەوەر، دوو پوخسارى خۆشەويست ھەرگیز نەگۆران؛ ئەوانیش پوخسارى «جەواد» و ھى خوشكەكەم بوون. لەبارەى ئەوھشەو، حەزم لىبوو لەگەلى بدویم، بەلام خۆ ئەو پوانىكى قەدەغەكراو بوو. مەودا و كایەيەك بوو، بە دلتیایییەو نەدەبوايە بۆى بچین، دەنا ديسان دەگىرایەو و دەخرايەو زىندان. دەى ھىچ قسەيەكى لەبارەى كىتیبەكان و چىرۆكەكانى پىمەلى، ھەروەھا ھىچ وشەيەكىشى سەبارەت بە پابردوو لەگەلدا باس

مه‌که. ده‌ی، لئی گه‌رئ با چئژ له‌و کورته مانه‌وه‌ی دوه‌ی بیینی، دیاربوو
من له نه‌سته‌وه بریارم له‌سه‌ردابوو.

بینیم خوشکه‌که‌م به ده‌سته‌کانی پوندکه‌کانی ده‌سپ‌ته‌وه. له‌وانه‌یه ژنه
هۆله‌ندییه‌که پئی گوتبی، که‌وا من له‌نیو کتیبه‌کاندا، له‌باره‌ی ئه‌وه‌وه
نووسیومه. یان له‌باره‌ی کتیبیکی دیکه‌وه باسی بۆ کردبی، ئه‌و کتیبه‌ی
له‌باره‌ی مه‌رگی جه‌واده‌وه نووسراوه. ئه‌وکات خوشکه‌که‌م له‌زیندانا بوو.
ئاگای لینه‌بوو که‌وا جه‌واد له‌سیداره دراوه. خۆم و مامم به‌ترومیلتیکه‌وه
به‌تاریکایی، به‌نیو چیاکاندا هه‌لده‌کشاین، به‌دوای شوین گۆریکی جه‌واددا
ده‌گه‌راین، که‌ له‌ پشتی ترومیلتیکه‌دا درئژ کرابوو.

”مه‌ح‌بوب، ئیمه ده‌پۆین، تۆش نایه‌ی؟” وام بانگ کرد و ئاماژه‌شم به
جێبه‌که‌ دا که‌ له‌ ده‌ره‌وه له‌ چاوه‌پروانیماندا وه‌ستابوو.

نه‌سته‌ره‌ن یارمه‌تی دایکمی دا و له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی خۆی دانیشاندا و
په‌تویه‌کشی به‌سه‌ر قاچه‌کانیدا دا، چونکه‌ پێیه‌کانی له‌و بیابانه‌دا سارد
ببوون. منیش له‌ دووره‌وه سه‌یرم ده‌کرد. له‌نیو کتیبه‌که‌دا ده‌رفه‌تیک
ده‌په‌خسینم تا باوه‌شی پێداکه‌م و سوپاسی ئه‌و ئه‌رک و ماندوو‌بو‌نه‌ی بکه‌م
که‌ له‌گه‌ل دایکه‌دا کیشای.

ئینجا له‌ ته‌نیشته‌ دایکم دانیشتم و له‌ تاریکيه‌که‌دا چاوه‌پیمان کرد تا
خوشکه‌که‌م ده‌گات، به‌لام خۆ زیاتری له‌وه‌ی چاوه‌پروان ده‌کرا پ‌نچوو. هه‌ر
دوو جیبی گه‌شتیاریش مابوونه‌وه، په‌کیکیان هینه‌که‌ی ئیمه‌ بوو، ئه‌وی
دیکه‌شیان هی ژنه‌ هۆله‌ندی و یاوه‌ره‌کانی بوو.

له کۆناییدا به خێرایى خوشکه کهم هات و خۆى به ناو جێبه کهدا کرد. چوه دیوه کهى دیکهى دایکم و دانیشته. لیخوڤه کهش سویچه کهى تێبادا و بهو شهوه بیابانمان به جیهیتشت و گهراینه وه شاره که.

همه مووان کړوبیده نگ بوون. له پریکدا دایکم له و تاریکییهى ناو ترومبیله کهدا سه رى بۆ لای من هینا و له بن گویمدا چرپاندی: "ئیمه خه ریکه ده گه ین."

گویم لیبوو، ههستم کرد، له جیهانه ههژاوه ئه ندیشه وه کهى خۆیدا قسه م له گه لدا ده کا. ئاخه ئه و پوژیکى زۆر سه رنجرا کیشى به سه ربه رده بوو، ئیستا گه راوه ته وه نیو قوولایى ناخى خۆى.

به لام خه ریکه بگه ینه کوئ؟

به ترسیکه وه ههستم کرد که وتومه ته له رزه، ده ترسام نه بادا ئه و گه یشتبیه ترۆپکى کاروانى حه جى خۆى، له وانه شه له نیو قوولایى یان ته نکاوى جیهانه فه رامۆشییه کهى خۆیدا لیم به روان.

چوارهمین رده‌ه‌ند

له هوتيله‌که‌دا، چوومه پشت میزی کۆمپیوته‌ره‌که‌م، به‌لکو یه‌ک دوو تیبینی و سه‌رنج یاداشت بکه‌م.

خوشکه‌که‌م دایکمی گه‌یانه‌ ژووری نووستن، یارمه‌تی دا تا هه‌ندیک به‌خوی دیته‌وه. لی هه‌ر که‌میک دواتر، دایکم هاته‌ لام و دانیشته. پرسپاری لیکردم، ئاخۆ ژنه‌که‌م چۆته‌ کوئ، منیش بۆ چه‌ندین جار پیمکوته‌وه، که سه‌ری خیزانی کوپه‌ برایه‌که‌ی داوه.

”ئو، تازه‌ زانیم مه‌به‌ستت کامه‌ خیزانه‌.“ ئه‌و وا له‌سه‌ر قسه‌که‌ی خوی پویشته؛ ”جاره‌که‌ی دیکه‌ش، که من هاته‌م لاتان، بۆ سه‌رخوانیکی خویان بانگه‌یشتیان کردین. خه‌لکی زۆر باشن.“

منیش ویستم بلیم: ”دایه، ئیمه‌ له «دوبه‌ی»ن، نه‌وه‌ک له‌ ئه‌مستردام. به‌لام واشم نه‌کرد، ده‌ستم له‌ نووسینه‌که‌م هه‌لگرت و لیکه‌پام دایکم زیاتر بدوئ.

ئاخر هه‌رگیز وه‌ها له‌نزیکه‌وه‌ پیریم نه‌بینیوو. دایکم له‌نیو بۆشاییه‌کی سی ربه‌ه‌ندیدا ده‌ژیا. ئه‌و له‌یه‌ک کاتدا له‌ دوبه‌ی، له‌ ئه‌مستردام و له‌پێگه‌ی مه‌ککه‌شدا بوو. به‌لام هه‌نووکه‌، به‌ شیوه‌یه‌کی چاوه‌پواننه‌کراو هه‌نگاوێکی دیکه‌ی زیاتر هاویشته‌ و چووه‌ سه‌ر سه‌کزی ربه‌ه‌ندی چواره‌مینیشه‌وه. ئه‌و شتیکی ده‌رباره‌ی باوکم بۆ باسکردم و بووه‌ مایه‌ی چه‌په‌سانیشم یه‌کسه‌ر بایدایه‌وه‌ سه‌ر زمانی ئاماژه‌، به‌و زمانه‌وه‌ که‌وته‌ دوان.

منیش که و تمه باریکی شیواو، حهیران مام، چونکه پیموابوو ئه و له گهل مندا ده دوی. به لام کاتی تیگه یستم. من پیریبووم، ئه وهنده پیر، ئیستا ئه و باوکی له جیی مندا ده بیینی. خو ئه من ئه و کهسه نه بووم که له بهرانبه ری دانیشتبووم، به لکو ئه وه باوکم بوو، ئه ویش بو ئه و ده رباره ی من قسه ی بو ده کرد. دایکم به ئاماژه وه: کورپه که مان کاروباره کانی ریکخستوو. منیش به رپوه م. خه ریکه بیابانه که ش ده برم، هه ر بینا که یستمی.

منیش خو م راستکرده وه، وهک ئه وه ی باوکم بم و به ئاماژه وه پیمکوته وه: خو تو نابن روله که مان به خه یته ژیر گوشار تا له گهل خو ی بتهاته ماله پیروزه که.

نه خیر، نه خیر، هه له به ته من واناکه م. هه ر به ئاماژه وه درپژه ی پندا؛ ئه و به خو ی کاره که ی ریکخستوو. ئیمه تازه له کاروانسه را که بووین.

گویم له دهنگی ئه سانسیره که بوو، به ره و سه ره وه دههات. له ده رکه درا. خوشکه که م چوو ده رکه بکاته وه. ژنه که م به که یفه وه هاته ژوو رو بانگی کرد: "ئه ری چۆن بوو؟ ئه ری له وئ به یه که وه کاتیکی خوشتان به سه ربرد؟"

خوشکه که شم وه لامی دایه وه: "زۆر خو ش بوو، زۆر تایبه ت بوو."

ژنه که م هاته لای ئیمه، ماچیکی له پوومه تی دایکم کرد و گوتی: "ئای چه ند خو شه؟ وای چه ند باشه؟" پاشان پووی له من کرد: "چییه، گریاوی؟"

"نا، نه خیر، نه گریاوم." وام گوت و به ده ستیشم فرمیسکه کانم سپرین.

ئینجا گوتی: "بrazakem و ژنه که ی ئیوه یان بو نانی شیوان بانگه یشت کردوو. به یانی، بو ئه نگۆره که ی لای ئه وان ده بین."

له هۆلى بهرچايکردنى به يانيدا

يهكى له خۆشترين ساتهكانى مانه وه مان له هۆتيله كه دا، كاتى بهرچايى به يانيان بوو. ئاخىر خوان خوانىكى كراوه بوو. هه موو شتىكى له سه ر داندرا بوو. به لام خۆشترين شت ئه وه بوو، پييوار و ميوانانى هۆتيله كه، قاوه لتييه كه يان به يه كه وه ده خوارد.

به ئاسته م ميوانى پوژئاوايت له ويدا ده بينى. زورى نه يان خه لكى ولاته دراوسى عه ره بيه كان بوون، هه ر بۆ خۆشى داىكيشم، زور له خه لكى ولاته كانى عه ره بستانى سهعوودى، كويت و قه ته رى لييوون. هه موويان هه ر عه ره بى ورك زل بوون، كاتزميرى گرانبه ها يان له بازندى ده ست كردبوو، عه گاليان له سه ر بوو، له گه ل سى تا چوار ژنى نيقابپۆش و ژماره يه كى زور له مندا ل ده هاتنه هۆلى نانخواردنى به يانى. هه ر كاتى كيش ئه وان ده هاتن، داىكم خۆى قيت ده كرد وه، راست داده نيشت و گو يكانى هه لده خست.

خوشكه كه شتم به ئاماده بوونى ئه و ژنه عه ره بانه دلخۆش ده بوو. ده بوايه يه ك دوو جاران پيى ليتبگرم، نه با دا بچيته لاي ئه وان دا بنيشى و قسه يان له گه لدا بكا.

عه ره به كان له ماوه ي ئه و هه فته سه د سا له دا، ئيسلامه تيان به سه ر كلتور ه كه ي ئيمه دا سه پاند، به لام ئيمه تا ئيس تا له گه ل عه ره بى كى راسته قينه ي عه ره بستانى سهعووديدا نه دا و اين. ئيمه هه ميشه هه ر دوژمن بووين، ئيس تاش وا به يه كه وه دانيش توين و بهرچايى ده كه ين.

باشه، ئەرئى بۆچى من پىئى له خوشكه كه م بگرم؟ خۆ ئو ژنىكى زۆر پرسنه، ده بوايه به خۆى بيزانىبايه ئاخۆ چى دهكا، كه واته من جله وه كه م شل كرد و ئه ویش هه لسايه سهر پى.

ههروهك ئيمه چهند خيزانىكى ئيرانيش بۆ سهردانى كه سوكارىان هاتبوونه «دوبهئى». من پيشتر له نيو ئه سانسيزه كدا تووشى يهك دوانىكيان بووم و يهك دوو قسه شمان له گه ل يه كدا كردبوون: «ئەرئى ئۆهش ههر بۆ سهردانى كه سوكارتان هاتوون؟»

كه چى له گه ل سعودىيه كان، پيمان نه ده كرا كورته ده مه ته قتيه كى وا بكه ين. ئاخىر ههر له خۆيه وه ئو شته پروينه ده دا، ئه وان يه كسهر ئيمه يان ده بينى كه ئيرانيين و له وانه يه واش بىر بكه نه وه، كه نابى قسه مان له گه لدا بكه ن. لى گه لۆ، ئه مه وا ده رنه چوو، چونكه خوشكه كه م و من به خۆشيه وه حه زمان ده كرد، له گه ليان بكه وينه قسه وباس.

من پيمخوش بوو له گه ل يه كى له سعودىيه كان ده رباره ي چى رۆكه كان قسه بكه م. گفتوگويه ك كه له ماوه ي ئه و ١٤٠٠ ساله ي رابردوودا نه كراوه. هه لبه ته ئه مه ش بۆ من سهرى نه ده گرت، نه خاسمه له و هوتيله، كه من ههر سعودىيك ده بينم به خۆى و سى چوار ژنه وه له سهر مېزى قاوه لتيه كه دانىشتوو. به لام خۆ خوشكه كه م زاتى ئه وه ي كرد، هه ولنك بدا. له و كاته ي من له گۆ هزاندا راپچوو بووم، ئه و خۆى گه ياندبووه سهر مېزى ئه وان. ئىستا له لای ژنىكى گه نچى نىقابپوشدا دانىشتوو و قسه ي له گه ل ده كا، كه هه ندېك نىقابكه ي بۆ سهره وه لا داوه. له ويدا كه و ته داوى خالېكى لاوازه وه. خۆ به لای منه وه نه ده بوو هه رگيز ژنه گه نچه سعودىيه كان نىقابكه يان لابه دن يان هه ندى لارى بكه نه وه كاتى قسه يان ده كرد. چونكه ئه گه ر وا بكه ن، ئه و كات له باب و باپيره پيشينه كانيانم ده پرسى، پرسىارى ئه و هه موو تاوانانه م لى ده كردن، كه ده ره قى گه له كه ميان كردبوو.

کاتی خوشکه کهم گه پایه وه سهر میزه که، لیمرسی: 'ئەری باسی چیتان ده کرد؟'

ئەویش وهلامی دایه وه؛ 'شتیکی وا نه بوو. پیتگوت، من له ئیرانه وه پا هاتووم، ئەویش یه کسه وروژا.'

- 'چۆن وروژا؟'

- 'ئەو زۆر له باره ی ئیمه وه پرسن بوو. ده سته جی باسی ئیسفه هان، یه زد، شیراز و هه مه دانی کرد. گوئی ئەو شاره ناوبراوانه وه ک شارگه لیک ده بینی، که ده ستیان ناگاتی.'

- 'ئەو وای گوت. وای چ وه سفیکی جوانه.'

- 'به لئ، قسه که ی وه ک ئەوه وابوو، ده رباره ی شاره کانی نیو خه ون بدوئ.'

- 'خۆ هه ر واشه. ده کرا تو وای بۆ پوون بکه یته وه: ده ی وه ره، جاریکیان وه ره لامان، ئەوکات له گه ل خۆمت ده به مه هه موو ئەو شارانه (مه دینانه)²⁸.'

- 'کاکه، من شتیکی دیکه م پیتگوت.' خوشکه کهم وای پیگوتمه وه؛ 'ئەری باشه بۆ سه فه ری ئیران نا که ی؟'

- 'وه لامه که ی چی بوو؟'

- 'ئەویش گوئی: ده روزه ی ئەو شارانه به پووی مندا کراوه نین.' من جاریکی دیکه سهیری ژنه عه ره به کهم کرده وه، ئەمجاره یان نیقابه که ی به سه ر پوو خساریدا دابوو وه. ئەری، من پرسیاریکم لئی هه بوو، به لام خۆ نه ده کرا هه میشه هه ر پرسیار بکه ی. من حه زم لیبوو بزانه، ئاخۆ ئەو

²⁸ نووسەر لێزه دا هه ر وشه ی «مدینه»ی عه ره بی به کار هێناوه، له وانه یه له بهر دوو هۆکار بی، هه م وه ک ناو، هه م ئاماژه یه کیش بی بۆ شاری دینه، بۆ جۆره به راوردکردنیک. و

خەلکی مەككەيە يان نا، بەلام خۆ بە خۆم دەمزانی، بۆیە پرسىكى لەو جۆرە
زیادە بوو. كەواتە ئەو خەلكى شارە پېرۆزەكەيە، تەنانت ئەو ھەر مەودای
بەردھاوێژىك لە كەعبەو دەورە، دەنا لە پراستیدا، بەم جۆرە لىبراوانە
نەدەھات لە بەرانبەر من لەسەر میزی بەرچاییەكەدا دابنیشی. بەلێ ھەر بە
تەنیا ئەو بېرۆكەيە، كەوا كەسىك سەر بەو شارە بێ، كە ئەللاى تیدا دەژی،
مايەى مېروولە كردنە.

خۆ دەمويست ئەوھشی لى بېرسم، كە ئەو ھەر بەردھاوێژىك لە كەعبەو
دەورە، ئەو لەويدا ژنە دراوسىكەى مالى ئەللا بێ، تۆ بلێى چ جۆرە ژيانىك
ژيايى؟

بەلام ئاخۆ بۆ چى ئەوەندە لەگەل ھزرەكانم دەور پۆشتبووم؟

لەپراستیدا خۆ داىكم بوو پرسى: "ئەرى ئەو ژنە خەلكى كام شار بوو؟"

دىسان ئەو منى بردەوھ سەر پېچكەى مەككە.

منیش پرسىم: "ناوى چى بوو؟"

خوشكەكەشم وا وەلامى دامەوھ: "ئوو، خۆ من ئەوھم لىنەپرسى."

ھەموو پۆژەكە ھەر لە خۆم دەپرسیيەوھ، تۆ بلێى ژنەكە ناوى چى بێ؛
ئامىنە، عائشە، عصفورە، بھيە، جمیلە.

لەوانەيە لە ميانەى پۆمانەكەمدا، جارىكيان لەنيو ئەسانسىرەكەدا تووشى
بىم. ئەوسا ھەر بە خۆم پرسىارەكەى لىدەكەم: "ما / اسمك؟" بەلام خۆ
لەپیشدا دەبى داىكم و خوشكەكەم لەگەل خۆم بېمە دەر و پياسەيەكيان
پىبكەم.

پاسه‌یک به نیتو شارد

ئه‌وهم به دل نه‌بوو که بۆ ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌کی ره‌به‌ق، دایک و خوشکه‌که‌م هه‌ر له‌نیتو ئه‌و میرنشینه‌دا به‌یلمه‌وه. ئاخ‌ر چۆن ده‌توانی پوژ و شه‌وه‌کان‌ت له‌سه‌ریه‌ک هه‌ر له‌وئ به‌سه‌ر به‌ری؟ مایه‌ی به‌خته‌وه‌ریم بوو، که دایکم منی راکیشا بۆ ئه‌و گه‌شته و خوشکه‌که‌شم به‌جیهانی خۆیه‌وه‌ سه‌رقال بوو، ئه‌گه‌رنا ده‌بوا‌یه، هه‌ر له‌سه‌ر بانی هوتیله‌که‌وه، سه‌یری قولله و تاوه‌ره به‌رزه‌کان بکه‌ین و دۆش دابمێنین.

خۆی، «دوبه‌ی» بۆ سه‌ردانیکی خیزانی ده‌ستی نه‌ده‌دا، مه‌گه‌ر هه‌ر له‌نیتو هوتیل و چیشخانه‌کانیدا به‌ما‌بایه‌وه. ملیۆنلێره ئێرانییه‌کان ده‌یان‌توانی ئه‌پارتمانیک له «دوبه‌ی» بکرن و تیندا چیژ له ئازادی روژانه‌ی ئێره‌یان ببینن. هه‌روه‌ها ئێره شوێنیکێ نموونه‌بیشه بۆ ئافره‌ته ده‌وله‌مه‌نده سه‌عوودییه‌کان، که له‌نیتو ئه‌و مۆله زه‌به‌لاحانه‌دا بازاریان ده‌کرد، ئالتون، کاترمیری ده‌ستی، پیتلاو، جانتا و جلو‌به‌رگیان ده‌کری. بۆ به‌لێنده‌ره پوژئاواییه‌کانیش، میرگه به‌هه‌شتیک بوو، مه‌گه‌ر هه‌ر خوا به‌خوایه‌تی خۆی بیزانیایه، ئاخ‌و خه‌ریکی چ سه‌روسه‌ودایه‌کن.

له‌نیتو ئێراندا هه‌موو جو‌ره ناوکی دووکان و بازارگه‌ی ئه‌مریکی و پوژئاوایی قه‌ده‌غه‌یه. هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی کۆمپانیای ماکدۆنالد هه‌یچ دامه‌زراوه‌یه‌کی له‌ویدا نییه، بۆیه به‌لێنده‌ره ئێرانییه‌کان شتیکیان داهێناوه و

ناوهکه یان گۆرپوه، کردوویه تیانە ماک هۆشهنگ، ماک مه مه د و ماک پهزا، ئیدی من چوزانم لهو ناوه زۆر و زهوه ندانه. بهلام خۆ ماكدۆلاند دهنگدانه وهیهکی دیکه و تامیکی جیاوازی ههیه، خواردنی ماکی گهوره، خۆی له خۆیدا لیدوانیکی سیاسیانیه.

ئیمه زیاتر به هیوری ماوهیهکی زیاتر به نیو بازاره کهدا پۆشتین، ئهمهش ههه بۆ ئهوهی خوشکه کهم له بهر چاوان ون نه بێ. بهلام کاتیک ئهوه قهدهم لیدانه مان درێژهی کیشا، خوشکم له ههچ شوینیک دیار نه بوو، من ئیدی دایکم و ژنه کهم له سایه ی گۆشه یهک پاوهستاند و خۆشم چومه نیو ماكدۆنالدیك. دیاربوو خوشکم لهوئ نه بوو. له بهر ئهوهی کهمیک دورتر لهوئ، هۆبه ماكدۆنالدیکی دیکه شی لیبوو، ههه به غار چومه ئه ویش. خه لک لهوئ به سئ پیز نۆره یان گرتبوو، بهلام خوشکم لهوئ نه بوو. له پریکه وه ئهوم بینی له قوژبنیکه وه له لای ئه و میزه ی که خواردنی لیبه پادان ده درا، پاوه ستابوو.

- "دهتهوئ شتیک داوا بکهی؟"

- "نهخیر، نا، سه ریکی بادا.

- "کهواته چی؟"

- "ههه ده مهوئ سه یربکه م، ئاخۆ ئهوان چۆن چۆنی خواردنه که دروست ده کهن."

منیش کشامه وه و هه ندیک له دوری ئه وه وه وه ستام. ئه و سه یری ده کرد چۆن کارمه ندهکانی ماكدۆنالده که به گه رموگوپی، ژمه خواردنه کان ئاماده ده کهن. "ده ی بابروین، ئهوان له ده ره وه له سه ر ئیمه وه ستاون." من ده مویست وای پێ بلیم. بهلام هه چیشم نه گوت، لهوئ هاتمه ده ر و خۆم که یانده وه لای دایکم و ژنه کهم.

ژنه که م به هندی و پره‌زییه وه پرسى: "ته‌او بوو؟"

- "چى ته‌او بوو؟"
 - "له‌وى، من چوزانم."
 - "ئه‌و له‌وى وه‌ستاوه، سه‌یرى کارمه‌نده‌کانى ماکدۇنالدە که ده‌کا."
 - "بۆ چى؟"
 - "هه‌روا، سه‌یرده‌کا. ئیمه به‌یه‌که‌وه گه‌شت ده‌که‌ین، بۆیه پتویسته بوار بۆ یه‌کدى بره‌خسینین." منیش ئه‌و قسه‌یه‌م پینگوته‌وه.
- ژنه که م پووی لادا، تا پتویست نه‌کا له‌به‌رده‌م دایکدا هیچ به‌رسفیک بداته‌وه.

له‌و کاته‌ى من چاوه‌پى خوشکه‌که‌م ده‌کرد تا له‌ ماکدۇنالدە که بێته‌ده‌رى، نیگای چاوم په‌رییه سه‌ر دووکانیکى وینه. منیش بۆى چووم و له‌ جامخانه‌که‌یدا ته‌ماشایه‌کم کرد. "ئیمه هه‌موو شتی‌کمان بۆ دایبابى تۆ هه‌یه، ئه‌وانه‌ى له‌ کۆمپیوته‌ر نازانن." ئه‌م رسته‌یه‌م له‌سه‌ر جامخانه‌که‌ خوینده‌وه.

ئینجا له‌ دووکانه‌که‌ چوومه ژوور، له‌گه‌ل خودانى دووکانه‌ که پاکستانیک بوو، که‌وتمه‌ قسه‌. ئه‌و لاپتۆپى ئه‌لبومدارى ده‌فرۆشتن، که وینه‌ى تیدا هه‌لده‌گیرا. ئه‌مه‌ش شتی‌کى نموونه‌یى بوو تا خۆى پتوه‌ خه‌ریک بکا.

یه‌کى له‌و ئه‌لبومانه‌م کړى که هه‌روه‌ک لاپتۆپ وابوون، به‌ یارمه‌تى دووکانداره‌که ئه‌و وینانه‌م خستنه‌سه‌ر که به‌ مۆبایله‌که‌م گرتبوونم.

که‌میک دواتر، کاتى له‌ قاوه‌خانه‌ى سه‌ر به‌ «ستاربوک» لاماندا، دایکم دانیشتبوو، لاپتۆپه ئه‌لبومداره‌که‌ى بۆم کړیوو، له‌ کۆشى خۆى دانابوو، هه‌ر سه‌یرى وینه‌کانى ده‌کرد. ئه‌و قامکى له‌سه‌ر دوگمه‌که‌ داده‌گرت و له‌ نزیکه‌وه له‌ وینه‌که‌ راده‌ما، واو ئه‌و هه‌موو وینه‌ دل‌رفیتانه‌ى رینگه‌ى

كاكيشان، وینه‌كانی بیابان، وشتره‌كان، وینه‌كانی خۆی، كه به پێخواسی به‌نیو لمی بیاباندا ده‌رۆشت، وینه‌ی ژنه‌كه‌م و خوشكم، هه‌لبه‌ته‌ی وینه‌ی نه‌سته‌ره‌نیش.

ئهو شته‌ی كړیم، له‌پرێك بۆ من بووه‌ مایه‌ی سه‌رسامی، چونكه‌ بینیم زۆربه‌ی دایابه‌ به‌ ته‌مه‌نه‌كان لا‌پتۆپێکی وایان له‌ ده‌سته، به‌ كه‌یفه‌وه‌ له‌گه‌ل پۆله‌كانیان به‌ به‌رده‌م پرسه‌گی هوتیله‌كدا تینه‌په‌رن.

له‌دوایدا خوشكه‌كه‌شم هات، له‌كاتێكدا شتیکی له‌ پوژژمیره‌كه‌ی یاداشت كردبوو. له‌ویش هه‌لساین و هه‌ندیکی دیکه‌ پۆشتین، تا چوینه‌ نیو ویستگه‌یه‌کی میترۆ. شته‌كه‌ بۆ من په‌یوه‌ست بوو به‌ په‌یژه‌ی كاره‌بایه‌وه، چونكه‌ له‌ دوایین جاردا، كه‌ دایكم له‌گه‌ل باوكمدا هاتنه‌ هۆله‌ندا و سه‌ریان لێداین، دواتر به‌ قه‌ولی خۆی، دایكم هه‌ندێ به‌رته‌کی سه‌لمینه‌وه‌ی هه‌بوو.

- "ئهو په‌یژه‌ كاره‌بایه‌، وای چه‌ند سامناكه‌، هه‌ر من پێم له‌سه‌ر دانا، ئیدی ئه‌ویش رایكیشام،" هه‌میشه‌ دایكم هه‌ر وای ده‌گوت؛ "جاریکی دیکه‌ پێی ناخه‌مه‌وه‌ سه‌ر."

- منیش پێمگوت؛ "دایكه‌، ده‌كرێ یه‌ك جاریکی دیکه‌ بیجه‌ربینی؟"²⁹
- "وا نه‌كه‌ی،" ژنه‌كه‌م هۆشدارێ دامی. "ئه‌مه‌ داوایه‌کی نه‌كرديه‌. ده‌ترسم لاقیکی بشكێ، ئه‌وسا ده‌بی له‌و نه‌خۆشخانه‌ بۆ ئه‌وی دیکه‌ بیگوازیه‌وه‌."

هه‌روه‌ك هۆله‌ندیکی راسته‌قینه‌، ده‌مویست بلیم: **ئیمه‌ بیمه‌مان هه‌یه‌. من گرانترین بیمه‌م بۆ ئهو پێكه‌ینه‌وه‌.** به‌لام ئهو ده‌رفه‌ته‌م نه‌بوو، چونكه‌ خۆ

²⁹ جه‌رباندن: تاقیكرده‌وه‌، هه‌رچه‌نده‌ وشه‌كه‌ له‌ «جرب»ی عه‌ره‌بی وه‌ركیراه، كه‌ردانیش ده‌كری.

خوشکه کهم چوو بووه سەر په‌یژه کاره‌باییه‌که و گه‌یشتبووه نه‌ۆمی سیتیهم.
له‌ویش له‌بەر چاومان ون بوو.

ژنه‌که‌م له‌سەر هه‌ق بوو، ئاخ‌ر ئیمه‌ که‌سانی ئاساییمان له‌نیو مال‌باته‌که‌ماندا
نه‌بوو. هه‌ر یه‌کتیک که‌م تا زۆر شتیکی نا‌ئاسایی هه‌بوو. هه‌نوکه‌ش په‌یم
پینه‌برد، ئاخ‌و خوشکه‌که‌م که‌م تا زۆر ئاسایی بوو یان نا. ده‌کرئ ئه‌ویش
هه‌روه‌ک مامۆستا پووسییه‌که‌ وابێ، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئازاد کرابێ، هه‌ر ب‌پروا و
ب‌پروا، وه‌ک مامۆستا که‌ به‌نیو شه‌قامه‌کانی به‌رلیندا، جله‌وی خۆی
له‌ده‌ستدابێ و هه‌ر تێی بخولینیته‌وه، ئه‌مه‌ش هه‌مووی له‌چاو ئه‌و ئازادییه
بوو، که‌ له‌ هیکه‌وه به‌سه‌ری راگه‌یشت.

منیش به‌ ده‌روازه‌ درێژه‌که‌ی میت‌رۆدا، به‌دوایدا غارم دا. وام زانی له
ده‌رکه‌ی پشته‌وه‌ی میت‌رۆکه‌ چۆته‌ده‌ر و ویستگه‌که‌ی جیه‌یلاوه، بۆیه هه‌ر به
په‌یژه کاره‌باییه‌کان خه‌را چوومه‌ دیوی پشته‌وه، به‌لام خۆ له‌وێ نه‌بوو.
کاتیکیش دیسان گه‌رامه‌وه نیو ویستگه‌ی میت‌رۆیه‌که، کاتی چوومه‌ به‌رده‌م
ده‌روازه‌که، که‌ ر‌ی‌ب‌واره‌کان له‌ویوه‌ ده‌چونه‌ سەر هیل و شوسته‌کانی
قیتاره‌کان، بینیم له‌نیوان دوو که‌سی ئاسایش‌پاریزی چوارشانه‌ی
میت‌رۆیه‌که‌دا ده‌پروا.

- "جه‌نابی پۆلیس، سه‌لامون عه‌له‌یکم! وام سلاو لیکردن. ئه‌وه
خوشکی منه. ئایا هه‌چ بووه؟ ده‌کرئ یارمه‌تیتان بده‌م؟"
- "ئه‌و له‌وێ له‌پال دینگه‌که‌ وه‌ستابوو، چاودیتری ر‌ی‌ب‌واره‌کانی ده‌کرد
و تێبینیشی ده‌نووسیینه‌وه. هه‌روه‌ها ئه‌و هه‌چ بلیتیشی بێ نییه." یه‌کێ له
نا‌زانه‌کان وای پ‌ی‌گوتم.

دەبوايە خوشكەكەم پوژژمىرەكەى بداتە ئاژانەكان و پاسپورتەكەشيان نیشان بدا. پرسى پاسپورتەكە بەو دەمودەستە نەدەكرا، چونكە ئىمە پەساپورتەكانمان لەنىو سندوقى سويتهكەمان دانابوون.

هەولمدا بۆ ئاژانەكانى پوون بكمەو، كە ئەو نەيوستووه بچىتە سەر شوستەكان و سوار ببى، هەر بۆيە بلىتى نەكړيوه. ئەوەى پىتەتى تەنيا پوژژمىرىكى ئاساييه. بەلام خۆ ئەوان هەر نەيان دەسەلماندا. يەكئ لە ئاژانەكان لە پىي وۆلكى تۆلكىيەكەدا و بەعەرەبى قسەى لەگەل ئافرهتەيكدا كرد. ئىدى ئەوان خوشكەكەميان لەگەل خويان برده ژوورىكى پشتەو و منىش دەبوايە لەوئ بوەستم و چاوهرئ بم. ئەمەش ماوہيەكى خاياند، تا ژنەكە بە تەواوى خوشكەكەمى پشكنى. بۆ خوشبەختى هيجى گوماناوى نەدۆزرايەو.

ئاژانەكە سوور بو لەسەر ئەوەى پاسپورتەكەى ببينى.

منىش پىمگوت: "خانم، ئىمە لە هوتىلى شىخ زايد دابەزىوين، كە چەند سەد مەترىك لىرەوہ دوورە. پاسپورتەكەش لەوئ لەنىو گەنجينەكەمان داناوہ، خۆ ئەگەر لەگەلمان بىتت، ئەوا پاسپورتەكەت نيشاندەدەم."

بەلام خۆ ئاژانە ژنەكە نەيدەويست لەگەلم بىتە ئەوئ. من دەبوو بەغار بچمە هوتىلەكە و پاسپورتەكان بىتم. بەلام خۆ لەو ماوہيەدا ئەوان خوشكەكەميان لەگەل خويان دەبردە پۆلىسخانەكە، ئەوكات شتەكان لەدەست دەردەچوون، بەتايەتیش بەھوى ئەو پوژژمىرەى، كە هەر خوا دەيزانى ئاخۆ چى تيدا نووسيوه. ئىدى دەستم دايە مۇبايلەكەم زەنگىكم بۆ نەستەرەن لىدا: "دەكرئ بگەيتە لامان. خوشكەكەم پاسپورتى لەگەل خۆى نەھىناوہ و ئاژانەكانىش پوژژمىرەكەيان گل داوہتەوہ... بەلى، لە نزىكين، لە وىستگەى مىترۆكەين."

چەند خولەكىكى پېچوو تا نەستەرەن وەك رۆژىكى بېچۇلانى لەسەر پەيژە كارەبايىەكانەو دەركەوتەو. ئەو بە عەرەبىيىكى رەوان لەگەل ئاژانسەكان دوا. ئاژانەكانىش ئەويان دەناسى، كىشەكە يەكسەر يەكلابوو. ديسان خوشكەكەم ئازاد كرايەو و بەرەو پەيژە كارەبايىەكان رۆيشت. ترسام نەبادا جارىكى دىكە لەبەر چاوم ون بىي.

‘باشە شتىكى دىكە ھەيە كە من بتوانم بۇتانى بكەم؟’ نەستەرەن واى لىپرسىم.

خۇي دەمويست بلىم: دە توخوا لەگەلماندا بە، ئەوسا ھەموو كىشەيەكمان چارەسەر دەبى، بەلام لەبرى ئەو پىمگوت: ‘زۆر سوپاس. بەبى تو گەشتەكەمان ئاراستەيەكى دىكەى وەرەگرت.’

ئىدى ژنەكەم ھىچ مەيلى لەسەر پىاسەكردن نەما، بە خاترجەمىيەو دەيوست بگەرپتەو ھوتىلەكە: ‘ئاگات لە كات بى، ئىمە دەبى زوو بچىنە لاي برازاكەم.’

ئىمە بە بىدەنگى بە بەردەم دووكانەكاندا رۆيشتىن، بەلام خۇ ئەو پىاسەى پىنەدەگوترا. من لە دوورپا گويم لە بانكى نويز بوو، لەويو مەزگەوتىكىشم بىنى.

ئىستاكە ژنەكەم رۆيشتوو، دەستم بەتال بوو، دەمتوانى شتگەلىك بكەم كە ئەو بە دلىبايىەو ھەزى پىنەبوو بىكەم.

– ‘ئەرى بچىن مەزگەوتەكە بىينى؟’

ئىمە بە ھىواشى بەرەو مزگەوتەكە قەدەممان لىدا. ئەوئ چۆل و ھۆل بوو،
ھېچ ئافرەتیشى لىنەبوو.

من خوشكم و دايكم پەوانەى لای نھۆمى سەرەو، لابالى ژنان كرد.
خۆيشم چوومە شويىنى نويزكردن. چوومە پشت دىنگەيەك دانىشتم،
پشوويناك بدەم. گەرمىيەكە كارى خۆى كردبوو، لەوئ لىنى پاكشام و خەوم
لىكەوت.

ناشزانم چەند بوو خەوم لىكەوتبوو، تا ئەو كاتەى گويم لە دەنگيك بوو. بە
سلەمىنەو بىداربوومەو، لەسەر سەرم يەكك وەستابوو، ھەندى خۆى
چەماندبوومەو، بە عەرەبى ھەر لىنى دووبارە دەكردمەو : لىترە بۆت نىيە
بخەوى.

ماوھىەكى خاياند تا بە تەواوى بە ئاگا ھاتمەو و زانيم چ باسە. ئىنجا
ھەلسام و بە دواى سۆراغى دايك و خوشكەكەمدا گەپام.

"ئەرى نايەنە خوار؟ كاتى ھاتووە برۆين!" من وام لە خوارەوە بانكى لابالى
ژنان كرد.

بەلام خۆ ئەوان دەمىك بوو ھاتبوونە خوار، لەوئ وەك دوو كەسى
موفەرك (پىرۆز) لەسەر تەختەبەندىك لەبەر سىتەر دانىشتبوون، چاوەرپى
منيان دەكرد.

ئای چەند دلم پنى خۆشبوو. ئەمەش وەنەبى لەبەر بارە ئالۆزەكە بى، بەلكو
تەنيا لەبەر ئەو گۆشەنىگايە بوو، كە ئەوان بە ئارامى و ئاسوودەيىيەو
لەوئ، لەبەر سىتەرەكەدا لەسەر من وەستابوون. منىش بە بىداريىيەو بە
دواى ئەواندا دەگەپام.

نانی شیوان لای برازاگه

ئیمه تاکسییکمان گرت و بهرهو شوینی وادهکه مان رۆیشتین، له رینگای خوشماندا ههموو ئهو مۆل و بازار و دووکان و چیشخانه زۆروزه وه ندانه مان له دواى خۆمان به جیهیشتن.

برازای ژنه کهم، ناوی «سیاماک» بو، چەندین سال بوو له ئەمەریکا ژیاوو، وهک بازرگانیکی کرپن و فرۆشتنی تپومبیل کاری دهکرد. ئهو خهونهی که بیهته ملیۆنلیر، پێ به دینه هات. دواى ده سال مانه وه له ئەمەریکا، له دوایدا ئهوی به جیدیل و پوو دهکاته «دوبهی»، به لکو وهک ده لالیک ژیانیکی نوێ دهست پێیکاته وه. دهکری بلێی له دوبهیدا خهونه کهی خۆی هینایه دی، چونکه لهوی وهک ئەمەریکاییهک دهژیا و ههموو ماف و زیده مافیکی که له ئەمەریکای هه بوو، لهوی سوودی لیده بینی.

وهک ده لالیک، له ئەپارتمانیک له گهل ژن و کورپه کهی دهژیا، ههروه ها هیشتا دوو ئەپارتمانى دیکه شی هه بوون، به کرینی دابوون. زۆریش نابێ چیشخانه یهکی ئیتالی کردوته وه، که له لایه ن شهش ژنی تایله ندییه وه هه لده سووپا و خۆیشی نیوانگیری بازرگانه ئیرانی و کارخانه نیوده وه له تیه کانی دهکرد، ئه وانه ی دامه زراوه ی خویان له دوبهیدا دانابوو.

من ئهو برازایه ی هاوسه ره کهم، عه یامیکه، له رۆژانی خۆیند کاریمه وه له تاران دهناسم. ئهو ههر له سه ره تاوه خهونی به ئەمەریکا وه ده بینی. کاتیکیش له ئیران شۆرش هه لگیرسا، ئهو لێیدا رۆیشت، چووه ئەمەریکا.

لەو کاتەو پەيوەندىمان نەما، بەلام لەو کاتەى بۆ «دوبەى» بارىکرد،
ناوبەناو لە پىتى فېتېسبووک و تۆرە پەيوەندىيەکانى دىکە، لەگەل يەک
دەدواين.

ئەو زۆر جارەن بانگهێشتى منى دەکرد. ھەر دەيگوت: 'دەى، دە بۆ
ھەفتەيەک وەرە لامان. من «دوبەى» ت لە ناوہو پىدەناسىتم. خۆ تۆ
پىويستە ئەو شتانەش بىنى. بىنىنى ئەم شتانە بۆ تۆ زۆر باشە.'

ئەو دوو جارەنى پابردووش کە سەردانمان کرد، کاتىكى خوشمان بە
يەکەو بەسەربرد. ھەموو پۆژى لەگەلى دەچومە سەر کار، بەم جۆرە
باشتر دەتوانى بىنىم ئاخۆ ميکانيزمى ئەو ميرنشىنە چۆن کاردەکا.

ھەنووکەش لەگەل دايکەم، خوشک و ژنەکەم جارىكى دىکە لە مالەکەى ئەو
دەبينەوہ ميوان، کە زۆر نابى بۆ ئەو شوينە نوپىيە بارى کردوہ.
تاکسىيەکە لەبەردەم بالەخانەيەكى بەرزدا وەستا، ئەويش بورجى «شىخ
زايد بن نەھيان» بوو. يەکىک بوو لە گرانبەھاترين، جوانترين و بەرزترين
بالەخانەى «دوبەى»، شتىكى ئاسانىش نەبوو، ئەپارتمانىک لەوي پەيدا
بکەى، چونکە پەيوەست بوو بە شکۆى نەمايش.

بەدەر لە مال و خانوويىكى وا گرانبەھا، ژمارە ترومبيلەکەشت پىگەى خۆت
لە دوبەييدا ديارى دەکا. ژمارە ترومبيلىک، کە تەنيا يەک ژمارە بى، بە ھى
سولتان يان ئەمير دادەندرى، دوو ژمارەيىيەکان ھى شازادە جىنشينەکانە و
سى ژمارەيىيەکانىش ھى ميرەکانى دىکەيە. ھەموو دوو ژمارەکان ھى
شازادەکان و سى ژمارەکانىش ھى کەسە دەولەمەندە گرنگەکانى دىکەى
دەستوپىتوہندى مير بوو. باقى ژمارەکان و ژمارە بى وينەکان، کە بە
ئاسانى لەبەر دەکران، ھەر يەکەيان بە ھەزاران دۆلار کپرداوين.

ژماره‌ی ترومبیلی برازاکی ژنه‌که‌شم ۵۶۷۸ بوو، خوی هر ژماره‌که به قه‌د نرخ‌ی ترومبیله‌که گران بوو. له ماوه‌ی یه‌که‌مین دیدارمان، ئاماژه‌یه‌کی بۆ ژماره‌که کرد و به پینکه‌نینه‌وه کوتی: "ئاگاداربه، من پیاویکی گرنگم له دوبه‌ی. کاتی سواری ترومبیله‌که‌م بی، ده‌بی ئاگات له خۆت بی و باش ره‌فتار بنوینی، چونکه هه‌مووان ده‌مان بینن."

له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌بوايه به لای یه‌ک دوو خالی پشکنیندا تیبه‌پین تا ده‌گه‌ینه لای ئه‌سانسیره‌که، برازای ژنه‌که‌م به خوی هاتبووه خوار، له پیشوازیماندا بوو. ئه‌و به فارسی به‌خیره‌اتینکی گهرمی لیکردین. کاتیکیش چووینه نیو ئه‌سانسیره هه‌ره که‌شخه‌که، هه‌ستمکرد وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌نیو پۆکییتیکی ئه‌پۆلۆدا بم و هه‌ربینا به‌ره‌و بۆشایی ئاسمان هه‌لدارا، به‌ره‌و مه‌ریخ پویشت. ئه‌و کاته‌ی که ئه‌سانسیره‌که‌ش که‌وته جووله، وه‌ک تیر به‌ره‌و به‌رزترین نه‌ومی بورجه‌که هه‌لکشا.

من له‌وه تینه‌ده‌گه‌یشتم، ئاخۆ بۆچی ئیرانییه‌کان، هه‌میشه هه‌ر عه‌ودالی نه‌ومه به‌رزه‌کان بوون. ده‌بی ئه‌وه‌ش له‌و زپه هه‌سته‌ی مه‌زنایه‌تییه‌وه هاتی که له میژوودا هه‌مان بووه. ئیمه پژیمی پرکه‌موکورتی دیکتاتۆریمان هه‌یه، هه‌مووان به ده‌سته‌یه‌وه ده‌نالیین، که‌چی خۆشمان به‌گه‌وره‌تر و باشت‌تر له‌خه‌لکی ده‌زانین. خوی ئه‌مه‌ش شه‌قلینکی راسیزمانه‌یه.

هه‌رچۆنیک بێ، ئیمه ئیستا له‌وین. به‌یه‌کجار له‌ نه‌ومی سه‌ره‌وه‌ی بورجی شیخ زاید، به‌ جوانی و ناوازه‌یی شه‌وی دوبه‌ی سه‌رسام بووین، دیمه‌نیک‌ی بیۆنه‌ی هه‌بوو، به‌سه‌ر هه‌موو تاوه‌ره‌کانی شاره‌که‌دا ده‌یروانی. ئه‌و دوبه‌یه‌ خه‌یاڵکرده‌یه، کاتیک له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه ته‌ماشات ده‌کرد، نمایشی جوانیه‌که‌ی خوی بۆ ده‌کردی. ئاخ‌ر خۆ ئیمه ده‌قاوده‌ق له‌سه‌ربانی میرنشینه‌که بووین

و سهیری جیهانی ده‌ور و به‌رمان ده‌کرد، که له هیچه‌وه به‌سه‌ر سنووری چوارچێوه‌ی بیابانه‌که که‌وتبوو.

ده‌رکه‌ی ئه‌پارتمان‌که کرایه‌وه و ژنی برازاکه و کوپه دوازده سالانه‌که‌ی بۆ پیش‌وازیمان هاتنه‌ده‌ر.

«مه‌رجان»، ژنه میهره‌بانه‌که‌ی برازاکه، به‌خێرهاتنیکی گه‌رمی له دایکم کرد. دیسان دایکم هه‌ر ئه‌و هه‌سته‌ی هه‌بوو، که‌وا له ئه‌مستردامه. ئه‌ویش سه‌ری کوپه دوازده سالیه‌که‌ی ماچ کرد و گوتی: «جاره‌که‌ی دیکه، که هاتینه لاتان، هه‌یشتا هه‌ر زراسک³⁰ بوو. ماشالالا، ماشالالا، ئیستا جاحیل بووه».

برازاکه به پرسه‌وه ته‌ماشایه‌کی کردم. منیش به سهرته‌وه پێمگوت:

- «ئه‌و هه‌روا ده‌زان، له ئه‌مستردامه».

من له خۆم ده‌پرسی، باشه چۆن دایکم له ساتیکه‌وه بۆ ساتیکی دیکه ده‌گۆپێ، چۆن ئه‌م هاتن و چوونه‌ی خه‌یالی و واقیعییه به‌یه‌که‌وه گرێ ده‌دا. به‌لام هه‌یشتاش له‌وه نه‌گه‌یشتم، ئاخۆ که‌ی ئه‌و له دوه‌یه که‌ی له پێی مه‌که‌که‌یه، چ کاتیکیش له پێی گه‌رانه‌وه‌ی نیشتماندايه. له‌وانه‌یه پوانگه‌ی بڕیارده‌ری خه‌سله‌تی که‌سی له‌لای ئه‌و، له‌گه‌ل شوێنه‌که‌دا سه‌ره‌له‌بده‌ن. له‌وانه‌شه ئه‌و ئه‌سانسیره بۆ ئه‌و به‌رزیه، بیره‌یتانه‌وه‌ی ئه‌مستردامی هه‌ینابته پێشه‌وه.

³⁰ زراسک، زۆر مندال، بێبی.

خۆشبهختانه ژنهكهم، پيشتير مالباتهكهى له بارهى دهردى لهبيريچوونهوه و وپينهكردنى دايكم ئاگادار كردبووهوه، بۆيه ئهوانيش به پيئكهينهوه رهفتاريان نواندهوه.

لهگهله ئهوهدا دايكم ئيمهى ههمووى بهرهو جيهانهكهى خۆى پاكيتشا. ئهوى ئيمهى له رهوشينكى وههادا دانا، كه چيديكه خۆمان نهبين، بهلكو ههر كهس بين و بهس.

ههر لهو پيگهوه، دهمهوى سوپاسى «سياماك» و ژن و «نادر»ى كوپى بكهم، كه ئهوى بوار و مهودايهيان بۆ دايكم و خوشكهكهم سازاند، تا بهشينكى فهرامۆشنهكراوى گهشتهكهيان به خۆشى بهسهربهرن. ههلبهته ئهوهش گرنگ نهبوو، بوونهكهى دايكم له دوهى، له ئهمستردام يان له پيگاي مهككهدا بى.

دايكم به دريژى باسى يهكهمين سهردانى ئهمستردامى كرد، لهراستيشدا ههرگيز شتى وهها پروينهدابوو. برازا و ژن و كوپهكهى بهپيژهوه گوڤيان له يادهوهرييه خهيالكردهكانى گرتيوو. بهو چيروكانهى كهشوههوايهكى نازدارى ئافرانديوو.

دواى نانى شيوان، ژنه خانهخوييهكه لهسهر «يوتيوب»دا به دواى موزيكي شاددا گهرا، تا كهشيكى وا بخولقيني، ئيمه به يهكهوه له ئاههنگدا بين.

من، سهر به خانهوادهيهكى دابونهريتهخوازى پياوه جدييهكان بووم، ئهوانهى كتپيه قهبه قهبهكانيان دهخويندوه و سهرى خۆيان به موزيكي سووكهله نهديهشانند. خو ئهگهر دهبرارهى موزيكيش قسه بكرى، موزيكي ديرينهى دابونهريتيپانهى ئيرانى بهرز ههلهدهسهنگيندرى.

که واته هرگیز نه و جوره موزیکه سه ماداره لای ئیمه نه ده بیسترا. هر ودها
هه لپه رینیش هر له گوریدا نه بوو. هرگیز پوره کانم نه ده بینین سه ما
بکن، پیاوه کانیش هر هیچ شته که به شیوه یه کی ئاسایی له گهل ئیمه دا
نه ده گونجا.

دایکیشم سهر به مالباتیک بوو، زور دیندار نه بوو، به لام به هر جوریک
بئ، لای ئه وان ژنه کان له گهل یه کدا هه لده پهرین و سه مایان ده کرد. له و
کاتهش میردی به باو کم کردبوو، هیچ شتیکی وای لئ نه بیندرا.

ئیسیتاش ژنه خانه خویکه مان موزیکیکی سه مانامیزی خستوته سهر ئامیره که
و ئامارده یه کی واشی پنداین که هه لستین و سه ما بکه یین. ژنه که م له سهر
قه په نگ³¹ ئه پارتمانه که، ته له فونی له بن گوینی بوو، له گهل باوکه پیره که ی له
تاران قسه ی ده کرد. خوشکه که شم، که ئه و ژنه شانازه بوو، هر وده که
مالباته که ی باو کم، راشکاوانه نه یده ویست له لایه ن ژنه خانه خویکه وه بانگی
سهر سه ما و هه لپه رین بکری. به لام له پریکه وه دایکم هه لسا. باسکه کانی له
هه وادا دریزکردن و خه ریکبوو سمتی باده دا. خوشکه که م له حه په ساویان
دهستی له سهر دهمی دانا و به چاویکی پر له پرسیاره وه سه یری کردم.

ئای، خودای گه وره، دایکم دلشاده و به چاوی داخراوه وه سه ما ده کا و
باله کانیشی له هه وادا به رز کردوونه ته وه، هر وده که ئه وه ی دوعا بکا. ئیمه
هه موومان کشومات به چاوی زه قه وه سه یرمان ده کرد.

منیش نه مده زانی چیکه م، ئاخو من سهر به مالباتیک بووم، سه مایان
نه ده کرد. که چی له بهرچاوم بوو، ده مبینی، یه کیک له جوانترین کۆپله

³¹ قه په نگ: به له کونه.

دیمه نه کانی ژایانی دایکم ړول ده گیرئ. دیمه نیک که هه تا هه تايه له لام
ده مینیته وه.

ئینجا چوومه لای خوشکه کم، دستیم گرت و گوتم: 'دهی وهره، له گه لی
سه ما بکه!'

'نه خیر، تکایه نا.' وای وه لام دامه وه.

'دهی له بهر خاتری من سه ما بکه.' گویم له خوم بووه وه وام پینگوته وه.

ئویش سووربوونی له پرسپاره که مدا بیني، پیویستم به وه بوو که ئو به
که یف و سه فاوه ببینم. ئویش به نه رمی قوله کانی له یه ک کردنه وه و له
هه وادا بالی کرد و به ئه سپایی هه نگاوی سه ما ئامیزانه ی به ره و لای
دایکمه وه نا.

خوشبه ختی، قورسای خوی هیه؛ من ئه مه م له ئه ودا دوزییه وه. هه ندیک
جار باره که ی قورسه و توش به رگه ی ناگری و پیت هه لئا گیرئ.

بو ئه وه ی فرمیسه که کانم بشارمه وه، چوومه لای قه په نگه که. برازای
ژنه که شم به خویی و بوتلیک و دوو پیاله هاته لام. شته کانی له سه ر
میزیکی بچکوله دانا و جگه ره یه کی بو راگرتم.

به پڼوه له سه ر قه په نگه که، که به ده ستیک پیکه که م گرتیوو، باسی ئو ماوه
ژایانه ی دایکم، له میانه ی گه شته که م بو کرد: 'مانه وه که بووه ئه زمونیکی
سه رنجراکیتش. دایکه به سالاچووه که م به هه موو هیژیکی خویه وه
رایکیشامه جیهانی پیرییه وه. هیوام وایه نه خوشییه که ی لی تیرتر³² نه بی،

³² تیرتر: قورستر، خراپتر، توختر.

بەلام بە داخوۋە بەرەو خراپتر بوون دەروا. لەو رۆژانەى رابردودا ئەو لايەنىكى جوانى پىرييتى خۆى نیشان دا.

لەوانەىە وشەى جوان، لە شوپنى خۇيدا نەبى. دەى با وەها بلىن ئەو لايەنە مرويىەكەى لە كاتى ئەو گۆرپانەى لى نیشان داو³³. ئەو، من دەنيرىتە سەردەمى رابردوو، ئىنجا رامدەكىشيتەو بۆ ئىستا و پاشان بەرەو فەرامۆشى، رۆژگارەكان وەك شەپۆلەكان تىكەلى يەك دەبن. لەو نىوەشدا شتىكى خۆش روويدا. لە يەككىك لەو پەھەندانەيدا، ئەو ھەر وەها دەزانى، بەرەو مەككە سەفەر دەكا.

برازاكەش پرسى:

- "چۆن بەرەو مەككە؟"

- من نازانم، و ناشتوانم ھۆيەكانى بخەمە روو. پىموايە لە مېشكى خۇيدا، ھەندى بركەى پچرپچرى يادەو ھەريەكانى بە يەكەو ھەرىداتەو. ئەو دەلى، گوايە رۆژىك لە رۆژان بەلنىم پىدايى، لەگەل خۆمى بىمە مەككە.

- "مايەى تىرامانە. باشە دلنىاي، بەلنىكى وات پىنەداو؟"

- "بە دلنىايەو نازانم. خۆ نابى ھەركىز شتىكى وام گوتبى، ئاخىر ئەو بەلنىە لەگەل رەوتى ژيانى مندا نەدەگونجا. شايانى باسيشە دەكرى لە ميانەى گەشتە پىرۆزەكەيدا، لەگەل كەسانى دىكەى لەيەك گرىدايى. ئەو ھەر بەتەنيا خۆى و من وەك رېبوارى پىگاي ھەج دادەنى."

³³ مەبەست لىزەدا، گۆرپانى بارى واقىعە بۆ خەيال و بە پىنچەوانەشەو. پستەكە زۆر كورت بوو، بۆيە لەوانەىە لەو ھەركىزاندا دەرەقەت نەھاتىم، پىويستى بەو كورته روونكردنەو ھەبوو. و.

- "ههلبهته تۆش لهگهڵیدا دهپۆیی. ئهوهشت تا ئیستا به ژن و خوشکهکهت نهگوتوه؟"
- "نهخیر، من ئهوهم پینهگوتوون. دهترسم ئهگەر پێیان بلیم شتهکهی لهبار ببهم."
- "چی لهبار دهبهی؟"
- "سهفهری چهجهکهی."
- برازای ژنهکهم به دهنگیکی بهرز پێکهنی و گوتی: "تکایه لیم مهگره، من خۆم دهلالم، سهرقالی خانوبههره، نهوهک سهفهری چهج و سوفیزمی. ئهوه ههمووی له سهرووی تیگهیشتنی منه. ئای چ ژیانیکه."
- "من به خۆشم نازانم، بهلام من وا به وروژاوی دهبینم، چونکه گهشتهکهی ئیمه شتی سهرباری دیکهشی هاتهسه."
- "مهبهستت لهوه چیه؟" خانهخوێکهم به زهردهخهنهیهکهوه وای لپرسیم.
- "ئهم شته پروون ناکریتهوه."
- "بهلام چی دهکهی ئهگەر هاتوو لهگهڵ دایکت سهفهری چهج بکهی؟"
- "من هیچ شتیکی تایبته ناکهم، ههلبهته من پێی لیتاگرم. دوینی ئیواره ئهوه به پێی پهتی وهک دینداریکی راستهقینه بهنیو لمهکهدا و به ئاراستهیی مهکهکهدا دهپۆیشت."
- "له کوی؟"
- "له کاروانسهراکه."

- "وا مه‌لی. تۆش لیتیگه‌رای برّوا؟"
- "ئاخر هیچ واتای نه‌بوو ئیشه‌که‌ی لی قورستر بکه‌م. ئه‌وه‌شی وه‌نه‌بی، که تۆ پئی خه‌مبار ده‌بووی. تۆ هر ده‌تتوانی، رابمینی، له‌ شوینی خۆت بوه‌ستی و سه‌یر بکه‌ی."
- "سه‌یری چی بکه‌ی؟"
- "سه‌یری مرۆف، کاتیک ئه‌و لئی جیا‌ده‌بیته‌وه‌."
- "من بام هیچم پینه‌ده‌کرا." برازا‌که‌ وای گوت و له‌سه‌ر قسه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو؛ "ناشزانم ئه‌گه‌ر له‌ شوینی تۆ بو‌وا‌یه‌م، چیم ده‌کرد."
- ئایا ده‌زانی، هه‌ندیک جار له‌ خۆم ده‌پرسمه‌وه‌ ئه‌ری هه‌موو شتیک ئه‌وه‌یه، که وه‌ک بیرى لیده‌که‌مه‌وه‌. نازانم چۆن بیهێنمه‌ سه‌ر زار و به‌ وشه‌ ده‌ری ببرم، به‌لام هه‌ندیک جار، وه‌ها بیر ده‌که‌مه‌وه‌، دایکم که‌مى ئه‌و شتانه به‌ ئه‌نقه‌ست بکا، "من ئه‌مه‌م به‌ دو‌ودلییه‌وه‌ گوت."
- ئه‌ویش پرسى: "باشه‌ چی ده‌کا؟"
- "سه‌فه‌ره‌که‌، مه‌که‌که‌، که‌عه‌ و باقییه‌که‌ی. له‌وانه‌یه‌ سه‌رچیخ چووبم، به‌لام پیموایی به‌شیکى له‌ ئاگاییه‌وه‌یه. چۆن بیلیم، به‌لێ، ئاسایی، ئه‌و ده‌زانی چی ده‌کا."
- که‌واته‌ ئه‌و هه‌ندیک یارییت له‌گه‌لدا ده‌کا و شیتت ده‌کا
- "نا، نه‌خێر. ئه‌وه‌ نا، ده‌کرێ هه‌موو شت بی، سه‌ر له‌ زوو، کاتی بچکۆلانه‌ بووم، دایکم ده‌چووه‌ پشت په‌رده‌ و لێی داده‌نیشت، ئینجا چیرۆکی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی گه‌شتی خه‌یالی ده‌گیرایه‌وه‌. پیموایه‌ ئیستاش که‌میک له‌وه ده‌کاته‌وه‌."

- "ئاخر من پىم گوتى، وهك ده لائىكى شتى جيگير و وهك نيوهندگيرىكى كردهى ئالوگور، من پياوى ئه و جوره چيروكانه نيم." برازاي ژنهكهم به زهردهخه نه يه كه وه پيئكه كه ي خوى هه لدا و له سهر قسه كه ي خويشى رويشت: "سه فهرى چه جى دايكت؟"

- "به پاستى. به لكو هه ندئ يارمه تيم بدهى. بروانه، تا ئىستا تاكلايه نه له گه لى رويشتووم، به لام نازانم چى لى شين ده بى."

- "چون، چى لى شين ده بى؟"

- "ئيمه گه يشتووينه ته سهر ئه و خاله، دايكم پيىوايه ئيمه خه ريكه بگه ين، ئيمه له ئان و ساتى گه يشتين. به لام نازانم چون بتوانم ئه و چيروكه به كو تا ييه كى باش بگه يه نم. به لكو بيروكه يه كت هه بى؟"

برازاي ژنهكهم جگه ره ي به ليوه وه گرت، چه رخه كه ي داگيرساند و جگه ره كه ي پيكرد، كه ميك بيرى كرده وه ئينجا گوتى: "له گه ل خوتى بيه مزگه وته گه و ره نايابه كه ي شينخ زايد بن نه يان له «ئهبو زه بى». ئه وئى زور له مالى ئه للاى مه ككه جوانتره."

ناماده کاری بۆ نه بوزه بی

من هیچ شتیکی وه هام له بهرانبهر خوشکه کهم نه کردبوو، تا ههست به خهتاباری بکهه. هه میسه برایه کی چاک و جیگره وه یه کی باوکم بووم له نیو خیزانه که ماندا. له ماوه ی تاراوگه نشینیشمدا، ئه وه ی له دهستم هاتی بۆ مالباته کهم کردوومه.

که له نیشتمانیش شوپش سه ری هه لدا و به هه زاران کهس له سیداره دران، به هه زارانیش بۆ چه ندین سال خرا نه نیو کونجی زیندانه وه و به هه زارانیش بۆ هه میسه تییدا مانه وه. من هیچم پینه ده کرا، خوشکه کهم دهستوو سه که می له ژیر پیخه فه کهیدا شار دبووه وه و هه ر به و هۆیه شه وه گیرا. من هیچم پینه ده کرا، له و کاته ی هه یته کان هاتن و به سه ر ماله که مانیاندا دا، من توانیم هه لپیم و ئه و پی نی نه کرا و بهرکه وت. ئاخه ر چۆن ئه وه م زانیبوایه، که ئه و له گه ل «جهواد» و چالا کوانه کانی دیکه دا دژی رژی م جوولاونه ته وه. نه خیر، خۆ ئه وه، خه تای من نه بوو، به لام خۆ هه میسه هه ر پییه وه هه راسان بووم، به وه ی له دواییدا هه ستم کرد، من ئه وه نه ده سه ر به ستم هه یه، که چی ئه و نه یبوو.

پیشتر من خه می ئه وم ده خوارد، هه ر له بیرمه، جار یکیان ده ترسام به وه ی کهس نه یه ت و داوای دهستی بکا، هه ر له بهر ئه وه ی له زیندانایه، ئیدی کهس نه یه ت بیخو ازئی.

به لام خو ژيان بريارىكى دىكهى دا. پوژنيكيان له دهركهى ماله كوڼهكهى باوانم درا، دايكم دهركهى كردوهوه، بينى پياويكى نامو له بهر دهركه وهستاوه. دايكم هر وای زانى، كابرأ سهر به دهزگای نهينى پږيمه و پو پشكنين هاتوه.

دايكم هر له كورتى له گهلى برپيووهوه:

- "دهى بيلئ!"

- "خانم، من پو كيژهكهت هاتووم."

- "من ئهوه دهزانم، به لام چى ديكهتان لىنى دهوئ؟ ئاخو خو ئيوه گنجيتان پووكاندهوه، باشه لهوه زياتر، دهتانهوئ چى ديكه لى بستينن؟" دايكم به جوړه خوگريپكهوه وای به كابرأى بهر دهركه گوت.

- "خانم، من هاتووم داخوازی دهستى كچهكهت لى بكه م."

ئهمه گهمه قهدهر بوو، دايكم به ژيانى خوئ هيچ حيسابىكى پو نه كردهوو.

- "خانم، من ههشت ساله چاوه پريم، ده توانم هه ندىكى ديكه شى له سهر بوهستم." پياوهكه وای پنگوت.

ده خولهكى په بهق پياوهكه هر له بهردهم دهركه وهستاوو. پاشان دايكم گه رابووهوه مال، به خوئ و سهرپوشيكي سپى گولگولئ ئاههنگناميز. دهيزانى ئاراستهيهكى شادمان پو ژيانى كچهكهى به پړيوهيه. ئينجا فهرمووى له پياوهكه كرد و هيتايه ژوور و به زمانى ئاماژهوه به باوكمى ناساند: ئهم پياوه هاتوته داخوازی كچهكه مان.

باوكه خوشهويستهكه شم، كه نيگايهكى سادهى پو جيهان هه بوو، به زمانى ئاماژهوه به دايكمى گوتهوه: ئهوه پياويكى باشه، من هيچ لاريم لى نيه.

دايكم به خندهيهك و هر به زمانى ئاماژه پئي گوتهوه: خو تو نابى ئاو! هرزان فروش بى. نابى دهمودهست پئي قايل بى. سهره تا ده بى هه ندى

پرسیاری لیکه‌ی، له باوکی، له دایکی بیرسی، بزانی چ کاریک ده‌کا. لئی
بیرسه ئاخو داهاتی چه‌نده، ئایا خانووی خۆی هه‌یه، یاخود ترومبیلی هه‌یه،
به‌م جۆره.

ئێستاش هه‌موو ئه‌م شتانه بوونه‌ته پابردوو. هه‌نوکه ئێمه له «دوبه‌ی»ین.
من چوومه لای پرسگه‌ی هوتیله‌که، تا پێیان پابگه‌یه‌نم که به‌ گه‌شتیکی یه‌ک
پۆژه به‌ ته‌مای «ئه‌بوزه‌بی»ن. به‌ دزیشه‌وه پێم خۆش بوو له‌وئ تووشی
«نه‌سته‌ره‌ن» بېمه‌وه، به‌لام خۆ ئه‌وه هیواخوازی پێویست نه‌بوو، ئاخ‌ر ئه‌و
هه‌میشه له‌وئ ئاماده‌بوو. له‌پاستیدا هۆلی چاوه‌پوانی هوتیله‌که مه‌یدانی
کاری ئه‌و بوو.

ده‌موده‌ست له‌ نه‌هۆمی خواره‌وه بېنیم، له‌گه‌ل یه‌ک دوو مه‌عمیل پاوه‌ستابوو.
که‌ منی بېنی، بزه‌یه‌کی بۆ کردم، منیش ده‌ستیکم بۆ بلند کرده‌وه و چوومه
لای پرسگه‌که، تا بپرسم ئاخو ده‌توانن ئه‌وان گه‌شتی «ئه‌بوزه‌بی»م بۆ
ریک بڅهن.

به‌لئ، ئه‌وان گه‌شتیکی به‌ کۆمه‌لیان به‌ کۆسته‌ریک بۆ ئه‌وئ هه‌بوو، به‌لام
له‌به‌ر په‌هوشی دایکم، پێم دروست نه‌بوو له‌گه‌ل گرووپیک له‌ که‌سانی بیانی،
به‌ کۆسته‌ریک بچینه «ئه‌بوزه‌بی». ئاخ‌ر له‌و کاته‌دا تۆ ده‌بی به‌ ئه‌وانه‌وه
به‌ند بی، ئه‌مه‌ش کاره‌که‌ی بۆ ئێمه سه‌ختتر ده‌کرد.

- "ئه‌رئ تۆ شتیکت پێویست بوو؟"

گویم له‌ ده‌نگی نه‌سته‌ره‌ن بوو، له‌ پشتمه‌وه هات.

- "نه‌خێر، سوپاس، من به‌ دوا‌ی بلا‌ونامه‌یه‌ک ده‌گه‌پام. له‌پاستیدا،
جاریکی دیکه سوپاس بۆ ئه‌و گه‌شته‌ی بیابان و سه‌ردانکردنی
کاروانسه‌راکه. له‌وئ کاتیکی خۆشمان برده‌سه‌ر.

- "شایانی نییه. زۆرم پىخۆشه كه وام گوى لىدهبى. دهتوانم شتىكى دىكهت بۆ بكهم؟" ئەو واى پىگوتىم و ئاماژەشى بەو رېبەرنامەى ئەبوزەبى دا، كه له نىۆ دەستىدا بوو.

- "نەخىر، سوپاست دەكهم. ئىستام پىتوىست پى نىيه، لهوانەيه دواتر." منىش وام پىگوتەوه. له راستىشدا دەمەوىست لىى بىرسم، بەلكو ئەو گەشتەى ئەبوزەبىشمان بۆ رىك بخەيت، بەلام هەر خۆم بە خۆم گوتەوه. باشە ئەگەر ئەو نووسىنگەى گەشتىارىيهى نىوان ئىزان- دۆبەى كار بۆ دەزگای نەيتى ئىزان بكا، كه سىكى وەك نەستەرەنىشيان بەكرى گرتىن، تا چاودىرى بەسەر خەلكى بە تەمەنى ئىزان چاودىرى بكەن، باشە ئەگەر وابى، بۆچى جارىكى دىكه هانا بۆ خزمەتكوزارى ئەوان بىههوه؟ من شەرمم له خۆم كردەوه، كه له نىۆ ھۆلى چاوەروانى ھوتىلەكەدا له دلى خۆمدا، بە دواى ئەودا گەرام.

ئىدى خۆم راستكردەوه و لەوى رۆيشتم. ئەو دەرڤەتەشم بۆ نەهيتەوه له ئامادەبوونى مندا، سەرەداوىكى خۆى ھەلبۆتەنى.

بەو رېبەرنامەى گەشتىارى نىۆ دەستم، گەرامەوه نەھۆمى سەروو، تا سەبرىكى بكەم ئاخۆ بە بى نەستەرەن دەتوانم بچمە ئەبو زەبى.

به کریگرتنی نرومبیلک بۆ نه بوزه بی

دوای خویندنه وه و لیکدانه وهی پیه رنامه و هندی ئانا مانا له پپانه³⁴ کردن، بپارمدا پوژی هینی به ره و مزگه وتی گه وهی «نه بوزه بی» برۆین، که له وئی نوژی هینی تیدا ده کری. ئه مهش بۆ ئیمه که شتیکی زیده بارترمان بۆ ده ره خستینی.

مه که که خوی بۆ برواداران شوینیکی سهرنجراکیشه و ههروه هاش ده مینیه وه. من پیشتریش گوتومه، ئیمه ی «فارس» هچمان به سه ره بهستانی سعودیه وه نییه، به لام له روانگهی میژووییکی ساخته و ههستیکی ئایینی و لووتبه رزی بالاده ستیتی فارسه کانی سهرده می دیرین، ههستیکی وه هاما لا پهیدا بووه، که له راستیدا مه که زیاتر هی ئیمه بی له وهی هی عه ره به کان بی. ئیمه له و روانینه دا وه که ئه وه وابوین، که کوچک له ئاگردان گهرمتر بی.³⁵ مه که که له چاوی ئیمه دا شاری ئه لایه، نه وه که هی سعودیه کان.

ده کری ئه و ره فتاره مان له هه لسوکه وتی ئه و حاجیه ئیرانیانه دا ببینه وه، کاتی ده گنه مه که که و بی ده نینه سه ره خاکی ئه و و خویان له بن هه ژموونی پوویدا ده بیننه وه و ههسته که یان له لا به هیزتر ده بی. مه یلی ئه وان له هه لسوکه وته که یاندا له جاران توندتر ده بی. جاریکیان له کاتی

³⁴ ئانا مانا له پپانه: مه به ست لیزاردنیکه له سه ره شیوه ی به ختگرتنه وه.

³⁵ نو سه ره ئیدیومیکی هه له ندی به کار هینا وه که ده ق ده لی: له پاپا رۆمیتر بی.

حه جدا، به هه زاران حاجی به شه قامه کانی مه ککه دا وهرده بن و دروشمیان ده کیشا.

به هه زاران دروشمکیشی بیانی به نیتو شه قامه کانی مه ککه دا وهره بون، ئه وان له ولاتیکدا ئه وه یان کرد، که هاوولاتیه کانی خویان هه رگیز نه ده ویران وشه یه کی ده رده دللی خویان ده ربیرن. ئاکنجیه کانی شارکه که به و کرده وه چاوه پواننه کراوه ی ده سه لاتداران حه په سان، چونکه وایانزانی راپه پینیکه دژی خیزانی پاشایه تی سهوودیدا ده کری. ئیدی پۆلیسی سهوودی، نهیتوانی حاجیه خونی شانده ره کان بیده نگ بکا، بۆیه ته قه یان لیکردن و حاجیه کانیش کوژراو و بریند رایان لیکه وته وه.

دوای پروداوه کهش، یه ک دوو سال بۆ ئیرانییه کان نه بوو بچه مه ککه. دوای ئه وهش که دیسان رینگه درایه وه، هه ر دوو ژنی گهنجی ئیرانی دوو له هه یته کانی گومرگ یاوه رییان ده کرد. ئه وان ژنه کانیان ده برده نه هۆده یه ک به جیا و ناچار یان ده کردن جلوه رگیان دابکه نن. ورده کاری دیکه ی ئه و پشکینانهش له میدیاکان باس نه کران، چونکه ده بووه کتفه راتیکی³⁶ نیشتمانی گه وهره، به وه ی بزاندری که وا سهوودییه کان سواری ژنه کانمان بوونه. ئه وسا دیسان جهنگیکی دینی له نیتوان هه ردوو ولاته که دا هه لده گیرسا، له وانه بوو دیسان شه په که حه فته سه د سالی دیکه بخایه نی.

ئه و کرده یه ی هه یته ی گومرگی سهوودی ده ره ق به حاجی ژنه ئیرانییه کان کردبوویان، پاشخانیکی دیرۆکیانه ی هه بوو: ئاخو هه ر له میژ بوو پیاوه سهوودییه کان دلایان بۆ ئافره ته ئیرانییه کان لیداوه، ئه وهش هه ر له به ره ئه وه ی، ئه و ژنانه نه یانده وه یست خویان راده سته سهوودییه کان بکه ن.

³⁶ کتفه رات: کاره سات. که تنیکی گه وهره.

ئەو كېشەيەى نىوان ھەردوو ولاتەكە سەبارەت بەو رەفتارانە، ھېشتا چارەسەر نەببوو، دانەمرکابوو، تا لە پەر شەسەد تا حەفسەد حاجى ئىزانى لەنىو حەشاماتىكى زۆر و گوڤدەمىكى رېزۆيشتنى حاجىيان لە كاتى بەجىگەياندى پىتوئىلى بەردبارانكردنى شەيتاندا، بن دەست و پىن كەوتن و فەوتان. ئىدى لە مەيدادا شەرىكى گەرم لەنىو ھەردوو ولاتدا بەرپابوو، ھەر بۆيەشە عەرەبستانى سعوودىيە سنوورى لەسەر ئىرانىيەكان داخستەو.

لەو بارودۆخەشدا بوو، دايمك و من بەرەو رېگەى مەككە دەپۆيشتىن.

لەو نۆوھدا ھەر بە خۆم بېيارمدا بە تېرۇمبىلىكى بەكرىگىراو، بچىنە ئەبوزەبى. ژنەكەم لەگەل ئەو سەفەرەدا كۆك نەبوو. ئەو نەيوست لەگەل سوارى تېرۇمبىلىك بى، كە خۆم لىخوڤى بىم و گوتى: "تۆ نابى ئەو كارە بكەى. تۆ بە دايمك و خوشكەكەت و كارەكەى خۆت سەرقالى، ھەر بۆيە پىويست ناكە كارى سەرشىتانەى وا بكەى، بەتايىبەتەش لەو رېگا جەنجالەى نىوان دۆبەى و ئەبوزەبىدا. ھەرچۆنىك بى من لەگەلتان نايەم."

لەگەل ئەوھەشدا من چووم، بەلكو لە لای كۆمپانىيەك، تېرۇمبىلىك بۆ ئەبوزەبى بە كرى بگرم. لە كۆمپانىيەكەدا ژنىكى گەنجى تايەندى لىبوو، شالىكى گولگولى بەسەر سەردا دابوو، لە پشت مېزى نوسىنگەكە دانىشتبوو.

لەوى لە دۆبەى لە ھەموو لايەكەو تەوشت بە تەوشى ئافرەتى تايەندى دەبى. ئەمەش خۆى شتىكە لەگەل كلتور و كەشەوھەوى مېرنشەينەكەدا دىتەو. لە زۆرىنەى مالاكاندا ژوورىكى بچكولانە و گەرم و ئاودەستىك لەنىو خانووەكاندا ھەيە كە ژنى تايەندى لىبى. ئەم ژنانە ھەموو كاروبارىكى مالاكە پادەپەپىنن و زۆر جارانىش ھەك چاودىزى زراسك و

مندال كاردەكەن. ھەروەھا لە نووسینگەى بچكۆلە و لە ھۆتىلەكانىشدا كاردەكەن.

ژەنەكەى پىشت مىزەكە بە ئىنگلىزى لىپرسىم: 'فەرموو، دەتوانم چۆن خزمەت بكەم؟'

منىش پىمگوت؛ بەدواى ترومبىلىكى باشدا دەگەرپىم تا دايكم و خوشكم و لەوانەشە ژەنشەكەشم لەگەل خۆم بۆ پۆژىك بەگەيەنمە مزگەوتى گەورەى ئەبوزەبى.

ژەنە تايەندىيەكە پىنگوتم، كە ترومبىلىكى باشيان بۆ من ھەيەو دەموودەستىش ۲۵٪ داشكانىشيان لە نرخەكەدا ھەيە، ئەگەر ھاتوو بىمەكە لە لاي ئەوان جىبەجىبەكەم. ھەرچەندە من پىشتەر ئەو بىمەيەم لاي نووسىنگەى گەشتىارى ئىران-دوبەى كردبوو، ژەنەكە واى بە باش زانى، بەتايەيتىش لەبەر رەوشى دايكم، ھەموو شتىك نۆژەن بكرىتەو.

منىش ترومبىلەكەم ھەر بۆ پۆژى داھاتوو پىندەويست، بەلام ئەو نمايشىكى واى دامى، ئەگەر بۆ پۆژى دوومىش بەكارىبەينم، ۵۰٪ داشكانم بۆ دەكا. ھەر بە پىكەوتىش ئەمپۆ دوا پۆژى خشتەى داشكانەكە بوو. منىش لەو تىنەگەيشتم، ئاخۆ ئەو ھەموو داشكانە لە پاى چى، منىش پىم باش بوو، ترومبىلەكە بۆ دوو پۆژ بەكرى بگرم، نەخاسمە لەبەردەم ھۆتىلەكە شوينى پاكترنى ترومبىل ھەبوو.

ژەنە تايەندىيەكە لەگەلم ھاتە شەشەمىن نھۆمى بالەخانەكە، بۆ ئەوھى ترومبىلە پاكىراوھەكى لى دەربەينم. دواى ئەوھى ھەموو كاغەزە پىنويستىيەكانم واژو كردن، سوپچى ترومبىلەكەم وەرگرت و لە لاي

ترومبیلەكە منى جیھێشت. منیش چوومە پشت سوكانەكە، بۆ ماپەى راچلەكەنم، بێنیم ترومبیلەكە گێڕ ئۆتوماتیکە. منیش پێشتر ھەرگیز ترومبیلێكى گێڕ ئۆتوماتیکم نەھاژۆتبوو. باشە پێویست نەبوو ھەولێكى بۆ بدەم؟ لەراستیدا كاتى ئەو ھەم نەبوو، بەتایبەتیش ئەو كاتەم ھەر نەبوو، ئەگەر ھاتاو ژنەكەشم بپوستبایە لەگەڵمان سوار ببێ. ئیدی ترومبیلەكەم ھەر لەوێ بەجیھێشت، گەرنامەو ھە لەو ژنە تایلەندییەكە:

- "خانم، من ترومبیلێ گێڕ ئۆتوماتیکم ناوی."

- "بۆ چی نا؟"

منیش دۆخى داىكم بۆ ڕوونكردهوه، پێشمگوت ڕینگاكەش قەلەبالغییە، بۆیە دروست نییە سواری ئەو جۆرە ترومبیلە بێم و بیهەژۆم و پێى بچمە ئەبوزەبى.

ژنەكە بە بێدەنگى لیمەو ھەراما، دیاربوو ھێشتاش تێنەگەیشتبوو، كە من لەسەر چى نینگەرنام.

منیش پێم گوت:

- "خانم، ترومبیلێكى دیکەم بدەری."

بەلام خۆ ئەوان ترومبیلێ دیکەیان نەبوو، ئەو ھەتەیا ترومبیل بوو ھەیانبوو، باقى ئەوانى دیکە بەكرى درابوون.

پێمگوتەو ھە:

- "ئەگەر وابێ، لەگەڵم سەرکەو ھە، بزانم چۆن كار دەكا."

- "ژنەكەش ھەلامى دامەو ھە:

- "من مۆلەتى لیخوړینم نییە، نازانم چۆن كار دەكا."

ئیدی دەستەوستان بووم. هەستم بە ئازاریک کرد، ژنەکه بەستەزمانانە
هاتەبەرچاوم.

ژنەکه ناوی «تامارا» بوو، ناوەکەى بە تابلۆیەکی بچوک لەسەر میزەکه
بوو. منیش لەسەر کورسی بەرانبەری ئەو دانیشتم، کەمێک بەلای ئەودا
نوشتامەوێ و پێمگوت: "تاماراخان، گوێبگر، پێم حەیفە کە مۆلەتی
لێخوڕپنت نییە. دەى ترومبیلێکی ئاساییم بۆ پێک بخە. من دەمەوێ دایکم
لەگەڵ خۆم بەرمە مەککە."

ئەویش تەماشایەکی کردم، وەک ئەوێ بۆ یەكەمین جار بمبینی. وام بینی،
ئەو دوودل بوو، یان لەوانەى بە باشی لێم تێنەگەیشتی. "بەلام خۆ ئێمە
ترومبیلی ئاساییمان نییە." ئەو وا وەلامی دامەوێ: "هەموو ترومبیلەکانمان،
گیرۆ ئۆتوماتیکن."

"تامارا، گوێم لێبگر، پێموا بۆی تۆ بودایی. دایکم حالى حازر بەرەو مەککە
بەریوەیە. لێم تێدەگەى چی دەلێم؟ مەککە، زۆر گرنگە. دەى ترومبیلێکمان
بۆ پەیدابکە، لەراستیدا ترومبیلەکه بۆ ئەو."

دێسان بە دوو چاوی گەورەى مۆللەقى لێتێنەگەشتنەوێ سەیری کردمەوێ.
ئەو وای زانی، کە کێشەى لەگەڵ ئینگلیزیەکەیدا هەبە، هەر بۆیە لە من
تێنەدەگەیشت. یان لەوانەشە وای لێروانێم، کە پیاویکی ئاسایی نیم. ئەو
دەستی دایە پۆژمێرەکە و پەرەکانی هەلدانەوێ، دەسکی تەلەفۆنە ڕەنگ
شیریەکەى هەلگرت و ژمارەىەکی لێدا. لەگەڵ کەسیکی تایلەندى دوا، دوو
جارانیش گوێم لە وشەى مەککە بوو.

یهک چارهک دواتر، مارسدیس بیتنژیکی رهشی نوئی له بهر ده رگهی نووسینگه که وهستا. ئیدی ههردوو لاروومهتی تامارا بوداییکه م ماچ کرد، شتیکم کرد که له دوبهیدا نه کرده بوو. ههروهک بوداییه کیش سهرم بۆ نوشتانده وه، له کاتی کدا ههردوو بهری دهستم له یه کدا بوو، بهم جۆره سوپاسی خزمهتگوزارییه نایابه که م کرد.

دوای ئه وه سواری مارسدیس ه که بووم، لیمخوپی. ئه وهش جۆره ترومبیلیک بوو، که زۆرباش له گه ل مالی ئه لادا ده گونجا: پهش، شیک و به هیز. ئیدی دهتوانی تا بکری له لای شوستهی پهروهردگاری مهزندا رایبگری.

له ئالۆزى رېڭا خىراڭدا

له پرىڭكەۋە خۆم لەسەر رېڭاگىيەكى جەنجالدا دۆزىيەۋە، بە ھەزاران تېرۇمبىل بە راست و چەپمدا دەرۋىشتىن، تېرۇمبىلەكان گفەيان دەھات و لە من رەت دەبوون. لەراستىدا بۇ من تېرۇمبىلەكە ھەندىك نۆى بوو، كاتى دەويست تا لەگەلى رابىيم و بزانم چۆن بەسەرىدا زال دەبم. لەوچ لە پىشانگايەكە، كە پىنج سەد مەتر لە دوورى ھوتىلەكە بوو، سواری تېرۇمبىلەكە بووم. كاتىكىش تېرۇمبىلەكەم لە گەراجەكەى كۆمپانىيائى بەكرىدانى تېرۇمبىلەكە دەرھىنا، ھەر زوو بورجەكەم بىنى.

كەچى لە گەرانەۋەمدا، سەرچىخ چووم، رېڭەم لىتىكچوو. من ھوتىلەكەم راستەوخۇ لەپىش خۆمدا بىنى، بەلام ئەۋەشم نەدەزانى، چۆن بە رېڭەى لاتەرىيى ئەۋدا بگەرپىمەۋە. كاتىك لە ھوتىلەكە تىپەرپىم، چارم نەما، دەبوايە ھەندىكى دىكە دوورتر بېرۇم، ئەۋسا لە پىچى يەكەمەۋە بە لاي راستدا بابدەمەۋە. من يەك دوو كىلۇمەتر پۇيشتىم و رېڭا خىرايەكەم لەگەل يەكەمىن لاداندا لى بەجىما. نەشمەزانى چۆن بگەرپىمەۋە سەر ھىلى يەكەمىن.

ھىشتا يەك دوو كىلۇمەترى دىكە پۇيشتىم، دىسان لە يەكەم لاداندا لە پىي پرىڭكەۋە گەرپامەۋە سەر رېڭاى شىخ زاید. كاتىكىش لە پردەكە پەرپىمەۋە، دەبوايە يەكسەر بىشكىتىمەۋە. ئەۋسا رېڭەى لاي چەپەم گرت، بۇ خۇشحالى من، دياربوو رېڭە راستەكە بوو، چونكە بورجى ھوتىلەكەمان لە دوورەۋە دياربوو.

ئىنجا بە يەكەم لادانى لاي دەستە راستەم بادايەو، بەلام بۇ مايەي نامرادىم دەبوايە ديسان بابدەمەو. من لەو دەلنابووم، ئەمجارەيان ھىلە چەپەكە، پۈرەو دەستەكەيە، بۇيە لاي چەپەم گرت، بەلام خۇ ئەو پۈگەيە نەدەچوۋە سەر پۈگەي شىخ زاید. بۇيە ھىچ چارەم نەما. دەبوايە لە يەكەم لاداندا، ئەو پۈگەيەي گرتىوومە بەر، جىي بەھىلم.

بە شىۋەيەكى ئاسايى من زوو ناشلەۋىم، بەلام گويم لە ژنەكەم بوو گوتى: 'وا مەكە. ئەرى باشە بۇچى سەرت بۇ كىشە دەخورى؟'

ئىدى ئىستا درەنگ بوو، پۈگەكەم بە تەواۋى لى ون بوو. ويستم لە پۈگەي پۈنیشاندەرى نىو ترومبىلەكە، پۈگەي راست بۇ ھوتىلەكەمان بدۆزمەو، بەلام خۇ ناوونىشانى ھوتىلەكەم نەدەزانى، چونكە وەك گەشتيارىك پۈيىستت بە ناوونىشانەكە نەبوو. ھەر ئەوئەندە بەس بوو ناۋى ھوتىلەكەت بە شوفىرى تاكسىيەكە بلىي، ئەۋىش بەبى گرفت دەيىردىە بەردەم شوينى مەبەست. ھەر بەم جۆرەش، لەم چەند پۆزانەي رابردودا، چەند جارىك بە تاكسى بەرەو پۈگەي شىخ زاید و ھوتىلەكەدا گەپاۋىنەتەو. لەبەرئەوئەي پۈشتەر ناوونىشانەكەم نەخويندبوونەو، بۇيە وەك سەرشتىك لەسەر ھىلىكەو دەچوومە سەر ئەۋى دىكە و يەك سەعاتى پەبەقى پۈچوۋ تا ھوتىلەكەم دۆزىيەو. دەبوايە بە خۇم پۈيكەنمەو، من وەك ئەو بۆرە پياۋەم لىھاتبوو كە سەرى لىتىكچوۋبوو، لەۋەي لە سەر ھىلى ئا بچىتە سەر ھىلى بى، چەندىن جار ھەر دەرۋىشت و بە بنبەست دەگەيشت.

لە كۆتايىدا ھەر لە گۆترە بە پۈگەيەك لامدا، بەنيازبووم دابەزم و لە يەكەك بېرسەم، بەرەو پۈگەي كۆمپانىيەي بەكريدانى ترومبىلەكە لىمخورى و لە پىشت

بورجه به رزه‌كانه وه رۆيستم. گه‌يشتمه لای پشته‌وه‌ی بورجه‌كان، كه هه‌چ كه‌سی لینه‌بوو.

له‌وئ ترومبيله‌كه‌م راگرت، هه‌ندیک پشووم دا، بیرم لیکرده‌وه. له‌ پریک تاکسیتم له‌ دووره‌وه به‌دی کرد. شتیکم بۆ هات، به‌ هه‌ردوو ده‌ستم ئاماژه‌م بۆ تاکسییه‌كه‌ کرد. تاکسییه‌كه‌ هاته‌ به‌رده‌مم، لیخوره‌كه‌ پاکستانی بوو، بیرى بۆ ئه‌وه نه‌چوو بوو كه‌ مارسدیسه‌كه‌م پێیه. هه‌لما به‌ ئینگلیزی و عه‌ره‌بى و ئوردویی تیپیگه‌یه‌نم، ریگه‌كه‌م ونکردوو و به‌لکو بمگه‌یه‌نیته‌وه لای هوتیله‌كه‌. به‌لام ده‌بوايه من سواری ترومبيله‌كه‌م بوبامایه‌وه. نه‌خیر، ئه‌و تینه‌گه‌یشته‌. وه‌ك شوفیری تاکسی له‌و جۆره به‌سه‌ره‌اتانه رانه‌هاتبوو، تو ده‌بوايه ناوی تاوه‌ره‌كه‌ت پێ بگوتبايه، ئینجا ئه‌و توی ده‌گه‌یانده شوینه‌كه‌.

من سه‌رله‌نوئ بۆم پروونکرده‌وه، وه‌ها پێده‌چوو منی به‌ تاوانباریک زانیین، بۆیه نه‌یده‌ویست هاوکاریم بکا.

“من دوو هینده‌ پاره‌ت ده‌ده‌می.” وه‌هام پینگوت. ئه‌مه دۆخه‌كه‌ی زیاتر شیواند، چونكه‌ وایزانی مارسدیسه‌كه‌م دزیوه و ده‌مه‌وئ ئه‌ویش له‌ كه‌تنه‌كه‌ تیوه‌ بگینم.

به‌دوای قسه‌یه‌کی فریادپه‌سانه‌دا گه‌پام و پیمگوت: “دایکم چاوه‌پیم ده‌کا. منیش ده‌مه‌وئ بیگه‌یه‌نمه‌ مزگه‌وته گه‌وره‌كه‌ی ئه‌بوزه‌بى. من ئێرانیم و تۆش پاکستانی، ئیمه‌ براین.”

ئەو بیری لە قسە کەم کردەووە. بۆ ئەوەی گومانە کە ی نە هیلم، دەستم بۆلای
راداشت و پیتمگوت: "وێرایی ئەوەش، من لە هۆلەندا دەژیم و تۆش لە
دوبەیی، ئیمە هەردوو کمان ئاوارەین"³⁷، بێ لانهین، لە تاراوگەیین.

ئەوسا بە دوودلیووە گوتی "سەلامون عەلەیکم". دەستی گویشیم و ئاماژەی
ئەوەی دا، بە دواي ئەودا لیتخوێم.

من زۆرجاران وشەی سەلامم بیستووە، وشەیەکی تەلیسماوی بوو، بەلام
دیارە وشەی ئاوارە - یان دەر بەدر و بیلانە - ش هەروایە.

ئینجا سوێچم لە ترومبیلە کە بادا و بە دواي تاکسییە کە لیتخوێ. بۆ مایەی
دلخۆشیم، بە دوو تا سێ خولەک، گەشتینە لای هۆتیلە کە. وەک ئەوە
وابوو، جادوویی جنۆکەکانی فانتۆسە کە ی عەلانی دین، پەرچووینیکی لە بیابان
ئافرانندی.

خۆی نە دەبوایە ژنە کە ی کۆمپانیای بەکریدانی ترومبیل یان نەستەرەنم ماچ
کردبا، بەلکو دەبوایە ئەو پاکستانییە پێش نە تراشیووەم ماچ بکردایە: ئیدی
باوەشتم پێداکرد دوو ماچم لە پروومەتە ئارەقاوییه کە ی کرد. لە چاکە ی
ئەوێشدا دوو گەلای پارە ی میرنشینە کەم لە بەرکە دەرھێنان و بۆم راگرتن،
بەلام ئەو هیچ پارە ی لە من وەر نە گرت و گوتی: "سەلامون عەلەیکم. ئیمە
براین". ئەو کاتە ی ویستم پارە کە ی بخەمە بەرکی کابرای پاکستانی، دیسان
پەتی کردەووە: "نەخێر. ئیمە هەردوو لامان ئاوارەین. پتووستیمان بە یە کدی
هەیه."

³⁷ نووسەر وشەی فارسی ئاوارە ی Avareh نووسیوە.

ئەۋكات واتاي نويم بۇ وشەكانى ۋەك دەربەدەر و بىلانه بۇ دەرکەۋتن.
ئەمەش بە دروستى واتاي: ئارامى، ھىۋاشى و براپەتى دەگەياند.

تېرۇمبىلەكەم لە بەرانبەر ھوتىلەكە پراگرت و خۇشم چوومە نىۋ ھوتىلەكە.

ئەرى تۇ باشى؟" نەستەرەن بە ھەراسانىيەۋە ۋاي لىپىرسىم.

من پەشۇكاۋ دياربووم.

منىش پىمگوتەۋە: "بەلى باشم."

بە سەرنجەۋە گوتى: "تېرۇمبىلىكى جوانە. بەرەۋ ئەبوزەبى؟"

شىتىكى بىرپىزى بوۋ ئەگەر بە بى ۋەلام بېرۋى و قسەكەى پىشتگوى بخەى.

منىش پىمگوتەۋە: "ھىشتاش نازانم، لەۋانەيە ۋا بى، بەلام لەبەر بارودۇخى
دايىم دوۋدلم ئاخۇ كارىكى دروستە يان نا."

"ھەرچۇنىك بى، ئەگەر پىۋىستت بە من بى، دەزانى لە كوى دەمدۆزيەۋە.
ئەۋ ئەمەى بە خەندەيەكەۋە پىگوتم، لەكاتىكدا دەستى بەسەر پرچىدا ھىنا.

بەلى، دەمزانى ئەگەر پىۋىستىم پىنى ھەبا، لە كوى بىدۆزمەۋە، بەلام ھەر بە
پاستى دەبۋايە ۋاز لەۋ ئەندىشەيە بىنم.

"ھەلبەتە، ۋام پىگوت و بەنىۋ ھۆلەكەشدا بەرەۋ ئەسانسىرەكە پىۋىشتم.
كاتىكىش گەيشتمە سەرەۋە، بەبى ھەسەلەبى پەنجەم لەسەر زەنگى
سۈيتەكەمان داگرت.

”ئەرى ئەو ھەموو ۋەختە لە كۆى بووى؟ بۆچى ۋا نارېك ديارى؟” ژنەكەم ۋەھاي لېپرسىم.

منىش چوومە لای پەنجەرەكە، دەستم دایە دووربینەكە ۋ گوتم: ”دەى ۋەرە تەماشاكە. من تېرمېبىلىكم پەيداكرد. لەوى پامگرتوۋە، پەشەكە خۆیەتى.”

كاتېكىش بە دووربین سەیرى ئەو ناوهم دەكرد، بېنىم نەستەرەن لەسەر شۆستەكە ۋەستا بوو. خۆ من بۆنىكى گرانبەھاي «چانىل»م لە سوپاسنامەدا نەدابوین، بەلام لە سەفەرى حەجەكەمدا دەكرى ۋەك ديارى، شووشەيەك گولاوى بۆ بېنىم. شووشەيەك لەو جۆرە ماركەيە بى، كە پەردەى مالى ئەللای پى دەشۆن.

جه نابی سه خاوه

هه مووان، تا دایکیشم که یفیان به مارس دیسه که هات. کاتیکیش یارمه تی دایکم دا، تا سواری ترومبیله که ببی، به نهرمییه که وه کوتی: "ئه مه یان ده جاران له ترومبیله که ی دیکه ت باشته ره. باوکت دلخوشه به وه ی ئه و زهحه تییهم بۆ ده کیتی."

منیش نه مده زانی له و کات و ساته دا ئه و خۆی له کویدا بینوه ته وه، چونکه ئاماژه ی به یه کهم سهردانی بۆ ئه مستردام کرد، کاتیک له گه ل باوکمدا به یه که وه هاتبوون، ئه و کات ترومبیلیکی شروشه قم هه بوو.

دوای ساتیک له بیده نگه ی، هه لیدای و کوتی: "من به م گه شته سه خته وه، زهحه تییکی زۆرم دایه بهر تو. به بی تو هه رگیز وا ئاسان نه ده بوو. ئه لا ده ست به بالی کاره که ته وه بگری."

منیش به نهرمی دهرکه ی ترومبیله که م پتوه دایه وه.

ژنه که م که وای بینیم پیگوتم: "به چی پتده که نی؟"

منیش گوتم: "به هیج."

من ئیستا تیده گه م، که چ خوشیه کی مندالانه م له و وپینه کردنه ی دایکم ببی. وشه ی دیمینشیا (وپینه) له تافی مندالی منی ئه وئ ده می نه که وتبووه سه ر زار و زمانی خه لکی، به لام مرو حاله ته که ی وه ک لیکه وته یه کی پیری ده ببی. زۆرجار خه لکم ده ببی له و ره وشه دا په نایان بۆ ئایه تیکی قورئان ده برد و ده یانخوینده وه: "تو له دایک ده بی، گروگال ده که ی، گه شه ده که ی،

ههراش دهبی، پیر دهبی، له ته مه ندا به سالدا دهچی و دیسان وهک مندال دهکویه گاگولکئی و دهگه پیتته وه خاک، دهگه پیتته وه ئه و شوینه ی که لینی هاتبووی.

من هه ر شهش هفت سالان بووم، که تووشی حاله تیک بووم و دواتر نه خوشی و پینه (دیمینشیا) م ناسی. هه موو پوژانی ههینی دوو کهسی ناوازه سهردانیان دهکردین، ئه وانیش به پیز «سه خاوهت»³⁸ و خانمه که ی بوون. دوو هاوسه ری خانه دانی نه ریتپاریز بوون. پیاوه که پسمامی باوکم بوو، ئه وان له قه لایه کی دیریندا ده ژیان، که به باخ و باخاتی گه وره گه وره ده وره درابوو. هه رچه نده پوژانی ده سه لاتداری ئاغایه تی (فیودالی) به سه رچوو بوو، به لام جه نابی «سه خاوهت» هه میشه وهک ئاغایه ک پوشته پهرداغ بوو، جوته جزمه یه کی که شخه و داریکی بۆره ی له بن هه نگلی راستی دهنه، هه ر ده تگوت تازه له سه ر زینی ئه سه په که ی دابه زیوه. ئینجا شه پقه یه کیشی له سه ر دهنه و هه میشه بۆینباختیکی په پوله ییانه ی³⁹ ده به ست. ژنه که شی فیه ستانی کۆن و گرانه به ی له به رده کرد و هه میشه شالیکیشی به سه ر شاندا دهنه، بازنی ئالتونی نایابی له ده ست ده کردن و جانتایه کی نازداری له که ول دروستکراویشی پیتوو.

هاتنی ئه و جووته نااساییه، که مژده ی هاتنی دوو کهسی که یفسازی ده گه یاند، هه میشه بۆ ئیمه ی مندالانی مال، مایه ی خوشی بوو. ژنه که هه میشه شیرینی له نیو سه به ته یه ک که میرده که ی بۆی هه لده گرت، بۆ ئیمه ی له گه ل خوی ده هینا.

³⁸ Saghavat

³⁹ مه به ست بۆینباخی په پوله ییه نه وهک بۆینباخی دریزی ئاسایی.

له بهر ئه وهی ئیمه له گه‌ل مامه که مان له خانوو ییکی گه‌وره‌دا ده‌ژیان، ژماره‌ی منداله‌کان ده‌ دوا زده‌یه‌ک بووین. ئیمه‌ هیچمان له‌ باره‌ی ئالزهایمه‌ر یان دیمینشیا نه‌ ده‌زانی، به‌لام ئه‌وه‌مان ده‌زانی، که‌ پیاوه‌ خانه‌دانه‌که‌ به‌ خۆی و شه‌پقه‌ و جزمه‌ و بۆینباخه‌ په‌پووله‌یه‌یه‌که‌ی ببووه‌وه‌ مندال. هه‌ر کاتی‌ک جه‌نابی «سه‌خاوه‌ت» و خیزانه‌که‌ی ده‌گه‌یشتنه‌ مالمان، ئیمه‌ به‌ره‌و پیریان غارمان ده‌دا. ده‌مانبینی، کاتی‌ک جه‌نابی «سه‌خاوه‌ت» چاوی به‌ ئیمه‌ ده‌که‌وت، چۆن ده‌گه‌شایه‌وه‌. به‌لام خۆ ده‌بوایه‌ ئیمه‌ش وه‌ک ئه‌وان ئارامگر بووباین و چاوه‌ریمان بک‌ردبایه‌ تا خانم «سه‌خاوه‌ت» چاکوچۆنی له‌ گه‌ل دایک و بابمانی ده‌کرد. ئه‌مه‌ش کاتی‌کی زۆری ده‌خایاند، ئینجا دوا‌ی ئه‌وه‌ شته‌کانی نیو سه‌به‌ته‌که‌ی ده‌رده‌هینا و نو‌قل و نه‌باتی به‌سه‌رماندا دابه‌ش ده‌کرد.

پاشان جه‌نابی «سه‌خاوه‌ت» وه‌ک مندالیکی گه‌ورۆنه‌ ده‌ستی ده‌دایه‌ داره‌که‌ی بن هه‌نگلی، به‌ دواماندا ده‌هات، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی نو‌قل و نه‌باته‌کانمان لێوه‌ربگریته‌وه‌، ئیمه‌ش به‌ هه‌موو لایه‌ک هه‌لده‌هاتین، ئه‌ویش به‌ دوامان ده‌که‌وت. ئه‌و به‌دوا‌ی ئیمه‌دا ده‌هاته‌ لای داره‌کان و سه‌ر پووباره‌که‌، تا ئه‌و کاته‌ی ئاره‌قه‌ی شه‌که‌ت و ماندوووبونی ده‌رده‌دا، ئینجا له‌سه‌ر ته‌خته‌به‌ندی‌ک له‌ ته‌نیشت گۆمه‌که‌ داده‌نیشت.

جه‌نابی «سه‌خاوه‌ت» چه‌ندان جار ناوه‌کانی ئیمه‌ی له‌بیر ده‌چووه‌وه‌، ناوه‌کانی ئیمه‌ی له‌گه‌ل یه‌ک تیکه‌ل ده‌کرد. ئیمه‌ش خۆمان پیده‌ناسانده‌وه‌، ئه‌و کاته‌ش تا ژماره‌ سی‌مان ده‌ژمارد، پاشان ناوه‌کانمانی هه‌ر به‌ بیر نه‌ده‌هاته‌وه‌، ئیدی ئیمه‌ش له‌ قرته‌ی پیکه‌نینمان ده‌دا.

هه‌ندی جار ئیمه‌ له‌نیو باخه‌که‌ماندا ئاروومان لیده‌کرده‌وه‌، ئینجا نیشانی ئه‌ومان ده‌دا و پیمان ده‌گوت: "مام «سه‌خاوه‌ت» ئه‌مه‌ چی پیده‌گوتری؟"

ئەۋىش بىرى لىدەكردەۋە، ئەۋسا بە ۋوخسارىك كە ھەر راستى لىدەبارى،
دەيگوت: 'باينجان.'

دىسان لە قرتەى پىكەننيمان دەدايەۋە.

ئىمە ھەر لە گۆترە لەنىۋ كىتىخانەى مالەۋە دەستمان دەدايە كىتتىك و
نىشانمان دەداۋ پىماندەگوت: 'مام سەخاۋەت دەكرى بۆمان بخوینتەۋە؟'

ئەۋىش كىتتەكەى ۋەردەگرت، چاۋىلكەكەى دەكردە چاۋ، بۆى
دەخویندینەۋە، خویندەنەۋەكەى ئەۋ دەيان جار خۆشتەر و وروژىنەرتەر بوو
لەۋەى ھەر بەراستى لەنىۋ دەقى كىتتەكەدا ھاتبوو. چونكە ئەۋ لە خۆيەۋە
چىرۆكى دەۋىنەۋە، ھىچىشى پەيوەندىيان بەسەر يەكەۋە نەبوو. ئەۋەى
دەخویندەۋە ھەموو بىرگە و بەندى گىرەنەۋە لەيەك جىاۋازەكانى دىكە
بوون، ئەۋ لىكى گرىدەدان. بەۋ ۋىنەۋە خەيالكرەدى خۆى، ئىمەى دەبردە
نىۋ جىھانىكى ئەندىشاۋى، تىپدا ئىمە ۋەك مەلىكى بال پەنگىن ھەلدەفرىن.

بەم جۆرە ماۋەيەك كرۋىدەنگ بە دەۋرى دەماينەۋە، ئەۋىش سەر لەنۋى
ئىمەى بە سەرەداۋىكى خەيالاۋى دەبردەۋە ئاسمان.

نىۋ سەدە دەبى جەنابى «سەخاۋەت» كۆچى دۋاىى كرەۋە، بەلام ئەۋ
ھەمىشە لەنىۋ يادەۋەرى مندا ماۋەتەۋە، لەسەر تەختەبەندەكەى نزىك
گۆمەكە بەخۆى و شەپقەى سەرى و بۆينباخ و دارەكەى دەستى ھەرۋەك
جادوگەرىك دانىشتۋە، ئىمە لەگەل خۆى دەباتە جىھانە ئەفسوناۋىيەكەى
خۆى.

پاش سالانىكى دوور درىژ، ئىنجا پەيم بەۋە برد، ئەۋ جىھانەى ئەۋ بۆى
دەچوو، تەنيا لە پى پىرى و بەسالداچوون و مىشك ھەژان پى تىدەچوو.
جىھانىكى ناۋازە يان راسترە بلېن جىھانىكى ئاساىى كە ئىستا دايكىمى
تىكەۋتۋە.

بەرەو بازار

دوای ئەوێ ترومبیلە که مان بۆ پۆژیکێ دیکه زیاتر به کری گرت، ده مانتوانی به کاوه خۆ شوینی دیکه ش بگه پێین. ئیدی له وه نه ده ترسام پیکه کهم بزر بکه، چونکه ناوونیشانی پیویستم له سه ر کۆمپیوته ر ده رهێتان و خسته مه نیو سیستمی نافیکیشنی ترومبیلە که.

یه کیک له و شویتانه ی ده مویست له گه ل خوشکم بۆی بچم، ئەو باخه سیوه هاوچه رخه بوو، که برازای ژنه کهم پیتیاشبوو بۆی بچین. ئیمه هیشتا به پێ نه که و تبهوین، برازای ژنه کهم ته له فۆنی بۆ کردم و به ته و سه وه گوتی:

- "ئه رێ له کوینی؟ هیشتا نه گه یشتیه مه که؟"
- "نه خیر، هیشتا ماویه تی."
- "گوینگره، ئیمه کۆمه له براده ریکین، ئاوها دوای ماویه کی زۆر به یه که وه کۆده بینه وه و تکه و که باب لیده ده ی. هه ر جاره و لای یه کیکی. ئەم جارهیان لای بازرگانیکی کوتا لفرۆش میوانین، خانوو و باخیکی گه ورۆنه ی هه یه و مه له وانگه شی تیدایه. براده ره کانم زۆریان پینخۆشه، که تۆشمان له گه لدا بی. پیموایه دایکیشته ئه وێ پینخۆش ده بی."
- "زۆر سوپاس، به لام خۆ ئیمه چوار که سین. ئایا ئەوه نابیته بار به سه رتانه وه؟"
- "نه خیر، گرفت نییه. هه مووان خواردنی خویان له گه ل خویان ده هێنن، ئیوه ش ده توانن هه ر بۆ ناو، شتیکی له گه ل خۆتان بینن."
- "زۆر باشه. سوپاس که تۆش حیسابی دایکمت کردووه."

- "شايانى نىيە، بەلام دەمەوى شتىكى دىكەشت پى بلىم. من لەوئەت دۇنيا ناكەمەو، كەشى دانىشتەكە بە دلى تۇ بى. ئاخىر ئەوانە ھەموويان بىزىسمانى رېشىدارن، ئەوانە لە نموونەكەى تۇ نىن. بەلام خۇ زۇر باشىش دەبى، ئەو جۆرە كەسانەش بىناسى."
 مەنىش پىمگوتەو: "زۇرباش دەبى."

رۇژەكە رۇژىكى گەرم بو، بەلام بۇ خۇشەختى ترومبىلەكە فېنكەرەو ھەيەكى نايابى تىدا بو. من ھەزم لىتو بچمە بازار، بەلام لەو دۇنيا نەبووم، ئاخۇ لەگەل دايكم، بەو رەوشەى تىكەوتو، گونجاو ھەنىو ھەشامەتدا بەپى بېرىن. دەمزانى برازاكەى ژنەكەم، ھەمو ئەوانەى بازارى دەناسىن، خۇ دەكرى ھەندى ناوونىشانم بداتى، تا سەرمان لىتەشىوئ و بىز نەبىن.

"ئەرى كەمى بوەستە، من لە تەلەفۇن وام پىگوت: "باشە شوپىنى خۇش لە بازارەكە پىنازانى؟ دەمەوى دايكم لەگەل خۇم بىمە ئەوى."

ئەو ھەندىك بىرى لىكردەو، لە تەلەفۇنەكە گويم لە چركەى چەرخەكەى بوو جگەرەكەى پىداگىرساند. لەبەرچاوى خۇم وام دەبىنى، مژىكى لە جگەرەكە دا و دووكەلەكەى ھەلمژى و پاشان دەرىدايەو. ئىنجا بە پىكەنىنەو پىگوت:

- "نەخشەيەكم ھەيە، من دەتوانم راستەوخۇ دايكت بەرمە بازارە خۇدايەكەى مەككە، ئىدى پىويستت بەو نامىنى چىدى بىگەيەنىيە مەككە."

- "مەبەستت چىيە؟"

- "ئىستا تىدەكەى. من لە سەعات دوازەدا دىدارىكم ھەيە، ئايا پىت باشە لە سەرۋەندى سەعات يەكدا بىمە لاي ھوتىلەكە و ھەلتان بگرم؟"

- "ئۆى، لەو ھەشتر نابى. من بەپەرۋشەو چاوپروانم. ئىمە بەتەمابووين بچىنە باخى سىوان، بەلام ئەمە دۈادەخەين بۇ كاتىكى دىكە. لە

سەرىكى دىكەشەۋە، خۇ پىۋىست ناكى بەدواماندا بىي، ترومبىلىكىم پەيدا كىردۈۋە.

- "زۆر باشتىر، كەۋاتە لە دەۋرۈبەرى سەعات يەكدا لاي وىستەگى مېترۋى ناۋ بازارەكە يەككى دەگرېنەۋە. لەۋى بە ئاسانى دەتۋانى ترومبىلەكەت رابگرى. تا ئەۋكات، خۋاھىز."

ھەلبەتە بازارەكە ھىچى نوۋى بۇ ئىمە تىدا نەبوۋ، ھەموۋ دوۋكانەكان پىپوۋن لە شتە ھەرزانبەھا چىنىيەكان، بەلام لەگەل ئەۋ خزمەمدا ھەر دەبى شتىكى نوۋ بىيىن.

پىشتىر دەمزانى حاجىيە ئىرانىيەكان، ھەر كاتىك، بەزۋرىش ھەروابوۋ، دۋاي دوۋ مانگ لە ھەجەكەيان، كە لە مەككە دەگەرەنەۋە، ھەگبەكانيان پىرى دىارى و يادگارى بوۋ؛ لەچك و سەرپۇشى پەش بۇ ژنان، كاتزىمىرى دەستى بۇ گەنجان، دوۋگردى نوۋىژ، قوماشى ئالۋالۋا، تەسبىج، ئەنگۈستىلە، گۈرەۋى، كالاۋ، گولاۋ، سابوۋن و زۆر شتى دىكەش.

لەبەر پىنى حاجىيانىشدا مەپ سەردەبىردرا. ئىدى بۇ ماۋەى ھەفتەيەك ئاھەنگ دەگىپدرا و فراۋىن و شىۋو ئامادە دەكرا.

يەككىك لە جوانترىن ئەۋ دىارىيانەى سەردەمى مىندالىم ۋەرمگرتىن، كاتزىمىرىكى دەستى بوۋ، لە مەككەۋە بۇيان ھىناۋوۋم. كاتزىمىرىكى ھەرزانبەھاى چىنى بوۋ، لەسەر سەعاتەكە ئايەتتىكى قورئان و وىنۋەكەيەكى كەبەى لەسەر نەخشابوۋ. بۇنى بۇنگولايىشى لىدەھات.

كاتزىمىرەكەم بىرىسكەيەكى خودايى لىنھەلدەستا. كاتىك دەمكردە دەستم، سەيرى ئاۋىنەم دەكرد، لەخۇشيان خەنى دەبوۋم.

لەبەرئەوێ لە ئاڤۆرای پڕ لە خەلکی دەورووبەری بازار دەترسام نەبادا
رێگەم لێ وێ بێ، بۆیە بەوخت و بەر لە دیدارەکە رۆشتین. لەوێ
سەرێک بە پێ تێگەرپاڤ، تا ئێوە کاتێ خزمەکەمان هات و پرسى:

- "ئەرى چىتان كړيوه؟"
- "شتىكى وا نىيه. جانتايهك بۆ دايكم تا ديارى و يادگار بۆ كه سوكار
له گهل خوى بباتوه. منىش وا وهلامم دايه وه."
- "ئوو، ئه مه زور گونجاوه. پاشان گوتى: 'دهى بابروين.'
ژنه كه م و خوشكه كه م به يه كه وه به نيو بازاردا پياسه يان ده كرد. منىش پىلى
دايكم توند گرتبوو، به دواى خزمه كه مان به نيو بازاره جه نجاله كه دا
رۆشتين."

به هوى ئەوێ خزمەکەمان دەلال بوو، لەنێو بازاردا راپەڵەیهکی پەيوەندى
باشى راپچاندبوو، هەمووان دەیانناسى. ئەویش بە رهوانى به ئینگلیزى،
عه‌ره‌بى و پاکیستانی دەدوا، هه‌روه‌ها ده‌یتوانى به زمانى چینیىش به‌پى
خوى له ئاوى بیه‌رینیته‌وه. ئیمه‌ش به دواى ئەودا ده‌رۆشتین، ئەو سلاوى
له هه‌مووان ده‌کرد و تۆقه‌ى له‌گه‌ل دووکانداره‌ سعودى، ئێرانى، عێراقى،
ئوردوى و چینییه‌کاندا ده‌کرد.

هینده‌ى نه‌برد ئیمه‌ گه‌یشتینه‌ لای کۆمپانیایه‌کی سعودى، که که‌لوپه‌لى
چینی بۆ مه‌ککه‌ ده‌نارد. خوى به‌ هه‌زاران له‌و جو‌ره‌ دووکانانه‌ له‌ سه‌رتاپای
ولاته‌که‌دا هه‌بوون، شته‌کانیان له‌ چین به‌پادان ده‌دان و له‌ رێى دوه‌یه‌وه
ده‌یانگه‌یاندە ولاته‌کانى خویان.

دوبه ی یه کیک له بندهره هره ههزانه کانی دنیایه. ئەو کاته ی کهلوپه له کانی چینی به پاڤۆری گهورۆنه گهورۆنه دهگه نه دوبه ی، نرخه کانیان بهرچاو ههززان دهبن.

خزمه که مان منی به یه کێ له دووکانداره کان ناساند، باسکی کابرای گرت و جیای کرده وه. گومانم بۆ ئەوه چوو، باسی حاله تی و پێته ی دایکمی بۆ بکا، که دهیه و ئی بجێته مه ککه، چونکه کابرای سهعوودی ته ماشایه کی من و دایکمی کرد و به نهرمیش سهری له قاند. ئەوسا پرووی خۆی له من و دایکم کرد و گوتی:

- "انت قادم معي؟"

دایکم به چاری پرسیاره وه سهیریکی کردم. منیش پێمگوت: "ئەو پیاوه ده لێ، له گه ل من دێی!"

به مه و دایه ک به دوا ی کابرای سهعوودی و دایکدا پۆیشتم. ئەویش دایکمی گه یانده هۆلێکی گه و ره، که به هه زاران، له وانه یه به ملیۆنان سه ره پۆشی رهش له نێو جانتای پلاستیک داندرا بوون، هه موویان وێنه ی که عبه یان له سه ر درا بوو. هه زاران، به لکو ملیۆنان پو و به ند، ده سه روکی سه ر، نیقای ی لێبوو که به ره و مه ککه ده نێردران. ئیدی پتو یست نه بوو بجینه بازاری مه ککه، ئاخو خۆ ئیمه له و ئی بووین.

دووکانداره سهعوودی هه که چارۆگێکی رهشی دایه دهستی دایکم. ئینجا له گه ل خۆی برده کۆگا که، که پری کاتژمیری دهستی بوو. له و کزه پۆنا کاییه دا، به ملیۆنان کاتژمیر ده بریسکانه وه، دایکم که وای بینی دۆش داما، ئەو هه موو کاتژمیرانه که به ئایه تی قورئانی رازا بوونه وه. لایه نی پرشنگداری ئەو هه موو کاتژمیرانه خۆی به شیکێ پرشنگداری مه ککه بوو.

به بۆچوونی من، دایکم به چاوه کانی خۆی گه و ره یی ئەللای بۆ ده رکه وت.

بکەن. لە ماوەی یەک دوو سالدا بە ملیاران دۆلار دەستکەوتیان بە دەستەنیاو، بە جۆریک باب و باپیرانیان ھەر خەونیشتیان بەو جۆرە دەوڵە مەندییەو نە دەبینی. ئەوان وایان لێھات، نەیان دەزانی چی لەو ھەموو سەرمايە قەبە قەبە بە کەن. ئیدی کەوتنە کڕینی فیللا و ئە پارتمان لە دۆبە، ترومبیلی گرانبە ھایان بۆ ژنەکانیان کڕی و مندالەکانیشتیان ناردنە گرانترین خۆیندنگە و زانکۆی بەریتانی و ئەمریکایی. ئیدی خۆشیان لە پارە و سەر بەستییەکان بینی، بەلام پشستگیری پڕیمیشیان دەکرد، چونکە ھەر بەھۆی پڕیمەو بوو، ئەوان بەو جۆرە دەوڵە مەند ببوون.

زۆرینە ییاو پەرەدار و دەست پۆشتوو ھەکان لەنیو ئەو توێژە بازەرگانانەدا، ئەو کەسانە بوون کە کاریان بۆ سوپای پاسدارانی ئێران کردبوو. لە ماوەی ئەو ئابلقە تیکدەرانی نیودەوڵەتییدا کە ھەک سزایەک بەسەر ئێراندا سەپیندرا بوو، ئێران دەیزانی بە ڕیگە جیاواز جیاواز خۆی لە ژێر باری ئەو ئابلقەیدا بدزیتەو. کارخانە بیانییەکان، کەرەستە قەدەغە کراو ھەکانیان لە ڕێی دۆبەییو دەفرۆشتە ئەو بازەرگانانە، ئەوانیش لە ڕێی خۆیانەو بە قاچاخ دەیانگەیان دەسەر زەمینی دوورگە و بەندەرە ئێرانییەکان. بەم جۆرە بە ملیۆنان دۆلاریان دەستکەوت.

برازای ژنە کەم، کە دەلال بوو، پینوینی ئەوانە بۆ لای کاروباری کڕین و فرۆشتنی خانووبەرە دۆبەییەکان کرد. ئیدی لە ڕێی ئەو ھەو، ئیمە ئیستا بانگھێشتی خۆنی تککەلیدانی کۆمەلێک لەو بازەرگانە ھەرە دەوڵە مەندە ئێرانییانە کراوین.

ھەموو ئەو زانیارییانە سەبارەت بەو کۆمەلە کەسانە، کە لە برازای ژنە کەم و ھەر مگرتبوو، ھیچیانم بە خوشکە کەم نەگوت، دەنا ئەگەر پیمبوگوتبا، ئاراستەیی سەردانە کە بە جۆریکی دیکە لیدەھات. منیش کە سێکی تاسە مەند بووم و ویستم ئەو بازەرگانانە لە نزیکەو ببینم و لەگەڵیاندا

بکهومه قسه، به شیک له م هه لویستم له بهر خاتری دایکم بوو، به شیکیش له بهر خاتری کتیبه کهم بوو، که خریکی نووسینی بووم.

منیش دلخوش بووم که به مارسدیسه که شخه که وه به ره و شوینی تکه لیدانه که رۆیستم. دهنه ده بویه وهک بابایه کی نووسه بچووبام، ئەمەش به دلناییه وه به دلی ژنه کهم نه ده بوو، که له نیو ژنانی ئاماده بوو، که هه موویان ترومبیلی گرانبه هیان هه بوو، هر یه کهشیان دوو تا سی پیشخزمه تی تایله ندییان به کری گرتبوو.

دهرگه ئاسنینه گه ورۆنه که ی فیللاکه کرایه وه، منیش به نیویدا لیم خوپی تا گه یستمه گه راجه که و ترومبیله کهم لی راگرت. هیشتا له ترومبیله که مان دانه به زیبووین، چه ندین کچ و ژنی گه نجی تایله ندی به پیرمانه وه هاتن. هفت کچی خزمه تکار؟ ده شکری ئەوانه ته نیا بۆ ئەو پۆزه به کری گیرابن. هر چونیک بی، ئەمەش بۆ خۆی ئەزموونیک بوو.

فیللاکه پانو پۆر و زه به لاج بوو، هر ده بی هی سهوودینک بی. ژنه کهم به تاسه بوو تا ژنه کانیا نابی، بیگومان هر ده بی که پوو، گونا و چند شویتیکی دیاری جهسته یان، به نه شته رگه ری جوانکاری وا لیکرد بی که ئیستا هه یانه. له ئیراندا ئەم جوړه کاره ئاساییه، له م پۆژانه و له ئیران لووتیک نابینی، ئەو جوړه نه شته رگه رییه ی بۆ نه کرابی.

به پیچه وانه ی ژنه کهم، خوشکه کهم تیشکوی هزری خۆی خستبووه سه ر که خزمه تچیه تایله ندییه کان، پیده چی ویستیتی بزانی، ئاخۆ ئەوان لیزه چی ده کهن، چند وهرده گرن، ئاخۆ میردیان کردووه. مندالیان هه ن، یان ئاخۆ ئەوان له دوه ییدا به خته وهرن و ئیدی پرسیارگه لی له و بابته.

هه رچی چیرۆکی دایکیشم بوو، شتیکی دیکه بوو. تیبینی ئەوه م کرد، هر له گه ل ئەوه ی گه یشتینه ئەو ی، پشتی خۆی راستکرده وه، قیت وهستا. ئەو

هەرگیز شتیکی منی نه خویندبووه وه، قهتیش لئی نه پرسیم، ئاخۆ ده‌رباره‌ی چی ده‌نوسم. به‌ده‌ر له‌وه‌ی من چی ده‌که‌م، گومانم بۆچی ده‌چی، ئاخۆ ئه‌وه‌ی ده‌یکه‌م باشه‌ یان نا، ئه‌و هه‌موو متمانه‌یه‌کی به‌ من هه‌بوو. بۆ ئه‌وه‌ش ئه‌و پتویستی به‌ بیر و بۆچوونی که‌سینک نه‌بوو له‌سه‌ر من. ئاخ‌ر خۆ ئه‌که‌ریکی دیکه‌ له‌گۆریدا نه‌بوو، به‌لای ئه‌و، ده‌بوایه‌ من هه‌ر باش بم و ب‌پایه‌وه‌.

کچه‌ تایله‌ندییه‌ پێشخزمه‌ته‌کان یاوه‌ری ژن و خوشکه‌که‌میان بۆ ژوو‌ره‌وه‌ کرد، منیش به‌ هیواشی له‌گه‌ل دایکم به‌ره‌و ئه‌و شوینه‌ پ‌رۆیشتین که‌ دووکه‌لی تکه‌ و که‌بابی لێهه‌لده‌ستا.

نزیکه‌ی پازده‌ ژن و ئه‌وه‌نده‌ش پیاوی ریشدار له‌پ‌رێکه‌وه‌ له‌پشت داره‌که‌نه‌وه‌ په‌یدا‌بوون. ئه‌و ژنانه‌، هه‌موویان به‌ نوێترین جلی مۆده‌ و له‌چکی سه‌ریان‌ه‌وه‌ هاتن و دایک‌میان ماچ‌کرد و پیاوه‌کانیش به‌خێرهاتنیکی تاییه‌ت‌یان لیک‌کردم. پاشان برازا‌که‌ی ژنه‌که‌م هه‌ر پازده‌ پیاوه‌کانی به‌م جۆره‌ی خواره‌وه‌ پیناساندم:

- ئه‌حمه‌د ره‌زائی؛ گه‌وره‌ بازەرگانی پێلاو و گه‌نم و جۆره‌کانی دیکه‌ی دانه‌وێله‌.
- عه‌لی باشی؛ گه‌وره‌ بازەرگانی که‌لوپه‌لی ناوما‌ل، وه‌ک به‌فرگره‌، ده‌زگای جلشۆر، گسکی کاره‌بابی.
- ره‌زا قومی؛ گه‌وره‌ بازەرگان له‌ ئامیر و که‌ره‌سته‌ی کشتوکالی وه‌ک تراکتۆر.
- حه‌سه‌ن ره‌شیدی؛ گه‌وره‌ بازەرگان له‌ پێخه‌ف، په‌تۆ، په‌رده‌ و سه‌کی په‌رده‌.

- جەمال نەجەفى؛ گەورە بازىرگان لە چاكتە و پالتوى پياوان، دوولينگە، كراس و جلەكانى ژيروه.
- موخسين ئەراكى؛ گەورە بازىرگان لە مريشكى بەستوو ھەروھە جۆرە مۆدىلى تايبەتى مارسيدس.
- ناسر زەمانى؛ گەورە بازىرگانى گۆشتى بەستوو، بەروبومى گۆشت و پايسكل.
- جەغفەر فاخر؛ گەورە بازىرگانى زيڤ و ئالتون.
- سەمىم راھناقارد؛ گەورە بازىرگانى ماكياڭ و جلو بەرگى ژيروه.
- مەھمەد كەمال؛ گەورە بازىرگانى بووكەلە و يارى مندالان و شيرى پۆدرە.
- موختەبا كاشانى؛ گەورە بازىرگانى پەنير، سابوون و تاي.
- زەمان قادىرى؛ گەورە بازىرگانى جۆرەكانى ترومبيل و پارچە يەدەگەكانيان.
- باقر زەنگنە؛ گەورە بازىرگانى كۆمپيوتر و پرىنتەر و عەدەسەى چاويلە.
- رەجا رەحمانى؛ گەورە بازىرگانى پەت و داو، گلۆپ، چلچرا، ميز و كورسى.
- سالم سابىر؛ خودانى فېتلا جوانەكە، گەورە بازىرگانى كوتال، بازىرگانى جلى ژنانە، نەخاسمە لەچك و سەرپۆش. شايانى باسە ھەر لە بەر خووخدە و ئارەزووشى بازىرگانى بە كەلوپەلى نەخۆشخانەكانىشەو ھەكا. خەزمەكەم ئەم قەسەيەشى خستە سەر پېتاساندنەكە و بە

خەندەيەكېشەو دەريزەي پېدا؛ "چونكە رۆژى لە رۆژان حەزى لىبوو بىتتە پزىشك، بەلام تىيدا سەرنەكەوت."

ئەو پىاوانە خۆشپىيان لەو پارەيە دەبىنى كە ئازادىيان بۇ خۇيان و مال و مندالىيان پى دابىنكردبوو، كەچى لە نىشتمانەكەشياندا رېگەيان بە ئازادى ئەوانى دىكە نەدەدا! لەوانەيە ئەوئەش دروست نەبى، من شتەكە گشتگىر بكم، بەلام كرۆكى راستى لەو جۆرە بىركردنەوئەيەدا ھەيە.

عاقىل بە، وام بەخۇم گوتەو. ئەمرو لەگەلىيان باژو. تىگەيشتنەكە بەلاوہ بنى و خوشى بىينە. خۇ خوشىشە ئەم دۇخە تاقى بگەيتەو.

دواى ئەوئەي برازاي ژنەكەم ھەموويانى پىنساندەم، بىدەنگىيەك بالكىش بو.

منىش چاوم لەسەر دايكم بوو. كاتىك لە فىللاكە چووينە ژوور، نەمدەزانى ئاخۇ دايكم بىر لە چى دەكاتەو، بەلام ئىستا ھەست دەكەم، ئەو بازارگانانە دنەى شتىكيان دابى، چونكە بىنيم پروخسارە خەمبارىيەكەى جارانى بەدىاركەوتەو.

ئەوئەم لى پروون بوو، دەيوست شتىك بلى، ھەمووان چاوەرئى بوون. ئىنجا دايكم بە قامكى دۇشاومژەى ئاماژەى بە من دا و گوتى: "ئەوئەش كۆرەكەمە. ئەو دەنووسى. كەچى ناتوانى جارىكى دىكە بگەپتەو نىشتمان."

باقی جبرؤکەکی نیو قیتلاکە

خانه خوئی و ژنه که ی رینوینی ئیمەیان بۆ بەر سێبەری دار خورمایە که کرد، که لە نزیک شوینی تکه لێدانه که بوو. لە سەر میزە که هەموو جۆرە شتیکی خوش، سەلاتە، کولیچە، شەربەتی میوہ لە نیو سوراخی گەورۆنە داندرا بوون. هەندیک لە دووری ئەوانیشەو، مێژیکی دیکە داندرا بوو، خواردنەوہی توند و بەھیزی جیاواز. ئەو پیاوانە ی لە دەوری بوتلەکان وەستابوون، بەدەست ببوون، زۆری پینەدەچوو، لەسەر پیتی خۆیان خۆراناگرن دەبی ژنەکانیان بیانبەنەوہ مالی.

من رینگر نەبووم لەو کارە. لئ ئەگەر لە ئێران لەسەر ئەوہ بگیریی که خواردووتەوہ، شەست جەلدەت لێدەدرئ. باوک و باپیرانی ئەو پیاوانە لە سەدەکانی ناوہ راستدا شیلگیر بوونە لەسەر ئەو جۆرە سزادانانە.

هەرچەند من ئیستا نەمدەویست خۆم بەو شتانەوہ سەرقال بکەم، بەلام لە ناخەوہ هەستم بە نائاسودەیینک کرد. سەد جاران بە خۆم گوتۆتەوہ: هەمووی بە یک ربه مەپنۆه. هەلبەتە لەنیویاندا پیاوی باش هەن، بەلام بە بی پشتیوانی تەواو و پەسەندکردنی نابینایانە ی مەلایەکانی ئێران، ئەو پیاوانە ناتوانن یک شەنقاو باوین. ئەوانە سەد لە سەد لینگیراون و پەسەند کراون، ئەوانە هەموو شتیکیش دەکەن، بۆ ئەوہی ئەسپی ئایەتوللاکان نەگلن. چونکە ئەگەر باری مەلایەکان لەنگ بوو، ئەسپەکیان گلا، ئەوا ئیمپراتۆریەتی ئەو بازارگانانەش بەسەر یەکدا دەرمی.

ئەوھى ئەوانە دەيكەن، كاريكى زۆر ئاسانە. ئەوانە بازارى نەرىتئاساى ئىرانىيان پۈۋان كىردۈۋە. لەبەرئەۋەى ژنان ھەر دەبى بە تۈپزى لەچك بىكەن و سەرپۇش لەسەر دابىنن، بەلاى كەمى ھەر ئافىرەتئىك پىۋىستى بە سى تا چۈار لە و پارچە قوماشانە ھەيە.

«سالم سابىرى» خودانى قىتلاكە، بازارى لەچك و سەرپۇشى قۇرخكردۈۋە. ھەر بۇ نمونە دە مىلۇن لەچك و سەرپۇش لە چىن بە پادان دەدا و دەپىنتىتە دۈبەى، لەۋىشەۋە پەۋانەى بازارپەكانى ئىرانى دەكا. لە ھەر لەچكىكىش بەلاى كەمى سى يۇرۇى دەستكەۋت دەبى و لەھەر سەرپۇشكىكىش يەك يۇرۇ. بەم جۈرە، لە شەۋ رۇژىكدا بىست مىلۇن يۇرۇى لىدەدا و دەىخاتە تەنكەى باخەلى.

ئاۋەھا لەگەل دايكم تۈۋشى ئەۋ دانىشتنەى بارزگانە دەستەبۇزىرەكان بوۋىن. پىۋەكان ھەر پىكى كۇنپاك و وىسكىيان ھەلدەدا قىرتەى پىكەنىشىيان پۇژە پىيەك دەپۇى. ھەر دەيانۋىست بەدەمەست بن.

ھەرچەندە من لە بەدەمەستەكان نىم، بەلام خۇشىى لە دانىشتنى دۇستان دەبىنم كاتى دەخۇنەۋە. بەلام ھەرگىز حەزم بە چارەى ئەۋ كۇمەلە بارزگانە نەدەھات. بەلى دەكرا لەگەلىان باسى كاروبارى بارزگانى و ژيان لە دۈبەى بىكەن، بەلام خۇ ئەۋان ئەۋ دەرفەتەيان نەدامى، بەلكو ھەر باسوخواسى دىكەيان ھەبوو، ۋەك بىردنەۋەى دۇنالد ترەمپ لە ھەلبۇاردنەكانى ئەمىرىكا.

بىرازاكەى ژنەكەشم، كە ئەۋىش زۇرى خواردبۈۋەۋە، لەپىرىكەۋە باسى ھالەتى وپىنەكردنى دايكىمى ھىتايە گۇرپى. پىنى راگەياندن، ھەندى جار ئەۋ بىرۈكەيەى بۇ دى گۈايە بەرەۋ مەككە بەپىۋەيە.

ئىنجا يەككىك لە بازىرگانه كان گوتى؛ ئۆز، چ خۆشه.

يەككىكى دىكەش ھەلىدايى؛ ماىھى پىكەننە.

يەككىكى دىكەش سەرى قسەكەى لىوھەرگرتەوھ و گوتى؛ دايك و باوكەكانمان تەمەنىكىيان بەپىكردووه، بۆيە گەشتوونەتە ئەو ھالەتە ناسكە.

بازىرگانىكى دىكەش گوتى؛ مامى منىش ھەروا بوو. خۆى لە سەرەتاوھ وانەبوو. ئەو لەپرىكەوھ رۆيشت، بەلام نەچووه مەككە، بەلكو گەراپەوھ ئەو گوندەى لىلى لەدايك ببوو. يەكەم جارىش مالباتەكەى گوتىيان پىننەدا، لىنگەپان بچىتە زىدەكەى، پىيانوابوو ھەر بۆ ئەوھ چۆتە ئەوئ بەلكو سەرىكى لای دووكانى كارىي و بەھارات بدا. بەلام جارىكىيان رىنگەى مالى خۆى پىننەزانىوھ. ئەوھبوو يەككىك گەياندبوويە پۇلىسخانەكە. ئەو كاتەش كە پۇلىس پرسىارىيان لە پزىشكى خانەوادەكەى كرد، ئەويش ناوونىشانى ئەو مالەى گوندەكەى خۆيانىيانى پىتابوو، كە پىش پازدە سال لەوئ بارى كردبووھ، لە تاران دەژيا.

دىسان يەككىكى دى لە وان گوتى؛ داپىرەم لە دايكەوھ چەندىن سال بوو تووشى دەردى وپىنەكردن ببوو.

ئىنجا برازاي ژنەكەشم گوتى؛ ئەمە چىيە؟ خۆ ھەر يەك لە ئىمە باوك، دايك، داپىرەيەكى ھەر ھەيە تووشى ئەو دەردە بووبى.

نەخىر، ھەر بەراستى، پىاوھەكە ھاتەوھ قسە؛ ئەو داپىرەيەم چىدى نەيدەناسىمەوھ. ئەو ببووھ مندا. واى رەفتار دەنواند، ھەروەك ئەوھى كىژىكى شەش سالان بى. رۆژىكىيان بە خۆى و بووكەلەيەكى كۆننەوھ بەنىو مالەكەدا دەسووراپەوھ. ئىمەش تىنەگەيشتىن چۆن دەستى گەيشتە ئەو شتە. ئىدى لەو كاتەوھ وازى لەو بووكەلەيە نەھىنا. قسەى لەگەلدا دەكا،

جلی لی دهگۆږی، له گه‌ل خۆی ده‌یبرده سهر پټخه‌فه‌که‌ی خۆی. ته‌نانه‌ت دایکیشم ناناسیته‌وه، جیهانه‌که‌ی ئه‌و بۆته بووکه‌له‌ کۆنه‌که. له‌وانه‌یه‌ هه‌ر له تافی مندالییه‌وه ئه‌و بووکه‌له‌یه‌ی هه‌بی و پاشان که له ته‌مه‌نی چوارده‌سالی‌دا شووی به‌ باپیره‌م کردووه، له‌گه‌ل خۆی هه‌تایه‌ته تاران. به‌لێ، ڤیک و ڤه‌وان له ڤیی ئه‌و بووکه‌له‌وه، داپیره‌م شه‌وانه له کاتی خۆی ده‌چینه سهر جینگه‌که‌ی خۆی و خه‌وینکی باشیشی لیده‌که‌وئ.

له چاوی ئه‌و چیرۆکه‌ ناسراو و ڤڤ له ئازاران، حوكمی من به‌سهر ئه‌و ده‌سته پیاوه‌دا نه‌رمونیانتر بوو، باشت‌ر ده‌متوانی له‌گه‌لیان بکه‌ومه قسه‌وباس. له پشته‌وه‌ش ده‌نگی موزیکی که‌یف و سه‌فا و ده‌نگی شادمانی ژنه‌کانیش ده‌هات. خوشکه‌که‌شم هه‌ندیک له دووری ئه‌وانه‌وه، له‌ژێر داریک به‌ته‌نیا وه‌ستابوو، تیگه‌یشتم هه‌ست به‌خۆی ده‌کا باش نییه. له‌وانه‌یه ئه‌و ژن و پیاوانه‌ یاده‌وه‌ری ڤڤ له ژان و به‌سوینیان لی ژيانده‌بیته‌وه.

له‌و کاته‌ی خوشکم خرابووه‌ کونجی زیندانه‌وه، ده‌نگوی وا بلاو بووه‌وه، که پاسه‌وانه‌کان وه‌ک کاریکی ڤیروژ له‌نیو چاوه‌ زیندانه‌کاندا ده‌ستدریژی ده‌که‌نه سهر کیژه‌کان و لاقه‌یان ده‌که‌ن. یه‌کی له ده‌سته خوشکه‌کانی خوشکه‌که‌م له زیندانه‌که‌دا کوژرابوو، له‌و کاته‌ی نه‌یویستبوو خۆی ڤاده‌ستی پاسه‌وانه‌که‌ی بکا. ئیدی پیاوه‌که له تووڤه‌بیان ئه‌وه‌نده به‌ توند پټه‌قه‌ی له زگی دابوو، که‌وتبوو، پاشان هه‌ر به‌و هۆیه‌وه گیانی له‌ده‌ستدابوو. له‌وانه‌یه من زاتی ئه‌وه‌م نه‌کردبێ، شتیکی وه‌ها له خوشکم بپرسم، ئاخۆ ئه‌و سالانه‌ی له زیندان چۆن تیپه‌ڤیون. یان تو‌ب‌لێی هه‌ر به‌ خۆی ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ی نه‌داین، پرسیاریکی وه‌های لی‌بکه‌م؟

گویم لی‌بوو خوشکه‌که‌م بانگی کردم و منیش یه‌کسهر بۆ لای چووم.

لیی بپرسیم؛ "به‌ یارمه‌تیت ده‌توانین لی‌ره‌ بڤوین؟"

منیش هیدمه گرتی بووم. باشه بۆچی زووتر بیرم لی نه کردبووه؟ خۆی ده بوايه وریاتر بوومايه.

پینگوته وه: "بیگومان."

ئینجا چووم ژنه کهم ئاگادار کرده وه.

ئه ویش پرسى: "چۆن بوو وه ها له پریکه وه؟"

- "دواتر پیت ده لیم بو."

- "به لام خۆ بیریژییه وه ها له پریکه وه ههلبستین و برۆین. به م جۆره له لای برازا کهم و براده رهکانی تووشی شهرمه زاریم ده که ی. باشه بۆچی وا ده که ی؟" به نارازییه وه وای لپرسیم.

- "داوای لیبورن ده که م. دواتر شته که ت پیده لیم."

- "خۆ پرسه که هه ر تاییه ت نییه به ئیستا، هه موو کات تو هه ر وا ده که ی. ئاخر خۆ ئه وه بیرۆکه ی من بوو که بیینه دوبه ی تا دایکت و خوشکت ببینین، منیش هه موو شتیکم کرد، که ئه وان به ختیار بن و ئیره یان پى خوش بى، به لام توش هه روه ک ئه و بازرگانانه ده جوولییته وه. خۆ ئه وانیش هه یچ پرس و رایه ک به ژنه کانیا ناکه ن. هه ر خویان بریار ده دن و ژنه کانیشیا ن ده بى به گوینا ن بکه ن."

- "داوای لیبورن ده که م. دیسان هه روا م پینگوته وه."

ئینجا به دلشکاوی دهستی دایه جانتا که ی و به ره و لای ترومبیله که رۆیشت.

خوشکه که شم یارمه تی دایکمی دا تا بیگه یه نیتته نیو ترومبیله که و له سه ر
کورسییه که ی خوی دایبیشینی.

ئه وسا به بیده نگی ئه ویمان به جیهیشت.

باخی سیوان

بۆ ئەوەی تۆلەى ئەو ھەلسانە ناوەختە بکەمەو، یەكسەر بەرەو باخی سیوان لىمخوڤى، دواتریش لە چىشتخانەيەكى خۆش لابدەين و نان بخۆين.

لەنيو ئەو بلاونامە زانیاریانەى ھوتیلەكەدا، ئەو ھاتبوو كە سەردانکردنى ئەو باخی سیوانە شتىكى دلڤين و ناوازیە. بەراستی ھەرواش بوو، ئاخر ئیمە دەستبەجى كە بینیمان ھەر واماڤ بۆ دەرکەوت. كاتىكىش لەنيو ترومبیلەكە دابەزین و بەرەو نیو باخی سیوان بەرپەگەوتین، پیمان نایە جیھانىكى سەوزى تەڤ و تازە، كە شتىكى وەھا لە دوبەيدا ھى چاوەروانکردن نەبوو. ئەو دار سێو ھەورە گەورانە، جۆرە باخىك بوون لە بەھەشت، كە لە پشت ئەو ھەزاران قوللە و بورجى بەرز بەرزە لیدرابوون. بینینى ئەو سێو ھەورە ئالتونیانە كە بە دارەكانیانەو شۆڤ بېونەو، ئەو ھەندە خۆش بوو ھەر نەبیتەو، بۆن و بەرامەى ئەو ھەندە كاریگەر بوو، ھەر زوو ھەر چوارمان ھەرچى بۆن و بەرامەى كەباب و تەككەلیدانى فیللاكەى بەجیمان ھىشتبوو، لەبیرمان چوو ھەو.

ھىشتا داىكم بە باخەكە سەرسام نەببوو، ئەو بە شێو ھەكى ئاساىى وەستابوو، سەیرى دەكرد، ھەروەك ئەو ھى سێو ھەكان ھى باخەكەى مالى خۆى بى. بەلام خوشكەكەم زۆر بە باخەكە سەرسام بوو. سەرى لە لقی داریكان بردە پىشەو، بۆنى سێو ھەورەكانى كرد. منیش ھۆنراو ھەكى «ھیرمان كۆننىكى»⁴⁰ بەلجىكم ھاتە یاد:

⁴⁰ Herman Coninck

ئو، من نازانم،

بەلام خۆ ھەيە، ئاي چەند جوانە.

بلى: سەيركە، مەلىك

فەرم بکە چۆن مەل بېينم

بلى؛ ژيان نانیکە،

تا بىخۆيت و سىوى سووريش لە دلخۆشيان، دەى دەى، ھىشتا بلى.

دەى فەرم بکە بگريم

کاتیکيش دەگريم

فەرم بکە بلىم: ئەو ھىچ نىيە.

چومە لای خوشکم دانىشتم، پىموابوو ئەو ساتە ھات تا ئەم پرسىارەى
لېبکەم، پرسىارە زۆر گرنگە کە دەبى ئاشکراو پوون بى: دەى سەبارەت بەو
ھەموو سالانەم بۆ باس بکە. ئايا شتىک ھەيە، من نەمزانیی؟ بەلام خۆ ئەو
بەرەو لای دارسینویکی دیکە پۆشیت و لەوئ لەسەر لەمکەى نوشتایەو ھە
بزانى ئاخۆ چۆن ئەو سۆندە دیارانەى سەر لەمکە، رەگورپىشەى
دارسینوھکان ئاو دەدا.

ویستم پى بلىم، ھەموو ئەو سالانەى ئەو لە زینداندا بوو، من بەختەو ھەر
نەبووم. دەمويست پى بلىم، ئەو ھەموو سالانە من ھىچم نەکرد، لە
نوسین زیاتر، ئەمەش وەک خۆسزادانىک بوو تا ھاوسەنگىک بدۆزمەو ھە.
بەلام نەمتوانى شتە کە دەر بېرم. من دەمويست بلىم، من نەمدەتوانى لەو
ماو ھەي ئەو لە کونجى زینداندا بوو، سەردانى بکەم، من لەو حالەدا

نەبووم، بتوانم يارمەتى بىدەم، بەلام لە يەكئەك لە كۆتايەكاندا، من ئەوم لە زىندان دەرھيئا⁴¹. وامکرد ھەلئى و دالدى خۆى لەئىو شاخەكاندا بدۆزىتەو. من ئەوم بە بەفر و كۆيە بەرەو ئەشكەوتىك نارد و ھەموو جىيەكەكانىش لەسەر بەفر رەشكردنەو، بۆ ئەوئى پاسەوان و ياساۋلەكانى زىندان نەتوانن بىدۆزنەو. من دەمويست پىي بلىم؛ پىشتەر من نان، خۇراك و جلو بەرگى گەرمم گەياندبوو ئەشكەوتەكە و لەوئى بۆم ئامادە كردبوو. لىيگەرام لەوئى سى سەد سال خەوى لىيگەوئى، ھەروەك يارانى ئەشكەوت و چىرۆكەكەى ئىو قورئانى. ھەنووكەش كۆتايەكە، رۆمانەكەم لەگەل خۆم ھىناو و لەسەر دەشپۆردى ترومبىلەكەم دامناو. ئاى كە چەند بە خۆشحالىيەو ھەزم لىبوو لە سىيەرى ئەو دارسىوانەدا يەك دوو لاپەرەى بۆ بخوئىنمەو، بەتايبەت دوايىن لاپەرەى:

ئىدى كاروبار بەم جۆرە رۆيشت، پياوھەكانى ئەشكەوت لە كۆتايىدا پەنايان
بۆ بن ئەنواكە برد.

ئەوان كۆتايان: خوايە رەھمان پىيگە.

لەو ئەشكەوتەدا ئىمە چا و گوئى ئەوانمان بۆ چەندىن سال داپۆشين.
كاتىكىش رۆژ ھەلدەھات، پياوھەكان رۆژيان وا دەبىنى كە لە لای دەستە
راستى ئەشكەوتەكەو ھەلدى.

ھەر كاتىكىش رۆژ ئاوا دەبوو، پياوھەكان رۆژەكەيان دەبىنى، كە لەلای
دەستە چەپى ئەشكەوتەكەو ئاوا دەبى.
لەوئى ئەوانەدا ئەوان خۇيان بىنيەو.

⁴¹ مەبەستى نووسەر لە كۆتايەكە خۆشەويستەكەى خۆى، «خەتى بزمارى» يە. و.

ئەوان پىيان وابوو بىدارن، كەچى نوستىبون.

ئىمەش ئەوانمان بەسەر لای چەپەو راستەو ۋەردەگىزا.

ھەندىك ھەبوون دەيانگوت: ئەوان سى كەس بوون و چوارەمىشيان ئىشكى
لىدەگرتن.

ئەوانى دىكە دەلتىن: ئەوان پىنج كەس بوون، شەشەمەكەيان ئىشكىگىيان بوو.
خەملاندنىك لە كوئىرەپىدا.

ئەوانەى دەيانگوت سى بوون، گوتيان: ئەوان ھەفت كەس بوون.
كەس نەيدەناسىن.

ئىمە ئەوانمان بە ئاگا ھىتايەو، بۆ ئەو ھى لەئىر خۇياندا لە يەك بېرسن.

يەككىك لەوان پرسى: ئىمە لىرەدا پوژىك يان نىوہ پوژىك ماوینەتەو.

دىسان ئەوانى دىكە گوتيان: ھەر خوا دەزانى ئاخو چەند لىرە ماوینەتەو.
ۋا باشتەرە يەككىك لە ئىمە بە دراۋى زىوینەو ھەچىتە شار. ئىمە دەبى وريا
بىن، خۇ ئەگەر ئەوان بۇيان دەربىكەوچى، كە ئىمە كىتىن، ئەوا بەردبارانمان
دەكەن.

دراۋى گەفتوگۇگۇردىيان، يەملىخا بە خۇى و دراۋىكى زىوین لە ئەشكەوتىن
ھاتەدەر.

كاتىكىش گەيشتە شارەكە، تىبىنى ئەو ھى كرد، ھەموو شتىك گۇرپاۋە و لە
زمانەكەشيان تىناگا.

ئاخر ئەوان سى سەد سال لە ئەشكەوتەكە خەوتىبون و بە خۇشيان
نەيانەزانى. پاشان نو سالى دىكەشيان ھاتەسەر.

روژیکیان خوشکه که شم بیدار ده بیته وه.

به خوی و دراوه زیوینه که ی نئو مستی له ئه شکه وتی دیته ده ر.

کاتیکیش ده گاته شاره که، سهرنج ده دا، هه موو شتیک گورپا وه.⁴²

به لام نه متوانی بۆی بخوینمه وه، ئاخو ئه مه کاریکی ده ستپینه کراو بوو.

- "ده ی برۆین؟ پیموایی هه موو برسیمانه."

ئه وه هه میشه هه ر ژنه که م بوو، که منی ده گه پانده وه سهر زه مینی واقع.

- "به لێ، زۆر باشه. ده ی با برۆین."

⁴²شایانی باسه، ئه م چهند دیره ئامازه یوکراوانه سهره تا و کوتایی رۆمانه که ی «خه تی بزمار ی» ین. و.

بەرەو ئەبوزەبى

پۇرۇى پاشتر، دواى ناننى بەيانى، خۇمان كۆكردهو و بەرەو «ئەبوزەبى» بەرپىكەوتىن، تا مزگەوتە گەورەكەى «شىخ زاید» بە چاوى خۇمان ببىنین. كاتىكىش كەلوپەكانم لە ترومبىلەكە باردەكرد، تووشى پووداوىكى حەپەسان هاتم.

بىنىم ھەندى لە ھاوولاتىيەكانم، پياو و ژنانىك لە تەمەنى خۆمەو، بە خۇيان و ھەگبەكانيان بە ئەسانسىرەكە ھاتنەخوار و خىرا بەنىو ھۆلى پىشوازى ھوتىلەكەدا بەرەو دەرەو پویشتن و تاكسىيىكان گرت و يەكسەر بۆ فرۆكەخانە تىيان تەقاند.

دايك و باوكە پىرەكانىشىان نامرادانە لە دەرکەى ھوتىلەكە بەچاوى خەمبارەو ھەستابوون بەرپىيان كردن.

منىش لە يەكئ لە ھاوونىشتمانىيەكانم پرسى كە بەخوى و جانتايەكى گەورە بە پوومدا چەقى: 'ئەرى چى لەگۆرپىدايە؟'

'ترەمپ، دۇنالد ترەمپ لىئاگەرى كەس بگەپىتەو،' كابرا وای پىگوتم و خىراش جانتاكەى فرىدايە نىو سىندووقى تاكسىيەكە.

دىاربوو سەرۆك ترەمپ برىارىكى دەرکردبوو، تىيدا ھاتبوو، ھاوولاتىيە ئىترانىيەكان و ھى پىنج ولاتى ئىسلامى دىكە بۇيان نىيە پى بنىنەو سەر خاكى ولاتە يەكگرتووەكانى ئەمرىكا. ھەموو ئەو ھاوالاتىيە ئەمرىكى-ئىترانىيەنى كە بۆ پشودان چووبوونە دەرەو ھى خاكى ئەمرىكا، نەياندەتوانى بگەپىتەو سەر مال و ھالى خۇيان. ھەر بۆيە ئەو گەشتىارانە

خیرا جانتاكانيان تىك دەنا، بۇ ئەۋەى بە زوۋىى بگەنە فرۆكەخانەكان. ئىدى ئەۋە دىدارە بەھەشتاۋىيەى ئەۋە مىۋانانەى ھوتىلەكە لەپرىكەۋە بوە دىمەنىكى جەھەننەماۋى.

كۇمپانىياكانى گەشتى فرۆكەۋانىش پەتياڭكردەۋە ئەۋە جۆرە پىبۋارانە ھەلبىگرن تا بەرەۋ ئەمرىكا بفرنەۋە. ترسوبىم بالى بەسەر دۇخەكەدا كىشا. مەنىش لەپرىكەۋە بەۋە شتەى لەكەللەى دام. ھىدەمە گرتىمى: تو بۆت نىيە بگەرنىتەۋە ھۆلەندا.

ئاخر من نەمدەتۋانى ئەۋە پوۋداۋە لەگەل ئەۋە گەشتەى كەكەمىكى دىكە بەتەما بوۋىن بەرەۋ ئەبوزەبى بىكەين، ھاۋكىش بگەم.

من دەبۋايە لەسەرى بىنۋوسم، خۆى ئەۋە تاكە ھەناسە بوۋ. ئىدى چوۋمە سەرەۋە ۋ لەپشت مىزى كۇمپىۋتەرەكەم دانىشتەۋە.

ئەرى ئەۋە تو خەرىكى چىت؟ ئنەكەم ۋاى لىپرسىم.

مەنىش ئەۋەى لە خوارەۋە بىنىم، بۇم باسكرد.

ئەى چەند ناخ ھەژىنە. ھەيف بۇ ئەۋە بەستەزمانانە! ئنەكەم ۋاى پىڭوتم.

ئىمەش ئەۋە ھەۋالەمان بە دايكم نەگوت. ھىچ چارەيەكىشمان نەبوۋ، دەبۋايە گەشتەكەمان بەرەۋ ئەبوزەبى درىژەى پى بدابايە.

پاشان ھەر چوارمان چوۋىنە خوار. ھۆلى پىشۋازى ھوتىلەكە ئارام بىۋەۋە، ۋەك ئەۋەى ھەر ھىچ پوۋىنەدەبى.

ھەۋلەما ئەۋە دىمەنانەى بىنىم لەنىۋ مىشكەمدا نەخشىيان بگەم.

دەى لىمەگەرى تەرەمپ ئەۋە گەشتەمان لەبار ببا. من ئەمەم بە زمانى ھۆلەندى بە ئنەكەم گوت، كە لە تەنىشت من لە نىۋترومبىلەكە دانىشتىۋو.

له ئاوينه‌ی ترومبيله‌که‌شدا بينيم دايکم به‌سەر ږيگای خه‌ونه‌که‌يدا گوزهر ده‌کا. خوی گه‌شته‌که ده‌بووه گه‌شتيکی سهرنج‌راکيښ. خوشکه‌شم له‌و بیده‌نگيیه‌ی نيو ترومبيله‌که به‌ پرسنیه‌وه له‌ هه‌موو شتيکی ده‌روانی، هاوسه‌ره‌که‌شم به‌ گومان بوو له‌وه‌ی هه‌موو شتيک به‌ باشی بږوا. منیش له‌و دۆخه‌دا هه‌موو تیشکۆی هزری خۆم خسته‌سەر ږيگه‌که، ئاخ‌ر نابي و ناكرئ هيچ شتيكمان بيته پيښ، ږيگه‌ی حه‌جمان لئ تيكېدا. منیش نه‌مه‌زانی چی دیته ږيگه‌مان، به‌لام خۆ ئه‌وه دوا ده‌رفه‌تم بوو، تا دواي ئه‌وه دايکم به‌ دليني خۆشه‌وه به‌ره‌و ماله‌وه په‌وانه‌ی بکه‌مه‌وه.

ئهمه‌ش دوا دیدارمان ده‌بی. له‌ دیداری داها‌توومان ئه‌گه‌ری زۆر هه‌یه، چیدی یه‌کدی نه‌ناسینه‌وه. ئه‌و من وه‌ک کوږی خوی و منیش ئه‌و وه‌ک دايکنک که ده‌مناسی، نه‌یيينمه‌وه.

زۆريش ږی تیده‌چی، ئه‌ويش له‌ شوینیک بووکه‌له‌یه‌کی شار‌دیته‌وه. کاتيکیش من‌دال بووم، له‌وه تینه‌ده‌گه‌يشتم، ئاخۆ بۆچی ئه‌و خوی له‌ په‌نا په‌رده ده‌نا، تا چیرۆکم بۆ بگيریته‌وه. هه‌نووکه‌ په‌ی پیده‌به‌م، ئه‌و بۆیه‌ وای ده‌کرد، تا خوی له‌ژير ئه‌و باره‌ قورسه‌ی ژيان بدزیته‌وه که له‌گه‌ل پیاويکی که‌رولال و پينج من‌دالدا به‌سەری ده‌برد. به‌م جۆره ئه‌و خوی ده‌کيشايه‌وه و ده‌چووه نيو دنياي ئه‌ندیشه‌وه. ئه‌و به‌هره‌ی چیرۆک گيرانه‌وه‌ی هه‌بوو، کوږه‌که‌ی خويشی وه‌ک جه‌ماوه‌ری گوینگر به‌کارده‌هینا.

من له‌ ئاوينه‌ی ترومبيله‌که‌وه سه‌یری دايکم کرد، ئاگای له‌ دنيا نه‌ما‌بوو، به‌ گه‌شته تاييه‌تیه‌که‌ی خوی سه‌رقال بوو. منیش به‌ دايدا چووم، تاسه‌مه‌ندیش بووم ئاخۆ دواتر به‌ره‌و کویم ده‌با. هه‌ر خۆشم ده‌ستبارم له‌گه‌ل گرت. له‌ ئیستاشه‌وه ده‌کرئ ئه‌للا به‌ خوی دايکم به‌ره‌و مالی خوی ږینوین بی. خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و هه‌مه‌شتزان و هه‌مه‌کار بوايه، له‌وه زیاتر شتيکی ديکه نه‌ده‌کرا.

بەرە بەرە ئىمە ترەمپ و بریارنامە کە یمان لە پشت خۆمان جێهێلا، تا دەهاتیش لە پێ بۆم دەرکەوت، ژنە کەم زیاتر برۆای بە چۆنیەتی ترومبیل لیخوڕینم پەیدا دەکرد. ئیدی کە متر ئاگای لە پێگا کە بوو، بۆ خۆی ئاسوودە لێی دانیش.

لیخوڕینە کە ماوێهەکی خایاند، تا لەسەر پێگا پینچاوپینچە کەدا بامدایەوێ سەر جادەى خیرا، ئەو شارپێگا خیرایەى بەرەو مزگەوتى گەرەى ئەبوزەبى دەڕۆیشت. ئیمە هەموو ئەو قوللە و تاوەرە بەرز بەرزەمان لە دواى خۆمان جێهێلا و بەنیو بیاباندا لیمان خوڕی.

لەنیو ترومبیلە کەدا هەمووان کڕومات بوون، تا چەندیش دوور دەکەوتینەو، ئەوەندە لەسەر شارپێگە خیرایە کە ئارامتر دەبوو. تا وای لێهات ئیمە تاکە ترومبیل بووین لەسەر جادە کەدا دەڕۆیشتین.

کاتیکیش لە ئاوینە کەوێ سەیری دایکەم کردەو، هەستەم کرد، ئیمە هەرگیز قسەمان لەگەڵ یەک نەکردووە. پێشتر لەگەڵ یەک نەدواوین هەنووکەش هەر هیچ. یە کەمێن جاریش کە هاتە لام لە ئەمستردام، نەمدەزانی چۆن لەگەڵی قسە بکەم. زاتى ئەوێ نەدەکرد بە تەنیا لەگەڵ ئەودا بێئیمەو، بە پێداگیرییەو لە ژنە کەم پرسى، بە تەنیا جێمان نەهێل. خۆی ئەگەر وا نەبوا، ئەوا بێدەنگى بالی بەسەردا دەکێشان، منیش نەمدەزانی ئەو دیواری بێدەنگییە چۆن بشکێنم.

خۆی بابەت و یادەوێ بێ ژمار هەبوون، دەرکە لەبارەوێ بدوین، بەلام خۆ نەدەرکەمان ئەوانە بەکاربێنم تا بیانکەمە سەرەداوی قسەکانم لەگەڵ دایکەدا. هەر لە تافی منداڵیمەو، دایکەم بە ئاگایی یان بە بێ ئاگایی ئەو

مه‌ودایه‌ی نیوانمانی دروستکردبوو. ئەو نه‌یده‌ویست من وهک منداڵ ببینن، به‌لکو وهک پیاویک ببینن. ئەمه‌ش کاریگه‌رییکی زۆری له ژیاڤی مندا پهداکرد. پشتر هه‌رگیز له‌سه‌ری نه‌وه‌ستا‌بووم، به‌لام ئیستا له‌و ڕێگه ئارام‌دا، ده‌رکم به‌وه کرد، که من له ناخی ناخه‌وه‌مدا هه‌رگیز دایکم خۆشنه‌ویستوه. وهک منداڵیک هه‌ستی کردب، دایکی نایه‌وی و ڕه‌تی کردۆته‌وه، بۆی نه‌بوو بچێته‌ کۆشی دانیشی.

کاتیکیش یه‌که‌مین دانه‌ی کتییی خۆم بۆ خۆم ده‌خوینده‌وه، هه‌په‌سام. ئاخر من ئەوه‌نده به‌ توندی باسی دایکم کردوه، هه‌ندی جارێش به‌ ناشیرین و بێ ڕیزییه‌وه له‌باره‌یم نووسیوه، شه‌رمم له‌ خۆم کردوه. ئەوه‌ی من کردم هه‌رگیز شایسته‌ی ئەو نه‌بوو. ڕه‌نگه‌ پێویستی به‌وه بکهدایه، هه‌نووک له‌ ڕۆی وێژه‌وه له‌گه‌ڵ دایکم بدویم و خۆی هه‌ر ئەمه‌ش گونجاوترین شوین بوو، که مالتاواشی لێکه‌م.

ئەو دایکیکی باش بوو بۆ ئێمه، منداڵه‌کانی به‌ باشی په‌روه‌رده‌ کردن، ئەو ده‌بوايه بجه‌نگی تا له‌کۆتايدا خه‌زانه‌که‌ی بپاریزی. من ده‌بوو ئەو ڕۆمانه‌م هه‌فت جارێان بنووسیایه‌وه، تا ڕوویکی ڕاسته‌قینه‌ بده‌مه‌وه دایکم. ئەو منی خۆشه‌ویست و ئەوه‌ش مایه‌ی ئێش و ئازار‌بوو که که‌سی دیکه‌ی ئەوه‌نده خۆش نه‌ویستوه.

له‌و کاته‌ی من ترومبیله‌که‌م لێده‌خوپی، هه‌زه‌کانم بۆ هه‌موو لایه‌ک له‌ شه‌قه‌ی بالیاڤ ده‌دا، منیش له‌سه‌روبه‌ندی ئەوه‌دا‌بووم دوو‌دل بم. له‌وانه‌شه خوشکم ڕاست ب، ده‌بوايه به‌رده‌وام قسه‌کانمان بۆ دایکمان ڕاست بکهدایه‌ته‌وه. ئاخر من ئیستا نه‌مه‌زانی ده‌بی چی بکه‌ین.

له دیونکی دیکه شه وه، پټموابوو جیهانه که ی دایکم راستیتیره له راستیه که ی دوبه ی. منیش شادمان بووم که ده توانم پټنویټی بکه م. ئه وه ش تاکه شت بوو، بۆ ئه وم پټده کرا. ئیستاش که له گه ل ئه و له سه فه ر دام، راستییکی دیکه م بۆ ده رکه وت. من خۆشم وا بینیه وه که له پټی حه جدا بم. خۆ من پټنویټی دایکم نه ده کرد، به لکو له گه لیدا له کاروان بووم.

من هه میشه حه زم لټیوو بچه مه ککه، ئه و خه ونه ش له پټی چیرۆکه کانه وه له میشکمه دا چه قی. هه روه ک پټشان ئه و ده یگیرایه وه: "به ئه سپایه وه من په رده کۆنینه، گه وه، قورسه، که سه که تۆخه که ی مالی ئه للام هه لده دایه وه و ته ماشای ناوه وم کرد، سه یری که لوپه له کانی ژووری لیدانیستم کرد. کورسینک که له سه ری داده نیشت. قاپقایه زه ردباوه کان و ئاوینه خړه زیوینه که ی. له سه ر میزه که شی نان داندرابوو."

وه ک مندالیک کاتی به و هزرانه ی له گه ل خۆی ده برده ئه و شوینانه، له حه په ساویان ده له رزیم.

من له سه ر ړیگا و له و بیابانه دا، لای ئاوفرۆشینک لام دا، ئاوفرۆشه که باره وشتریک بوتلی ئاوی پټیوو. ژنه که شم چایه ی له گه ل خۆی هټابوو، ترمزه که ی له دووکانیکی «سترابوک» کړیوو. کاتیشمان به ده سته وه بوو، من حه زم لټیوو دوا ی نیوه پویه کی دره نگ بگه ینه مزگه وته که، تا دایکم بتوانی نوژی شیوان له مزگه وته که دا بکا. ئه مړۆش پوژیکی دینی ئاهه نگ ئامیزبوو له ئه بوزه بی، به هه زاران که س بۆ نوژی کردن ده چوونه مزگه وته که. ئیدی به هټواشی لټمخوړی، به ره و بیابان هاژۆتم، به شیوه یه کی ئاساییش هټی گه شتیاریک به ره و ئه وئ نه ده چوو.

ئیمه له وئ له ژیر سیبه ری دارخورماکاندا چایه خانه یه کی خۆجټیمان دۆزییه وه، له وئ وشتر ده هاتن و ده چوون و هټی ژنیکیش نه ده بیندرا.

پیاوه‌کان به دژداشهی سپی و عه‌گاله‌وه وهک سولتان دانیشتبون، نیرگله‌یان ده‌کیشا. یه‌کئی له پیره عه‌ره‌به‌کان چایه، خورما و نانی بۆ هیناین.

ئه‌وئ شویینیک بوو، ده‌کرا به چه‌ندان سه‌عات لئی دابنیشم. له‌وئ نه ته‌له‌فۆن، نه ئینته‌رنیت، نه قاوه و نه ترمزی ستارباکت پیویست نه‌بوو. له‌وئ سه‌یری بیابانمان ده‌کرد، تا چاو حوکم بکا هه‌ر ئاسۆ بوو.

دایکم له ته‌نیشتم دانیشت و هینشتاش له‌نیو تونی بابای پیرییتیه‌وه ده‌خولایه‌وه. گویم لییوو له‌به‌ر خۆیه‌وه برده‌بردیکی لیوه‌هات، سه‌ره‌تا وام زانی، هه‌ر له خۆیه‌وه شتیک هاتۆته سه‌رزاری، پاشان تیگه‌یشتم، که به دروستی وشه له‌دوای وشه‌ی سوره‌تیک، هۆنینه‌وه‌یه‌کی درێژی محهمه‌د ده‌لێته‌وه:

کاتی ئه‌ستیره‌کان ده‌برژین

کاتی چیاکان ده‌که‌ونه جوله

کاتی ئاژه‌له کتیره‌کان خرکه‌راونه‌وه لای به‌کدی.

کاتی زبیه‌کان هاروما‌جانه هه‌لده‌ستن

کاتی....

ئه‌وه‌م زۆر پئ سه‌یر بوو، له‌کاتیکدا ئه‌و شتانه‌ی له‌به‌ر بوو، که‌چی به‌ده‌ر له‌وه هه‌موو شتیکی دیکه‌ی له بیر چوو‌بووه‌وه.

به دانیشتووی له‌سه‌ر ته‌خته‌به‌نده داره‌که‌ی بن سایه‌ی دارخورما، خه‌ریک‌بوو له هه‌موو ئه‌و سه‌فه‌ره‌ی چه‌جی دایکم بکه‌ومه گومان. بیرم کرده‌وه به‌لکو ئه‌و هه‌روه‌ک جاران به‌وه سه‌رقال بی چیرۆکم بۆ بگێڕێته‌وه، به‌لام خۆ ئیستا ئه‌و په‌ریوه‌ته حاله‌تیکی دیکه‌ی پۆچی. تو بلنی ئه‌وه راست

بئ، تۆ بلىنى ھىزى شاراۋەى وړېنه كەى ھەموو شتىكى لى بستىنېته وە، تەنیا ھىزى چىرۆك گىرپانە وەكانى نەبى؟ يان تۆ بلىنى، ئەو ھىزى چىرۆك گىرپانە وەىە دواىن شت بى كە لە دەستى مابى؟ دەشكرى لە ړى ئەو سەفەرە خەيالاًوېيەدا، پلانېكى واى ھەبى، كە من، ړۆلە لە دەستچووەكەى، بگەړىنېته وە بن بالى خۆى. ياخود ئەو بەو كاروانى حەجەى، كە ھەنگاو بە ھەنگاو پەرەى پېدەدا، بە لارېتەك و لەگەل توورېكى پړ لە يادگارى و ديارىيدا بەرەو نىشتمان بگەړىنېته وە؟ من نەمدەزانى ئاخۆ دەبى چىبەكم. ھەلستام و ھەك و شترېكى سەرلېشتىواو بەنيو لمەكەدا غارم دا و پړ بە دەنگم ھاوارك كرد: 'كەى ئەستېرەكان دەرژىن، كەى چىاكان دەھەژىن. كەى دەرپاكان ھار و ھاچانە ھەلدەچن، كەى...'.

ئەرى ئەو ە چ واتايەك دەداو من بەرەو كوئى ھەنگاودەنېم؟

من بە خۆشم لەو ە تېنەگەىشتم و بەرەو ھېچ شوىنېكىش نەدەچووم. بەلام خو من نەمدەتوانى راستى و ناراستى لەيەك جىبابكەمەو ە.

ئېمە زياتر لىمانخوړى و لە شوىنېكى دىكەش لامان دا، تا كات بكوژىن. دايكم و خوشكم خەويان لىكەوتبوو، ژنەكەشم لە تەنىشتمەو ە سەيرى وېنەكانى نىو مۆبايلەكەى دەكرد. رادىۆى ترومبىلەكەش كرابوو ەو ە، لەسەر وېستگەى ئەلجەزىرەدا ھەوالەكانى جىھانى دەخويندەو ە. لەپړىك باس ھاتە سەر لەناو بردنى پياوېكى ئىترانى لە ئىستەنبۇل. لەگەل بىستنى ھەوالەكەدا، ژنەكەم قىت دانېشته و ە.

دوو كەسى دەمامكدار بە سواری ماتۆرېكەو ە تەقەيان لە بەرپۆەبەرى كەنالىكى تەلەفزیۆنى كرد. كەنالەكەش يەكئ لە كەنالە ھەرە بەناوبانگەكانى ئىترانى بوو، كە لە ئەمريكاو ە پەخشەكرا، بەرنامەكانى خۆى لە رېگەى

مانگی دەستکردهوه بۆ ملیۆنان ئیرانی لە نیشتمان بلاودهکردهوه، بهرنامهکانیش به دلی دەسلەتدارانی ئیران نەبوو.

ژەنەکم حەپەسا. "ئای چ ناخۆشە، ئەو قسەکەی بە ھۆلەندی کرد. "خۆی زۆر چاکمان کرد کە نەچووینە تورکیا."

منیش وا ھەلەم دایەو: "ئەو چ گرفت نییە، ئەوان دەستیان دەگاتە ھەموو شوینیک. لە دوەیش پارێزراو نیت."

"چی قەوماو؟" خوشکەکم کە گوئی لە گفتوگۆکەمان بوو، وای پرسی.

"ھیچ." منیش وام پێگوتەو بۆ ئەو ھیچ ترسیکی لە لا پەیدانەبی.

بە بێدەنگی زیاتر لێمخوړی. خۆی نەدەبواوە ئەو ھەوالە، گەشتەکەمان لێ تێکبدا، بەتایبەتیش نەدەبواوە دایکم ھەستی پێ بکا. دەسلەتدارە ئێرانییەکان دەیانویست بەو کردەوانەیان، ئەو نمایش بکەن، ئاخۆ کامەیان دەستڕۆشتووترینیانە. بەلام خۆ میتشکی مرۆف جۆرە سیستیمی خۆپارێزی وای پەرەپیداو، لەو جۆرە تاوانانە نەترسیی.

کەمێک دوای ئەو گەیشتمە ئەبوزەبی. شارەکە روخساریکی نیشاندا، کە لەگەڵ شوینە پێرۆزەکان دەگونجا. شوینەکە زۆر سەوزایی بوو، ئەو گۆمانە لەوێ لە ھەموو لایەک بۆلۆبۆنەو، لەبێ تیشکی پۆژدا نایابانە دەبریسکانەو. لەبەر پێگەوبان و گۆرەپانە نوێیەکانیش، سیستمی نافیکیشنەکەمان نەیتوانی ئاراستەیی مزگەوتەکە بدۆزیتەو.

ماوہیەکی پێچوو، تا ئاراستە راستەکە پێگەکەمان دۆزییەو.

ئىنجا لە ناکاو گومبەزى مزگەوتە سىپىيە گەورۆنە که مان لى وەدەرکەت.
دیاربوو مەلبەندىكى دىينى ھونەر و بىناسازى عەرەبى بوو. دەق ئەو
شۈيئە بوو کہ پىۋىست بوو دايکەم بۆى بچى. بەبى سەردانکردنى ئەو
مزگەوتە، گەشتەکەى بە گەشتىكى تەواو کراو دانە دەندرا.

له مزگهونی گهروهی «شیخ زاید» دا

تړومبيله كېم له گه راجه بهرینه كې لای مزگه وته كه راگرت. له پاستیدا خو
 نه وه مزگه وت نه بوو، به لكو نمایشیكي ده سولات بوو، یاخود مملانییه كي
 شیخ زاید بن سولتان ئال نه هیان بوو، تا هرگیز له یاد نه كړی، نه مهش
 له و كاته هی هسستیکرد، هیزی وړینه كړدن له لای نهو، ورده ورده دهیگه یه نیته
 جیهانی فهراموش.

كاتی له تړومبيله كه دابه زین و به نیو گه راجه كه دا پړیشتین، لاقه كانی دایكم
 بینین دهله رزین. ئاخر نهو پیروژگایه ههروهك ئاسمان و ابوو، بی دهر وازه
 بوو، مرؤ دهیتوانی له هه موو لایه كه وه بوی بړوا. پړچكه كانیسی به
 گرانبه هاترین مه پم پری دنیا كاشی كرابوو، باخه كشی وا لیډرابوو
 ههروهك باخه كانی به ههشت و ابوون، نهوانه ی له قورئاندا وینا كراون.

نافووره ی گۆمه كانی له و گهرمایه دا به نهرمی دلؤپه ئاوی ته پ و فینکیان به
 ده موچاوماندا ده دا. ته نانه ت خودی ژنه كه شم، كه هر حه زی لینه بوو
 له گه لم بیته نهو شوینه، له سه رسامیان ده مبه شكه ی گرتبوو، واقورمانه كه ی
 له چاوه كانیدا دیاربوو. گلؤپه كان ورده ورده هه لېوون، تیشکی پیروزی تی
 پتربیان به مزگه و ته كه ده به خشی.

ئیمه تازه گه یشتبوینه لای دهر وازه ی ئاسایشی مزگه و ته كه، له پړیكه وه
 یهك دوو هه زار كه سیکی سپی پۆش، كه جلیکی عه ره بی بوو، به دروشم
 كیشانه وه به دهر كه وتن: دانیشتوانی نهو ی ههروهك چۆن بۆ نو یژی ههینی
 ئاوه اش بۆ سالرؤژی كوچی دوا یی شیخ زاید بن ئال نه هیان هاتنه

مژگەوتى، ئەوەش ئاپۇرايەك بوو، من پىئويستم پىئى ھەبوو، بۇ ئەوەى بە باشى لەگەل ناوەرۆكى گەشتەكەى دايكم بگونجى.

ئىمە بە رىز لەلاى دارە پووناككراوھكان وەستايىن و سەيرمان كردن. لەدواى رىزە دوورودرىژەكەى پياوان، سەد دوو سەد ئافرەتیش بە جلى سىپپۆشەو دەرفۇشتن.

ئىمەش دەمانويست بەدواى ئاپۇراكە بچىنە نىو مژگەوتى، بەلام لاى دەرگە⁴³ گەرەكە رىنگەيان نەداين. وەك گەشتيارىك دەبوايە بە دەروازەى تاييەت بە گەشتيارانەو بچىنە ژوور. دواى پشكنىكى ئاسايشانەى زور و لە كوتاييدا توانيمان بچىنە نىو مژگەوتەكە، بەلام لەبەر نويزى ھەينى بۆمان نەبوو بەشە ھەرە گرنگەكەى مژگەوتەكە ببينين.

ئاي چ ھەيف و مخاين بوو، دايكم نەتوانى ئەو ھەينى، نويزيان لەگەلدا بكا. من پاليكم بە دايكمەو نا، تا بۇ پىشەو بېروا بە دەرگەوانەكەشم گوت: ئىمە بەتاييەت لە دۆبەيەو بۇ نويزى ھەينى ھاتووين.

- "بۇ گەشتياران قەدەغەيە بچنە ژوور."

- "خو دايكم گەشتيار نىيە، ئەو بەتاييەت بۇ نويزى ھەينى ئەو رىنگەيەى بېرەو. من بەتاييەت ترومبيلىكم بە كرى گرتووە تا لە كاتى خوى بىگەيەنمە ئىرە."

⁴³ دەرگە، دەرگە، لەوانىيە لە تىروانىنى يەكەمدا يەك واتايان ھەين، بەلام لە ھەندى دەفەر، بەتاييەتى لە بالەكايەتى، جياوازيان ھەيە، دەرگە لە دەرگە گەرەترە.

ئەو ھەندىك بىرى لە قسەكەم كردهو و سەيرىكى دايكىمى كرد، دياربوو
فرى بەسەر گەشتيارانەو نەبوو. ئىنجا سەرىكى رەزامەندى لەقاند و گوتى:
"بەلام ئىو نەبى بەو شىوھىە بچنە شوينى نوژكردەكە، دەبى جلى
نوژكردن بپوشن." خۆ ئەگەر بمانويستبا بچووبايە ژوور، دەبوایە جلىكى
نەرىتيانەى ئەوان دژداسەيەكى سەپى بوو، كە تاييەت بە گەشتياران بوو،
بپوشين.

منيش پرووم لە ژنەكەم كرد.

يەكسەر گوتى؛ "پياوھەكە، من ئەو لەبەر ناكەم."

خوشكەكەشم نەيدەويست جلهكان لەبەر بكا.

جارى وا ھەيە كاتوساتى وات دیتەپیش، سەخلەت دەبى، يان ھەر خۆت
بەخۆتەو سەرسام دەبى. تىگەيشتنەكەم وايپىگوتم، نەبى ئەو دژداسەيە
لەبەر بكەم، بەلام خۆ منيش ھەزم لىبوو.

لە ژنەكەم پرسى: "باشە چى دەكەى؟"

"لەگەل خوشكەكەت دەچين قاوھىەك دەخوينەو، پاشان بەو نئوھدا
پياسەيەك دەكەين تا لە نوژەكە دەبنەو."

ئەوان رۆيشتن و منيش لەگەل دايكم لەوئى مامەو.

دەرگەوانەكە دژداسەكەى دامى. لە بەر ئاوينەدا خۆم نەدەناسيەو. باشە
چۆن دەتوانى لەبن ئەو بەرگەدا ھەلەكەى، بەرگى ئەو كەسانەى كە ھەميشە
باوھەت وابوو ئەوان ئەلفبىتەكە، زمان، موزىك و پەرسەگاكانتیان لى زەوت
كردووى؟

خۆی ده‌بوو من پێیکه‌نم، چونکه میژووی ۱۴۰۰ ساله‌ی رابردوو هیشتاش ره‌فتاره‌که‌م دیاری ده‌کا. تاسه‌مه‌ند بووم بزانه‌م دایکم چۆنم لیده‌روانی، به‌لام خۆ ئه‌وم نه‌بینی، ئه‌و ره‌وێشتبوو. تۆ بلایی ئه‌ویش له‌گه‌ل ژن و خوشکه‌که‌م چووبیته‌ ده‌ر؟ نه‌خێر، وا نه‌بوو. من گه‌رامه‌وه‌ لای خالی پشکنینی ئاسایشپاریزه‌که‌ و له‌وێشه‌وه‌ ته‌ماشام کرد، به‌لام خۆ له‌ویش دیارنه‌بوو. له‌ گه‌راجه‌که‌ش نه‌بوو. خێرا چوومه‌ دیوی پشته‌وه‌ی شوینی پاسه‌وانه‌کان و له‌وێه زیاتر سه‌یری مزگه‌وته‌که‌م کرد، به‌لام له‌وێ لینه‌گه‌ران زیاتر برۆم و پاسه‌وانه‌کان منیان گه‌رانده‌وه‌ لای خالی پشکنینی ئاسایش. له‌و نیوه‌شدا کومه‌لێکی دیکه‌ وه‌ژوور که‌وتن. پیاوه‌کان هه‌ر به‌ پێوه‌ پشکیندران، ئافره‌ته‌کانیش له‌پشت په‌رده‌یه‌کی ره‌شی تۆخدا ریزیان به‌ست و پشکیندران، له‌نیویاندا ئافره‌تی گه‌شتیارش هه‌بوون به‌ خویان و جه‌له‌بیه‌ سپیه‌کانیان. من شتیکی وام بۆهات، به‌لکو دایکیشم له‌پشت په‌رده‌که‌وه‌ بێ.

هه‌له‌به‌ته‌ نه‌مه‌توانی بچم و ئه‌ودیوی په‌رده‌که‌ ببینم، ئیدی له‌وێه بانگم کرد: 'دایکه‌! ئه‌ری تۆ له‌وێ؟'

به‌لام خۆ هیچ وه‌لامیک نه‌بوو.

'ئه‌ری دایکه‌، گویت لینه‌؟ من چاوه‌ڕێی تۆ ده‌که‌م، تۆ له‌وێ؟' دیسان وه‌ها بانگم کرده‌وه‌.

دیسان هیچ کاردانه‌وه‌ نه‌بوو. یه‌ک دوو ئافره‌تی مووزه‌ردی پۆژئاوایی له‌بن جه‌له‌بیه‌ سپیه‌کانیاندا که‌ له‌پشت په‌رده‌که‌ هاته‌ده‌ر، پتده‌که‌نین. دوا‌ی ئه‌وان ژنیکی به‌ته‌مه‌نی له‌رولاواز به‌ خۆی و جه‌له‌بیه‌ سپیه‌که‌ی له‌پشت په‌رده‌که‌ هاته‌ده‌ر. ئه‌و گه‌شتیار نه‌بوو، به‌لکو حاجی بوو، ته‌زیب‌حیشی له‌ده‌ستدا بوو. ئه‌و سه‌یری خه‌لکانی دیکه‌ی نه‌ده‌کرد، هیچ باکیشی به‌و

جەنجالییەى دەورو بەرى نەبوو. دلم توند لییدا و گەرمایش گەیشتە سەرم
و تینی بۆ هیتام.

“دایکە” بە هیواشی وام گوت و بەرەو لای چووم.

بە بێ دەنگی بۆ دەرهوہ پینونیم کرد. ئیستا ھەر نەشمدەتوانی لەگەلی
بدویم. من نەمدەزانی ئاخۆ بەو جلوبەرگە دلخۆشە یان نا. لەبن ئەو
جەلەبیە سپییەدا، نەمدەتوانی پیلی بگرم. وەک ئەوہ وابوو کە ھەر دایکم
نەبێ.

ھیشتا ھەر سەر قالی ئەوہبووم، ئەو ناوہ بناسم و پینگەى ھۆلی نوێژکردن
بدۆزمەوہ، ئیدی لەو کاتەدا سەدان کەس بەجلی نوێژەوہ پەیدا بوون. ئەوان
دروشمیان دەگوتەوہ، کە پینستر زۆر جار گویم لینی بووہ، ئەویش ئەو
دروشمانە بوو کە ملیۆنان لە حاجییەکانی مەککە کاتی لە کەعبە، لە مالی
ئەللا نزیک دەبنەوہ، بە دەنگ دەیلێنەوہ.

“وحدەھو وەحدەھو لاشەریک لەھ

لا ئیلاھە ئیللەللا، لا ئیلاھە ئیلا ئیللەللا”

منیش جەزبە گرتمی. ئەو خەلکەى ھاواریان دەکرد، زۆر بیرەوہری تافی
مندالیتییان ھینامەوہ یاد. خۆی ئەوہش زۆرباش بوو، کە ژنەکەم نەبیینیم،
چونکە منیش لەگەل حەشاماتەکە تیمھەلکرد ھەر دەمگوتەوہ:

“وحدەھو وەحدەھو لاشەریک لەھ”

گەلو، خۆ من دیندار نیم، بەلام بپوام بە ھیزی ھەلچووی بەرجەستەبووی
خەلک ھەيە. کەعبەش، مالەکەى ئەللا، نمونەيەکە لەوہ. مالی کەسیکە، کە
تەنیا لەنیو حەکایەت و دەقە کۆنەکاندا دەژیی. “وحدەھو وەحدەھو

وهحدههو" بۆ ئهوهى كه له مال نيه. لهسهه بنه ماى ئه و بر وايه دا، پيموايه
ئهم نويزكه رانه لهسهه ئه و ريگه يه نين كه ئه لالا بيه رستن، به لكو خه ونه كه ي
دايكم به دييتن. هه رچونيك بن، شته كه كارى خوى كرد.

گورده مه كه به تاييه ت له پياوان پيكه اتبوو. هه ر به ته نيا شه ش ئافره تيك له
پشتيان ه وه ده رويشتن.

من و دايكم له وى ره ق به بى دهنگى وه ستاين، له پال ريگه كه ي ئه وان
وه ستاين، تا هه موويان تيه پرين. پاشان دايكم برياريدا ره گه ل ده سته ي
شه ش ژنه كان بكه وى. منيش به مه ودايه ك له دواى ئه وه وه رويشتم، تا
چاوم لينيى.

گورده مى خه لكه كه گه يشته نيو مزگه وته كه. ئه وه ي له وى بينيم، له شويني
خو ره ق و بيته نكي كردم. تومز بىگومان شيخ زايد بن سولتان ئال نهه يان
به دروستكردى ئه و مزگه وته خوى به نه مري هيشتبوه وه، ماله نمايشيكى
نمونه يى بۆ ئه لالا. به لام تا ئه و راده ييه ي ئه للام ناسيى، دلنيا بووم ئيره ي
به دل نه بووه.

من به دواى نويزكه راندا له هۆليكه وه بۆ يه كتيكى ديكه رويشتم. له راستيدا
خو ئه وانه مه وداى نويزكردن نه بوون، به لكو پيشه نكاى هونه رى عه ره بى
بوو: دارى ئالتونى به گه لاي نايابى كه سكى گه وه ر و به رده مروارى كه
تيشكى پووناكاى ده دايه وه.

ئه و نويزكه رانه زورجار ده بينران، به نيو ئه و بوشاييه ئه فسووناويه ي نيو
مزگه وته كه دا رويشتن، زورى پيناچى نويزكه يان داده بيه ستن.

له نيو ئه و هه موو نويزكه رانه دا، من تاقانه بووم، هه روه ك منداليك به
سه رساميه وه سه يرى ئه و هه موو پارچه هونه ريانه ي ده وروبه رم ده كرد.

ھەر لەبەر ئەو ھەش بوو، بوومە جێسەر نەجی ئاسایش پارێزەکان و لە پەر
 گەشتنە سەر م. ئەوسا تێگەشتن کە مەن و دایکەم گەشتیاری پوژ بووین، بە
 جلی نوێژکەرانی ئەو پەرگەل تەوژمی گۆر دەمە کە کەوتبووین و خۆمان بە نوێ
 مزگەوتە کەدا کردبوو. یەکن لە پاسەوانەکان بە غار بەرەو لامان ھات،
 پێگەیی پێگرتین و بە عەرەبی پێگوتین:

- "بەگەرێنەو، وەختی نوێژە، ئێرە جارێ بۆ گەشتیاران قەدەغە یە."
- مەنیش پێگوتەو: "ناخەر ئێمەش دەمانەوێ نوێژ بەکەین."
- "نەخەر، جارێ نا، دواتر، دواي تەواو بوونی نوێژی ھەینی."
- "ناخەر خۆ دایکەم بەتایبەتی بۆ نوێژی ھەینی ھاتوو. قەیناکا مە لێرە
 دەمێنمەو، بەلام لێگەرێ با ئەو بڕواتە ژوورەو، خۆ جەلەبیشی لەبەردایە."
- "ئێستا نا، دواتر، دواي تەواو بوونی نوێژە کە." ديسان پاسەوانە کە
 ھەر وای پێگوتینەو.
- "ناخەر خۆ بۆ ئەللا ھیچ جیاوازی نییە، کە کێ بیتە مالا کە ی ئەو
 نوێژ بکا." ھەولمدا کەم تا زۆر بە عەرەبیکی دروست وای پێنلیم.
- "نەخەر، نا، قەدەغە یە. حەرەمە."

ھەولمدا پکێفی خۆم لە دەست دەر نەچێ، چونکە نەمدەو یست سەردانە کە ی
 دایکەم لێرە لە لای پاسەوانە کە ی مزگەوتی کوتایی پێن. ھەر وەھا ئەو ھەش
 نەمدەو یست پێلی بگرم و بە یە کەو بەچینە قاوہ خانە یە ک، قاوہ یە ک لە گەل
 پارچە کێکیک بخوین و بەس. ھەر بۆیە بە نەرمییەو پالم بە دایکەم و ناو
 بە پاسەوانە کە شەم گوت: "ئەو دەچێ نوێژ دەکا. تۆش نابێ پێگە ی لێبگری."

‘ئىستا نا. دواى نويزهكه!’ واى پىگوتىم و پالئىكىشى پتوه نام. ئىنجا چوو له بهردهم دايكىشم وهستا، دهستى دايه بىسىمهكهى و به عهره بى شتىكى گوت. له ماوهى يهك دوو خولهكدا دوو ههيتهى ديكه هاتن، دواى ئهوهى تىبينيان كرد، ئيمه ئيرانين، رهوشهكه خراپتر بوو، له دهست دهرچوو. له هيكه وه هه موو ئه وه جهنگه ئاينيه ميژوويانهى نيوان فارسهكانى سهردهمى كۆن و عهره بهكان سهرى ههلدايه وه.

ئهوان سوننه بوون و دايكم و و منيش له چاو ترووكاتىكدا بووينه شيعه. ئاخىر نويز كردنهكهى سوننهكان جياوازه له هى شيعهكان. ئهوان له كاتى نويز دابهستندا دهستهكانيان دهخته سهر يهك و له سهر سىنگ دايدهنين، له كاتىكدا شيعهكان باسكهكانيان له تهنىشت يهكدى بۆ خواره وه به ههر دوولاي راسته و چهپدا بهردهدهنه وه. ئىدى ئيمه نهدهبوايه تىكه لئيان بين. له سهرووى هه مووشيه وه، ههراى «يه مهن» له گورپىدابوو، له وئ شه پىكى گرم له نيوان شيعه و سوننه دا هه لگير سابوو، ههروه ها له سوور ياش جهنگ هه بوو، كه ئيران و جيهانى عهره ب به رانه ب يهك وه ستابوونه وه.

‘دهى بۆ دهره وه!’ يهكى له ههيتكهكان به و دارهى له نيو دهستى دابوو، ئاماژهى بۆ ئاراستهى گه راجه كه بۆ كردين.

ئهوان وايان رهفتار له گه ل كردم، وهك ئه وهى من له نهخشه م دابى، بچمه ژووره وه و مزگه وته گه وره كهى «شىخ زاید بن نههيان» بته قىنمه وه. كاتىكىش مهلاى مزگه وته كه م له گه ل كۆمه لىك له پياوى سهروپيش بۆز بينى، كه له دهرگه يهكى ديكه دا دهچوونه شوينى نويز كردنهكه، بانگم كرد: ‘هۆو، ئىمام! دايكم دهيه وئ نويز بكا، به لام ئه وانه لئى ناگه پين بته ژوور.’

ئىمام ھەر خۆشى لە گورە نەبرد. پىدەچوو عەرەبىيەكەى من وەك
وەرگىرەنەكەى «گولگ» بن. كەواتە دەبوو ئىمە دەفن بىن ⁴⁴.

كارىكى گەوجانە بوو لەگەل ئەو ھەيتانە سەبارەت بە مېژووى جەنگە
ئۆلپەكانى بەسەرچوو بگەوينە مشتومر. دەبوايە بىر لە شتىكى دىكە
بگەمەو، تا ھەر چۆنىك بى دايكم بگەيەنمە نزيك ئەللا.

تاكتيكىكى ئەزموونى رابردووى سياسىيىم بە كەلك ھات: ھەنگاويك بكشپو
دواو، بۆ ئەوھى دواتر بتوانى دوو ھەنگاو بىتتە پىشەو. ئىدى پىلى دايكم
گرت لەوئ رۆيشتين، بۆ ئەوھى ھەيتە و پاسەوانەكان ھەست بگەن
دەمەقالەكەيان بردۆتەو. ئىمە لە شوينى نوژكردەكە دەرچووين، بە
يەكەو تا ئەو شوينەى دەكرا برۆين.

بە مەزندەى من، دايكم ھەستىكى واى ھەبوو، ئىمە ئىستا لە «المسجد
الحرام»، لە گەورەترين مزگەوتى جىھانداين، لەو شوينەى كە كەعبەى لىتە.
ئەو سەيرى ئەو ھەموو زىر و گەوھەرانەى دەكرد كە دەقە پىرۆزەكانى
پىنوسراونەتەو، لە بانەو بە بنمىچەكەو دەبرىسكىتەو. كاتىكىش
نوژەكە تەواودەبى، ئەوا دەتوانى جارىكى دىكە بىتتەو ئەو شوينە و بىيىنى.

دواى كەمىك رۆيشتن، چووين لەوئ لەسەر تەختەبەندىك دانىشتين تا
پشووويك بەدين. لەوئ نىگام كەوتە سەر خانووويك كە پاسەوانىكى
چەكدار بە جلى ئالووالاى يەكپۆشى بۆنەيەكى تايبەت ئىشكگر بوو.
پىدەچوو مەزارىك بى. منىش لە شوينى خۆم ھەلسام، بەرەو ئىشكگرەكە

⁴⁴ دەفن بوون، برۆ دەفن بە! ئىدىمىكە بۆ رۆيشتنىكى ناچار، يان رۆيشتن لە مالىك كە
بەخىرنەھىندرابىن و فرمووى لىتەكرابى، بەكار دى. و.

چووم. ئەو بیدەنگییەى نوێژکردنم قۆستەو و بە پاسەوانەكەم گوت:
"سەلامون عەلەيكەم. ئەرى ئەم شوینە چییە؟"

من دەبوايە هەموو توانام بەکاربهێنم، تا شیوەزارە قورسە عەرەبیەكەى
تیبگەم. خۆ ئەگەر هەلە نەبووبم، ئەو ئیشكى لە گەنجینەيەك دەگرت، كە
تەنیا میوانە پلەبەرزهكان دەیاننوانی سەردانى بكەن. بۆ گەشتیاران نەبوو
بى بنینە ئەوى.

منیش پرسیم: "باشە بۆ چى، ئەو چ جۆرە گەنجینەيەكە؟"

ئەگەر باش تىگەيشتم، لەویدا شیخ زاید بن سولتان ئال نەهیان نیژراوہ.
هەر وەها چەندین کەلوپەلى گرنگى هەندى لە سولتانەكان لەوى هەلگیراون.
هەر لەوى شوینىكى تايبەتیش بە پىلاو، شمشیر، عەبا و مۆرى پیغەمبەر
محەمەد هەبوو. یەكەمین دانەى قورئانىشى لىبوو، كە دانەيەكى سەد كیلۆ
قورسە، بە دەستخەتى كوفى لەسەر كەولى گوێرەكە نووسرابووہ.

"یەكەمین دانەى قورئان؟ كەوش، عەبا و مۆرەكەى محەمەد؟" من وام
لێپرسی.

ئەویش سەرى لەقاند.

كەواتە ئێرە ئەو شوینەيە، دەبى داىكم ببینی. بەلام چۆن بتوانم ببیەمە
ژوور؟

لاى خۆم خەمڵاندنىكم كرد؛ پیاوہكە و گەلایەك لە پارە كە وینەى شیخ زاید
بن سولتان ئالنەهیانى لەسەربى، بیدەمى. بەلام خۆ ئەو كارەم مەترسیدار
بوو، لەوانەبوو یەكسەر لەوى دەرمان بكا. خۆ ئەگەر بمەوى شتىك بە
دەست بینم، دەبى راستگۆیانە بۆى بچم. منیش كەوتە سەر گێڕانەوہى
بەسەرھاتەكەى خۆم:

- "ئەم پىرەژنە دايكەم. ناۋى شابانۋە، واتاى شازادە دەدا.

پاسەوانەكە نىگايەكى لە دايكەم بېرى.

پىمگوت كە دايكەم لە تاران دەژى و خۆشم لە ئەمستردام و ناشتوانم بگەرپىمەو نىشتمانەكەم. ھەر بۆيەشە وامكردوھ بىتە دۈبەى تا بىيىنم، لەوانەيە ئەمە دوا دىدارمان بى. ھەروەھا دەربارەى وړىتەكانىشم بۆ باسكرد. گوتم ھەمىشە دايكەم خەون بەو دەبىنى، بچىتە مەككە و ئىستاش پىيوايە ئىمە لە «المسجد الحرام» داين.

پاسەوانەكە ھىچ كاردانەوھىەكى نەنۋاند. من دەبۈايە پەلە بكەم، خەرىكبۈو نوژەكەش تەواو دەبۈو. بە دوودلىيەوھە پرسىم:

- "ئەگەر زەحمەت نەبى، دەتوانى شتىك بۆ دايكەم بكەى؟"

دىسان پاسەوانەكە سەيرىكى دايكىمى كەردەوھ كە بە رېز و ھەپەسانەوھ سەيرى گولە ئالتونىي و دىنگەكانى مەزارەكەى دەكرد.

كابرا پرسى:

- "چى؟"

- "لىنىگەپى با پىلاو و عەبا و شمشىز و مۆرەكەى پىغەمبەر بىيىنى."

- "ئەو سلەمىەوھ: "نەخىز، نەخىز! ھىچ كەس بەدەر لە سولتان و پاشا و سەرۆك دەولەتان نەبى، بۆيان نىيە بچنە ژوورەوھ."

- "من ئەوھ دەزانم. بەلام تۆ دەتوانى وھا بكەى كە بىي. دەى لىنگەپى با دايكەم پىلاوھەكانى محەمەد بىيىنى." ئەمەم بە شىۋەيەكى لىبراۋانە پىنگوت.

نازانم بۆچی پاسهوانه که دواى ساتى بیدهنگى، دیسان نیگایه کی بریه دایکم. ئەوسا، ههروهک ئەوهی ئەللا کارهکهی ریکخستیی، پاسهوانه که بهروهو پرووی دایکم پۆیشت، دهسته گهورهکهی لهسه شانی داناو به نهرمى بهروهو دهركهی مهزارهکهی پال نا. دهركهکهی کردهوه و لنگهرا دایکم بچیته ژوور.

لهمه باشت نه دهکرا، دهبوو خواوهند هه خوی کاروباری دایکم ریکبها. مهزنايهتى پیرۆزیتی ئەو لهو ساته دا لهوئ ئاماده بوو. من نه مبینی، بهلام ئەو لهوئ بوو.

ئینجا چوومه لای ههوزه ئالتونیه که، دهست و چاوم شوشتن و هه ندیک ئاوم بهسه ر سه رمدا کرد تا له ئانوساته که دا بژیم. بینیم له دووره وه ژنه که م وه ستابوو، منیش چوومه لای.

به سه رسو پرماوییه وه پرسى: "ئه رى بۆ وا ته پى؟ دایکت له کوئییه؟"

- "له ژوورى گهنجینه که یه؟"

- "چى؟ له کوئ؟"

منیش وه لام نه دایه وه، ئاخىر خۆ ناتوانی ئەو جوړه شتانه پروون بکه یته وه. لیم پرسى: "ئه دى خوشکم له کوئییه؟"

- "من چووزانم. جارێكى دى له گه ل ئیوه بۆ هیچ شوینیک نارۆم. هه موو شوینیکى به دوا دا گه رام، نازانم له کوئییه."

- "له وانه یه چووبیته کتیبخانه که ی مزگه وتی. خیرا ده چم چاویکی لیده که م."

خوشکم له کتیبخانهی مزگهوتی نه‌بوو. له‌وانه‌یه چووبیته هۆلی نویژ. ئیستاش له نویژ بوونه‌ته‌وه، هەر ده‌بی له‌گه‌ل نویژکه‌ران بیته‌ده‌ره‌وه. به‌لام خۆ له‌پیشدا ده‌بی بچم دایکم به‌ینمه‌وه.

پاسه‌وانه‌که‌ی مه‌زاره‌که له‌وئ، له‌به‌رده‌م ده‌رکه‌ی مه‌زاره‌که په‌ق و بیته‌نگ وه‌ستابوو، تی‌بینیشم کرد، نایه‌وئ له‌گه‌لم بدوئ. منیش ئاوها له‌وئ بۆ ماوه‌ی ده‌خوله‌کیک له‌لای دینگه‌که وه‌ستام. له‌به‌رئ‌وه‌ی دایکم هەر نه‌هاته‌ ده‌ر، به‌ پاسه‌وانه‌که‌م گوت:

- "ئەری دەرکری دایکم به‌ینیه‌ ده‌ر؟"

ئەویش چووه‌ ژوور، به‌لام به‌بی دایکم هاته‌ ده‌ره‌وه.

- "ئەو له‌وئ نه‌ماوه، به‌ ده‌رکه‌ی پشت‌وه‌ چۆته‌ ده‌ر."

منیش غارم دایه‌ ده‌رکه‌ی ده‌ره‌وه‌ی ته‌لاره‌که، که پاسه‌وانیکی دیکه‌ی لی‌وه‌ستابوو.

- "ئەری هۆ پاسه‌وان، به‌لکو بزانی پیره‌ژنیک تازه‌ لی‌زه‌ هات‌یه‌ته‌ ده‌ر، بۆ کوئ چووه‌؟"

ئەویش ئاماژه‌ی به‌ شوینی نویژ کرد، هه‌نوکه‌ش زۆر جه‌نجال بوو. منیش هه‌موو سووچیکی بۆ گه‌رام، به‌لام له‌ هیچ شوینیکی نه‌مدۆزییه‌وه.

بینیم خوشکه‌که‌م له‌ ده‌ره‌وه‌ی گو‌رده‌می خه‌لکه‌که‌وه‌ ده‌رۆیشت. ده‌ستی‌کم بۆ هه‌لوه‌شاند و بانگم کردی: "ده‌ی وه‌ره‌! دایکه‌ پۆیشتووه‌!"

- "چۆن، بۆ کوئ؟"

- 'خو ئەگەر بچیتە لابلای ژنەکان بگەرێ، ئەوا منیش دەچمە دەرەو
لێ دەگەرێم. دەترسم لەگەڵ نوێژکەرە ژنەکان چوینتە دەر.'

خوشکەکەم بۆ ژوور و منیش بۆ دەرەو غارم دا، چوومە لای پاسەکان،
کە هەندێ دوورتر لە دەروازەکە وەستابوون. چومە نیو پاسەکان، بینیم
ژنەکان دانیشتون، بەلام دایکم لە هیچ کونیک دیار نەبوو.

گەرپامەووە لای هۆلی نوێژان. ئیستا ژنی لێنەماون، ئەو پەردەیی ژن و
پیاوی لەیهک جیاوەکردنەووە لادراو، بەلام خو هیچ ئافەرەتێک لەوێ نەماو،
بەتالووحەتال. لە پێی دەرکەیهکی دیکەووە خێرا چوومە دەر و چوومە لای
خالی پشکینی ئاسایشپاریزی، چوومە لای ئەو شوینە، کە دایکم جەلەبییە
سپییەکە ی لێوەرگرتوو، بەلام خو لەوێش نەبوو. دیسان گەرپامەووە شوینی
نوێژان، ئیستا شوینەکە بۆ گەشتیاران کراوەتەووە. شوینەکە پڕ لە میوان
بوو.

بینەووە هەولمدا ئەووە بێنمە پێش چاوی خو، کە میتشکی کەسێکی وپێنەکار
چون کار دەکا. خو ئەگەر هێشتا میتشکی کاری بکردبایە، ئەوا هەر لەو
شوینە دەمایەووە کە لێی بزر بوو، یان دەگەرپێتەووە ئەو جییە کە
جەلەبیەکە ی لێوەرگرتوو. هەلبەتە من دەرکا لەپێی بلندگۆکەووە بانگی بۆ
پابێزم، لێ، پرسیارەکە ئەووە بوو، ئاخۆ ناووەکە ی خوێ بەبیر ماو.

بە دلەپاوکییەووە لە دەرگە گەرەووەکە ی شوینی نوێژان وەستام، چاوم بەنێو
ئاپورای گەشتیاراندا گێرا. لە هیکەووە پرووداویکی تافی مندالیم بە میتشکا
گوزەری کرد. هەینی، دوا ی نیوەرۆیک کە لە قوتابخانە دەگەرپامەووە، دایکم
لە مالهووە نەبوو، ئەمەش شتیکی ئاسایی نەبوو. کەمێک لەسەری وەستام،
لێ کاتێک ئەو هەر نەهاتەووە، هەستم کرد شتیک لە ئارادایە. خێرا بەرەو
بازار رامکرد، تا مامم لێ ئاگادار بکەمەووە. بە هەناسە برکیتیەووە گوتم:

- "دایکم له مالئ نییه."
- "له وانه یه لای دراوسینکان بی."
- "نه خیر، له ویش نییه."
- "به لکو لای به هاراتفرۆشه که بی."
- "نه خیر، له لای به هاراتفرۆشه که ش نییه. هه موو شوینیکی به دواډا که پام."

- "له پشت پهرده که ش نییه؟" مامم وای لپرسیم.

پتده چوو مامم له رهوشه ناچاریه که گه یشتی، چونکه له شوینی خوی هه لسا، دهستی دایه چاکه ته که ی به لۆقی گه وره گه وره به رهو مال هات. منیش به دوایدا رۆیشتم. ئه و هه ر به پتلاوه و له و ژوور هۆده ی دانیشتن کهوت، له باری ئاساییدا هه رگیز وای نه ده کرد، که میک له پیش پهرده که وهستا، که هۆده ی لیدانیشتنی له کۆگا که جیا ده کرده و، ئه وسا پهرده که ی هه لدایه و. دایکم له وئ، له پشت پهرده دانیشتبوو. که نهفت و ماندوو دیاربوو، وهک ئه وه ی هیچ چیرۆک نه مابن تا بیانگیریته وه.

ئیدی له پرێکه وه له وه تیگه یشتم، لیره ش له نیو مزگه وته که دا، له هه موو شوینیک هه ر پهرده یه و هه لواسراون. شیتانه به نیو ئاپۆرا که دا به رهو لای پهرده کان غارمدا و پهرده کانم هه لده ده دانه وه سه یری پشته وه یانم کرد.

به دهستی له رزۆکه وه و به نه رمی پهرده کانم تی ده دان. له وئ بوو، دایکم به بی دهنگی له وئ وه ستابوو. ئه و هیچ چیرۆکی پتته مابوو، گه یشتبوه کۆتاییه که ی. ته وای بوو.

سەيرىكى كىردىم، نەيناسىمەۋە.

مىنىش ئوم نەناسىيەۋە.

دايىكم پۇيشتىۋو.

که رانه وه بۆ مال

له دوايين پوژدا دايكم و خوشكم له گه ل خوّم بردنه سهر دهريا.
به كريگرنتى ترومبيله كه شم بۆ پوژيكي ديكه دريژكرده وه و به ره و سهر
كه ناراه كه كه وتينه پى. ژنه كه شم برياريدابوو ئه و پوژه له گه ل ژنى
برازا كه ي به سهر بيا.

دايكم به خاموشي له پشتى ترومبيله كه دانىشتبوو، له ره وشيكي وا
دوور په ريز بوو، نه مانده توانى له گه لى بكه وينه په يوه ندى. به باشى هه ستي
ده كرد، كه دوا پوژى به يه كه وه بوونمانه. له وانه يه هه ره له بهر ئه وهش بى، له
دوينيوه كه وتيسته ئه و دۆخه.

به فرميسكه وه خوشكه كه م دهيوست بانگى بكا.

منيش پيمگوت: "تكايه، لينيگه پى. با به كه يفى ئه و بى."

ترومبيله كه م له وى له شوينيك راگرت، يارمه تى دايكم دا، تا دابيه زى.
پيمابوو كه ناراه كه له خه لك سيخناخه، به لام خو هيج كه سى لينه بوو.
هه روه ك ئه وه ي سهر دانكه رانى سهر زى زانيبتيان ئيمه ده چين، ئيدى
پوشتبن و مه يدانه كه يان بۆ ئيمه چۆل كردي، ويستيتيان له گه ل دايكم و
خوشكم به ته نيا بم. پاشان بۆم دهركه وت، ئيمه به شيكمان له شوينه
كه شتيا ريه كان، ئه و شوينه ي قاوه خانه و چيشخانه ي لين، تپه راندوه.
ئيمه گه يشتبويينه شوينيك كه هه ره لم، زى، پوژ و باى لى هه بوو.

ئىنجا ھەر لەوئى رايەخىڭم لەبن دارخورمايەكى تاقانە راخست، تا دايڭم لە سايەى دارەكە و لەسەر لەمەكە دابنىشى. ئەوئىش تىلەچاويكى تىڭرتىم، لەوانەيە بۆ دوايىن چار سەيرى كۆرەكەى بكا. يان لەوانەيە ئەو پياويك بىيىنى كە نەيدەناسى، دەريا شىنەكەى لە پشتە و پۆزىش لەسەر سەريەو دەردەوشىتەو؟

خوشكەكەم ئەوئەندە لە دەريا نزيك كەوتىوئەو، شەپۆلەكانى زىي دەگەيشتى و نەدەگەيشتى. باش ھەر گەمەى بە قژەكەى دەكرد. ئاسمان ئەوئەندە سامال و ساف بوو، لەو ساتەدا لە دوورى دوورەو، ھىلىكى زەردباوى ولاتەكەم دەيىنى. بەلى ئەوئى لە پشت دەرياكە، نىشتىمانە، مالمان و پەردەى مالمان لەوئى بوو.

بەپاستى ساتەوختىكى دانسقە بوو، دايڭم لە لاى خۆى نەبوو، خوشكىشم بە بىدەنگى پىي لەسەر ئەو دادرگرت، كە ئەوان منيان خۆشدەوئى و ھەزيان لىيە لەگەل خۆيان مەنەو نىشتىمان. لەپرىكىشەو ھەر بە جەلەكانى خۆى رۆيشتە نىو دەرياو. سەرەتا پىمابوو ھەر دەيەوئى پىيەكانى لەنىو ئەو دەريا شىنە خودايىيەدا تەپ بكا، كە تا نىشتىمان درىژ دەيىتەو، بەلام خۆ ئەو زياتر رۆيشت و بەرەو قوولايى ئاوەكە چوو.

منىش ھەر لە شوئىنى خۆمەو تەماشام دەكرد، پىمابوو بەلكو دەيەوئى مەلە بكا، ئاخىر خۆ پىشتىر كەس لە مالباتەكەمان، لە شارەكەمان، لە ولاتەكەمان مەلەى نەدەكرد. منىش پىشتىر مەلەم نەدەكرد، لە ئەمستردام كەمىك فىزىيۆم. خۆى ھەر دەيى و ابى، چونكە ئاو لە ھەموو لايەكەو ھۆلەنداي بەر ھەرەشە داو. ھەنووكە ھەرچۆنىك بى دەتوانم تا بىست مەتر مەلە خۆ بگرم، ھەرۋەھا دەتوانم لەسەر پشتىش بۆ يەك دوو خولەك لەسەر ئاو بوەستم. لە ھالەتى ناچارىشدا دەتوانم كەمىكى دى بىر بگەم، لەوئەش پتر پىيۆيستىم پىي نەبوو.

بەم جۆرە لە نۆ ئۆلمەكە وەستابووم، سەیری خوشكم دەكرد، تا دەهات
زیاتر دەچوو نۆ دەریاكە، لە هیکەو هەستیکم بۆ پەیدابوو، دۆخەكە
دۆخی تەنگانە و ناچارییە.

هاوارم كرد: 'بۆهسته!'

بەلام خۆ ئۆ وەلامی نەبوو، لەوانەیه گویی لێم نەبووبی، هەروەك چۆن
دایكم لە بن دارخورمایەكە گویی لێمنەدەبوو.

'دەي بۆهسته!' ديسان بانگم كردی، ئەم جارەیان توندتر.

نەخێر، ئۆ گویی لەمن نەبوو.

هەستمكرد ئۆوان هەردووکیان پۆیشتوون و منیان بە تەنیا جێهێشتوو.
ئیدی بە جلەو، تەنانت بە پێلاوێشەو، غارم دا، هەولمدا بە مەلە بكەمە
خوشكەكەم.

بەلام وام هاتە بەرچاو، ئەستەمە بیگەمی.

ئایی خودایە! باشە بۆ وای كرد، باشە بۆچی هەر بەرەو قوولایی دەریاكە دەروا؟

من مەلەم دەكرد و سەیری دایكیشم دەكردەو، كە وەك كۆتەلیك لەسەر
پایەخەكەي بن دارخورمایەكە دانیشتبوو. لەو زیاتر نەمدەتوانی، دەمێكە
بیست مەتر مەلەم تێپەراندوو. ئینجا خۆم خستە سەر پشتم، هەولمدا
لەسەر ئاو بمیتمەو، بەلكو بتوانم هیشتا بیست مەتری دیکە مەلە بكەم.
ديسان مەلەم كردهو، ئیستا خوشكەكەم لێ بوو هێلیك كە لە دووهرەو
دیار بی.

لەپرىكەو تىگەيشتم، ئاخۇ خوشكەكەم چ نەخشەيكى ھەبوو، ئەو دەيوست من زياتر بەرەو نىشتمان كيش بكا. ئۆو، گەرانەو ە بۆ مال.

كار بەم جۆرە پۆيشت و لە ھىكەو ەش گەرانەو ەم لەبەرچاوان بوو ە شتىكى نەكرە. خۆى دەبوايە زياتر بۆ پيشەو ە برۆيشتمايە. دەى ھىشتا بيست مەترى دىكە، ئىنجا كەوتتەو ە سەر پشت تا ھەناسەيەكم بيتەو ە بەر.

ئىدى ھەموو شتىك گەيشتە كۆتاييەكەى خۆى، مەوداى دەرياش كە لەنتوان من و نىشتمان بوو، كۆتايى ھات.

- كۆتايى -

پروونکردنه وەبەك

لەبەر ھۆكاری قانونی، ناوھكانی ھوتیل، نووسینگەى گەشتیاری و
بارزگانهكان گونجیندراون.
ھۆنراوھكەى ھیرمان كۆننیک لە كۆبەرھەمە دووبەرگییەكەى وەرگیراوه.

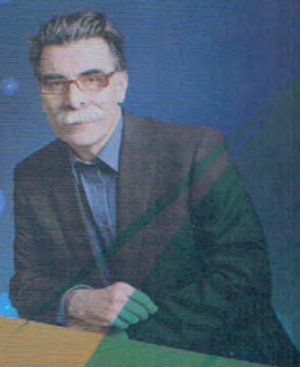
چەند سەردېڭىڭ لە ژياننامەى وەرگىڭ

- ❖ لە ۱۹۶۸ لە گوندى گرتك لە دۆلى پۈستىنى دەڤەرى بالەكايەتى لە دايك بوو.
- ❖ لە ۱۹۸۸دا بە كالۋريۇسى لە قانون لە زانكۆى بەغدا وەرگرتوو.
- ❖ لە ۱۹۹۷هەو تا ۲۰۱۲ ئاوارەى ئوروپا (هۆلەندا و بەرىتانيا) بوو.
- ❖ لە پال زمانى زگماكىدا؛ زمانەكانى عەرەبى، هۆلەندى و ئىنگلىزىش دەزانى.
- ❖ لە ۱۹۸۶هەو هەولى نووسىنى داو. تا ئىستا ۱۴ كىتپى لە زمانەكانى هۆلەندى و ئىنگلىزىيەو وەرگىڭراون. دەيان وتار و لىكۈلىنەوەى قانونى و سىياسىشى بلاوكردوونەتەو.

چاپكراوه كانى وەرگىز

1. نەينىيەكانى مۇساد، نووسىنى گوردون توماس، وەرگىزپان لە زمانى ھۆلەندىيەو، سى جار چاپكراوہتەو؛ چاپى يەكەم ۲۰۰۸ چاپخانەى ھىقى، ھەولير. چاپى دووھەم دەزگەى چاپ و بلاوكردەوہى پۆژھەلات، ھەولير ۲۰۱۴. چاپى سىنھەم پۆژھەلات ۲۰۱۶.
2. مادلين ئولبرايت، سىياسەتى ئەمريكا و پۆژھەلاتى ناوہراست، وەرگىزپان لە ھۆلەندىيەو، سەنتەرى نما ۲۰۰۹، ھەولير.
3. داود بنگوريون، دامەزرىنەرى دەولەتى ئيسراييل، نووسىنى پۆبەرت سەنت يۆھن، وەرگىزپان لە ھۆلەندىيەو، چاپخانەى ھىقى ۲۰۱۱، ھەولير. چاپى دووھەم ناوہندى ئاوير ۲۰۱۶ ھەولير.
4. كوردستان لە نىوان سىفەر و سنوورە دەستكردەكاندا، نووسىنى: ھيسەر لىتەر واگنەر. ميژوو. وەرگىزپان لە ئىنگليزيەو. چاپى يەكەم؛ لە بلاوكراوہكانى ئەكادىمىيائى كوردى ھەولير ۲۰۱۳. چاپى دووھەم، ئاوير ۲۰۱۵.
5. وەرزىكى سىپى وشكوبرىنگ، ئەندريى برىنگ. پۆمان. وەرگىزپان لە ئىنگليزيەو، ناوہندى ئاوير بۇ چاپ و بلاوكردەو، ھەولير ۲۰۱۳.
6. ژيانى من، چۆن ئيسراييل دامەزرىنرا؟ گۆلدا مايەر، ياداشت، وەرگىزپان لە ئىنگليزيەو، ناوہندى ئاوير، ھەولير. ۲۰۱۴.
7. ئىنفيرنو، دۆزەخ، دان براون، پۆمان، وەرگىزپان لە ئىنگليزيەو، ناوہندى ئاوير بۇ چاپ و بلاوكردەو، ھەولير ۲۰۱۵.
8. شەپەف، ئەليف شەفەق، پۆمان، وەرگىزپان لە ئىنگليزيەو، ناوہندى ئاوير بۇ چاپ و بلاوكردەو، ھەولير ۲۰۱۵.

9. ياخيبيون، مناحيم بيگن، يادەۋەرى، ۋەرگىپران لە ئىنگىلىزىيەۋە،
ناۋەندى ئاۋىر بۇ چاپ و بىلاۋكردنەۋە، ھەولير ۲۰۱۶.
10. خانوۋەكەى مزگەوتى، قادر عەبدوللا، پۇمان، ۋەرگىپران لە
ھۆلەندىيەۋە، ناۋەندى ئاۋىر بۇ چاپ و بىلاۋكردنەۋە، ھەولير ۲۰۱۶.
- 11- كۆدەكەى دافىنشى، دان براون، پۇمان، ۋەرگىپران لە ئىنگىلىزىيەۋە،
ناۋەندى ئاۋىر، ھەولير ۲۰۱۶.
- 12- خەتى بزمارى، پۇمان، قادر عەبدوللا، ۋەرگىپران لە ھۆلەندىيەۋە،
ناۋەندى ئەندىشە، سلىمانى ۲۰۱۷.
- 13- كرده ھەرە گرنگەكانى مۇساد، ميخائيل بار زۇھار و نەسىم ميشال،
ۋەرگىپران لە ئىنگىلىزىيەۋە، چاپخانەى ھەمدى، ۲۰۱۸ سلىمانى.
- 14- لە مەككە، قادر عەبدوللا، پۇمان، ۋەرگىپران لە ھۆلەندىيەۋە، چاپخانەى
ھەمدى، ۲۰۱۸ سلىمانى.

”کارێکی زۆر جوانه، که بهم شیوازه کتێبهکانم دهگهونه بهردهستی خۆتهرانی کورد. ناخر نهوان
خهڵکی نایابن، هیوادارم چۆر له خۆتدنهوهیان ببینن.
سلاوم بۆ خۆتهره کوردهکانم ههیه. بایره و دایرهی کچهکانم کوردن و خهڵکی «کرماشان» و
«سهن»ن. کهواته نیمه کوردهمان خۆش دهوێن. جوانی و دلرفیتی کوردستانی له رووخساری
گیرهکانمدا دهبینمهوه.”

Tafseer Office

Mobile : +964 750 818 08 65
www.al-tafseer.com